

မိုးကုတ်ဆရာတော်တုရားကြီး၏

ဝဋ်စွယ်မုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်း

လက်ကံ ဖောင့်ပုဒ်

ပိုးလှယ်

ဝိစယနာ ဖြန့်ဖြူးရေး

ဦးစီးဌာန

လမ်းမတော်

မိုးကုတ်ဆရာတော်တုရားကြီး၏ ဝဋ်စွယ်မုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်းကို အသုံးပြုရန် အောက်ဖော်ပြပါ အချက်များကို သတိပြုရမည်။ ဝဋ်စွယ်မုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်းကို အသုံးပြုရန် အောက်ဖော်ပြပါ အချက်များကို သတိပြုရမည်။ ဝဋ်စွယ်မုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်းကို အသုံးပြုရန် အောက်ဖော်ပြပါ အချက်များကို သတိပြုရမည်။ ဝဋ်စွယ်မုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်းကို အသုံးပြုရန် အောက်ဖော်ပြပါ အချက်များကို သတိပြုရမည်။

ဖုန်းနံပါတ်

မိုးတုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

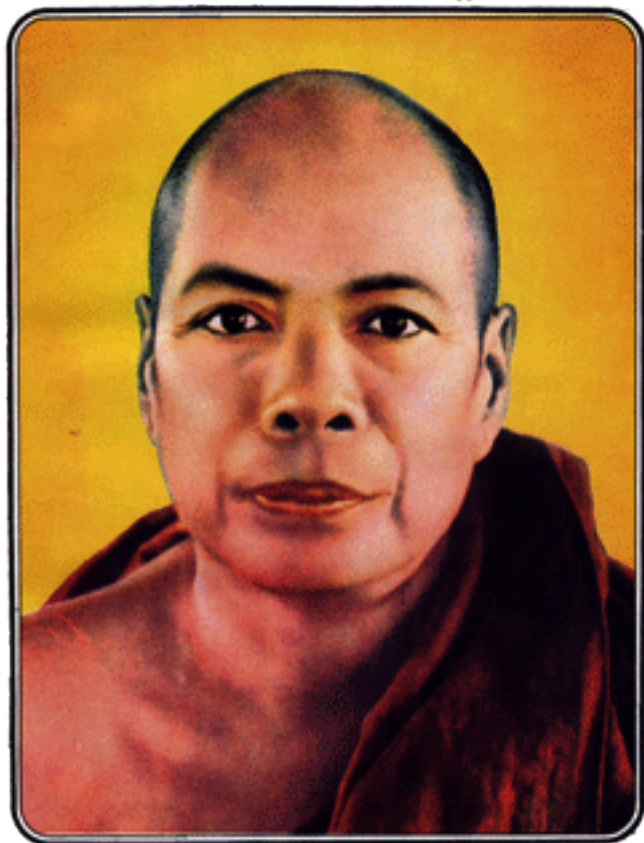
ဟောကြားတော်မူသော

ဗုဒ္ဓဝေဒလ္လသုတ်

ဝိညာဉ်နှင့်စေတနာ

အမေးအဖြေများ

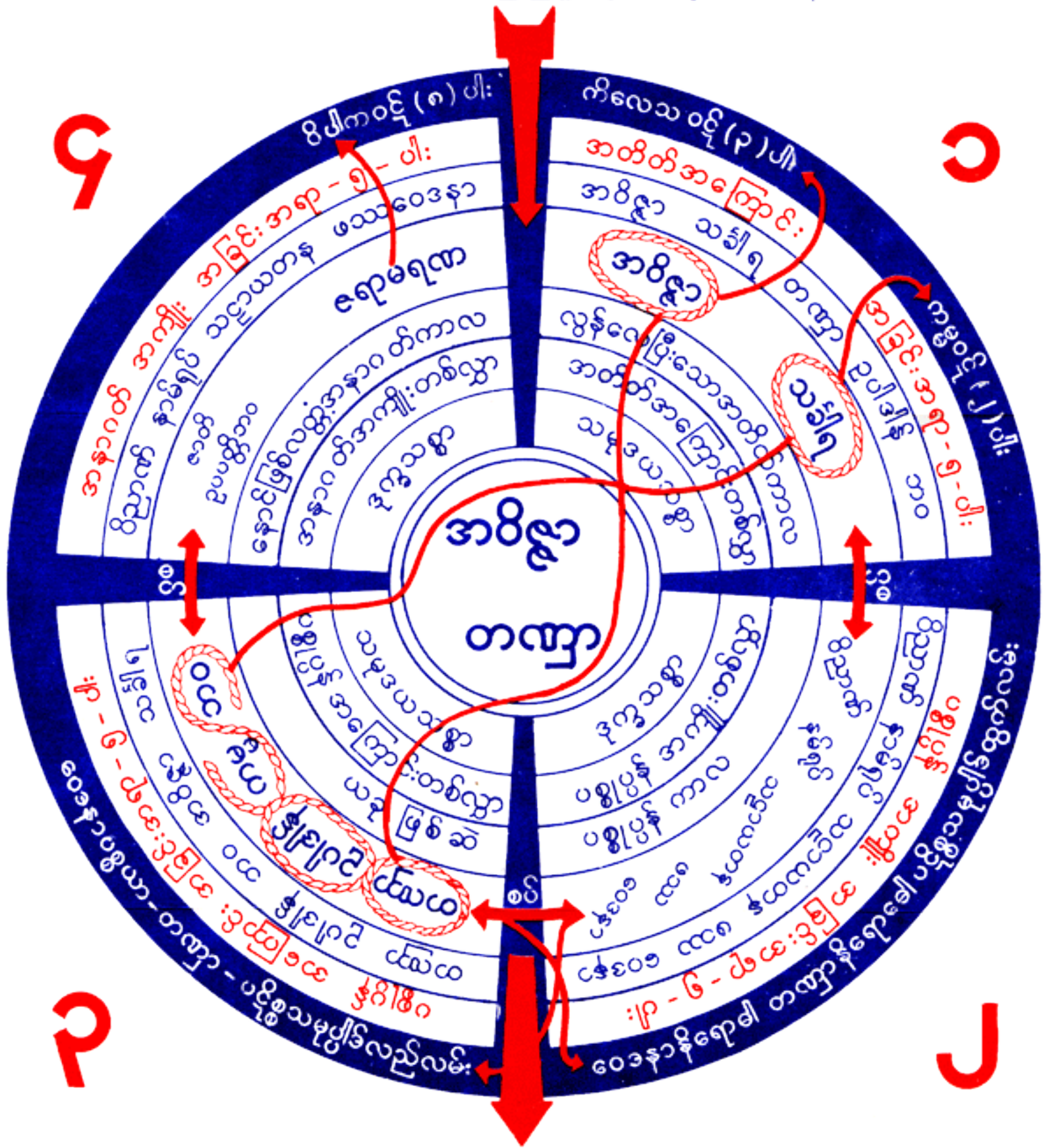
ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးဝိမလပုံတော်

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၊ ၁၂ ပါး၊ ထင်ရှား ပေါ်လွင် ဓာတ်အစဉ်၊

အ မ ရ ပူ ရ ဋီ၊ မင်္ဂလာတိုတ်တောင်း၊ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဦးဝိမလ၏
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြတ်လမ်း၊ ကြည့်ရှုစရာ စက်ဝိုင်းဒေသနာ။

အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာအရင်းခံ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံကြောင့်-ရပ်နာမ်ပေါ်။ အပင်မှမျိုး၊ မျိုးမှအပင်၊ အမျှင်မပြတ်၊ ဆက်စပ်သည်ဟန်၊ ကံကြောင်းနာမ်ရပ်၊ နာမ်ရပ်ကြောင့်ကံ၊ အဖန်ဖန် ဖြစ်ပြန်နည်းအလျှော်။ ဗြဟ္မာ သိကြား၊ စသည်များ က၊ ထင်ရှားပြုပြင်၊ စီရင်ဖန်ဆင်း၊ အကြောင်းရင်းကြောင့်၊ လူနတ်များစွာ၊ သတ္တဝါတို့၊ ဖြစ်လာရမှု၊ မဟုတ်ဟု၊ ဉာဏ်ဖြင့် ရှု၍မြော်။

(လင်္ကာဆောင်ပုဒ်) မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတဆယ်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ် များနှင့်၊ သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာနှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ် သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

အမရပူရိ၊ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း

ကျေးဇူးတော်ရှင်

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဟောကြားတော်မူသော

ဝိသာခန့်နှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အမေးအဖြေ

(ဉာဏ်အလုပ်ပေး တရားတော်)

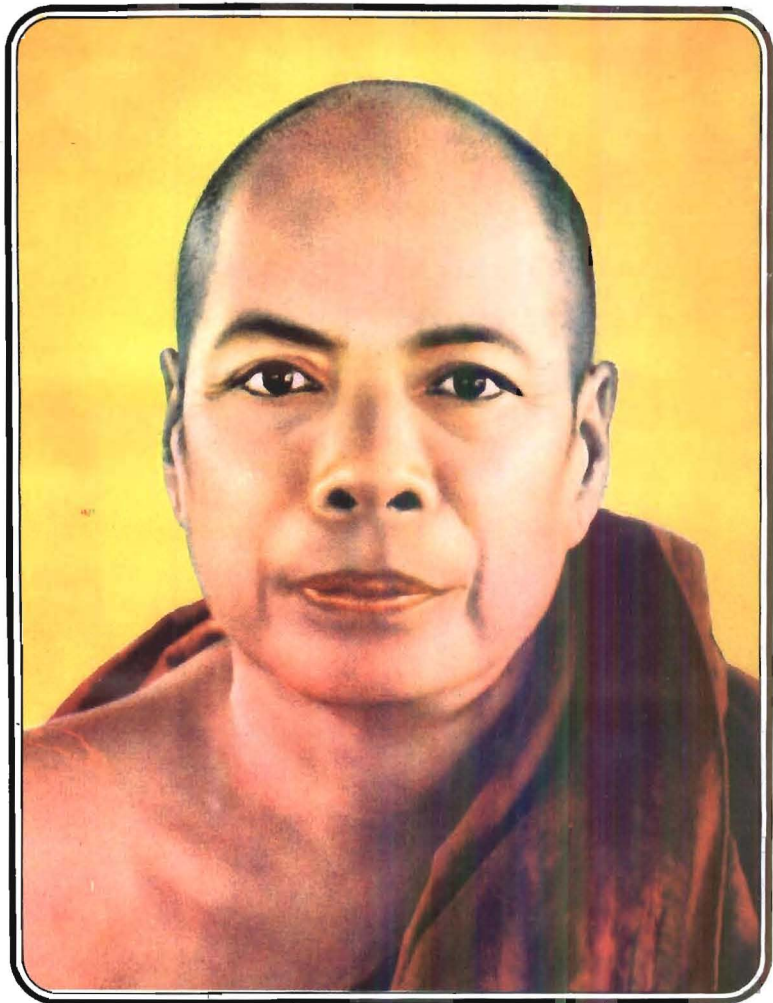
စာမူခွင့်ပြု ၄၇/၉၀(၆)
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြု - ၂၃/၉၀(၇)

ပထမအကြိမ်
၁၉၉၂-ခု၊ စက်တင်ဘာလ
အုပ်ရေး - ၂၀၀၀
တန်ဖိုး - ၃၅

ပုံနှိပ်သူ
ကိုငြိမ်းချမ်း (ပြီ - ၀၃၁၉၅)
လူထုပုံနှိပ်တိုက်
၂၂၁ - ၈၄လမ်း၊ မန္တလေး
ဖုန်း - ၀၂ / ၂၁၀၀၃ ၊ ၂၁၁၃၆

ထုတ်ဝေသူ
ကိုငြိမ်းချမ်း (မြီ - ၀၁၂၇၁)
ကြီးပွားရေး စာအုပ်တိုက်
၂၂၁ - ၈၄ လမ်း၊ မန္တလေး

ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးဝိမလပုံတော်

ထုတ်ဝေသူ၏ အမှာစာ

ကျွန်တော်သည် ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ တရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းခွင်ကို ၁၉၇၆-ခုနှစ်မှစ၍ လေ့လာလိုက်စားခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ တရားတော်များကို များများနာကြား ရသောအခါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ရေးကို အဓိကထား၍ ဟောကြားသည်ကို ကြားနာရပါသည်။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ရေးမှာ—

(၁) အသိပြုတ်၊ (၂) အပွားပြုတ်၊ (၃) အပယ်ပြုတ် ဟူ၍ သုံးမျိုးသုံးစား ဟောကြားဆားပါသည်။

အသိပြုတ်ရေးအတွက် ဉာတပရိညာသည် အရေးကြီးပါသည်။ ခန္ဓာရှိသောတရားများကို ဉာတပရိညာနှင့် သိရန် အတွက် ခန္ဓာအာယတနဇာတ်၊ သစ္စာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားများကို ဆရာကောင်းထံမှ ကြားနာရပို့ အရေးပါသည်။ ဆရာဆိုပေမယ့် သာမညဆရာနှင့်မပြီးသေးပါ။ ဆရာကိုယ်တိုင်ပိဋကတ်ကျမ်းစာတတ်၊ စာတတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရပါမည်။ ကျမ်းစာတတ်ရုံနှင့်လည်း မပြီးသေးပါ။ ဆရာကိုယ်တိုင် ပြီးမြောက်သည်အထိ တိရဏပရိညာနှင့် အားထုတ်၍ ပဟာနပရိညာဆိုက်တဲ့ ဆရာမှသာလျှင် နိဗ္ဗာန်ထောက်ကြောင်းတရားများကို သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ် ရအောင် ညွှန်ကြားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ယင်းသို့ ပြည့်စုံကုံလုံကြယ်ဝစေရန်၊ မိုးကုတ်ဆရာတော်
ဘုရားကြီး ဟောကြားထားသော စူဠဝေဒလ္လသုတ်မှ ဝိသာခန္ဓနှင့်
ဓမ္မဒိန္နာ အမေးအဖြေအပြည့်အစုံကို တိတ်ခွေတရားများစာအုပ်
အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိအောင် ကူညီဆောင်ရွက်သူ ဓမ္မမိတ်ဆွေ
အားလုံးကို ကျေးဇူး ဥပကာရ တင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်
ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

“သဒိသံ ပါကံ ဇနေတိ”

မိမိပြုသောကံအတိုင်း အကျိုးပေးမြဲပေတည်း။

ဤကောင်းမှုကြောင့် ယခု-ဒုက္ခအပေါင်းမှ ကင်းဝေးရပါလို၏။

မောင်ခင်စိုး

မိုးကုတ် ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေး၊

အမှတ် ၁၇၁၊ မြစန္ဒာလမ်း

အောင်တော်မူရပ်၊ မန္တလေးမြို့။

ဖုန်း- ၂၃၂၇၄

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘယ်အဓိပ္ပာယ်ခေါ်သလဲ	၁၂မှ ၁၃
၂။	သက္ကာယ-ဖြစ်ကြောင်းက ဘယ်သူပါလိမ့်မလဲ	၁၃မှ ၁၄
၃။	သက္ကာယ-ချုပ်ထုတ် ဘယ်ဟာပါလဲ	၁၄မှ ၁၅
၄။	သက္ကာယ ချုပ်ထုတ်ချုပ်ကြောင်းအကျင့်က	တာလဲ ၁၅မှ ၁၉
၅။	ဥပါဒါနိန္ဒေန္တာဟာ တခြားစီလား အတူတူလား	၂၀မှ ၂၅
၆။	သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ရှင်းပြပါ	၂၆မှ ၂၉
✓ ၇။	ဝေဒနာ ငါထင်ရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံ	၂၉မှ ၃၇
၈။	သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ကောင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ပွားပုံ	၃၈
၉။	မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ဘယ်လိုခဝဖန်ရသလဲ	၃၈မှ ၄၀
၁၀။	သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဝေဒနာသုံးမျိုးကို	ဘယ်လိုရှုမှတ်တုံး ၄၀
၁၁။	သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဝေဒနာရှုတော့	ဘယ်အနုဿယ ခေသလဲ ၄၁မှ ၄၄
၁၂။	သက္ကာယဆိုတာ ဘာတုံး	၅၆မှ ၅၈
၁၃။	သက္ကာယအပေါ် ဒိဋ္ဌိဝင်လို အပြန်ရှိပုံ	၅၈မှ ၆၄
၁၄။	သက္ကာယနဲ့ဒိဋ္ဌိဟာ တခြားစီဟုမှတ်ပါ	၆၄မှ ၆၈
၁၅။	ရဲမျိုးစေ့သည် ဒိဋ္ဌိဟု ရှင်းပြပုံ	၆၈မှ ၈၀
၁၆။	သက္ကာယဟာ ခန္ဓာငါးပါးဒိဋ္ဌိ မရဘဲစေ့	၈၀မှ ၉၀

စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

- ၁၇။ ဒိဋ္ဌိရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များက မီးနဲ့အရောင် တစ်တွဲတည်း
ယူထားသလို ဝေဒနာနဲ့ငါလဲ တစ်တွဲတည်းယူထားပုံ ၉၀ မှ ၉၄
- ၁၈။ ဝေဒနာသုံးမျိုး အလှည့်ကျပေါ်တာ
မခိုင်လို့ မမြဲလို့ ဟု ဟောပုံ ၉၄ မှ ၉၆
- ၁၉။ သက္ကာယဆိုတာ ဘာခေါ်သလဲ ၁၀၅ မှ ၁၀၆
- ၂၀။ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းက ဘာလဲ ၁၀၆ မှ ၁၀၈
- ၂၁။ သက္ကာယချုပ်ရာ ပြောစမ်းပါ ၁၁၁
- ၂၂။ ခန္ဓာမာန်နဲ့ မဇ္ဈမာန်၊ အဘိသင်္ခါရမာန်
ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးမှ အောင်ပုံ၊ ကိလေသာမာန်နဲ့
ဒေဝပုတ္တမာန် ခန္ဓာရှိစဉ်အောင်ပုံ ၁၁၂ မှ ၁၁၄
- ၂၃။ သက္ကာယချုပ်ကြောင်းအကျင့် ပြောစမ်းပါ ၁၁၄ မှ ၁၁၈
- ၂၄။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းအကျင့်
ပြောစမ်းပါဦး ၁၁၈ မှ ၂၁၁
- ၂၅။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး ၁၂၂ မှ ၁၂၆
- ၂၆။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး ၁၂၆ မှ ၁၃၆
- ၂၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဘာနဲ့သတ်ကြမတုံး ၁၃၆ မှ ၁၄၀
- ၂၈။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဘာကြောင့်ဖြစ်သတုံး ၁၄၀ မှ ၁၄၇
- ၂၉။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဓမ္မနိဗ္ဗာ
ဘယ်လိုတရာ နဲ့ရှုမှ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပါလိမ့်မလဲ ၁၄၇
- ၃၀။ အမာဓိမဂ္ဂင်သုံးပါးကို
ထူးသုံးယောက်နှင့် ဥပမာပြပုံ ၁၅၀ မှ ၁၅၄

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၁။	ပညာမဂ္ဂင် ၂-ပါး ပြောစမ်းပါဆို၍ မျက်လုံးနဲ့မျက်မှန် ဥပမာပြပုံ	၁၅၅မှ၁၅၈
၃၂။	သီလမဂ္ဂင် ၃-ပါး အကျယ်ဟောကြားပုံ	၁၅၈မှ၁၆၃
၃၃။	မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတစ်လုံး၊ ပယ်လို့ ရှိရင် အကုန်သီလလုံပုံ	၁၆၃မှ၁၇၀
၃၄။	သောတာပန်ဖြင့်ခြင်း အကြောင်းလေးပါး	၁၇၀မှ၁၇၁
၃၅။	ဒိဋ္ဌိပူတ်ရင် ဝီစိကိစ္ဆာ မကျန်ပုံ	၁၇၁မှ၁၇၄
၃၆။	ဒိဋ္ဌိ ခန္ဓာမှာ ဘယ်လိုကပ်သတုံး	၁၇၄
၃၇။	မျက်စိတစ်မှိတ် ကုဋေတစ်သိန်း ပုထုဇဉ် မမြင်နိုင်ပုံ	၁၈၁မှ၁၈၄
၃၈။	မဂ္ဂင်နှင့် သမာဓိကေဂ္ဂတာ ရှင်းပြပုံ	၁၈၅မှ၁၈၇
၃၉။	သတိပဋ္ဌာန်နိမိတ် ရှင်းပြပုံ	၁၈၇မှ၁၈၉
၄၀။	သတိပဋ္ဌာန်၏ အခြံအရံဟာ ဘာလဲ	၁၈၉မှ၁၉၁
၄၁။	ဘာဝေတဗ္ဗကိစ္စ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပွားရသတုံး	၁၉၁မှ၁၉၆
၄၂။	ဝိပဿနာမဂ်မှာ ဘာဝေတဗ္ဗလိုပုံ	၁၉၆မှ၁၉၇
၄၃။	လှေသည် အလုပ် လေးလုပ်-လုပ်၍ မဂ်နှင့်တူပုံ	၁၉၇မှ၂၀၁
၄၄။	ပွားတဲ့ကိစ္စမှ ကြက်မနှင့် ဥပမာပြပုံ	၂၀၁မှ၂၀၈
၄၅။	သဏ္ဌာန်ပျောက်အောင် ရှုမှတ်ဖို့ ဗောဇ္ဈင်အလုပ် မှာကြားပုံ	၂၀၈မှ၂၁၃
၄၆။	လက်ရိုက်ရိုး ဥပမာပြပုံ	၂၁၃မှ၂၁၅

ဘေတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၇။	ဝိပဿနာပွားတဲ့ကိစ္စ ကိလေသာပါးခြင်းကိစ္စပြီပုံ	၂၁၅မှ၂၁၆
၄၈။	ပီတိဆိုတာ မဂ္ဂင်ထဲမှာ သီးသန့်မပါပေမယ့် သဟဇာတအဖြစ်နဲ့ပါပုံ	၂၁၇မှ၂၁၈
၄၉။	ဖြစ်ပျက်မြင်သော ယောဂီသည် ဗြဟ္မာ့မျက်လုံးထက် သာပုံ	၂၁၈မှ၂၂၄
၅၀။	ဝေဒနာသုံးမျိုးရှိပေမယ့် တစ်မျိုးသာပေါ်၍ အကျယ်ဟောပုံ	၂၉၂မှ၂၃၃
၅၁။	ဝေဒနာ သင်္ခါရတရားကို အနိစ္စဟုရှုပုံ	၂၃၃မှ၂၂၄
၅၂။	သင်္ခါရ အနိစ္စမရှုရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လည်ပုံ	၂၃၄မှ၂၃၈
၅၃။	ဝေဒနာရှုပွား၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာ အထက်မဂ်တည်ပုံ ဒီဃနက္ခတ်လဲ ဝေဒနာနဲ့မဂ်ရပုံ	၂၃၉မှ၂၄၀
၅၄။	ဝေဒနာဉာဏ်နုသာရေန တရားကို အကျယ်ရှင်းပြပုံ	၂၄၀မှ၂၄၅
၅၅။	ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင်ဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးပုံ	၂၄၅မှ၂၄၆
၅၆။	သမုဒယမောနုပဿိဝါ ဝေယမောနုပဿိ ရှင်းပြပုံ	၂၄၆မှ၂၄၈
၅၇။	သင်္ခါရတရား မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အနိစ္စ မြင်ဖို့မမြင်နိုင်ပါ	၂၄၈မှ၂၅၄
၅၈။	သင်္ခါရအနိစ္စလို ယဒါပညာယပဿတိနဲ့ ကြည့်ပေး	၂၅၄မှ၂၅၁

အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာ တိုက်ဟောင်း
ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
ဝိသာခ နှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အမေးအဖြေ
(ညအလုပ်ပေးတရားတော်)
(၂၉ - ၁ - ၅၅)

ဒီနေ့ ဝိသာခသွေး နဲ့ ဓမ္မဒိန္နာခပ်ပန်းသည်တို့ အမေး
အဖြေခန်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်လို့ ယောက်ျားက အနာ
ဂါမ်၊ မိန်းမက ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ရှင်းပြမယ် (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတဲ့အချိန်မှာ
ဝိသာခဆိုတဲ့သွေးက ဓမ္မဒိန္နာဆိုတဲ့ရဟန္တာမကို သက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အမေးတွေ မေးပါတယ်။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် သူတို့သည် ဒီအမေး ထုတ်ရပါလိမ့်
မတုလို့ သူတို့ဇာတ်သုပ်ကို အစကအနည်းငယ်ပြန်ရလို့ ရှိ
ရင် ဝိသာခသွေးနဲ့ ဓမ္မဒိန္နာဆိုတာသည်နဂိုက အကြိမ်
လင်မယားဖြစ်ခဲ့ပါဘယ်။ အကြိမ်လင်မယားဖြစ်တော့ကို
ဝိသာခသွေးက ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သုဒ္ဓေါဒန
မင်းကြီးတို့ ဆီကို တိုင်းတော် ပြည်တော်သို့ ပြန်သာပြီး
ဆကာလ ယသ သတို့သားတို့နှင့် တကွ တရားဓမ္မတွေ

ဟောတဲ့အခါမှာ ဝိသား သူဌေးက လူအဖြစ်နဲ့ပဲ သူ
သောတာပန် တည်တယ်။

နောက်တစ်ခါဆက်ပြီးတရားနာပြန်တော့သကဒါဂါမ်
တည်တယ်။ နောက်ဆက်ပြီး တရား နာပြန်တဲ့အခါမှာ
လဲ အနာဂါမ်တည်တယ်။ အနာဂါမ်တည်တော့ အနာ
ဂါမ်တည်ပြီးတဲ့နေ့မှာ သူသည် ကျောင်းတော်ကနေပြီး
ပြန်လာခဲ့တယ်။ ပြန်လာတဲ့အခါကျလို့ ရှိရင် ဣန္ဒြေသိက္ခာ
တွေက အနာဂါမ်ဆိုတာ ဒုကာ ဒကာမတို့ မှတ်စရာက
လူ့ ပြည်မှာရှိတဲ့ အာရုံတွေ ဘာမှ မနှစ်သက်တော့ဘူး။
ဒီအာရုံတွေကို မဂ်နှင့်ပယ်ပြီးသား။ သုံးခုမြောက် မဂ်နဲ့
ပယ်ပြီးသားဆိုတာ မှတ်တားကြပါ။

အိမ်ပြန်လာတော့ ခါတိုင်းလဲ ပြန်လာတာကတော့ဖြင့်
အိမ်ဘက်ကို မျက်စိမျက်နှာ မှုပြီးသကာလ ပြန်လာတော့
သူ့ဝေပွန်းမ မေ့ဗို့နွားက အပြန်မှာ ဆီး ဆီး ကြိုလေ့ရှိ
တယ်။ ဆီး ဆီး ကြိုတဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင် သူတို့တိုက်ဝ
ရောက်တဲ့အခါမှာ သူဌေးကပြန်လာ သူကတိုက်ပေါက်က
ဆီးကြို၊ လက်ကလေး ဘာလေး ခွဲပြုပြီးသကာလ အိမ်
ပေါ်အတူတူ သွားကြလာကြဆိုတဲ့ သဘောလေးရှိတယ်
သောတာပန်တည်တုံးက။

နောက် သကဒါဂါမ်တည်တဲ့ အခါလဲ ထိုသဘောရှိ
တယ်။ အနာဂါမ်တည်လာတဲ့နေ့ကျတော့ ဒီကအိမ်ပေါ်
ကနေ လှမ်းကြည့်လိုက်ကတည်းက ဒီနေ့ လာပုံထူးတယ်

လို့ဆိုပြီး ဓမ္မဒိန္နာက အကဲခတ်တယ်။ အကဲခတ်ပြီးထုံးစံ အတိုင်း သူဆင်းပြီးသကာလ ဝတ္တရားအတိုင်း ကြိုတဲ့အခါ မှာ လက်တွေ့တာတွေ သွားဆွဲတဲ့အခါကျတော့လဲ အဆွဲ မခံတော့ဘူး။ အဆွဲမခံတော့ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်မလဲဆို တဲ့ တွေးလုံးနဲ့သာ သူစောင့်ပြီး သကာလ အိမ်ပေါ်ရောက် အောင်သာ လိုက်သွားကြတယ်။ အိမ်ပေါ်ရောက်တဲ့အခါ ကျလို့ ရှိရင်လဲ ထမင်းစားဖို့ပြင်တဲ့အခါမှာ တစ်ယောက် ထိသာ စားတဲ့အဓိပ္ပာယ်မျိုးနဲ့ သူစားတော့ ခင်ပွန်းမကို မခေါ်တော့ဘူး။

နောက် ညအိပ်ရာဝင်တဲ့အခါမှာလဲ ထို့အတူပဲ လူတို့ လပ်တဲ့နေရာသွားသွားပြီးသန့်ရှင်းဖြူစင်တဲ့ အဝတ်တွေကို ခင်းပြီးသကာလ အိပ်တော့တယ်။

အဲဒီကဲ့သို့ အိပ်တော့ ခုနက သူဌေးကတော်ဖြစ်တဲ့ ဓမ္မ ဒိန္နာက အော်... အမှုအရာတော့ဖြင့် အတော်ထူးနေပြီ၊ ငါ့အပေါ်မှာ အလိုမကျလို့လား သို့မဟုတ် သူတစ်ပါး သောပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အလိုမကျလို့လား၊ အလိုမကျမှု တစ်ခုခု ရှိလို့သာလျှင် ဤကဲ့သို့သော နေမှုထိုင်မှုမျိုး အဆင်အပြင် ပြောင်းတာပဲဆိုပြီးတော့ သံသယနဲ့ပဲနေတယ်။

နောက်တစ်ရက်နှစ်ရက် နေတဲ့အခါလဲ ထိုနည်းတူဘဲ။ ပြေသွားရင် ပြောမှပဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးနဲ့ စောင့်ဆိုင်း နေတဲ့အခါမှာလဲ ဘာမှန်းနှောခြင်း ပြောဆိုခြင်း ခင်ပွန်း မနဲ့ မရှိတော့ဘူး ... (မှန်ပါ့ကုရား)။

အဲသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ကာမရာဂ အနုဿယ ဆိုတဲ့ လောဘတွေ၊ ပယ်ပြီးသားဖြစ်တဲ့အတွက် ဤကဲ့သို့ အနေအသိုင်ထူးခြားတယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေမှတ်ဖို့တဲ။ အဲသည်တော့ ဒီရတနာနာနေတဲ့ ဒကာ ဒကာမ တွေမှတ်ဖို့ရာကတော့ သောတာပန်တည်ရုံနဲ့တော့ ငါးပါး အာရုံကာမဂုဏ်တွေ သားနဲ့မယားနဲ့ နေတာဟာ နေတာပဲလို့သာ မှတ်ရမယ်။

ထို့အတူ သကဒါဂါမ် တည်ပြန်လဲ ထုံးစံအတိုင်းနေတာပဲလို့ မှတ်ရမယ်။ အနာဂါမ်တည်မှသာလျှင် ငါးပါး အာရုံကာမဂုဏ်ဆိုတဲ့ ဒီလူ့ ပြည်အာရုံ ကာမဂုဏ်တွေနဲ့ သူကင်းလွတ်တယ် အဲဒီကဲ့သို့ထူးခြားအောင်မှတ်ပြီးသကာလ ထားကြပါ။

အချို့ သောတာပန်တွေပဲ ဆော့လိုက်တာ ကမြင်းလိုက်တာလို့ မကဲ့ရဲ့ပါနဲ့။ သောတာပန်ဟာ မပယ်နိုင်သေးဘူး။ ကာမအာရုံကို မပယ်နိုင်သေးပါဘူး ဆိုတာတထစ်ချ မှတ်ထားကြပါ။

ဒါနဲ့ပဲ မေ့ဒိန္နာက စိတ်ထဲမှာတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ အင်မတန်ပဲဆွေးပြီးသကာလ အင်မတန် သောကလုံးကြီးက အကြီးအကျယ်ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ နောက်(၂) ရက် (၃) ရက် နေတဲ့အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဟိုတစ်ယောက်ထဲ အိပ်နေတဲ့ အိပ်ခန်းညဝင်တယ်။ ခင်ပွန်းမကပဲ လိုက်ပြီးသကာလ သွားတဲ့အခါ ယောက်ျားလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကမေးတယ်။

ဓမ္မဒိန္နာ အချိန်မတော် ဒီအခန်းထဲဝင်လာတာ ဘယ်
သဘောတုံး၊ ဘယ်သဘောမှမဟုတ်ပါဘူး။ မေးချင်မြန်း
ချင်လို့ ဝင်ပြီးသကာလ လာခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အဖြေကို ပေး
လိုက်တယ်။

မေးတာပေါ့လို့ ဆိုပြီးသကာလ အမေးခံတော့ သင်
သည် ရှေးကနဲ့ မတူဘူး။ အမှုအရာ ဟန်ပန်တွေကလဲ
အင်မတန် ပြောင်းတယ်။ ကျွန်ုပ်ကိုလဲ အသိအမှတ်ပြုပြီး
စကားပြောခြင်း ဆိုခြင်း မရှိတော့ဘူး။

အဲတော့ ဒီဆိုးတိုင်ပင် ကောင်းတိုင်းပင် အကြင်လင်
မယားဖြစ်ပြီး လာခဲ့တာလဲ အတော်ကြာကြပြီ။ ဒါခုမှ
အမှုအရာထူးတာ ကျုပ်အပေါ်မှာ အပြစ်ရှိလို့လား၊
သို့မဟုတ် တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ပဲ အလိုမကျမှုတွေကြုံလို့
ဆိုလို့လား။ တစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ခင်မင်နှစ်သက်တဲ့
စိတ်ရှိပြီးသကာလ နေလို့လား။ ဟိုက မိန်းမတို့၏ ထုံးစံ
အတိုင်းအကုန်ပေးတော့ပဲ။

မေးတဲ့အခါကျတော့ မပြောကောင်းဘူးဆိုတာတော့
ဝိသာခသူဋ္ဌေးက သိတယ်။ မပြောကောင်းလို့ မပြောဘဲ
နေလိုက်လို့ ရှိရင် ဓမ္မဒိန္နာဆိုတဲ့ ခင်ပွန်းမသည် နှလုံးကွဲပြီး
သကာလ သေပဲ့ဝင်စရာသူမြင်တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါနဲ့ ပြောမှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး သကာလ ပြောပါတယ်။
ငါသည် တခြားကိစ္စတာမှ အထူးအခြား မရှိပါဘူး သင့်
အပေါ်မှာလဲ ဘာအပြစ်မှမရှိပါဘူး။

ငါသည် တရားထူးတရားမြတ်ဆိုတဲ့ အနာဂါမ်ဆိုတဲ့ အနာဂါမ်မဂ်၊ အနာဂါမ်ဖိုလ်ဆိုတဲ့ အနာဂါမ်တည်ပြီး သကာလ လာခဲ့တဲ့အတွက် ငါးပါးအာရုံကာမဂုဏ်တွေကို ဘာမှ ပြုံးခြင်း ရှင်ခြင်း လူ့ပြည်အာရုံတွေကို နှစ်သက်ခြင်း ဆိုတာတွေဟာ မရှိတော့ဘူး။

အဲတော့ သင်လဲ သင်ကိုလဲ အခုမေးလို့ ပြောရလို့ရှိရင်ဖြင့် တရားတော့ပြောပြီးပြီ။

သင်သည် ဒီအိမ်မှာ ကုဋေ (၄၀) ရှိတယ်။ ငါ့ဘက်ကလဲ (၄၀) ပါတယ် ကုဋေ (၈၀) ကို သင်အုပ်ချုပ်ပြီး သကာလ ဒီမှာပဲနေလိုလဲနေ ငါ့ကိုလည်း ကျွေးတန်တဲ့ ထမင်းနဲ့ ကျွေးပြီးသကာလ ထားတော့။ ဒီပဲစွည်းတွေ ငါ့ပဲစွည်းရယ်လို့ အထိမ်းအမှတ် မရှိတော့ပါဘူး ဆိုပြီး စွန့်လွှတ်တယ်။ အနာဂါမ်တည်တာကိုး။

အနာဂါမ် တည်လာတော့ ထူးခြားတဲ့အဓိပ္ပာယ်တွေ ပေါ်မလာဘူးလား အေး ထူးခြားတဲ့အဓိပ္ပာယ်တွေပေါ်လာတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာဟာအနာဂါမ်မဂ်၏ကျေးဇူး အကောလိကော အခါမလင်္ဂီ အကျိုးကိုပေး၏။ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေဟာအခါမလင်္ဂီကိုငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ် စွန့်လိုက်တဲ့အတွက် ငါးပါးအာရုံကာမဂုဏ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အပူဇာတီ အလောင်ဇာတ်တွေဟာ ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘူး ဘုရား)။

အဲတာ အကာလိကောဆိုတဲ့ မဂ်၏ တန်ခိုးသတ္တိဟာ
ဒကာသိုက်တို့ပေါ်တာပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုထွန်းအောင် အင်မတန်ထင်ရှားတယ်နော်.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ မထင် ရှား ဘူးလား
(ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား)။

အေး ဒါကြောင့် အော်... တို့လဲ ဒီရောက်အောင်ကြီး
စားရမှာပဲ၊ ဒါ အင်မတန်ဟုတ်တဲ့နည်းလမ်းတွေဘဲ။

ချက်ချင်း အကျိုးပေးပြီး ချက်ချင်း ငါးပါးအာရုံ
ကာမဂုဏ်တွေနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အပူခတ် အလောင်ခတ်
တွေဟာ အကုန် ငြိမ်းသတ်နိုင်တဲ့ အနာဂါမိမဂ် ပဲဆိုပြီး
သကာလ ကိုယ်လဲအတုယူပြီးကြီးစားလို့ ရှိရင်ဖြင့် မြစ်နိုင်
တဲ့ အခြေအနေလမ်းစဉ်က ရှိနေတာပဲ။

ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေက နမူနာရှိပြီးသကာလ
နေတော့၊ နည်းကောင်းကလဲပေးထားပြန်၊ ကိုယ်လုပ်နေ
တဲ့ အလုပ်ကလဲ အတော်ခရီးရောက်ပေါက်ပြီး သကာလ
ဇနကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်သောကြောင့် တက်မယ်ဆို မရ
ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်မရှိဘူး။ ရ ရမှာချည်းပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်
ချပါ။

ဒါနဲ့ပဲ ကုဋေ (၈၀) ကို မင်းပဲသုံး မင်းပဲစွဲ ဘာပဲ
လုပ်လုပ် ငါတော့ ထမင်းတစ်လုတ် အချိန် မှန်မှန်ကျွေး

လို့ ရှိရင်ဖြင့် တော်ပြီဆိုပြီး သကာလ ပြောလိုက်တယ်။
 ဒါတင်မကသေး နောက်အိမ်ထောင်တို့ ဘာတို့ ပြုချင်ပါ
 တယ် ဆိုလို့ ရှိရင်လဲ ထုံးစံ အတိုင်း ပြုတာပေါ့ အစရှိ
 သဖြင့် အစုံပဲပြောလိုက်တယ်။ ပြောလိုက်တော့ ဓမ္မဒိန္နာ
 က အလုံးကြီး ကျသွားတာပေါ့လေ။

အရင်ကတော့ သူ့အပေါ်မှာ ဘယ်လိုညာလို စွဲချက်
 တွေ ဘာတွေနဲ့ သူ့တွေးလုံး ထုတ်ပြီးသကာလ နေ့တာ
 တွေ အကုန်ပပျောက်တော့ အော်.... တရားဇာကျေးဇူး
 ပါလား၊ တရားကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အမှုအရာ တွေပါလား
 ဆိုတာပေါ်လာတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တရားကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အမှုအရာတွေ ပေါ်လာတဲ့
 အခါကျတော့ သူ့ဆက်ပြီးမေးတယ်။ အသင် ဝိသာခ
 သူဌေး ဒီလောကုတ္တရာ တရားဆိုတာဟာ ယောကျ်ား
 များမူပဲ အားထုတ် ကောင်းရဲ့လား၊ မိန်းမများတော့
 အားထုတ်ကောင်းသလား။

ဟာဘယ်နှယ်မေးပါလိမ့်တုန်း။ ဓမ္မဒိန္နာ ယောကျ်ား
 ဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ ယထာဘူတဘာဏ်ကစပြီး တက်မယ်
 ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ယောကျ်ား မိန်းမရယ်လို့ ဘုရားက
 မဟောပါဘူး။ ရနိုင်တာချည့်ပဲလို့သာ ဟောပါတယ်။

အဲဒီလို ဝိသာခ အနာဂါမ်က ပြောတဲ့ အခါကျတော့
 ဒါဖြင့် သူ့လဲ မိန်းမပင်ဖြစ်သော်ငြားလည်း ရနိုင်လို့ ရှိရင်

ဖြင့် ဘိက္ခုနီမလုပ်ပြီးသကာလ ဒီအကျင့်ကိုပါ အားထုတ် ချင်တဲ့စိတ် ပေါ်လာတဲ့အတွက် သူ့ခင်ပွန်း တောင်းပန် တယ်။ ဒကာ ဒကာမတို့ ရိပ်မိရဲ့လား.... (ရိပ်မိပါတယ် ဘုရား)။

အနာဂါမ်ဖြစ်တဲ့ ဝိသာခ သူဌေးကနေပြီး သကာလ ဓမ္မဒိန္နာ ပုထုဇဉ်ကို မိန်းမပင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း ယထာ ဘူတဉာဏ်က စပြီးသကာလ တက်မယ် ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်ရဟန္တာဆိုတာဖြစ် နိုင်တာချည့်ပါပဲ။ ဘုရားကယောကျ်ား- မိန်းမ -မရွေးပါ ဘူး။

ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ကျင့်တဲ့ဉာဏ်ကိုရလို့ ဉာဏ်စဉ် အတိုင်းတက်သွားကြမယ်ဆိုရင် ဒီကိစ္စပြီးကြစုံတမ်းဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဘုရားဟောတော်မူပါတယ်။

ဒါကြောင့် - သင်သည်ကား ဤကဲ့သို့ ပစ္စည်းတွေလဲ မခင်တယ်ဘဲနဲ့ တရားဓမ္မကိုပဲ ကြိုးစားပြီး သကာလ ဘိက္ခုနီမ လုပ်ချင်ပါတယ် ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ငါကအဆင်သင့် ဘဲ။

ဒါကိုပဲမပြောချင်လို့ သာ အသာနေရတယ်၊ လုပ်မယ် ဆိုလို့ ရှိရင် အထူး ဝမ်းမြောက်ပါတယ် ဆိုတာ ဝိသာခ သူဌေးက ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နဲ့ပဲ ပြောလိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ဘဲ ညပြောပြီး မနက်ကျတဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင် ရှင်ဘုရင်ဆီ သွားပြီးသကာလ အချိန်မတော် မနက်စော

စော သွားလိုက်တဲ့အခါ ရှင်ဘုရင်က ဟာ ဝိသာခ
သူဌေး ဒီနေ့လာပုံတယ်ထူးပါလား။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီအချိန်ကြီးရောက်လာပါလိမ့်မလဲ။
တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ရွှေထမ်းစင်ကြီး လိုချင်လို့ပါဘဲ။
ရွှေထမ်း စင်က ဘာကိစ္စပါလိမ့်မတုံး။

ကျွန်တော်၏ခပ်ပွန်းမ ဓမ္မဒိန္နာက ဘိက္ခုနီမလုပ်ဘို့ရာ
သူသဘောတူတယ်လို့ မနေ့ညကပြောတဲ့အတွက် ဘိက္ခုနီမ
ထံကို ရွှေထမ်းစင်နဲ့ထမ်းပြီး သကာလ ပို့ဖို့ပါဘဲ။

ဟာ ဒါဖြင့်ယူသွား ယူသွား၊ ရှင်ဘုရင်ကလဲ ရွှေထမ်း
စင်ကြီးစွန့်လွှတ်ပြီး သကာလပေးလိုက်တယ်။ ပေးလိုက်ပြီး
သကာလ ဆွေတွေ့မျိုးတွေနဲ့ တစ်ခါတည်း ဘိက္ခုနီမ
အဖြစ်ရွက်ဆောင်ပို့ရာ နဲ့ သာရေနဲ့ချိုးပြီး သကာလ သန့်
ဆန့်ရှင်းရှင်းနဲ့ ဘိက္ခုနီမကျောင်း ရွှေထမ်းစင်ကြီးနဲ့ထမ်း
ပြီး ဆွေတွေ့မျိုးတွေနဲ့ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ပို့ကြတာပေါ့
ဗျာ။

ပို့ကြပြီး ဘိက္ခုနီမလုပ် ဘိက္ခုနီမ လုပ်ပြန်တော့လို့
တရားဓမ္မတွေကတော့ နေရာကျပါရဲ့၊ နေရာတလဲနေရာကျ
ပေါင်းသင်းရတာလဲ နေရာကျပါရဲ့။ သို့သော် ဘုန်းဖန်
မခံနိုင်ဘဲဖြစ်နေတယ်။

ဘုန်းက ဘာတုန်းဆိုတော့ သူဌေး ကတော်ဆိုတော့
မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟတွေ ဆွေတွေ့မျိုးတွေ အလုံးစုံက တစ်ခါ
တည်း ကူညီထောက်ပံ့ ပေးကြကမ်းကြ လူကြ ဒါတွေ

ညော်ခံပြီးသကာလ နေရတာနဲ့ပဲ ရတဲ့တရားလေး တိက္ခာနီမ လုပ်ပြီးတောင့်မှပဲ ပွားများချိန်ကမရဘဲ ဖြစ်နေတယ်။

ဒါနဲ့ပဲ သူ့ဆရာတိက္ခာနီမ ပြောပြီးသကာလ ဝေးတဲ့ တောတစ်ခု သွားပြီး တရား အားထုတ် လိုက်တယ်။ တရားအားထုတ်ပြီး သဲကာလ တရားအားထုတ် တော့ကို ပါရမီ ရင့်သန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲဖြစ်ပြန်၊ ဆန္ဒကလဲပြင်းပြန် တော့ တရားကလဲနာပြီးသားဖြစ်နေပြန်တော့ သောတာ ပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာကျအောင် သူ ဖြစ်လာတယ်။

သို့သော် ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ဆိုတော့ အကုန်သိတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူသည် ရဟန်းကိစ္စဖြင့် ပြီးပြီဆိုပြီးသကာလ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဘဲ ပြန်လာခဲ့တယ်။

ပြန်လာတော့ သူ ခင်ပွန်းသည်ဟောင်းဖြစ်တဲ့ ဝိသာခ သူဌေးက ပြန်လာတယ်လို့ ကြားတော့ ရက်ကလဲတိုလိုက် တာ။

မိန်းမစိတ်မို့ ပထမတော့ ဗြူးခနဲ ဆံပင်တွေရိတ်ပြီး ကတိုက်ကရိုက် လုပ်ချင်ပြီးသကာလ အခုတော့ဖြင့် ပြန် လှည့်လာတယ်ဆိုကတည်းက သူ့စိတ်ထဲမှာ လူများထွက် ဆုံးမှာလား။

ထွက်လို့ ရှိရင်လဲ သူ့အတွက်ကတစ်ခါစောင့်ရှောက်ရမယ့် ဝတ္တရားရှိနေပြန်တော့ သူ့ဓမ္မဒိန္နာပြန်လာတဲ့အိပ် ဝိသာခ သူဌေးက သွားလိုက်တယ်။

သွားလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ မေးဖို့ရာ အကြောင်းက
လဲ ပေါ်လာတယ်။

ဘယ်လိုပေါ်လာတုန်းဆိုတော့ သင်သည် အခုတော
ထဲသွားတာလဲ မကြာသေး၊ တရားဓမ္မရက်ကလဲ တို့လိုက်
တာ၊ ဒီလောက်နဲ့ ကိစ္စပြီးလာတယ်လို့လဲ သူ့စိတ်ထဲက
မထင်။

မထင်တော့ လူထွက်ချင်လို့လား၊ မေးရမှာကလဲ
ပညာရှိသဘောမှာ မသက်ရောက်ဘူး။ အဲဒီတော့ ပုစ္ဆာ
မေးမှတ်။

ပုစ္ဆာထဲကနေပြီးသကာလ သူ့အကြောင်း တွေးယူမှ
သာလျှင် လိုရင်း ရတော့မယ်ဆိုပြီး ပုစ္ဆာ မေးတယ်။
ဒါကြောင့် မွေဒိန္နာကရဟန္တာမ နော်။ မေးတဲ့ယောက်ျား
က အနာဂါမ်ဆိုတော့ အောက်တစ်ဆင့်ကျတယ်ပေါ့ဗျာ
— (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ သူလူထွက်ချင်လို့လား မေးဖို့ရာ မမေးချင်တာ
နဲ့ဘဲ ရှင်မွေဒိန္နာ သက္ကာယ သက္ကာယဆိုတာ ဘာတုံး။
သက္ကာယဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘယ်အ ဓိပ္ပာယ် ကို သက္ကာယလို့
ခေါ်ပါသတုန်း။ ဘယ်တရားကို သက္ကာယလို့ ခေါ်ပါ
သတုန်း မေးလိုက်တယ်။

မေးလိုက်တော့ ဟိုက ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာဆို
တော့ စာပေတတ် ရဟန္တာနော်။ တစ်ခါတည်း ရဟန္တာ

ဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက်တည်းစာတွေ အကုန်ပေါ်လာပြီး အကုန်တတ်တော့တာ။

အထူးသင်နေတဲ့ စာမဟုတ်တော့ဘူး။ ဆုတောင်းနဲ့ ပြည့်တဲ့စာလို မှတ်ကြပါ... (မှတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ မေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဟာ အသင် ဝိသာခ သက္ကာယ သက္ကာယဆိုတာ ပဉ္စပါဒါ နက္ခန္ဓာ ခန္ဓာငါးပါးကို ဆိုတာပါ။ လောကီခန္ဓာ ငါးပါးကိုဆို တာပါလို့ ဖြေလိုက်တယ်။

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်စရာက တို့ခန္ဓာ ငါးပါးဟာ လောကီခန္ဓာငါးပါးပါလား။ သက္ကာယလို့ ခေါ်တာပါလားဆိုတာ ခင်ဗျားတို့က အသားယူပြီးမှတ် ပါ... (မှတ်ပါဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် အခုအရေးနာနေတဲ့ ဒကာဒကာမတွေ ခန္ဓာကိုယ်ရုပ်နာမ်ကြီးဟာ ဘာပါလိမ့်မတုန်းလို့ မေးရင် သက္ကာယဘဲလို့ ဖြေရမယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ သဘော ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အေး ခန္ဓာငါးပါး ဥပါဒါန်တရား။ ဥပါဒါန်လေး အာရုံပြုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးသည် သက္ကာယတရားလို့ ဆုံးဖြတ် ချက်ချကြပါ။

ဆက်လက်ပြီး သကာလ မေးပြန်တယ်။ ရှင်ဓမ္မဒိန္နာ သက္ကာယ ဖြစ်ကြောင်းကတော့ ဘယ်သူပါလိမ့်မလဲလို့

ဝိသာခ သူဌေးက မေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ယာယံ
တဏှာပေါ်နောဗ္ဗဝိကာ နန္ဒီရာဂ သဟဂတာ တတြ
တတြာဘိ နန္ဒီနိ ဆိုတဲ့အတိုင်း တဏှာပဲ ရှင်ဝိသာခရဲ့။
ဓမ္မဒိန္နာကဖြေလိုက်တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

တဏှာဟာ သက္ကာယ ဖြစ်ကြောင်းပဲ။ အဲဒီတော့
ဘုန်းကြီးတို့ဟောနေတာ ဒကာဒကာမတွေ ဒီမှာရဟန္တာ
မက အနာဂါမ်ကို အဖြေထုတ်နေတာ ထောက်သပြိုင်
ဪ... တို့ခန္ဓာငါးပါးကြီး ဘယ်သူတည်ထောင်ပါလိမ့်
မတုံးဆိုတဲ့ဥစ္စာဘုံဘဝတပ်မက်နှစ်သက်တဲ့တဏှာပဲလို့ ဒီက
ဒကာဒကာမတွေကလဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ ခန္ဓာကိုယ် တည်
ထောင်တာ ဘယ်သူပါလိမ့်ဗျာ.... (တဏှာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယ ချုပ်ရာ အရှင်ဓမ္မဒိန္နာ ဘယ်ဟာပါ
လိမ့်မလဲလို့ ဝိသာခက မေးလိုက်ပြန်တော့ သက္ကာယတွေ
ချုပ်ရာဆိုတာ တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသ ဝိရာဂ
နိရောဓော စာဂေါ ပဋိနိသဂ္ဂေါ မုတ္တံ အနာလယော ဆိုတဲ့
အတိုင်း တဏှာတို့၏ သေရာ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့
နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ သက္ကာယ တို့၏ ချုပ်ရာပဲ။

အဲဒီကျတော့ ရုပ်နာမ်ပါသေးသလား.... (မပါပါဘူး
ဘုရား)။

ရုပ်နာမ်ပါရင် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကြီး
လိုက်သွားအုံးမှာပေါ့ ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်မှာ ရုပ်နာမ်
မရှိ၊ ချမ်းသာတစ်ခုသာရှိတယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ
လဲ ဟောပြီးသားဖြစ်တဲ့အတွက် ချမ်းသာအလိုရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
ဖြင့် ချမ်းသာရှိတဲ့ဆီကိုသာ ရောက်အောင် သွားနည်းနဲ့
သွားကြဖို့ပါပဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ ဝိသာခ သူဌေးက ဆက်လက်ပြီး မေးတယ်၊
သက္ကာယတွေ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းအကျင့် အရှင်ဓမ္မဒိန္နာ
အမိန့်ရှိပါအုံးဆိုတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ ဒကာကြီးရှဲ့။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ပွားများကျင့်ကြံ ကြိုးကုတ်အားထုတ်
ထိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့် သက္ကာယဖြစ်ကြောင်း သမုဒယ သေ၍
အကြောင်း သေသောကြောင့် အကြောင်း ရုပ်နာမ်တွေ
ချုပ်ပြီးသကာလ သက္ကာယတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်
တော့တာပါဘဲ။.... (မှန်လှပါဘုရား)။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသာ ပွားများရင် ရောက်ပါတယ်လို့
ရဟန္တာကေ ဖြေလိုက်တယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ကြီးစား
နေတာတာပါလိမ့် မတုံးလို့ တွေးမနေနဲ့တော့။ မဂ္ဂင်ပွား
များနေကြတာ။

ဒါကြောင့်သက္ကာယတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဝီဟာ
ခင်ဗျားတို့ပွားများမှုသည် ရောက်အောင်ပို့မဲ့ပွားများမှုလို့
ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်ပုစ္ဆာလဲ။ ရဟန္တာမက ဖြေတော့ အနာဂါမ်က မေးတာ ဒကာတို့ရေ မှားစရာ မှောက်စရာ တစ်လုံးမှ မပါဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)။

နောက်ဆုံးပိတ် ဘုရားက ဘုရားဆီ သူတို့ဆုံပါလိမ့် အုံးမယ် ဝိသာခရောက်ပါလိမ့်အုံးမယ်။ ရောက်တဲ့ အခါ ကျတော့လဲ ဘုရားကထောက်ခံချက် ပေးပါလိမ့်အုံးမယ်။ ပေးပါလိမ့်အုံးမယ်။ ဘုရားကလဲ ထောက်ခံချက်ပေးပါ လိမ့်အုံးမယ်။

ဒါနဲ့ ဒကာဒကာမတွေ ခင်ဗျားတို့လုပ်နေတဲ့ အလုပ် စဉ်ဟာ သက္ကာယ ချုပ်အောင် လုပ်နေတဲ့ အလုပ်စဉ်ပါ လား။ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းလဲ ချုပ်မယ်။ သက္ကာယလဲ ချုပ်မယ်။

မဂ္ဂင် ပွားများနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည် သက္ကာယဖြစ် ကြောင်းလဲချုပ်၍ သက္ကာယလဲချုပ်၍ သက္ကာယတို့၏ နောက်ဘာမှ သံသယ မရှိအောင်ချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ကြီးကို ဒကာ ဒကာမတွေ၏မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် ပွားများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းမှာပဲ မရောက်မရှိဘူး၊ ရောက် ရမှာ ဘဲ။ သဘောကျပြီလား... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေပွားများနေတဲ့ အလုပ်ဟာ သက္ကာယ ချုပ်ကြောင်းအကျင့် ကျင့်နေကြတာပေါ့... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဪ...ဒီ ဒကာဒကာမတွေ ဘာများ လုပ်နေကြပါလိမ့် မတုန်းဆိုတာ သံသယ မရှိပါနဲ့တော့... (မရှိပါဘူးဘုရား)။ သက္ကာယတို့၏ ချုပ်ရာ ချုပ်ကြောင်းအကျင့် ကျင့်နေကြတာ သဘောကျပြီလား... (မှန်လှပါဘုရား)။

သက္ကာယဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်တို့၏ ချုပ်ရာ ချုပ်ကြောင်းအကျင့် ကျင့်နေကြတာဘဲလို့ ကိုယ်ကိုယ်ကိုလဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ ... (မှန်လှပါဘုရား)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အေး ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အလုပ်သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် တကယ်ရဟန္တာဖြစ်တဲ့ အလုပ်။

တကယ်သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ဖြစ်တဲ့အလုပ် ဖြစ်ပြီးသကာလ နေသောကြောင့် ဪ... ဒုက္ခသိမ်း၍ငြိမ်းတဲ့ အလုပ်ဟာ တို့မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပွားများနေတဲ့ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ပေါ် မှာ ပွားများနေတဲ့ အလုပ်ပါလားလို့ ဆိုပြီး ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြီးကြီးစားစားလုပ်ပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြီးစားလုပ်ပြီဆိုမှဖြင့် ဒီလမ်းပေါ် ဧကန်အလုပ်ဆိုတာက သေချာနေတာ ဒီမြို့ဟာဖြည်းဖြည်းနဲ့ မြန်မြန်ပဲ ဒကာသိုက် ဧကန်အလုပ်ပဲ။

အဲဒီတော့ ကာမသံသယမရှိနဲ့ မဂ္ဂင်အလုပ်နဲ့သာ ပွား များ ပြီး သွားကြပေးတာဆို ကာဖြင့် ခင်ဗျားတို့ လမ်းပေါ်တင်ပေး ထားပေါ့၊ ဆရာဘုန်းကြီးက။ လမ်းပေါ် တင်ပေးထားတာ ကိုတဲ့ ဒီလမ်း ကိုပြတဲ့သူ ဟောဒီ လမ်းပေါ်ဧကန်အောင် ဆရာဘုန်းကြီးက တင်ထားတော့ ဒကာဒကာမတွေက ဒီလမ်း

ဖြေနေတာလား ဉာဏ်ဖြေ - ဖြေနေတာလား ဆိုတာ ဆူမဝေ ဖန်နိုင်ဘူး.... (မှန်လှပါဘုရား)။

မဝေဖန်နိုင်ပေမဲ့ ဆက်မေးအုန်းမှပဲ ဒါမှပိုမိုရှင်းမယ်ဆိုပြီး သကာလ ဆက်မေးလိုက်တယ်။ ကိုထွန်းအောင်ရဲ့။

ဆက်မေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ခုနတုံးက ပြောခဲ့တဲ့စကား ထဲမှာ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ ဆိုတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဆိုတာသည် သက္ကာယလို့ ရှင်ဓမ္မဒိန္နာက ဖြေခဲ့တော့ ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာဟာ တစ်ခြားစီလား၊ သို့မဟုတ်အတူတူပဲလား မေးလိုက်တယ်။

ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာဟာပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါဘုရား)။နဂိုကစာလို့ ရေးထားတာ ဥပါဒါန်နက္ခန္ဓာတွေ ရေးထားတယ် အခုခွဲပြီး သူကမေးလိုက်တယ်။

ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့တရားနဲ့ ခန္ဓာဆိုတဲ့တရားသည် အတူတူပဲလား ဓမ္မဒိန္နာ (သို့မဟုတ်) တစ်ခြားစီပဲလား။

ဟာ - ဒီလိုပါ ဒီလိုပါ၊ ဓမ္မဒိန္နာကဖြေလိုက်တယ်၊ ဥပါဒါန် ဆိုတာက ကာမုပါဒါန်ဒိန်ဋ္ဌုပါဒါန်သီလဗ္ဗတုပါဒါန်အဘ္ဘဝါ ဒုပါဒါန် ဆိုတော့ ဥပါဒါန်က လေးမျိုးရှိတယ်။

ခန္ဓာက ခန္ဓာငါးပါး လောကီ ခန္ဓာငါးပါး ရှိပါတယ် အဲဒီတော့ သူတို့ဟာ တစ်ခြားစီလို့လဲ ဖြေလို့မရဘူး အတူတူ ဆိုလဲမဟုတ်ဘူး။

ဒီခန္ဓာငါးပါးကို ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ တရားနဲ့ နှစ် သက် ပြီး သကာလ နေခဲ့လို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒါဥပါဒါန်နက္ခန္ဓာဖြစ်တာဘဲ (မှန်ပါဘုရား)။

ဪ... ဒီ ဒကာဒကာမတွေ ဘာများ လုပ်နေကြပါလိမ့်
မတုန်းဆိုတာ သံသယ မရှိပါနဲ့တော့... (မရှိပါဘူးဘုရား)။
သက္ကာယတို့၏ ချုပ်ရာ ချုပ်ကြောင်းအကျင့် ကျင့်နေကြတာ
သဘောကျပြီလား... (မှန်လှပါဘုရား)။

သက္ကာယဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်တို့၏ ချုပ်ရာ ချုပ်ကြောင်းအကျင့်
ကျင့်နေကြတာဘဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ ...
(မှန်လှပါဘုရား)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အေး ဒါကြောင့် ဒီဒကာဒကာမတွေ အလုပ်လုပ်နေတဲ့
အလုပ်သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် တကယ်ရဟန္တာဖြစ်တဲ့
အလုပ်။

တကယ်သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ဖြစ်တဲ့အလုပ်
ဖြစ်ပြီးသကာလ နေသောကြောင့် ဪ... ဒုက္ခသိမ်း၍ငြိမ်းတဲ့
အလုပ်ဟာ တို့မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပွားများနေတဲ့ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ပေါ်
မှာ ပွားများနေတဲ့ အလုပ်ပါလားလို့ ဆိုပြီး ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့
ကြီးကြီးစားစားလုပ်ပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြီးစားလုပ်ပြီဆိုမှဖြင့် ဒီလမ်းပေါ်
ရောက်နေတယ်ဆိုတာက သေချာနေတာ ဒီမို့ဟာဖြည်းဖြည်းနဲ့
မြန်မြန်ပဲ ဒကာသိုက် ရောက်ရမှာပဲ။

အဲဒီတော့ ကာမှသံသယမရှိနဲ့။ မဂ္ဂင်အလုပ်နဲ့သာ ပွား များ
ပြီး သွားကြပေးဘာဆို ကာဖြင့် ခပ်ဗျားတို့ လမ်းပေါ်တင်ပေး
ထားပေါ့၊ ဆရာဘုန်းကြီးက။ လမ်းပေါ် တင်ပေးထားတော့
ကိုတဲ့ ဒီလမ်း ကိုပြတဲ့သူ ဟောဒီ လမ်းပေါ်ရောက်အောင်
ဆရာဘုန်းကြီးက တင်ထားတော့ ဒကာဒကာမတွေက ဒီလမ်း

ဖြေနေတာလား ဉာဏ်ဖြေ - ဖြေနေတာလား ဆိုတာ သူမဝေဖန်နိုင်ဘူး.... (မှန်လှပါဘုရား)။

မဝေဖန်နိုင်ပေမဲ့ ဆက်မေးအုန်းမှပဲ ဒါမှပိုမိုရှင်းမယ်ဆိုပြီး သကကလ ဆက်မေးလိုက်တယ်။ ကိုထွန်းအောင်ရဲ့။

ဆက်မေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ခုနတုံးက ပြောခဲ့တဲ့စကားထဲမှာ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ ဆိုတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဆိုတာသည် သက္ကာယလို့ ရှင်ဓမ္မဒိန္နာက ဖြေခဲ့တော့ ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာဟာ တစ်ခြားစီလား၊ သို့မဟုတ်အတူတူပဲလား မေးလိုက်တယ်။

ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာဟာပေးဗျာ....(မှန်ပါဘုရား)။နဂိုကစာလို့ ရေးထားတာ ဥပါဒါန်နက္ခန္ဓာတွေ ရေးထားတယ် အခုခွဲပြီး သူကမေးလိုက်တယ်။

ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့တရားနဲ့ ခန္ဓာဆိုတဲ့တရားသည် အတူတူပဲလား ဓမ္မဒိန္နာ (သို့မဟုတ်) တစ်ခြားစီပဲလား။

ဟာ - ဒီလိုပါ ဒီလိုပါ၊ ဓမ္မဒိန္နာကဖြေလိုက်တယ်၊ ဥပါဒါန်ဆိုတာက ကာမုပါဒါန်ဒိန်ဋ္ဌပါဒါန်သီလဗ္ဗတုပါဒါန်အတ္တဝါဒုပါဒါန် ဆိုတော့ ဥပါဒါန်က လေးမျိုးရှိတယ်။

ခန္ဓာက ခန္ဓာငါးပါး လောကီ ခန္ဓာငါးပါး ရှိပါတယ် အဲဒီတော့ သူတို့ဘာ တစ်ခြားစီလို့လဲ ဖြေလို့မရဘူး အတူတူဆိုလဲမဟုတ်ဘူး။

ဒီခန္ဓာငါးပါးကို ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ တရားနဲ့ နှစ် သက် ပြီး သကကလ နေခဲ့လို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒါဥပါဒါန်နက္ခန္ဓာဖြစ်တာဘဲ (မှန်ပါဘုရား)။

မနှစ်သက်ခဲ့လို့ ရှိရင်ဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဖြစ်ဘူး။ ဒီလို
ဖြေလိုက်တယ်။ တယ်ထူးခြားပါလား။

တယ်ထူးခြားပါလားဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘုန်းကြီး
ရှင်းပြမယ်။

ကိုယ်ခန္ဓာ မိမိ ခန္ဓာကြီးကို နဂိုကခြင်ကိုက်လဲ မခံနိုင်၊
အညောင်းအညာလဲမခံနိုင်၊ ဝေဒနာတွေပေါ်လာလဲ သည်းမခံ
နိုင် ကိုယ့်ခန္ဓာဖြင့် ခလုတ်မထိ ဆူးမငြိပါစေနဲ့ဆိုတာ ပရိတ်တွေ
မေတ္တာတွေတဲ့တောင် ထားပြီး သကာလ သူ့ကိုဒီလောက်
ခင်ပါတယ်၊ သူ့အပေါ်မှာဒီလောက်ပဲ ခင်ပါတယ်။

ခန္ဓာငါးပါး အပေါ်မှာ ခင်တာတော့ဖြင့် ပြောစရာမရှိ
လောက်ပါဘူး။ ဟုတ်ဖူးလားဗျာ.... (မှန်ပါဘုရား)။

အမွှေးတစ်ပင်အကျွတ်တောင်မခံနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုး
တောင်မှ တစ်ခါတစ်ခါ သုံးလိုက်သေးတယ်။

ကိုယ်ခန္ဓာငါးပါး ကိုယ်မခင်ဘူးလားဗျာ (ခင်ပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒီ ခန္ဓာငါးပါးကို ခင်တဲ့ ဥစ္စာကတော့ တဏှာ၊ အဲဒီ
တဏှာကြီးရင့်လာတဲ့အခါကျတော့ ဥပါဒါနဖြစ်တယ်။

အဲတော့ခန္ဓာငါးပါး ဝိပဿနာရှုပြီးသကာလ နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
ကျတော့ ဒီခန္ဓာကြီးဟာ အနိစ္စခန္ဓာကြီး/ ငြီးငွေ့စရာခန္ဓာကြီး
ဒုက္ခသစ္စာခန္ဓာကြီး။

သူသည်ကားလို့ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒုက္ခကိုသာ ပေးပြီးနေတဲ့
ခန္ဓာကြီး ဖြစ်နေလေသောကြောင့် သူ့အပေါ်မှာ ခင်စရာ
မင်စရာ တစ်ကွက်တစ်စက်မှ မရှိဘူးဆိုတဲ့ ဉာဏ်ပေါ်လာတဲ့

အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဟုတ်တော့ဘူး။

ဒီခန္ဓာကြီး ဘယ်တော့ချရပါမတုံး ဘယ်တော့စွန့်ရပါမတုံး ဆိုပြီးသကာလ သူ့စိတ်ထဲမှာ ခန္ဓာစွန့်ချင်တဲ့ သဘောပါတဲ့ ခန္ဓာခင်တဲ့ သဘောနည်းနည်းပါသေးရဲ့လား ... (မပါပါဘူး ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ခန္ဓာပေါ်မှာခင်တဲ့ ဆန္ဒမရှိလို့ ရှိရင်ဖြစ်တဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဟုတ်တော့ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။

ခင်တဲ့ဥပါဒါန် ရှိနေသေးလို့ စွဲလန်းတဲ့ ဥပါဒါန် ရှိနေသေးရင် ဖြင့် ဒါ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလို့ ဆိုရမှာဘဲ ... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒကာဒကာမတို့ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အခါကျတော့ ပထမရှေးဦးစွာ၊ ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် ကြိုးစားပါလို့ ဆရာဘုန်းကြီးက ဝေဒနာတွေ့တော့၊ ဝေဒနာတွေ့ပြီး ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် ကြိုးစားပါဆိုပြီး သကာလ ခိုင်းထားတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ထိုကဲ့သို့ ခိုင်းတာသည် တခြားကြောင့် ခိုင်းတာမဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ကိုယ်ခန္ဓာမဟုတ်ကြောင်း ကောင်းကောင်း သိအောင်လို့။

ခင်တဲ့စိတ်သည် စွဲလန်းတဲ့စိတ်သည် ပျက်ပြယ် သွားအောင်လို့ ဟောလိုက်ခြင်းဖြစ်တယ် ... (မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျပြီလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင်း အစစ်ကို ရှာချင်ကြလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒီခန္ဓာပေါ်မှာ ခင်မှု စွဲလန်းမှု သေရင် ရောက်တော့သာပဲလို့ သာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီ ခန္ဓာပေါ်၌ ခင်မှု စွဲလန်းမှု ချုပ်ငြိမ်း သွား လို့ ရှိရင် တာတုံး (နိဗ္ဗာန်ရောက်တာပါဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ရောက်တာပဲ၊ ခန္ဓာရှိနေလဲ ရောက်တာပဲ၊ ခန္ဓာမရှိလဲ ရောက်တာပဲ၊ သဘောကျပြီလား (သဘောကျပါပြီဘုရား)

ဒုက္ခပင်သိမ်း ကင်းငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန် တစ်ထောင့် ငါး ခု ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်။

အဲဒါသည်ကားဆိုရင် ဒကာဒကာမတို့ ဒီ ခန္ဓာခင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် စွဲလန်းနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် မရောက်ဘူး။

ခန္ဓာ မခင်တော့ပါဘူး၊ မစွဲလန်းတော့ပါဘူး ဆိုတာဖြင့် ဒကာသိုက် ကေန့်ရောက်၊ တကယ်ရောက်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာမှ သံသယမရှိနဲ့။ အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမတွေ ဘုန်းကြီးက သင်ထားတယ် ပွားများကြစမ်းပါ၊ ခန္ဓာအဖြစ်အပျက် ပွားများကြစမ်းပါဆိုတာ အော်.... ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဖြစ်အောင် လုပ်နေတာကိုး။

စွဲလန်းတဲ့ ခန္ဓာမဖြစ်အောင်လို့ ဘုန်းကြီးက မဂ္ဂင်နဲ့ ပွားများပါလို့ ခိုင်းနေတာကိုး ဆိုတာကိုလဲ ယနေ့ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မှတ်ပါ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ပွားများပါ ပွားများပါ ဆိုတာသည် ဒကာ ဒကာမတွေ ခိုင်မိပြီလား (ခိုင်မိပါပြီဘုရား)။

ဘယ်အကျိုးငှာပါလိမ့်ဗျာ.... (ခန္ဓာကို မစွဲလန်းအောင်လို့ ပါဘုရား) ခန္ဓာကိုယ်စွဲလန်းတာက ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ။

အဲဒီမယ် စွဲလန်းမှုကြီး အကုန်ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းအောင်လို့ စွဲလန်းစရာမရှိတဲ့ ဥစ္စာကိုစွဲလန်းပြီးသကာလ နေသောကြောင့် မစွဲလန်းရအောင်လို့ ဉာဏ်သွင်း ပေးလိုက်တာ ... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဉာဏ်သွင်း ပေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ စွဲလန်းတဲ့ တဏှာ ဥပါဒါနိကချုပ်တယ် (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ချုပ်တဲ့ အခါကျတော့ကိုတဲ့ ခန္ဓာကြီး ရှိပြီးသကာလ နေငြားသော်လည်း ကျုပ်တို့ခန္ဓာကို စွဲလန်းတဲ့ တဏှာဥပါဒါနိ ချုပ်တဲ့အတွက် သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရောက်ပါတယ်။

ဘုရားဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင်ပေါ်မှာ ဝါနိဗ္ဗာန်ရောက်တယ် နိဗ္ဗာန်ရတယ်ပြောတာ ခန္ဓာရှိသားပဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သို့သော် ဒီခန္ဓာ သူမစွဲလန်းဘူး စွဲလန်းသေးရဲ့လား (မစွဲလန်းပါဘူးဘုရား)။

မစွဲလန်းတဲ့အတွက် နိဗ္ဗာန်ရောက်နေတာပဲ။ အာရုံဟူသော အားဖြင့် မြင်နေတာပဲဆိုတာ အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေက ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက် (မှန်လှပါဘုရား)။ ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဥပါဒါနိနဲ့ ခန္ဓာနဲ့ဟာ စွဲလန်းရင်ဖြင့်ဥပါဒါနိ နက္ခန္ဓာဖြစ်မှာပဲ။ မစွဲလန်းရင်.... (ဥပါဒါ နက္ခန္ဓာ မဖြစ်ပါဘူး ဘုရား)။

အေး ဒါကြောင့် ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ဟာ တခြားစီလား အတူတူပဲလားဆိုတော့ တခြားစီလဲ မဟုတ်ဘူး၊ အတူတူလဲ မဟုတ်ဘူး။

စွဲလန်းလို့ ရှိရင်ဖြင့် ခန္ဓာနဲ့ ဥပါဒါန်နဲ့ သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ခန္ဓာကအာရုံ၊ စွဲလန်းတဲ့ ဥပါဒါန်က အာရမ္မဏိက ဖြစ်နေတာပဲတဲ့.... (မှန်လှပါဘုရား)။

နောက် ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ မဂ်ဉာဏ်တွေနဲ့ ဖြတ်တောက်ချီလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ စွဲလန်းတဲ့ တဏှာသေတဲ့ အခါကျတော့ ဥပါဒါန်နဲ့ နက္ခခန္ဓာ မဖြစ်တော့ဘူး.... (မှန်လှပါဘုရား) အနုပါဒါန်နက္ခန္ဓာ ဖြစ်တော့တယ်။ သဘောကျပြီလား - (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒဏာ ဒကာမတွေ အားထုတ်တဲ့ အခါကျတော့ တို့ ဘယ်အခြေအနေရောက်မှ ကိစ္စပြီးမှ ဘာလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ အားထုတ်စဉ်အတိုင်း အားထုတ်လို့၊ ခန္ဓာအပေါ် မှာဘာမှ မငဲ့မတယ်ဘဲနဲ့ အင်း.... သက်သက် ဒုက္ခသစ္စာ နှိပ်စက်တဲ့ ခန္ဓာကြီးပဲ၊ မင်းဖြင့် ခင်တယ်နေလို့ အပိုပဲဆိုတဲ့ မဂ်ဉာဏ်တွေ ဝင်လာလို့ ရှိရင် ဒါ ခန္ဓာပင်ရှိသော်လဲ၊ ဥပါဒါန်နက္ခန္ဓာ မဟုတ်တော့ဘူး.... (မဟုတ်တော့ပါဘူး ဘုရား)။

စွဲလန်းတဲ့ ခန္ဓာ မဟုတ်ဘူး၊ မစွဲလန်းတဲ့ ခန္ဓာ... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ထုံးစံရထားတဲ့ ခန္ဓာသာ ဖြစ်တော့တယ် သူ့အတွက် ကြောင့် ကြစိုက်ဖို့ ခန္ဓာ မဟုတ်တော့ဘူး.... (မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား)။

သူ့အတွက် စိုးရိမ်ဗျာပါဒ ကပ်တဲ့ ခန္ဓာရော.... (မဟုတ်တော့ ပါဘူး ဘုရား)။

အဲဒီလိုဖြစ်အောင်လို့ ဒကာသိုက်တို့နဲ့တကွ ကိုထွန်းအောင် တို့က ဒီခန္ဓာ ရှိပင်ရှိငြားသော်လည်း မစွဲလန်းပဲ တဏှာ ဥပါဒါန် ချုပ်သွားမယ်ဆိုရင် ဒါ ခန္ဓာ ရှိငြားသော်လည်း မီပုဂ္ဂိုလ် နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုနေတာ (မှန်လှပါဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ရတာပဲ။ ခန္ဓာရှိရက်နဲ့ရနေတဲ့ နိဗ္ဗာန် အဲဒီလိုဆုံးဖြတ် ချက်ချလိုက်စမ်းပါ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် - ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါပေမဲ့ အင်း ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ သူ့ကောင်းကောင်းတွေ မချသေးဘူး။

ဝိသာခက သူ ခင်ပွန်းမဟာလူထွက်ချင်လို့ ပြန်လာသလား သူမေးတာတွေကဖြင့် မေးတဲ့အတိုင်း ဖြေလိုက်တာ တွေကဖြင့် တကယ်ပဲ။

ပညာရှိ သဘော အရိယာ သဘော သက်ရောက်နေပြီ။ သို့သော်လည်း မေးတဲ့လက်စနဲ့ပဲ ဆက်လက်မေးအုံးမယ်။

အကုန်အစင် သိရအောင်ဆိုပြီး ရှင်ဓမ္မဒိန္နာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဆိုတာကို ရှင်းပြစမ်းပါ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ တခြား မဟုတ်ပါဘူး ဒကာကြီးရာ။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ဥစ္စာက ရှုပ်ကိုင်ထင်၊ ဝေဒနာကိုငါထင်၊ သညာကိုငါထင်၊ သင်္ခါရဆိုတဲ့စေတနာတွေငါထင်၊ စိတ်ကိုငါထင်

အဲဒီလို ကြားဘူးနားဝမရှိ အရိယာတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲမဟုတ် ဆရာသမား ကောင်းဆီမှာလဲ သုတမယနဲ့

ကြားဘူးနားဝလဲ မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟာ တော့ ရုပ်ဟာငါပဲ။
ဝေဒနာဟာငါပဲ သညာကော (ငါပါဘုရား)။

ငါမှတ်ထားတာ။ ငါစားစောင်းတယ်။ ငါ့ခန္ဓာ အဲဒီ
ကဲ့သို့တဲ့ ငါစိတ် ဆိုပြီးသကာလ ရုပ်ကိုငါ၊ ဝေဒနာငါ၊
သညာငါ၊ သင်္ခါရကိုငါ၊ ဝိညာဉ်ကိုငါ၊ စွဲလို့ ရှိရင်ဖြင့် အဲဒါ
သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါပဲ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါး ငါထင်လို့ ရှိရင် (သက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိပါဘုရား)

ခန္ဓာငါးပါး ငါထင်တဲ့ ဒကာဒကာမတွေ မှန်လို့ ရှိရင်ဖြင့်
ဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲတော့ ဒီ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟာ ဘာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျ
လို့ ရှိရင် ရုပ်ကိုငါထင်တယ် ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ
နဂိုကလဲဟောပြီးသား ဖြစ်ပြီးသကာလခန့်တော့ ရုပ်နဲ့ ငါနဲ့ဟာ
တသားတည်းမနေဘူးလား (နေပါတယ်ဘုရား)။

ရုပ်ဟာငါပဲ၊ ရုပ်သည်ပင်လျှင် ငါပဲ။ ဝေဒနာသည်ပင်
လျှင်.... (ငါပါဘုရား)။

- သညာသည်ပင်လျှင် (ငါပါဘုရား)။
- သင်္ခါရသည်ပင်လျှင် (ငါပါဘုရား)။
- စိတ်သည်ပင်လျှင် (ငါပါဘုရား)။

အကုန် ငါလုပ်ထားတယ်။

အဲဒီလို ငါလုပ်ထားလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ ဓမ္မဒိန္နာ
ဝိသာခ အမေးထဲမှာ ဘုန်းကြီးကဖြည့်စွက်ပြီး ထည့်ရလို့ ရှိရင်

အဲဒါ သည်ကားလို့ဆိုရင်ဖြင့် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ၊ ရုပ်ကိုငါထင်။
ဝေဒနာငါထင်၊ သညာငါထင်၊ သင်္ခါရငါထင်၊ ဝိညာဉ် ငါထင်
ဘာတဲ့ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

အေး သက္ကာယဒိဋ္ဌိတော့ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိပဲ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိထဲ
မှာမှ သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ကျေးဇူး ပြုလိုက်တဲ့အတွက် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ
ကျအောင်ဖြစ်သွားတယ်။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဖက် ကူးဆက်သွားရသတုံးလို့
ဒကာသိုက်က မေးခွန်းထုတ်လို့ ရှိရင်ဖြင့် ရုပ်သေရင်ငါပျောက်
သွားတယ် ... (မှန်လှပါဘုရား)။

သဘာဝဟာအကုန်ပျောက်သွားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မရောက်ဘူး
လား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

နောက် ဘာဖြစ်သေးတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်လာသေးလား....
(မလာပါဘူး ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ပြတ်သွားတဲ့သဘော ယူလိုက်သောကြောစို့
သူ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဥပမာအရင်တုန်းက ဟောခဲ့ပါတယ် ဒကာ
ဒကာမတွေ မီးနဲ့အရောင် မကွဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေတယ်။

မီးသေရင် အရောင်ချုပ်တာပဲဆိုတော့ မီးကပူတာ အရောင်
ကလင်းတာမဟုတ်လား၊ ဒကာဒကာမတို့.... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါတို့က တသားထဲယူထားတယ်။ မီးနဲ့အရောင် အတူတူ
ပဲလို့ ယူထားတယ်။ ဘာကြောင့် ယူသတုံးဆိုတော့ မီးသေ
ရင် အရောင်သေတာပဲ။

ဒါကြောင့် မီးသေရင် အရောင်သေတာပဲ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်

ရုပ်သေရင် ငါသေတာပဲ ယူလိုက်တယ် (မှန်လှပါဘုရား)။
သဘောကျပြီလား (ကျပါပြီးဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ယူလိုက်တော့ တာဒိဋ္ဌိထဲ သက်ဝင်သွားတုံး ---
(ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိထဲ ဝင်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိထဲသက် ဝင်သွားပြီတဲ့၊ ဒါက ဒကာဒကာမတွေ
နားလည်မှုအတွက် တရားထည့်ပေးခြင်းဖြစ်တယ်.... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် ရုပ်ကို ငါထင်ရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဲ၊
ဒီသက္ကာယဒိဋ္ဌိဟာ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနဲ့ အတူတူပဲ။ ဒကာသိုက်-ရှင်းပြီ
လား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟာ တာပါလိမ့်ဗျား.... (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနဲ့အတူ
တူပါပဲ ဘုရား)။

(ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနဲ့ အတူတူပါပဲဘုရား)။

ရှုပ် အတ္တတော သမနုပဿတိ ရူပဝန္တံ ဝါ အတ္တာနံ ဆိုတဲ့
ဥစ္စာကလဲရှိ သေးတယ် ဘယ်လိုရှိသတုံးဆိုတော့ဝေဒနာနဲ့ပဲသွား
ကြစို့။

ဝေဒနာ ငါထင်တယ်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနော် ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့
သည့်ကားလို ဆိုရင် ရောနေလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဝေဒနာသဲ ချုပ်ရော
ငါလဲ သေတာပဲ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိပဲ သေရှာပြေး
တော့တာပဲ၊ ပြေးဘူးလား (ပြေးပါတယ်ဘုရား)။

အေး ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ ဘုန်းကြီးတို့က သင်
ထားတော့ဝေဒနာဟာ ရှုတဲ့ဒကာဒကာမတွေတော့ဝေဒနာဟာ
သူဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာလို့ ဝေဒနာ

သုံးမျိုးရှိတဲ့ အနက်က ဒကာဒကာမတွေ ဉာဏ်နဲ့တည့်ပြီးသကာ
လ ပေးလိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ဉာဏ်နဲ့တည့်အောင် ဒါ ဝေဒနာနဲ့
တည့်လိုက်ပြီးဆိုမှဖြင့် ဖျတ်ခနဲ ပျက်ပျက်သွားတာ မြင်လိုက်
တယ် (မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

မြင်လိုက်ဘူးလားဗျာ (မြင်ပါတယ်ဘုရား)
အဲဒါ ငါမပိုင် ငါမဆိုင်လို့ ပျက်တာ၊ မသေချာဘူးလား
(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲတော့ ဝေဒနာကို ငါလို့ ယူသေးရဲ့လား (မယူပါဘူး
ဘုရား)။ မယူတော့ဘူး၊ အနတ္တလို့ ယူလိုက်တယ်။

အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တလို့ ယူလိုက်တယ် ဒကာသိုက်ရေ။

အဲဒီလို ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေကြတော့ ဒီကဲ့သို့
ဉာဏ်တွေ ဆရာဘုန်းကြီးက ပေးထားတဲ့ အခါကြတော့
ထက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သေးရဲ့လား (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။

ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိရော ဖြစ်သေးရဲ့လား (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။
ဒိဋ္ဌိစင်သွားတယ်။

ဒါကြောင့် ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ ကျတော့
ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ ဒကာဒကာမတွေကျတော့ တခါတည်း
ဖြစ်ပျက် ရှေ့နားတင်ဖြစ် ရှေ့နားတင် ပျက်သွားတာမြင်လိုက်
တော့ ဝေဒနာသည်ငါမပိုင် ငါမဆိုင်တဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းမသွား
ဘူးလား (ရှင်းပါတယ် ဘုရား)။

ဝေဒနာ ငါလို့ ဆိုလို့ ရသေးလား (မရပါဘုရား)။

အေး အရင်တုံးကတော့ ငါနာတယ် ငါကောင်းတယ်
ငါအလတ်စားရှိတယ်လို့ ဝေဒနာ ငါ ငါထင်နေလိုက်သေး။

အခုတော့ ရှုလိုက်တဲ့အချိန်ကျတော့ ဒကာသိုက်ရေ ပျက်

ပျက်သွားတာတွေ ပျောက်ပျောက် သွားတာတွေ မမြင်ရလား ဗျာ... (မြင်ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ကျုပ်တို့မှာ ဒီလိုပျက်ပျောက်သွားတာမြင်တဲ့ ဒကာဒကာမ မှန်လို့ ရှိရင်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ပြုတ်နေပြီ ... (မှန်လှပါတုရား)။

ဪ... ဒါ ငါမဟုတ်ဘူး အတ္တ မဟုတ်ဘူး အနတ္တပါလား ဆိုတဲ့ ဥစ္စာက မပြောဘဲနဲ့ပြီးပြီ... မှန်ပါဘုရား)။

အနတ္တလို့ မပြောရပါဘူး။ ရွှေတင်ပျောက်တာ မြင်လိုက်တာ မပိုင်မဆိုင်လို့ ပျောက်တာပဲဆိုတာခင်ဗျားတို့သိပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

အဲတော့ မပိုင်မဆိုင်တာ ဘာခေါ်ကြပါလိမ့်... (အနတ္တပါဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဝေဒနာဟာ အတ္တလား အနတ္တလား မေးရင် ဘယ်ဖြေကြမယ်... (အနတ္တပါဘုရား)။

အေး ကျုပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေကတော့ ဝိပဿနာရှုနေတဲ့ ဒကာဒကာမတွေကတော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးသကာလ ဉာဏ်ထဲမှာ ရှုခိုက်မှာတခါတည်း ပြုတ်နေတာပဲ။

ကိုင်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်တော့ ခုနက ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိတွေ ဆဿတတွေ လာသေးလား ... (မလာပါဘူးဘုရား)။

အင်း ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိမှ အပါယ်သွားရတာ ဒကာသိုက်ရေ။ ဒိဋ္ဌိမရှိတော့... (အပါယ်မသွားရပါဘူး ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျာတို့ရှုနေရင်း မတ်တတ်နဲ့သာသေစမ်းပါ။ သောတာပန်မတည်ဘဲနဲ့ဘဲ ရှိပါစေတော့။ အပါယ်တော့ စိတ်ချရပါတယ်။ အပါယ်အေး လုံးဝမရောက်ဘူး။

ရှုနေရင်း မတ်တတ်နဲ့သာ ဪ့ဪ ခီဥစ္စာသည်ကား လို့ဆို
ရင်ဖြင့် ဥပမာ မမာနေတယ်။ မမာနေတယ်ဆိုတော့ ဒုက္ခ
ဝေဒနာပဲ။

အဲဒီ ဒုက္ခဝေဒနာလေးဉာဏ်နဲ့ကြည့် ကြည့်ကြည့်ပြီး အနတ္တ
ဆိုတာ ဪ့ဪ ခဏဏအနာတွေက လျော့လိုက် တိုးလာလိုက်
အင်း လျော့လိုက် တိုးလာလိုက်ဆိုတာ အနာလေးပျက်ပြီး
သကာလ အနာကြီးပေါ်ပေါက်တာ - (မှန်လှပါဘုရား)။

အနာကြီး ပျက်သွားပြန်တော့ အနာလေး လှည့်လာပြန်
ဟုတ်ပွားလား။

အဲဒီလိုဝေဒနာလေးတွေဒုက္ခဝေဒနာလေးတွေဟာပျက်လိုက်
အစားထိုးလိုက် ပျက်လိုက် အစားထိုးလိုက်။ ပျက်လိုက်
အစားထိုးလိုက်လို့ ကျုပ်တို့က ပြတ်အောင်ရှုနိုင်တဲ့ ဒကာ
ဒကာမ ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ရှုရင်းမတ်တတ်နဲ့သက္ကာယဒိဋ္ဌိက
ပြုတ်နေတယ်။

ပြုတ်နေတဲ့အတွက် ဒီဝေဒနာနဲ့ပဲ စုတေစိတ် ကျသွားအုံး
တော့ သုဂတိသေချာတယ်။ အပါယ်ဒုဂ္ဂတိတော့ မရောက်ဘူး။

ဒါ စူဠသောတာပန် ဟောလိုက်တာ။ ရိပ်မိကြပြီလား....
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဪ့ဪ ဒါဖြင့် တို့ရှုနေတဲ့ အလုပ်ဟာသည်ကားလို့
ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် တယ်လို့ပင် အဖိုးတန်ပါလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ပေါ်
မလာဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။ ရှင်းကြပြီလား....
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အကယ်၍ ဒီဝေဒနာသည် ချုပ်အောင်ငြိမ်းအောင် ရှုနိုင်
မယ်ဆိုလို့ရှိရင် သေတာပန်အစစ် ဖြစ်သွားသောကြောင့်လည်း

သုဂတိ ရောက်သွားကြသော်လည်း သောတာပန်အဖြစ်နဲ့ရောက်
တယ်နော်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ခုနတုံးက အဖြစ်ကတော့ ပုထုဇဉ်အဖြစ်နဲ့ ရောက်တယ်။
ပုထုဇဉ်အဖြစ်နဲ့ရောက်လဲ ဒုတိယဘဝ သောတာပန်တည်ဘာပဲ။

ချုပ်အောင် ငြိမ်းအောင်ရှုကြမယ် ဆိုလို့ ရှိရင်လဲ ဒကာ
ဒကာမတို့ ဒီဘဝပဲ သောတာပန်တည်ပြီးသကာလ သုဂတိမှာ
သွားကြပေတော့.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဟာ ဒီပဲဆက်ပြီး ကိုယ့်အဖြစ်အပျက်နဲ့ကိုယ် ဆက်လုပ်နေ
ဆုံးမယ်ဆိုလဲ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားကြမှာပဲ၊ ဒကာသိုက်ရေ။
အင်မတန်အဖိုးတန်တယ် - (တန်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် အလုပ်တရားကို ကြိုးစားပါ။ အလုပ်တရားကို
ကြိုးစားပါဆိုတဲ့ ဥစ္စာကိုဖြင့် အထူးပဲ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်းတိုက်
တွန်းရတယ် ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါ မတိုက်တွန်းလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ အပါယ်
တံခါးကြီးက နောက်ကဟင်းလင်းကြီးပွင့်နေ ဘုန်းကြီးအတွက်
လဲပွင့်လျှက်၊ ဒကာသိုက်ဘို့အတွက်ရော.... (ပွင့်လျှက်ပါဘုရား)။

ပွင့်လျှက်ဖြစ်နေတော့ ဒီဟာကို ပိတ်ချင်တော့ ဖွင့်ဘာက
တယ်ကနေ ဖွင့်သဘုံးဆိုတော့ လူ့ပြည်မှာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဲ့နုလို့
သက္ကာယဒိဋ္ဌိကဖွင့်ထားတာ။ သဘောကျပြီလား.... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

အပါယ်တံခါးဘယ်သူဖွင့်ထားပါလိမ့် (သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါ
ဘုရား)။

အနာ ငါ့ထင်တာတွေက သူကဖွင့်ထားတာ။ ဟာ မဟုတ်ပါဘူး။

အနတ္တပါပဲလို့ ကျုပ်တို့က ရှုလိုက်တဲ့အခါ ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ ပျောက်ပျက် ဖယ်လေ့ မြင်လိုက်မတော့ ငါမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိသွားတယ်... (မှန်ပေါ့ဘုရား)။

အနတ္တတရားဆိုတာ သိသွားတယ်။ ဘယ်နှယ်လုပ်သိတာလဲ ဒီကနေပိတ်တာပဲ။

ဒီကလဲ အနတ္တမြင် ဟိုအပါယ်တံခါးလဲ ဂျောင်းခနဲပိတ် ကျုပ်တို့အတွက်ပိတ်။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဖွင့်ထားလဲသက္ကာယဒိဋ္ဌိက ဖွင့်တာ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်အောင် လုပ်တဲ့ ဒကာဒကာမတွေကျတော့ ဒီကနေပြီး သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်တဲ့ ဝိသနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်ကပဲ မပိတ်လိုက်ဘူး... (ပိတ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ အပါယ်ပို့ ရိက္ခာစုတယ်၊ ဆိုတာလဲ ဒီကပဲ အပါယ်မသွားချင်လို့ နိဗ္ဗာန်သွားချင်လဲ ဒီကနေစု ဟုတ်လား... (မှန်ပါဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိတွေ များများစုတဲ့ ဒကာ ဒကာမ ဖြင့် အပါယ်တံခါးပွင့်နေတာပဲ။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ချုပ်အောင်လုပ်နေတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေဖြင့် အပါယ်တံခါးပိတ်နေတာပဲ။ သဘောကျပြီလား... (သဘောကျပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် တံခါးပိတ်တဲ့ စက်ရုံက ကိုထွန်အောင်တို့ မှတ်စရာ ဦးလှဦးတို့မှတ်စရာ လှူပြည်မှာကိုး... (မှန်ပါဘုရား)။

အပါယ် တံခါးဖွင့်တာကလဲ လူ့ပြည်ကဖွင့်တာ။ အပါယ် တံခါးပိတ်တာရော... (လူ့ပြည်ကပဲ၊ ဘုရား)။

လူ့ပြည်ကနေပြီး သကာလ အနတ္တရူပိ ပိတ်လိုက် ဝဲ လုံ့သွားတာပဲ။

ဒါဖြင့် ဒကာသိုက် ဘာအားငယ်စရာရှိလဲ... (အားငယ်စရာ မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် လူ့ပြည်ဆိုတာ ဗဟိုဌာနဆိုပြီးသကာလ ဘုရား က နတ်ပြည်ပပွင့်ဘူးဗျ။

အပါယ်တံခါးပိတ်ချင်ရင်လဲ သူ ဒီကနေ ပိတ်ပေးမှာပဲ၊ နိဗ္ဗာန်တံခါး ဖွင့်ပေးချင်ရင်ကော... (ဒီကနေဖွင့်ပေးမှာပဲ၊ ဘုရား)။

ဒီကနေဖွင့်ပေးမှာပဲဆိုတော့ အော်... လူ့ပြည်မှာဘုရားပွင့် တဲ့အဓိပ္ပာယ်လဲ ဒီကမှဖွင့်နိုင်တယ်။ ပိတ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ် ရမ်းကို သိပြီးသားဖြစ်လေသောကြောင့် ဘုရားက လူ့ပြည်မှာ သာ ပွင့်ရသည်။

နိယာမတရား အမြဲတမ်းပေါ့ဗျာ။ ဘုရားပွင့်ပုံကို မသေချာ ဘူးလား... (သေချာပါဘယ်ဘုရား)။

ဒီကမှ အပါယ်တံခါးပိတ်နိုင်တယ် ဒီကမှ အပါယ်တံခါးကို ဖွင့်နိုင်တယ်။ ပိတ်ချင်လဲ ဒီကပဲ ဖွင့်ချင်ရော (ဒီကပါပဲဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် အခု ဆရာကောင်း သမားကောင်းကြုံတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ ရလာပြီဆိုမှဖြင့် ဩော်... တို့သည်ကား လို့ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် နဂိုက ဟင်းလင်းကြီးဖွင့်နေတာ။

အခု ဝိပဿနာရှုလိုက်လို့ အနတ္တတစ်လုံး ဝေဒနာအနတ္တ
တွေမြင်လိုက်လို့ ရှိရင်ပဲ ငါပြုတ်ပြီး ငါမဟုတ်ဆိုတာရောက်သွား
တယ်။

နဂိုက ငါထင်တာကိုး။ အဲဒီငါပြုတ်ပြီး ငါမဟုတ် ပါလား။
အနတ္တပါလား။

ဤကဲ့သို့ ဉာဏ်ထဲလဲရောက်ပါရော အပေါ်ထဲခါးကလုံးလုံး
ပိတ်သွားတာ။ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ ကြိုးစားပါ ကြိုးစားပါ
ဆိုတာသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် တံခါးပွင့်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
ကိုယ်အတွက်စောင့်နေတယ် ဆိုတာမှတ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

တံခါးပိတ်ပြီဆိုလို့ ရှိရင် ဪ... သွားစရာအပေါ်မရှိ
တော့ဘူးဆိုတာမှတ်။

ဒါကြောင့် ဒါတွေကိုတော့ဖြင့် ခုလိုလဲတရားနာ အခုလိုလဲ
ပွားများမှ သိရတယ်။

နို့မို့လို့ ရှိရင် ကိုယ်ပြုထားတဲ့ ဒါနတွေ ကိုယ်ဆောက်တည်ထား
တဲ့ သီလလေးအား ပြီး တို့ အပေါ်ထဲခါး ပိတ်နေတယ်ဆို
သက္ကာယက ရှိနေတော့ ဘယ်ကလာပိတ်မှာတုံး ပွင့်လျက်ဟင်း
လင်းပေါ့။ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

မလ္လိကာမိဖုရားကြီး ကြည့်ပါလား လူတမ်းပေးကမ်းတာ
အသဒိသဒါန ဘယ်သူနဲ့မှမတူတဲ့ အလှူဒါနကြီးပေးပြီး အပေါ်
ထဲခါးတော့ ပွင့်နေပြီး ရောက်သွားရှာတယ်။ မရောက်ဘူး
လား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲတော့ ဒီရောက်ပြီး သကာလကြည့်လိုက်တော့ ဪ...
သက္ကာယ ပြုတ်မှသာလျှင် အပေါ်ထဲခါး ပိတ်ပါလားဆိုတာ

ယနေ့ ထူးထူးခြားခြား မှတ်ရမှာ။ သဘောကျပြီလား ...
(ကျပါပြီဘုရား)။

မလ္လိကာနဲ့ ထောက်လိုက်တော့ ဒကာဒလိုက် မသေချာ
ဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

သူသည် ဒီဒါနနဲ့သာ အပါယ်တံခါးကိုပိတ်နိုင်ပါတယ်ဆိုရင်
သူ့ရောက်ရောဂိုသေးသလား.... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

အေးဒါကြောင့် သူတို့က အကူအညီ အထောက်အပံ့ပေးတဲ့
တရားတွေပဲဆိုတာလဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမယ် ဟုတ်လား။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သက္ကဏ္ဍယဒိဋ္ဌိရှိသ၍ ကာလ
ပယ်လုံးပဲ ရင်အေးပြီး သကာလ မနေလိုက်ပါနဲ့အုံး ဆိုတဲ့
ဥစ္စာဖြင့် ဘုန်းကြီးက ပြောရတာ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါ အနတ္တကို ကျကျနနပေါက်ပြီး အနတ္တ ဆုံးသည့်တိုင်
အောင် လိုက်ဖြစ်အောင် လိုက်ကြပါဆိုတာ ကိုယ်တံခါးကိုယ်
ပိတ်ပြီးသကာလ ကိုယ်မသွားရအောင်လို့ ကိုယ်အလုပ်ကိုယ်
လုပ်တာပါဆိုတာ သေချာသွားပြီ၊ မသေချာဘူးလား
(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုဘုန်းအောင် - ရေ၊ အဖိုးတန်တယ်နော် အဲဒီသက္ကဏ္ဍယ
ဒိဋ္ဌိတွေမေးပြီးသကာလ သက္ကဏ္ဍယဒိဋ္ဌိ ဘယ်နှစ်ပါး ပို့ပါသတုံး
လို့ မေးတဲ့အခါ ရုပ်မာလဲလေးပါး၊ ဝေဒနာမှာလေးပါး၊
သဘာမှာလေးပါး၊ သင်္ခါရမှာလေးပါး၊ ဝိဘင်္ဂမှာလေးပါးဆိုပြီး
သက္ကဏ္ဍယဒိဋ္ဌိ နှစ်ဆယ်ပေါ့ဗျာ။

အဲဒါတွေ မေးမြန်းပြီးသကာလ ဝိသာခနသွားက မေး
ဓမ္မဒိန္နာကဖြေလို့ အတော်လေးကျေကျေနပ်နပ် ရှိပါတယ် ...
(မှန်ပါဘုရား)။

နောက်ကျတော့ သူ့အမေပြန်တယ်။ ဘာ မေးပြန်သတုံး ဆိုတော့ သက္ကာယချုပ်အောင်ဟာ ဘာနဲ့လုပ်မှ ချုပ်မှာတုံး။ ဒီဌိတော့ ချုပ်အောင်ဟာ ဘာနဲ့လုပ်မှ ချုပ်မှာတုံးဆိုတာ ဒကာကြီးနဂိုက ပြောခဲ့သားပဲ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပွားများ မှင်လှပါဘုရား။ သဘောကျပြီလား... (သဘောကျပါပြီဘုရား)။

သက္ကာယတော့ချုပ်ချင်တယ် သိမ်းချင်တယ် အပါယ်တံခါး ပိတ်ချင်ပါတယ်ဆိုရင် ဘာလုပ်ရမတုံး... (မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပွားများ ရမှာပါဘုရား)။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ရုပ်နာမ်ပေါ်ကြည့်ပြီးပွားများ၊ ပါးစပ်က အော်နေလို့ မဖြစ်ဘူး။

ရုပ်နာမ်ပေါ်ကြည့်ပြီးသကာလ ဩော် ... မြင်နေလို့ ရှိရင် ရုပ်နာမ်လေးတွေချည်း ခိုင်တာ မမြဲတာ အစိုးမရတာ မပိုင်တာ မဆိုင်တာတွေ ငါ့ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်တာတွေ ခပ်ဗျားတို့ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ပြီးသကာလ နေတာသည် ပွားများမှုပါပဲ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ပါးစပ်က မဆိုဘူးနော်... (မှန်လှပါဘုရား)။ ပါးစပ်က ဆိုတာ ရထားတဲ့စာကို မမေ့မှုသာဖြစ်တယ်။

ဉာဏ်နဲ့မြင်ပြီးသကာလ ထပ်ပြန်တလဲလဲမြင်တဲ့ အမြင်ကို ပွားများမှုလို့ ဆိုသည်... (မှန်လှပါဘုရား)။ ကိုထွန်းအောင် ကျေနပ်ပြီလား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ဒါနဲ့သက္ကာယတော့ ချုပ်အောင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ ဒါဖြင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ဘယ်လိုများ ဝေဖန်ရပါသလဲလို့ ဆိုပြီးသကာလ

ဝိသာခသူဌေးက မေးပြန်တော့ ဓမ္မဒိန္နာက ဖြေရှာတာပေါ့
ဗျာ... (မှန်လှပါဘုရား)။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှာ ဒကာကြီးတဲ့ သီလ မဂ္ဂင်သုံးပါး၊ သမာဓိ
မဂ္ဂင်သုံးပါး၊ ပညာမဂ္ဂင်နှစ်ပါးရှိတယ်။

အဲဒီလိုမဂ္ဂင်ကို ဝေဖန်ရတယ်။ အမယ်အင်မတန်လက်ပါလား
ဗျာ။ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝ သီလ မဂ္ဂင်
ဒကာကြီး။

သမ္မာဝါယမဆိုတဲ့ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိဆိုတဲ့ သုံးခုက
သမာဓိ မဂ္ဂင်ဟုတ်လား။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပက ပညာမဂ္ဂင်။

အဲဒီလိုပေဖန်လိုက်တော့ အင်းဒါဖြင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပွားများ
နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သီလသမ္မာဓိ ပညာစုံလို့ပါလား... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ အချိန်ရတိုင်း ပွားများလို့
ရှိရင် သီလဆောက်တည်ပြီးသား သမာဓိ တည်ထောင်ပြီးသား
ပညာနဲ့ရှုပြီး ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်ဟာ ဒကာသိုက်ရေ တစ်ချက်ခုတ်
သုံးချက်ပြတ်ဖြစ်သွားတယ်။

ခင်ဗျားတို့ ပွားများနေတဲ့အချိန်မှာ သီလလဲလုံနေတယ်၊
သမာဓိကလဲ တည်လို့မြင်တာပေါ့ဗျာ မတည်ရင် ဖြစ်ပျက်
မြင်ပါမလား... (မမြင်ပါဘူး ဘုရား)။

အဲတော့ သီလသမာဓိ ဆိုတော့ မြင်တာကပညာထည့်လိုက်
တော့ သီလကလုံခွဲပြီးသား သမာဓိက တည်ကြည်ပြီးသား။

ဖြစ်ပျက်မြင်တာက ပညာဆိုတော့ သီလ သမာဓိ ပညာဆိုတဲ့

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက စုံသွားတယ် - (စုံသွားပါတယ်ဘုရား)။ သဘော ကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးစုံပြီးသကာလ သွားတဲ့အခါကျတော့ ကိုတဲ့ ခင်ဗျာတို့သည် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ကိလေသေမာရေနှော နိဗ္ဗာန် ဂစ္ဆတိတိ မဂ္ဂေါဆိုတဲ့ ကိလေ သာသတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့သာသွားတတ်တဲ့ တရားပါကလား ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အမေးအဖြေတွေ လုပ်ပြီးသကာလ ရှေ့ဆက်ပြီးသကာလ မေးပြန်တယ်တဲ့။

ဘယ်လိုများမေးလိုက်သလဲ။ ရှင်မ ဓမ္မဒိန္နာ ဝေဒနာဘယ် နှစ်မျိုးရှိတုံး ဆိုပြီး ကျုပ်တို့ဟောနေကျဆီရောက်လာတာပဲ။

ဝေဒနာဟာ ဒကာကြီးရာ သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဒါပဲရှိပါတယ်။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေ ဒနာလို့ သုံးပါးရှိတာ ကျေနပ်ပါပြီ။

သုခဝေဒနာဟာ ဘယ်လိုရှုရမှာတုံး။

ဒုက္ခဝေဒနာ ဘယ်လိုရှုရမှာကုံး။

ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဘယ်လိုရှုရမှာတုံးဆို အို... သုခဝေဒနာ ဆိုတာ ဖြစ်တုံးတော့ ချမ်းသာသလိုပဲ ပျက်တော့ဒုက္ခပါပဲ။

ဒုက္ခဝေဒနာတော့ဖြစ်တုံး ဆင်းရဲပြီးပျက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ချမ်းသာပါတယ်။

ဥပေက္ခာဝေဒနာဉာဏ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တော့သုခသဘောတောင် ရောက်ပါတယ်။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီလို ရှုလိုက်ပါဆိုတော့ သုခဝေဒနာလဲ ခင်ဗျားတို့
ဖြစ်ပျက်ရှုရုံပဲ။

ဒုက္ခဝေဒနာရော(ဖြစ်ပျက်ရှုရုံပါဘုရား)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာရော(ဖြစ်ပျက်ရှုရုံပါဘုရား)။

ဒါပဲရှုပါတဲ့ ရှုလိုက်ပါတဲ့ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့တရားပါပဲ၊ လမ်း
ဆုံးပါပဲ။

ဒီလို ဓမ္မဒိန္နာကဖြေပြီးသည် အခြားမဲ့၌ ကဲရှင်မသင်ဖြေ
တာတွေ အင်မတန် ကောင်းပါတယ်။

တကယ် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အစစ်တော့ချည့် ဖြေပြီး
သကာလ နေတော့ ရှေ့ဆက်ပြီးသကာလ မေးလက်စနဲ့ မေးပါ
ရစေအုံးဆိုပြီး ဝိသာခသူဌေးက မေးရှာတယ်။

အဲဒီ သုခဝေဒနာရှုတော့ ဘယ်အနုဿယ သေသတုံး၊
ဒုက္ခဝေဒနာရှုတော့ ဘယ်အနုဿယ သေသတုံး၊ ဥပေက္ခာဝေ
ဒနာရှုတဲ့အခါ ဘယ်အနုဿယ သေသတုံးဆိုတော့ ဟာ ...
ဒကာကြီး သုခဝေဒနာ ရှုရင် လောဘ သေတာပေါ့။

ကာမဇာဂ်အနုဿယ သေတာပေါ့၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှုတော့
ဒေါသပဋိစ္စ သေတာပေါ့၊ ဒကာကြီးရဲ့။

ဥပေက္ခာဝေဒနာရှုတော့ မောဟ သေတာပေါ့။ ဒါတွေ
ဘုန်းကြီးတို့က ဒကာဒကာမတွေ အခုဒေါက်သည်ချပြီးပေးနေ
တာ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာမက ဖြေတာတော့ဒီတရားဟာ
တယ်ခိုင်လုံတဲ့ တရားပါလား။

အဟုတ်ကြီးစားရင်ဗျာ အဟုတ်ကို ခရီးပေါက်မဲ့ တရား
ပါပဲဆိုပြီး ခပ်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင် ကြီးစားလို့လဲ ထိုက်တန်
သလောက် မပေါက်လားဗျာ... (ပေါက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ဒီဝတ္ထုတွေကလာတာပဲ ရိပ်မိပြီလား (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

သုခဝေဒနာ မရှုလို့ ရှိရင် သုခဝေဒနာ ပစ္စယာတဏှာလို့
ဘုန်းကြီးကဟောထားတယ်။

ဒုက္ခဝေဒနာမရှုလို့ ရှိရင် ဒုက္ခဝေဒနာပစ္စယာ ဒေါသော။
ဥပေက္ခာ ဝေဒနာမရှုရင် ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပစ္စယာ
မောဟော မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲတော့ ရှုလိုက်တဲ့အခါ သုခတွေ့ သုခရှု ဒုက္ခတွေ့တော့
(ဒုက္ခရှုပါဘုရား၊ ဥပေက္ခာတွေ့တော့ကော (ဥပေက္ခာရှုပါ
ဘုရား)။

ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်ချည့် တွေပြီးသကာလ
နေတယ်လို့တော့ ကဲ ဇောဘရာဇော ဒေါသရာဇော မောဟရာဇော
ကျုပ်တို့က တွေ့တိုင်းရှုနေပေါ့။

ဒီသုံးခုလားနိုင်သေးရဲ့လား... (မလာနိုင်ပါဘူးဘုရား)။

လောဘ ဒေါသ မောဟတွေ ချုပ်ရာငြိမ်းရာ သိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်
ဆိုတာရောက်မှရောက်ပါမလားဆိုသူတို့သိမ်းရင်ရောက်တာပေါ့။

သူတို့သိမ်းရင် ရောက်တာပဲဆိုတာ ကျေနပ်ပြီလား
(ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

အင်း ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့လုပ်နေတဲ့ အလုပ်သည်ကား
ဆိုရင်ဖြင့် အတွင်းရန်သူသတ်တဲ့ အလုပ်ပါလား... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ကျုပ်တို့အတွင်းမှာ ရန်သူရှိနေတယ်။ လောဘ ဝေဒါသ မောဟအတွင်းရန်သူ့... အဲဒါဝေဒနာပေါ်တိုင်း ရှုနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကတော့ အတွင်းရန်သူထပ်ပြီး သဏ္ဍာန် နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ အပြင်ရန်နဲ့အတွင်းရန် ဘယ် ဝါက ကြောက်စရာကောင်းတုံး... (အတွင်းရန်ကကြောက်စရာကောင်း ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ အတွင်းရန်သတ်နည်း နိဗ္ဗာန်ကို သရာဘုန်းကြီးက ပေးပြီးသကာလ နေပြန်တော့လဲ ခြေ... တို့မှာဘော့ဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းလို့ဘေးရှမ်းဆိုတာ ဒီလိုမှပဲ အတွင်းရန်နဲ့ပဲ မှာ ပါလား သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အန္တရာယ်ကင်းလို့ ဘေးရှမ်းတာ ဒကာသိုက် ပေါ်ပြီ လား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အတွင်းရန် ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံးဟာ အတွင်းရန်ပဲ ဝေဒနာမရှိလို့ လာတာကိုးဗျ။ ဝေဒနာရှုရင်... (မလာပါဘူး ဘုရား)။

မလာပါဘူးတဲ့။ သုဝေဒနာရှုလိုက်ရင် လောဘဆိုတဲ့ အတွင်းရန်သေပြီ။

ဒုက္ခဝေဒနာရှုရင် ဝေဒါသဆိုတဲ့အတွင်းရန် ... (သေပါပြီ ဘုရား)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်တိုင်း ရှုလိုက်ရင် ... (မောဟဆိုတဲ့ အတွင်းရန် သေပါတယ်ဘုရား)။

မောဟဆိုတဲ့ အတွင်းရန်သူသေတော့ ခေါင်းဆောင်ကြီး သုံးယောက် သေပေါ့ ဒကာသိုက်ရာ။

တစ်ထောင်ငါးရာ ကိလေသာဆိုတာ သူတို့ကပွားတာပါ။

ခေါင်းဆောင်တွေ ပြုတ်တော့ နောက်လိုက်တွေမိုင်းမိုင်းလဲ
ထားပါ။ ထိုကဲ့သို့မိုင်းမိုင်းလဲတဲ့ အလုပ်သည်ကား ဆိုလို့ ရှိရင်
ဖြင့် လုပ်ထိုက်ပါတယ်။

လုပ်ကောင်းတယ် ဆိုပြီးသကာလ ဒကာ ဒကာမတွေက
အထူးတလည် ကြိုးစားလိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့် ရာဂဒေါသမောဟ၏
ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာဟာ ဝေဒနာရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အမြန်ဆုံး
ရောက်မှာပဲ။

မရောက်ပေဘူးလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို ဝေဒနာရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် အမြန်ဆုံး ရောက်ရမှာဖြစ်ပြီး
သကာလ နေတော့ ကျုပ်တို့လုပ်နေတဲ့ နည်းသည် ဝိသာခက
မေးလို့ မေ့ဒိန္နာကဖြေပြန်တော့လဲ ဝေဒနာနဲ့ပဲ သူလက်စသည်
တဲ့ အပို့ပွယ်။

ရှင်းမနေဘူးလားဗျာ.... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။ အင်မတန်
ရှင်းပါတယ်။

အဲဒီကဲ့သို့ ဝေဒနာနဲ့ခင်ဗျားတို့လဲ အခုကမ္မဋ္ဌာန်းများများ
ရှာပြီးသကာလမနေဘဲ ကိုယ့်ခန္ဓာထဲ ဝေဒနာသုံးပါးသာလျှင်
ရှုပြီးသကာလ နေကြလို့ ရှိရင်ဖြင့် လိုရာကိစ္စခင်ဗျားတို့တောင်း
နေတဲ့ဆုဟာ ပြည့်ပြီးသားဖြစ်မှာပဲ။

နို့မို့ ရင်ပြည့်ပါ့မလား.... (မပြည့်ပါဘူးဘုရား)။ ဒါဖြင့်
အင်မတန် အဖိုးတန်ကြောင်း ကောင်းကောင်း သိပြီလား
(သိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဝေဒနာတွေ ကိလေသာလာပုံနှင့်ထကကိလေသာ
ပြတ်ပုံတွေတစ်ခါထဲဝိသာခကမေးလို့ မေ့ဒိန္နာကဖြေလိုက်တယ်။

မဂ္ဂင်တွေကိုလည်း သီလ သမာဓိ ပညာနဲ့ ဝေဖန်ပြီး ဖြေ
လိုက်တာတွေ အများကြီးပါတယ်မဟုတ်လား.... (ပါ ပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒါတွေရှင်းလင်းပြီးသကာလနေတော့ ဩော်ဝိသာခက
တွေ့တယ်။ အင်း.... သေသေချာချာပဲ သာသနာ့ဘောင်
မပျော်လို့ ပြန်လာတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ထက် ထက်နေပြီ
ပေါ့ဗျာ။

ရဟန္တာသက်သက်ပဲ။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာဖြေတာပဲ။

ဒီဥစ္စာ အင်မတန်အဖိုးတန်တဲ့တရား နိဗ္ဗာန်ပေါက်ရောက်တဲ့
တရားကို ဖြေရှာတာဖြစ်ပါတယ် ဆိုပြီးသကာလသူ့ စိတ်ထဲမှာ
အင်မတန် ကျေနပ်နေတယ်။

သစ္စာလေးပါးက စမေးလိုက်ပြီကောဗျာ သစ္စာလေးပါး
ဆိုတာက ဒကာသိုက်တို့မှတ်ရမှက လူတိုင်းဖြေနိုင်တဲ့ အလုပ်
မဟုတ်ဘူး-(မှန်ပါ့ဘုရား)။ သဘောကျပြီလား (ကျပါပြီဘုရား)

လူပြိုနိုးနဲ့ သစ္စာလေးပါးနဲ့ ဆိုလို ရှိရင်ဖြင့် ဘယ်လိုရထား
ထား အမှန်တော့မဖြေနိုင်ဘူး။ ဒီမှာတော့ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ
ရဟန္တာလဲဖြစ်ပြီးသကာလ နေတော့ သူ့စမ်းလိုက် ကတည်းက
သစ္စာကနေစမ်းတာ။

သက္ကာယဆိုတာ ဒုက္ခသစ္စာ သက္ကာယ ဖြစ်ကြောင်းက
သမုဒယသစ္စာ သက္ကာယချုပ်ရာက နိဗ္ဗာန် နိရောဓသစ္စာ
သက္ကာယချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းအကျင့်က မဂ္ဂသစ္စာ။

အဲဒီသစ္စာလေးပါးကစပြီး မေးလာတော့ အခုဝေဒနာမှာလဲ
ဝေဒနာသုံးပါး မရှုရင်ဘယ်လို ရှုရင်ဘယ်လို ကျအောင်ပဲ
ဝိသာခသူဌေးက မေးလို့ ဓမ္မဒိန္နာက တစ်လုံးမကျန် အမှန်ချည့်

ဖြေပြီး သကာလ သွားတော့တယ် ဆိုတာလဲ ခင်ဗျား တို့ အသိသား။ မသိဘူးလား.... (သိမိတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို အဖိုးတန်ပြီး သကာလနေတော့ သူစိတ်ထဲ ဝိသုဒ္ဓါ သူ့ဌေးက အတော်လေးကျေနပ်သွားတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

အတော်လေး ကျေနပ်ပြီးသကာလ သူ့ရှင်မကို လူထွက်ချင် လို့လားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို မေးစရာမရှိတော့ဘူး ပညာရှိကို ပညာနဲ့ပဲ စမ်းလိုက်တာပဲ။

စမ်းလိုက်ကတည်းက ဟိုက အာသဝေါကုန်တဲ့ အဓိပ္ပာယ် ကြီး ဖြေနေပြီ ဟုတ်ဖူးလား (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အာသဝေါကုန်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကြီး ဖြေနေတော့ ဒကာ သိုက်ရေ ရှင်းလင်းနေပြီ။ လူထွက်ချင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ မပေါ် သေးဘူးလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ရှင်းလင်းလာတော့ ဒါဖြင့်တဲ့ ရှင်ဓမ္မဒိန္နာ အင်မတန်ကျေးဇူးများပါတယ်ဆိုပြီးယောကျ်ားလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က လကျာရစ် သုံးပတ်လှည့်ပြီး ဝတ်ချရသေးတယ်။

ဝတ်ချပြီးသကာလမှ သူနဲ့ခုနက လိုက်လာတဲ့ ဥပသကာ ငါးရာတွေဟာ ဓမ္မဒိန္နာဆီကနေ ဘုရားဆီသွားကြ တယ်။

ဘုရားဆီသွားတဲ့အခါ ဘုရားသင် ကိုယ်ထော်မြတ်ကြီး ဓမ္မဒိန္နာနဲ့ အမေးအဖြေလုပ်တာ ဝိသုဒ္ဓါသူ့ဌေးက လျှောက် တာပေါ့ဗျာ။

လျှောက်တဲ့ အခါကျတော့ ငါ၏ချစ်သမီး ဖြေတာတွေဟာ ကွာတဲ့ အင်မတန်မှန်ပါတယ် အင်မတန်ဟုတ်ပါတယ်။

အင်မတန်မှ သစ္စာစိုက်တဲ့ တရားတွေဖြစ်ပါတယ်။ အကယ်၍ မင်း သူ့ဆီမမေးပဲနဲ့ ငါ့ဆီမေးလို့ ရှိရင်လဲ ဒီအတိုင်း ငါ ဖြေရမှာပဲ။ ဘုရားကထောက်ခံချက် ပေးလိုက်တယ်... (မှန်တို ဘုရား)။

သူ့ဆီ မမေးပဲနဲ့ ငါ့ဆီမေးလဲ ဘာတဲ့... (ဒီအတိုင်းဖြေမှာ ပါဘုရား)။

ဒီအတိုင်း ဖြေလိုက်မှာပဲ ဝိသာခက မထူးပါဘူးတဲ့ဆိုတော့ ဒီတရားသည်ကားလို့ လို့ဆိုရင် ဒကာဒကာမတို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ထောက်ခံချက်ရတဲ့တရား။

ရဟန္တာမက ဖြေလို့ အနာဂါမ်က မေးတဲ့တရား ဘုရား သခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ နောက်ဆုံးပိတ်မှန်ကြောင်းကို သက်သေခံတဲ့တရား။

ဒါကြောင့် ဝေဒနာကနေ ရှုပြီးသကာလ သွားကြလို့ ရှိ ရင်ဖြင့် ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ရှုတာသည် တင်နံပါတ်ဟုတ်လား။

ဝေဒနာတွေတာတစ်နံပါတ်ထားပါတော့။ ဝေဒနာဖြစ်ပျက် ရှုတာက နှစ်နံပါတ်ထားပါတော့။ ဝေဒနာမုန်းတာက ... (သုံးနံပါတ်ပါဘုရား)။

သုံးနံပါတ်ကထားတော့ ဒီဝေဒနာတွေကို တစ်ခါထဲဆုံး အောင်ပဲ ငါတို့သည်လိုက်ပါတော့မယ် ဆိုပြီးသကာလဖြစ်ပျက် ဆုံးအောင် လိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့် မဖြစ်မပျက်တာတော့ တွေ့ရမှာ ပဲ။ မတွေ့ရပေဘူးလားဗျာ... (တွေ့ရမှာပါဘုရား)။

တွေ့ရမှာသေချာအယ်မဟုတ်လား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမတွေ ဉာဏ်သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင်
ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာတွေ ဒုက္ခဆုံးတာသာမှတ်ပါတော့.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာဘာဆုံးပါလိမ့်.... (ဒုက္ခဆုံးတာပါဘုရား)။
မာဒါဖြင့် ဒုက္ခဆုံးတဲ့ဆီ ခင်ဗျားတို့ဉာဏ်မရောက်ပေဘူးလား၊
(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဘယ်ကနေလိုက်လို့ ဆုံးတာပါလိမ့် ဆိုတော့(ဝေဒနာ
ကနေ လိုက်တာပါဘုရား)။

ဝေဒနာဆိုတဲ့ ဖြစ်ပျက်ကနေ လိုက်တာပေါ့ဗျာ၊ ဝေဒနာ
ဖြစ်ပျက်ကနေ ကိုင်လိုက်တဲ့အခါကျ ဝေဒနာအဆုံး(ဝါ) ဒုက္ခ
အဆုံးကို ခင်ဗျားတို့ကိုယ်ပိုင် ကိုယ်တိုင်ဉာဏ်နဲ့ပဲ တွေ့ကြတယ်
ဒကာသိုက် မတွေ့ရဘူးလား (တွေ့ရပါတယ်ဘုရား)။

တွေ့ရတဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်ဆုံးသွားတာက ဒုက္ခသစ္စာ
ဆုံးတဲ့နေရာလေး တွေ့ရတာက နိရောဓသစ္စာ သူဆုံးချင်လို့
ဆုံးတာမဟုတ်ပါဘူး ဆိုတာလဲ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်း သမုဒယ
သစ္စာချုပ်လို့ ဖြစ်ပျက်ချုပ်ရတာ။

သမုဒယကသာ မချုပ်လို့ ရှိရင် ဖြစ်ပျက်ချုပ်ပါ့မလား
(မချုပ်ပါဘူးဘုရား)။

အဲတော့ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခသည် အတူလိုက် ချုပ်ရတယ်
ဆိုတာတော့ကော သဘောကျပြီလား (သဘောကျပါပြီ
ဘုရား)။

အဲတော့ ကျုပ်တို့မှာ ဘာကျန်ရစ်ပါလိမ့်မတုံး မေးတဲ့
အခါကျတော့ သက္ကာယချုပ်တဲ့ နေရာရယ် သက္ကာယချုပ်တဲ့

နေရာမြင်တဲ့ မဂ္ဂင်ရယ်၊ ဒကာသိုက် ဒါပဲ မကျွန်ရစ်ဘူးလား
(ကျွန်ရစ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ကျန်တဲ့အခါ ဒါသည် နိဗ္ဗာန်မဂ္ဂဿ ဆိုတဲ့
အတိုင်း နိဗ္ဗာန်က မဂ်ကျေးဇူးပြုတာ မထင်ရှားဘူးလား
(ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား) မဂ်ပြီးတော့လဲ ဖိုလ်လာတာပဲ
ဆဘောကျပြီလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲတော့ ဖိုလ်လာရင် သောတာပန်တည်တာပဲ၊ မရပ်မနား
ဆက်ပြီးသကာလ တည်ချင်တည် ဆက်ပြီး ဖြစ်ပျက်က စဦးမယ်
ဆို သကဒါဂါမ်တည်တာပဲ။

ဒီမဂ်တွေ အစဉ်အတိုင်းလာမှပဲ ဒီအတိုင်းပဲ အစဉ်အတိုင်း
လာမှာ နောက်ဆက်လက်ပြီး သကာလ ဖြစ်ပျက်က နေစေပါ
အုံးမယ်ဆိုရင်ဖြင့် သကဒါဂါမ်တည်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်က အနာ
ဂါမိ မဂ်ရမှာပဲ။

ဟာ အနာဂါမ်နဲ့ မောင်းတိမ်သေးပါဘူး ဖြစ်ပျက်ကပြန်စ
ပါဦ မယ် ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ် ဆိုတဲ့
ဓမ္မာနွှာဖြစ်မှာ။

ဒီဖြစ်ပျက်က ပြန်စရမှာ ရိပ်မိကြပြီလား (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေသည် ဒီတစ်လမ်းထဲ ဒီတစ်ချိုး
ထဲကနေပြီး သကာလ ကသာ ဒီနိဗ္ဗာန်ရှိတဲ့ဆီ အပေါက်ရောက်
သွားမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ဘယ်ဆုတောင်းမှ စောင့်ပြီး သကာလ
မနေဘဲနဲ့ ဉာဏ်နဲ့သာသွား.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ မဂ္ဂင်ဉာဏ်နဲ့ သွားလို့ ရှိရင်
မရောက်မရှိဘူးဆိုတာ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

မဂ္ဂင်ဉာဏ်နဲ့သွားရင် ကေန့်ရောက်ရမယ်။ ဒါကြောင့်နိဗ္ဗာန်
ဂစ္ဆတိတိ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂေါ-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် နိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာန်သို့
ဂစ္ဆတိ သွား၏။ ဆိုတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသာ ခန္ဓာထဲရှိရိပ်ဖြင့်
နိဗ္ဗာန် မရောက်သွားမယ့် တရားဝမ်းထဲတွင် ရှိသောကြောင့်
မရောက်မရှိဘူး။ ဆုတောင်းမနေနဲ့ ... (မုန်လှပါဘုရား)၊
သဘောကျပြီလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ ဒီနေ့ ဒီတွင် တော်ကြစို့။

သာဓု သာဓု သာဓု ။

အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာ တိုက်ဟောင်း
ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
ဝိသာခ နှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အမေးအဖြေ
(ညအလုပ်ပေးတရားတော်)
(၁၁-၁၂-၆၁)

ဒီနေ့ ဓမ္မဒိန္နာနှင့် ဝိသာခတို့သက္ကာယဒိဋ္ဌိကနေပြီးသကာလ နိဗ္ဗာန်သွားပုံ နှာရလိမ့်မယ်လို့ မှတ်ရမယ်။ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပွင့်ထွန်းပေါ်လာတယ်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပွင့်ထွန်းပေါ်လာတုန်း- အခါက အနာထပိဏ် သူ့ဌေးရှိရာသို့ ဘုရားကြွလာတယ်။

ဘုရားကြွလာတဲ့ အချိန်မှာ အားလုံးပဲ ကုဋေရှစ်ဆယ် လောက် တရားနာရပြီး တရားအားထုတ်ကြလို့ သောတာပန် တည်တယ်။

အဲဒီထဲမှာ ဝိသာခဆိုတာ ပါသွားတယ်။ နောက်တစ်နေ့ ကျပြန်တော့လဲ တရားသွားနာပြန်တော့ သကဒါဂါမ်တည်ခဲ့တယ်။

နောက်တစ်နေ့ တရားသွားနာပြန်တော့လဲ ထို့အတူပဲ မဂ် ဉာဏ်တွေ အရှိန်တွေ ရတာနဲ့ အနာဂါမ်တည်ခဲ့တယ်။

န အာဂစ္ဆတိတိ အနာဂါမ် ဆိုတဲ့အတိုင်း လူ့ပြည်မှာရှိတဲ့ အာရုံတွေကို သူပျော်မွေ့တဲ့ သဘောမရှိတော့ဘူး။

အနာဂါမ်တည်တဲ့အခါကျလို့ ရှိရင် အဲဒီလို မှတ်ရမယ်။

လူ့ပြည်မှာ သားနဲ့မယားနဲ့ ဆွေနဲ့မျိုးနဲ့ နေမှုထိုင်မှုတွေကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ သူသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ပျော်မေ့ခြင်းမရှိ တော့ဘူး။ ဆိုတာ သေချာမှတ်ထားကြပါ။

တစ်နေ့သ၌ သူသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် အနာဂါမ်တည် ပြီး ကျောင်းကပြန်လာတဲ့အခါမှာ ဝိသားသုဋ္ဌေး၏ ခင်ပွန်းမ ဓမ္မဒိန္နာဆိုတာရှိတယ်။

ဓမ္မဒိန္နာက အိမ်ဦးကနေပြီး သကာလ အိမ်ပေါ်ကဆင်း လာပြီးသကာလ လက်ဆွဲဖို့ နှုတ်ဆက်ခိုင်းတဲ့အခါ လက်ဆွဲပြီး သကာလ အခါတိုင်းတော့ အိမ်ပေါ်တက်နေကျ ဆီးကြိုပြီး တော့။

ယခုအခါမှာ အနာဂါမ်တည်လာတဲ့အတွက် လက်ဆွဲတာကို ယောက်ျားလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က မခံတော့ဘူး။ မခံနိုင်တော့ ဒကာ ဒကာမတွေက အော်.... ဒီနေ့ သူ့ဘာများဖြစ်လာပါလိမ့်မလဲလို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ အကြောင်းတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာတယ်။

အလိုမကျတဲ့ အကြောင်းတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာတယ်လို့ မှတ်ထာရမယ်။

ဒါနဲ့ နောက်ကျတော့ ထမင်းစားလို့ ရှိရင် စကားပြော ကောင်းပါခဲ့ချိပြီး သကာလ နေပြန်တော့ ထမင်းအတူတူမစား ဘူး။

သူ့ဒကာမနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုတော့ အနာဂါမ်သတ္တိ ကိလေသာကုန်လို့ ပေါ့.... (မှန်ပါဘုရား)။

လူ့ပြည်မှာရှိတဲ့ ကိလေသာကုန်လို့ မှတ်ကြပါ။ သဘော ပါလား.... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါနဲ့သူမနက်ဖြန် မနက်ကျရင် ထမင်းစားရင် စကားပြော
တန်ကောင်းပါလို့လို့ ဒကာမကစောင့်ပြန်တော့လဲ မပြောဘူး။

ညကျတော့လဲ သူ့နေရာလေးသူခင်းပြီး သကာလ သီးသန့်
နေရာလေးနဲ့ပဲ အိပ်တယ်။ ထို့အတူပဲ မပြောဘူး။

ဒါနဲ့ဒကာမလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ခေါင်ပြီးတွေးတာပေါ့လေ
အလိုမကျလို့လား တစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ပဲ ပေါင်းသင်းဆက်
ဆံ့ချင်တဲ့ စိတ်များပြားနေလို့လား အစရှိသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး
အဖုံဖုံ တွေးပြီးတော့ မေးမြန်းတဲ့အခါမှာ.... မဟုတ်ပါဘူး။

မြတ်စွာဘုရား တရားတော်နာပြီးတော့ ဒီတရားတွေကျင့်ကြံ
လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ရှိရင် ဒီအာရုံစိတ်တွေ အလုံးစုံ အကုန်
မဆက်ဆံလိုတာတွေ ပေါ်လာတယ်။ ရှင်းပြီလား.... (ရှင်းပါ
တယ်ဘုရား)။

မဆက်ဆံလိုတဲ့ စိတ်တွေ ပေါ်လာတယ်ဆိုပြီး သကာလ
သူ့စိတ်ထဲမှာ ပေါ်လာတဲ့အတွက် သူ့စိတ်ပွန်းမကို ပြောတယ်။

ဒါဖြင့် သင်သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ငါ့မှာရှိတာ ကုဋေ
လေးဆယ်၊ မင်းပါလာတာ ကုဋေလေးဆယ် ပေါင်းရှစ်ဆယ်။

ဒီအိမ်မှာ နှမအဖြစ် အမေအဖြစ်နဲ့ ငါ့ပြုစုနေသို့ ရှိရင်လဲ
နေတာပေါ့။ သို့တည်းမဟုတ် အခြားသော အိမ်ထောင်ပြုချင်
လို့ရှိရင်လဲ ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ဒါကိုပြောလိုက်သေးတယ်။

အနာဂါမ်တည်တဲ့ဝိသုဒ္ဓါစော ပြောလိုက်တော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ
အောက်မေ့တယ်။ ဪ... ဒါ သက်သက် ဗေဒဖောက်တာ
မဟုတ်ဘူး။ တရားဓမ္မသက်သက်ကိုး။

တရား၏ တန်ခိုးစွမ်းရည် သတ္တိပဲဆိုတာ ကိလေသာပါး
ကြောင်းပြတာ။

ဒါကြောင့် နက်ဆိုးတာ ကိလေသာ သတ်တယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြသေးဘူးလား... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိလေသာကို သေသေချာချာကို သတ်နိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ တရား သေသေချာချာ ပြောတဲ့အခါ မိန်းမလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဒီတရား ယောက်ျားသာ ရထိုက်သလား၊ မိန်းမများသာ ရထိုက်သလားလို့ မေးတဲ့အခါ ယောက်ျားမိန်းမ မရွေးပါဘူး အားထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရတာပဲလို့ ယောက်ျားက ဖြေလိုက်တယ်။

တရားက ဒဏ်ဒဏာမတွေ မှတ်ထားပါ ယောက်ျားမိန်းမ မရွေးပါဘူးတဲ့နော်။ အားထုတ်ရင် ရမယ်ဆိုတာ မောင်သစ်တို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အားမထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ... (မရပါဘူးဘုရား)။

အားထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ... (ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို ဖြစ်နေတော့ မိန်းမလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဓမ္မဗိန္ဒာက သာသနာတော်မှာ ရဟန်းလုပ်ပြီး ဒီတရားရအောင် အားထုတ်ချင်တယ်။

ဟာ ဒီလိုပြောတယ်ဆို သိပ်ဝမ်းသာတာပဲ သူ့ခင်ပွန်းသည် ဝိသာခက ဒါနဲ့ပဲ သူ့အဟုတ်ပဲလား။ အဟုတ်ကိုဝတ်မှာ ဘိက္ခုနီမလုပ်မယ်။

ဒါနဲ့ပဲ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးဆီ သွားတယ်။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ဝိသာခ သူ့ဌေးလာတယ်ဆို ဘယ်နှယ်တဲ့ အချိန်မဟုတ်ဘဲနဲ့ လာတာဘာကိုစွဲတဲ့။

ဒီလို ဒီလိုပဲ။ ဓမ္မဗိန္ဒာက သာသနာတော်မှာ ဘိက္ခုနီမရဟန်းလုပ်ခင်လို့ ဆိုပြီးသကာလ သူ့ကိုလိုက်ပို့ဖို့ ရွှေထမ်းစင်

လိုချင်တယ်။လမ်းပန်းရှင်းလင်းဖို့ ရှင်ဘုရင်ဆီလာပြီးအကြောင်းကြားတာပဲ။

အေးကောင်းပြီ။ ရွှေထမ်းခင်လဲဟူသွား။ လမ်းရှင်းဖို့လဲ ငါ့ အိမ်နဲ့ရှင်းလိုက်မယ်။ ဆိုပြီးသကာလ ရွှေထမ်းစင်ကြီး ဟူလာပြီး လမ်းပန်းရှင်းပြီးတဲ့ အခါကျတော့ မဓမ္မဒိန္နာကို ရေချိုး အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ လုပ်ပြီးသကာလ ဘိက္ခုနီမကျောင်းပို့။

ဘိက္ခုနီမတွေကမေးတယ်။ တစ်ယောက်တစ်ယောက် အလိုမကျလို့ဖြစ်တာလား။ သို့တည်းမဟုတ် သက်သက်သဒ္ဓါတရားနဲ့ ဖြစ်တာလားဆိုတော့ ဝိသာခက သက်သက် သဒ္ဓါနဲ့ဖြစ်တယ်လို့ သူပြောလိုက်တယ်.... နော်။

ဒါနဲ့ အားထုတ်တယ်။ အားထုတ်တော့ ဒီဒကာမကလဲ ကြည်ညိုစရာကလဲ ကောင်းတယ် နဂိုကလဲသူဌေးကတော်ဖြစ်ပြီး သကာလ နေတော့ ဘုန်းကံပါရမိကလဲ ပါပြီးတားဖြစ်နေတော့ လူကြတန်းကြ ပေးကြကမ်းကြတဲ့ ဗုဂ္ဂိုလ်တွေက များလွန်းလို့ တရားအားထုတ်လို့ မရဘူး။

ဒါနဲ့ တောထဲသွားပြီးသကာလ ခုနစ်ရက်လောက် လွတ်ရာ ကျွတ်ရာသွားပြီး ကြိုးစားလိုက်တဲ့အခါမှာ ဘိက္ခုနီမတွေ ထင်တဲ့အတိုင်း ကြိုးစားလိုက်တယ်။

ကြိုးစားလိုက်တဲ့အခါကျတော့ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာကျအောင်ဖြစ်တယ်။ ယောက်ျားထက် တစ်ဆင့်သာသွားတယ် မှတ်လိုက်ပါ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ယောက်ျားထက် တစ်ဆင့်သာသွားတော့ ပြန်လာခဲ့တယ်။ ရဟန်းကိစ္စပြီးတာနဲ့ ပြန်လာခဲ့တယ်။

ပြန်လာတော့ ဝိသာခသူဌေးက ကြားတယ်။ ဩော် ...
ဗွေဖောက်ပြီးများ ပြန်လာသလား။ မကျင့်နိုင် မကြံနိုင်တာနဲ့
လူများပြန်ထွက်နေ ခက်ချည်ရဲ့ သူ့စိတ်ထဲမှာ နှလုံးနှစ်ခုဖြစ်
နေတယ်။

သူက အဘိညဉ့်မရတာနဲ့ မသိဘူးလို့ မှတ်ထားလိုက်ပါ။
အဘိညဉ့်ရရင်တော့ သိပါတယ်။

ဒါနဲ့ပဲ ပညာရှိတို့ သဘောမှာဖြင့် လူထွက်ချင်လို့ ပြန်လာ
သလား မပျော်လို့ ပြန်လာသလား မေးရမှာလဲ ပညာရှိသဘော
မရောက်ဘူး။

ပုစ္ဆာမေးမှပဲ တရားထူးရရင်လဲ တရားဖြေမှာပဲ။ တရားထူး
မရလို့ ရှိရင်လဲ တရားမဖြေနိုင်ဘူး။ ပုထုဇဉ်စကားတွေပဲ ပြော
လိမ့်မယ်။

ပညာရှိပီပီ ပုစ္ဆာမေးမှပဲ ဆိုပြီးသကာလ ပုစ္ဆာမေးတယ်။
မူလ ပဏ္ဍာသ ပါဠိတော်လို့ မှတ်ရမယ်။

ပုစ္ဆာမေးလိုက်တယ် သက္ကာယဆိုတာဘာတုံးအရှင်ဓမ္မဗိန္ဒု၊
သက္ကာယဆိုတာဘာတုံး။

သက္ကာယဆိုတာ ခင်ဗျားတို့အခုတရားနာနေတဲ့ ဒကာဒကာ
မတွေက ခန္ဓာငါးပါးလို့ မှတ်လိုက်ပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သက္ကာယဆိုတာဘာတုံး....(ခန္ဓာငါးပါးပါ့ဘုရား)။ ခန္ဓာ
ငါးပါး အဲဒါ အခုရထားတဲ့ပုစ္ဆာ။ သန္တောကာယော သက္ကာ
ယော ဆိုတဲ့အတိုင်း ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိနေတဲ့ ရုပ်
နာမ်တွေကို အားလုံး ဒကာဒကာမတွေက မှတ်ပါ။ သက္ကာယ
ဆိုတာ ဒါပဲလို့ မှတ်လိုက်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရှင်းပြီလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် ဝီနေရာမှာ စကားစပ်မိလို့ ပြောပါတယ်။ အခုနားလည်ထားကြတာက သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပူးတွဲပြီး နားလည်ထားကြတယ် ... နော် (မှန်လှပါတဲ့နား)။

ဘယ်လိုနားလည်ထားကြတာလဲ (ပူးတွဲပြီးနားထည်ထားပါတယ်ဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိလို့ ပူးတွဲနားလည်ထားတဲ့။ အဲဒါ ရှင်းချင်လို့ ဝီဝတ္ထုအကြောင်းကို ပြောလာတယ်လို့ မှတ်ရမယ်။ (မှတ်ရပါမယ်ဘုရား)။

အခုတရားနားနေတဲ့ သီလရှင်တွေရော လူတွေရော အားလုံး သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ခန္ဓာငါးပါးဟာ သက္ကာယလို့ ပဲမှတ်ထားပါ။

ဘာကြောင့် သက္ကာယခေါ်ဆတုံး မေးလို့ ရှိရင်လဲ အဖြေတစ်ခုထဲ မှတ်ထားပါ။ သန္တောကာယော သက္ကာယောဆိုတဲ့ အတိုင်း ပရမတ္ထအားဖြင့် အထင်အရှား ရှိနေတဲ့အတွက် သူ့ကို သက္ကာယပဲ ခေါ်သာခေါ်ကြ။ အထင်အရှားရှိနေတဲ့ သူ့ ဘာခေါ်ကြမတုံး (သက္ကာယလို့ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

သက္ကာယဆိုတာ အထင်အရှားရှိနေတယ်ဆိုတာကို ရုပ်နာမ် ဗမ္မကိုဆိုတာလို့ ဒါကိုမှတ်ထားပါ။

တချို့ ဒကာဒကာမတွေက မသိတော့ တယ်သက္ကာယများ ဆကိုး၊ ဒိဋ္ဌိလဲ မသိဘူးလို့ မှတ်လိုက်ပါ။ အဲဒီလိုမှာ စကားကလဲ့နေလို့ ပြင်ပေးလိုက်တယ်လို့ မှတ်ရမယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

သက္ကာယ တယ်များတယ်တဲ့ ညည်းကြည့်ရတာ သက္ကာယတယ်များတယ် အော် ... သူတို့က မတတ်ဘဲနဲ့ ပြောနေတာ၊ အဓိပ္ပာယ်တာမှမသိဘဲနဲ့ သူများပြောတာကြားတာနဲ့ ပြောနေတယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဝင်စစ် သက္ကာယဆိုတာ ဘာမှ အပြစ်ရှိတာ မဟုတ်ပါဘူး ...
(မှန်လှပါဘုရား)။

သက္ကာယဆိုတာ အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ ရုပ်နာမ်ပဲ
(မှန်လှပါဘုရား)။

သက္ကာယဆိုတာဘာတုံး.... (ရုပ်နာမ်ပါဘုရား)၊ ရုပ်နာမ်ကို ဆိုနေတာ ရုပ်နာမ် လူတိုင်းရှိတာ ဘုရားလဲရှိတာပဲ။

ဒါကြောင့် ဘုရားခန္ဓာလဲ သက္ကာယလို့ မှတ် ... (မှန်လှပါ ဘုရား) ဒကာ ဒကာမတွေခန္ဓာရော... (သက္ကာယပါဘုရား)။
သက္ကာယပဲ မှတ်လိုက်ပါ။ သက္ကာယကြောင့် ဘာအပြစ်မှ မရှိ ဘူးလို့ မှတ် ဒိဋ္ဌိကြောင့် အပြစ်ရှိတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။
ရှင်းတယ်မဟုတ်လား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သက္ကာယကြောင့်.... (ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူးဘုရား)။ ဘာ အပြစ်မှ မရှိဘူးဆိုတာ သေချာမှတ်ပါ။

ဘာကြောင့် အပြစ်ရှိရသတုံးဆို သက္ကာယ အပေါ်၌ ဒိဋ္ဌိ ဝင်လာလို့ သာ အပြစ်ရှိတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။
သက္ကာယ ဆိုဘာကြောင့်တော့ ဘာမှ အပြစ်မရှိဘူး ...
(မှန်လှပါဘုရား)။

သက္ကာယကို ခုနက ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပုလ္လာသ ဝင်လာမှ အပြစ်ရှိတယ်....
(မှန်လှပါဘုရား)။ သဘောပါပြီလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဘာ ဝင်လာတာတုံး... (ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပုလ္လာသ ဝင်လာတာပါ ဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပုလ္လာသ ဝင်လာမှ အပြစ်ရှိတယ်။

ဒါကြောင့် ရုပ်ကို သက္ကာယ ငါထင်မှ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ် ...

(မှန်ပါဘုရား)။ ရုပ်ကိုငါထင်တော့ ... (ဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲတော့ ရုပ်ကနဂိုက သက္ကာယ အဲဒါ ငါထင်နေလိုက်တယ်။ ရုပ်ရုပ်မှန်းမသိဘဲနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာမှန်းမသိဘဲနဲ့ ရုပ်ဟာငါပဲလို့ ဗုဒ္ဓ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်။

ဒီကျမ္မ အပါယ်ကျမဲ့တရားက ပေါ်လာတယ်... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

နဂိုက သူချည်း သက်သက်ကတော့ဖြင့် ရှိသင့် ရှိကောင်းတဲ့ ဓမ္မလို့ မှတ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် နန္ဒာငါးပါးရှိတဲ့ အနက် သက္ကာယက အပြစ်မရှိဘူး လို့ မှတ်လိုက်... (မှန်ပါဘုရား)။

သက္ကာယထဲက အင်း ဝနေတာငါပဲ ပူတာလဲ ငါ အေး တာလဲငါဘဲ ငါအေးပြန်ပြီ ငါပူပြန်ပြီဆိုတော့ သက္ကာယကို ငါဝင်ရှုပ်နေတာ ... (မှန်လှပါဘုရား)။

သက္ကာယထဲမှာ ... (ငါဝင်ရှုပ်နေတာပါဘုရား)။

သက္ကာယထဲမှာ ငါဝင်ရှုပ်နေလို့သာ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တာ... (မှန်လှ ပါဘုရား)။

သက္ကာယထဲ ငါဝင်မရှုပ်ရင် ... (ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။
ဒိဋ္ဌိမဖြစ်ဘူးပါဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ကြစမ်းပါ။ ကဲ ...
ကျေနပ်ပြီလား ...

ဒါဖြင့် သက္ကာယထဲမှာ ဒီ ဒကာဒကာမတွေမှာတော့ ရှုပ် တာကများတယ်။

ကျုပ်ကို စမ်း စမ်းပါ ပူကုန်ပြီ။ ကျုပ်တော့ အအေးပတိ ကုန်ပါပြီ ရုပ်ကိုကျုပ်လုပ်ပစ်လိုက်တယ်။ ကျုပ်ဆိုတာ ငါ့ကျုပ်

အတူတူဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

အတူတူဘဲလို့ သေသေချာချာ မှတ်မိကြပြီလား ... (မှတ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရုပ်ကို ကျုပ်လုပ်၊ ကျွန်မလုပ် ငါလုပ် ကျွန်တော်လုပ်လို့ ရှိရင်ပြင် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ရုပ်ဟာ ရုပ်အတိုင်းပဲလို့ သိနေတာမှ မတ္တဒွဲပဲ ဉာဏ်တောင် ဖြစ်ပါသေးတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိမဖြစ်တဲ့အပြင် ဉာဏ်တောင် ဖြစ်သေးတယ်ဆိုတာ အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ မှတ်ထားရမယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိဆိုတာက သက္ကာယကို ငါဝင်ရှုပ်မှ ဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါတယ် ... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

သက္ကာယထဲမှာ ... (ငါဝင်ရှုပ်မှ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ငါဝင်ရှုပ်မှ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ တစ်ခါ ဝေဒနာထဲ ဝင်ရှုပ်ထားပြန်ပြီ။ သူက ခုနက ရုပ်ကိုပူတာ အေးတာငါလို့ ထင်နေတဲ့ရုပ်ထဲ ဝင်ရှုပ်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ငါ ထမင်း စားကောင်းလိုက်တာ ဆိုတော့ ဝေဒနာထဲ ဝင်ရှုပ်တယ်၊ ဝေဒနာငါထင်နေတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကျတော့ သက္ကာယကို ခုနက ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသနဲ့ မှားလိုက်တဲ့အတွက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယကို အမြင်မှားမှ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။ သက္ကာယကို ... (အမြင်မှားမှ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်

ဘုရား)၊ အမြင်မှားမှ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်။

သက္ကာယချည်းဆက်သက်၊ ဘာအပြစ်မှ မရှိဘူးလို့ မှတ်ပါ (မှန်ပါ)ဘုရား။

ယုတ်စွအဆုံး ပြောပါပေါ့လားတဲ့။ ဘုရား ခန္ဓာတောင် သက္ကာယပါ... (မှန်လှပါ)ဘုရား။

ဘုရားမှာ ဒိဋ္ဌိပြုတ်နေတယ်။ ဒီ ဒကာ ဒကာမတွေထဲမှာ သက္ကာယထဲမှာ ဒိဋ္ဌိဝင်ရှုပ်နေတယ်... (မှန်လှပါ)ဘုရား။ ဟိုမှာ ပြုတ်တယ်၊ ဒီတော့ ဝင်ရှုပ်နေတယ်။ သဘောပါပြီလား... (ပါ)ပါပြီဘုရား။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် တစ်ခါတစ်လေကျတော့ ငါမှတ်ထား ဘာ ဆိုပြီးတော့ သညာထဲ ဒိဋ္ဌိဝင်ရှုပ်တယ်... (မှန်လှပါ) ဘုရား။ မရှုပ်ဘူးလား... (ရှုပ်ပါတယ်)ဘုရား။

ငါမှတ်ထားတာ... (သညာထဲ ဒိဋ္ဌိဝင်ရှုပ်ပါတယ်)ဘုရား။ သညာထဲ ဒိဋ္ဌိဝင်ရှုပ်တယ်။ ကျေနပ်ပြီလား... (ကျေနပ်ပါပြီ) ဘုရား။

အော် - ဒီလိုရှုပ်လို့ ရှိရင်တော့ အပြစ်ရှိတယ် (မှန်လှပါ) ဘုရား)၊ ဒီလိုရှုပ်လို့ ရှိရင်တော့အပါယ် ငရဲမျိုးစေ့ပါလာတာ ဘဲလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ... (မှန်လှပါ)ဘုရား။ သဘောပါပြီ လား... (ပါ)ပါတယ်)ဘုရား။

တစ်ခါ တလေကျတော့ ငါ့ စေတနာ မဖျက်စမ်းပါနဲ့ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတနာက သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ငါ့ စေတနာ မဖျက် စမ်းပါနဲ့ဆိုတော့ သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို ငါထင်နေတယ်... (မှန်လှပါ) ဘုရား)။

သက္ကာယကို ငါထင်နေတယ်။ သက္ကာယနဲ့ ငါနဲ့ လွဲလိက်

တော့ သက္ကာယေဒိဋ္ဌိ ဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ... (မှန်လှပါဘုရား)။

သက္ကာယေ- သက္ကာယတရား၌၊ ဒိဋ္ဌိ - အမြင်မှားမှုတည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ခုနက စေတနာကို ငါထင်တဲ့ ဒိဋ္ဌိတဲ့။ သက္ကာယကို ငါဝင်ရှုပ်နေလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ရပါတယ်။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒီနေရာဝေဖန်လိုက်ပါ။ အပြောမှာ အရေး မကြီးဘူးလို့ မှတ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

အထင် ငါ့အတွက်သာ ဟောရတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ အပြောမှာကတော့... (အရေးမကြီးပါဘူးဘုရား) အရေးမကြီး ပါဘူးတဲ့။ သိပြီးမှပြောနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်။

အခုလိုရှင်းပြီးလမ်းပြီး ပြောနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာတော့ ဒီပြော ခြင်းကြောင့် အပါယ်ကျရမယ်လို့ ဒီလို ဘုရားက ဟောတာ မဟုတ်ဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါ... သမုတိသစ္စာ မပြောမဖြစ်လို့ ပြောတာ... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဘုရားတောင်မှ အာနန္ဒာ ငါ့သပိတ် ယူခဲ့လို့ တောင် ခိုင်း ထေးတာ... (မှန်လှပါဘုရား)။ ငါ့သင်္ကန်းကြီး လေးချိုး ချိုး ခမ်းလိုက်ကွာ။ ဘုရားလဲသုံးတာပဲ... (မှန်လှပါဘုရား)။

သုံးပေမဲ့လဲအထင်မရှိဘူး။ အပြောသာရှိတယ်လို့ မှတ်ပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဒါမျိုးမဟုတ်ဘူး။ ထင်တဲ့အတိုင်းပြော နေတာ အထင်နဲ့ အပြောနဲ့က တစ်ခါတည်း ထပ်နေတာ... (မှန်လှပါဘုရား)။ သဘောပါလား... (ပါ ပါပြီဘုရား)။

အထင်နဲ့ အပြော ထပ်လို့ ရှိရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ အထင်နဲ့

အပြော ထပ်ရင်.... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဲဆိုတာ ဪ... ခွဲပေးမဲ့လူ မရှိလို့ ရှိရင်လဲ မောင်သစ်တို့က ထပ်နေမှဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။ ခွဲပေးမဲ့လူ မရှိရင်.... (ထပ်နေပါမှာဘုရား)။

ခွဲပေးမဲ့လူ ရှိတယ်ဆိုလို့ သိပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဪ... အပြောတစ်မျိုးပဲ။ အရှိက တစ်မျိုးပဲလို့ ကိုယ်ဉာဏ် က ဝေဖန်ပြီးသားပဲ။ ဒါနောက်ထပ်ဖြုတ်နေစရာမလိုပါဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)။

ခုလို ခွဲပြီး ဆရာဘုန်းကြီး ခွဲပေးတဲ့အတိုင်း ဪ... ပြောရိုး ပြောစဉ်မို့ ပြောလိုက်တာပဲ။ စင်စစ်တော့ မဟုတ် ပါဘူး ဆိုတာတွေဟာ သက္ကာယက တစ်ခြားပဲ ဟုတ်ဘူး လား.... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီထဲ ငါဆိုတာက မပြောမဖြစ်တာနဲ့ ငါတော့လူကြီးဖြစ် နေတာ ငါဆို ငါသုံးမှဖြစ်မယ်။ အငယ် ဖြစ်ရင်တော့ ကျွန် တော် ကျွန်တော်မ သုံးမှဖြစ်မယ်။ ငါ သုံးတော့ သုံးတာပဲ။ အသုံးမို့ သုံးတာဘဲဆိုရင် ဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိလို့ သွားမဆိုနဲ့။ သဘောပါလား.... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ ဒါဖြင့် စိတ်ကို ငါ့စိတ်မစမ်းနဲ့ကွ။ လာပြီး စိတ်ကို ငါ့ စိတ်တဲ့ ငါ့စိတ်မစမ်းနဲ့ဆိုတော့ စိတ်ထဲ ငါဝင်ရှုပ်နေတယ် (ရှုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ငါ့စိတ် မစမ်းနဲ့ဆိုပြီး ဟိုက စစ်တယ်လို့ တစ်ယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်က ဘေးကဆံဆံ ပြောလိုက်လို့ ရှိရင် ရန်ဖြစ်တာ ချဉ်းပဲ မပြင်ဘူးလား.... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကတော့ ဒီဦး ဆေးချာလို့လား ဒိဋ္ဌိမသေချာဘူးလား

.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ငါ့စိတ်မစမ်းနဲ့ ငါ့စိတ် စမ်းရမလားဆိုပြီး သကာလ ဒုတ် ဓား ကိုင်ထွက်လာတယ်။ ဒါကျတော့ နဂိုကိုက သူ့ဒီစိတ်ကို ငါလုပ်ထားတာ မလုပ်ဘူးလား.... (လုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကို သေသေချာချာ ရေရေရာရာ ပတ်ပတ်နပ်နပ် သိတဲ့ အခါကျတော့ ဪ... တို့ပုထုဇဉ်တွေမှာ ဆရာကောင်း သမားကောင်း မတွေ့လို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒီဟာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရန်ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။ မဖြစ်ဘူးလား.... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းကြပြီးလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိဟာ ဒကာ ဒကာမ တွေ တခြားစီမှတ်ပါ။ တစ်ခြားစီမှတ်ပါ။

သက္ကာယက ခန္ဓာငါးပါး လောကီခန္ဓာငါးပါး ဟုတ်လား။ ဒိဋ္ဌိက ဒီထဲမှာ တစ်ခု တစ်ခုထဲမှာ အကုန် ငါချဉ်ယူတာကိုး ဆိုလိုက်တာ။

ရုပ်ကိုလည်း ငါယူ၊ ဝေဒနာလဲငါယူ၊ သညာငါယူ၊ စေတနာကို.... (ငါယူပါတယ်ဘုရား)။ စိတ်ကို... (ငါယူပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ငါ ယူလိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဝေဒနာတို့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တယ်လို့ မှတ်လိုက် (မှန်လှပါဘုရား)။ ဘာဒိဋ္ဌိဖြစ်တဲ့ (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ဥစ္စေဒ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မတုံး ဆိုလို့ ရှိရင် ဒီစိတ် ချုပ်သွားလို့ ရှိရင်လဲ ငါလဲ သေသွားတာပဲ၊ စိတ်ဖြစ်ရင် ငါ ဖြစ်တာပဲဆိုတော့ စိတ် ချုပ်သွားလို့ ရှိရင် ငါလဲ သေတာပဲ ဟုတ်လား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ငါ့စိတ်ချုပ် ငါသေတာပဲဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမ တွေက ဒီနေရာ ဉာဏ်ဝင်ကြည့်ပါလားတဲ့ တစ်ခါတည်း ဒကာဒကာမ တွေ မီး သေလို့ ရှိရင် အရောင်ပါ သေသလို ယူလိုက်တယ် မယူဘူးလား... (ယူပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို စိတ်ပေါ်၌ ဘာဖြစ်နေသတုံး ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် သူတို့စိတ်ချုပ်ရင် ငါချုပ်တယ်။ ပြတ်ထွက်သွားတာပဲ ဒီပြင် အဆက်မရှိဘူး။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့်တဲ့ ရှုပ်အတ္တတောသမနုပဿတိ ဘုရားက၊ ရှုပ်- ရုပ်ကို၊ အတ္တတော - ငါ့ဟူ၍၊ သမနုပဿတိ - ရှု၏၊ ဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကွာတယ်။

ဝေဒနာ အတ္တတောသမနုပဿတိ ဝေဒနာကို ငါလို ယူ လိုက်ပြန်လို့ ရှိရင် တကယ်ရှုလိုက်လို့ တကယ် ထင်လိုက်လို့ ရှိ ရှိရင်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဲ သက္ကာယနဲ့ ဒီက အမှားနဲ့ သွားတဲ့ တယ် မတွဲသေးဘူးလား... (တွဲပါတယ်ဘုရား)။

သက္ကာယနဲ့ - (အမှားနဲ့ပါဘုရား) အဲ... အယူမှားနဲ့သွား တဲ့တယ် - (မှန်လှပါဘုရား)။ ဒါကြောင့် သက္ကာယနဲ့အယူမှား နဲ့ သွားတဲ့အတွက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အယူမှားက ဒိဋ္ဌိ ရှင်းပြီ လား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့မတွဲဘူး၊ သက္ကာယ တခြားနေရင် ဘာမှမဖြစ်ဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)။ ဒါ... ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ အယူ သဘောပါကြပြီလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

စိတ်ပျက်ရင် စိတ်ဝေဒနာ သေတာပဲ ဟုတ်ဘူးလား။ ဒီ ဝေဒနာနဲ့ ဒီတောင်ကတော့ မတက်ပါဘူး။ ငါတော့သေမှာပဲ။

ငါနဲ့ ဝေဒနာနဲ့ ရောနေတယ် မရောဘူးလား ... (ရောပါတယ် ဘုရား။)

ငါ့ဝေဒနာ ယ မတက်တော့ပါဘူး။ ဒီဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ တော့ ရော ဝေဒနာ ပါတဲ့။ ဒီဝေဒနာနဲ့တော့ ပါသေးမလား။ မလား ဘုရား ... (ရောပါတယ်ဘုရား။)

အော့ကော ပြောပြောဘုရား ... (အော့ပါတယ်ဘုရား။)။ ထိုအခါ ... (ထိုအခါကလေးဘုရား။)။ ဒါဖြင့် ဒါတာဆိုကြမလဲ။ (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိပါဘုရား။)

သက္ကယဒိဋ္ဌိလည်း ဆို၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ လည်းဆို ... (မှန်လှပါ ဘုရား။)။ ရှင် ပြုလည်း ... (ရှမ်း ပြုဘုရား။)။ သက္ကယဒိဋ္ဌိလည်း ... ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား။ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိလည်း ... (ဆိုနိုင်ပါတယ် ဘုရား။)။ ဆိုနိုင်တယ် ဆိုတာ အတော့ ပါကြပြီလား ... (မပါပါပြီဘုရား။)။

ဒါကြောင့် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ မြန်မာပြည် မရှိဘူးလို့ သွားယူလို့ တော်ဘူး ... (မှန်ပါဘုရား။)။ တော်ပါမလား (မတော်ပါဘူး ဘုရား။)။

မြန်မာပြည်မှာ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ သိပ်များနေတယ်။ သာသနာဒိဋ္ဌိ ကလည်း ပေါတယ်။ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိကလည်း — (ပေါပါတယ် ဘုရား။)။ များတယ်ဆိုတာကို သေသေ ချာချာ သိတော့မှ ဖြော် ... ကလျာဏမိတ္တဆိုတဲ့ ဆရာကောင်း သမားကောင်းနဲ့ မတွေ့လို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒီအစွဲနဲ့ သေသွားလို့ ရှိရင် အားလုံးအပေါ် သွားမယ်။

သက္ကယကချတာလား ဒိဋ္ဌိက ချတာလား (ဒိဋ္ဌိကချတာ ပါဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိကချတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာက ခုနစ်က ဒိဋ္ဌိဖြစ်လာလို့

ရှိရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ထွက်တော့မယ်။ မထွက်ပေဘူးလား ...
(ထွက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဆိုလို့ ရှိရင် ဒိဋ္ဌိပါဒါနိက လာတော့မယ် မသားသား
ဘူးလား၊ လာပါတယ်ဘုရား။

ငါထင်တယ်။ ငါနဲ့ ဒီဝေဒနာနဲ့တော့ ကြီး ဒီတောင်မတက်
တော့ ဘုရား၊ ငါဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့တော့ဖြင့် မထင်တော့ပါဘူး၊
ငါ့ဝေဒနာကိုး ငါ့ဝေဒနာတော့ ငါမထင်တော့ဘူး၊ မသုံးကြ
ဘူးလား... (သုံးပါတယ်ဘုရား)။

သုံးကြတယ်။ ဒါဝါဒဒိဋ္ဌိလဲ... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါဘုရား)
သက္ကာယဒိဋ္ဌိလို့ ဆို ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိလို့ လဲဆို နှင်ခေလုံးဆိုနိုင်ပါတယ်။
သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ပြားလာတဲ့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိကိုး။

ကောင်းပြီ။ ဒီ - ဒကာဒကာမတွေမှာ ဒီအတိုင်း။ ငါဒီ
တောင်ကတော့ဖြင့် ဒီဝေဒနာနဲ့ မတက်တော့ဘူး ဆိုလို့ ရှိရင်
ဝေဒနာသေရင် ငါသေတာပေါ့လေ။

ဝေဒနာသေရင် ငါသေတယ်ဆိုတာ ငါအစစ်ရှိသေးရဲ့လား
-- (မရှိပါဘုရား)။

မရှိတာက ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သွားတယ်။ ရှင်းကြပြီလား ...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် မြန်မာပြည်မှာ ဘာဒိဋ္ဌိများသတိုး...
(ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ များပါတယ်ဘုရား)။

ရှင်တုန်းတော့ သဿတဒိဋ္ဌိများတယ်။ နာတုန်းမှာ ဥစ္စေဒ
ဒိဋ္ဌိ များတယ်။ ရှင်တဲ့အခါကျတော့... (သဿတဒိဋ္ဌိများပါ
တယ်ဘုရား)။

စီးပွားရေးဖြောင့်ရင် သဘာဝဒိဋ္ဌိများတယ်။ ဝေဒနာနှိပ်စက်လာရင် ... (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိများပါတယ်ဘုရား)။ ဘယ်ဟာများလွတ်သေးတဲ့ ဘယ်ဟာမှ မလွတ်တော့ဘူးတဲ့။

အဲဒီတော့ကို မသေဘဲနဲ့ ရှင်နေလို့ ရှိရင်လဲ သက်ဆိုးရှည်တယ်လို့ မှတ်ပါ။ မသေဘဲနဲ့ နာနေလို့ ရှိရင်လဲ သက်ဆိုးနာလို့ မှတ်ပါ။ အပါယ်ချည်းသွားအုံးမယ်.... (မှန်ပါ) သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်းပါတယ်။

ကောင်းပါတယ်။ ဒါဒီနေ့ည ဟောတဲ့ တရားမှာဖြင့် ဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌုပါဒါန် ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ ကံဆိုတော့ သူက ဒိဋ္ဌိဟာဘုန်းကြီးက တစ်ခါတည်း ဒကာဒကာမတွေမှတ်ဖို့ ပြောလိုက်တယ်။ ငရဲမျိုးစေ့ဒိဋ္ဌိဟာ ဘာလဲ.... (ငရဲမျိုးစေ့ပါဘုရား)။

ငရဲမျိုးစေ့လို့ သေချာမှတ်ထားပါ။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ငရဲမျိုးစေ့ ဖြစ်ရပါသလဲဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိရှိရင် ဒိဋ္ဌုပါဒါန်ကလာပြီ။ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ငါ ယူထားတာတော့ မစွန့်နိုင်ဘူးဟေ့။ မ စွန့်နိုင် ရင် ဥပါဒါန်ဖြစ်မယ်။ ဟုတ်ဘူးလား။ --- ...။

မစွန့်နိုင်လို့ ရှိရင် ငါလုပ်ချင်သလို ငါထင်သလို ငါလုပ်မှာပဲ ငါထင်သလို ငါလုပ်မှာပဲ။ ငါထင်သလို ငါလုပ်တော့ ကံမမြောက်သေးဘူးလား.... (မြောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌုပါဒါန် ဒိဋ္ဌိ အုပ်တဲ့ကံ တစ်ခါတည်း ထွက်လာတယ်။ မထွက်ဘူးလား... (ထွက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ကမ္မဘဝ ပစ္စယာ ဇာတိ ဒါက လွတ်နိုင်သေးရှဲ့လား.... (မလွတ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်သူက ချလိုက်တာတုန်းလို့ မေးလို့ ရှိရင်ဖြင့်

လက်သည်အရင်းကျကျ ကံက ချလိုက်တာလား။ ဒိဋ္ဌိကချလိုက်
တာလား... (ဒိဋ္ဌိကချလိုက်တာပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိကအရင်းကျနေတာ ... (မှန်လှပါဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့
သိထားတာက ဪ... ကံမကောင်းလို့ အပါယ်ကျဘာ။
မဟုတ်ဘူး။ ကံက ဒိဋ္ဌိစီမံရာလိုက်နေတဲ့ကံ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကံက(ဒိဋ္ဌိစီမံရာလိုက်နေတဲ့ ကံပါဘုရား)။ အင်း... အရင်း
ကျကျ ဘယ်သူပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးရင် ... (ဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိပဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ကံပေါ်မှာချည်း ယူနေလို့ ရှိရင်
မကောင်းဘူး။ အခုလိုခြေခြေမြစ်မြစ် သိထားမှသာလျှင် အဖိုး
တန်တယ်လို့ မှတ်ထားပါ။ သဘောပါကြပြီးလား... (ပါပီပြီ
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဝေဒနာ ဖြစ်လာလို့ ရှိရင် ခင်ဗျားတို့ ဒိဋ္ဌိက
သတ်လိုက်တာ ... (မှန်ပါဘုရား)။ ငါတော့ ဒီဝေဒနာနဲ့ ဒီ
တောင်ကတော့ မတက်နိုင်တော့ပါဘူး ဆိုလိုက်တဲ့ အခါကျလို့
ရှိရင်ဖြင့် ဒီဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့က လုံးမနေဘူးလား ... (လုံးနေပါ
တယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဝိပဿနာရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ ဘုန်းကြီးက
ဒီနေရာမှာ စကားထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ဝေဒနာကတခြားမရော
စေနဲ့ ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ရှုတဲ့ဉာဏ်နဲ့ မရောစေနဲ့။ ဝေဒနာ ယူ သူ့ လာတော့နဲ့သူ ဖြစ်
ပျက်နေတာဆိုပြီး တစိမ်းတစည်း ပြောနေတာ... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

တစိမ်းထားကြည့်နေတဲ့ အခါကျတော့ ဝေဒနာလေးတွေက
နာတဲ့ဝေဒနာလဲ နာလိုက် ပျောက်လိုက်ပဲ။

ကောင်းတဲ့ ဝေဒနာလဲ ကောင်းလိုက် ပျောက်လိုက်ပဲ၊
အလတ်စားဝေဒနာရော ... (အလတ်စားဖြစ်လိုက် ပေးကံလိက်
ပါတုရား)။

ဒီလိုလေး ဉာဏ်ကတခြား ဒီဖြစ်ပျက် စကားခြား ထားလို့ ရှိ
ရင် ခပ်ဗျားတို့ ဒီဥစ္စာကို ဒိဋ္ဌိသတ်နေတယ်။ မှတ်ပါ။ ဘာသက်
နေတာတုံး.... (ဒိဋ္ဌိ သတ်နေတာပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိသတ်နေတယ်ဆိုတာ ရှင်းပြီလား.... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)

အဲဒီလို ဝိပဿနာရူတဲ ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ တခြားစိကား
ရှုကြပါ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဉာဏ်အလုပ်ပေးတဲ့အခါမှာ ဂရုစိုက်မှတ်ရမယ်၊
ဝေဒနာရူတဲပုဂ္ဂိုလ်လဲ ဝေဒနာနဲ့ ဒီကဉာဏ်နဲ့ ဟို ဝေဒနာက
သူ့ဟာသူ အပြင်ဘက်ကနေတယ်။ ဉာဏ်ကအတွင်း ဘက်ကနေ
တယ် မရောစေနဲ့ ... (မရောပါဘူးဘုရား)။ စိတ်နှံ့ကော ...
(မရောပါဘူးဘုရား)။

မရောစေနဲ့ မရောရင် ပြီးတာပဲ။ မရောလို့ရှိရင် ဒါခုနစ်
ဒိဋ္ဌိဝင်လို့ ရသေးလား ... (မရပါဘူးဘုရား)။ မရဘူး ဒိဋ္ဌိ
မရောဘူးဆိုရင် ဉာဏ်ဝင်ပြီသာအောက်မေ့တော့ မရောဘူးဆိုရင်
.... (ဉာဏ်ဝင်ပြီသာ အောက်မေ့ပါဘုရား)။

ဉာဏ်ဝင်တဲ့ အခါကျတော့ကို ဝေဒနာကို တစိမ်းတားပါ။
.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဪ ... ကိုယ့်ခန္ဓာကြီးထဲမှာ ဒီဝေဒနာက ပေါ်နေတယ်၊
နာတယ် ကျပ်တယ် ကိုက်တယ် ခဲဘယ် အောင့်တယ် အစရှိသည်
နှင့်ပေါ်နေလို့ရှိရင် သူသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်ခန္ဓာထဲမှာ

အခုမိမိကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ တစ်မိးသဘော ပေါ်နေ
တာပဲ။

ကိုယ်ပေါ်ချင်လို့လဲ ပေါ်တာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ သဘောနဲ့သူ
ပေါ်ပြီ။ သဘော သူ့ သဘောနဲ့သူ ချုပ်သွားတာပဲလို့ ဒါလို့
သည်သဘောသာ တားလိုက်။

ညွှန်သည်သဘောထားလိုက်တဲ့ အခါ ကျလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ညွှန်
သည်သဘောထားနိုင်ရင် အနတ္တပေါက်ဘယ် ... (မှန်ပါတရား)။

ညွှန်သည် သဘော ထားနိုင်ရင် ... (အနတ္တပေါက်ပါတယ်
ဘုရား)။ အနတ္တပေါက်သွားတာပဲ အနတ္တဉာဏ် ဝင်လာတာ
ပဲ ... (မှန်လှပါတရား)

ညွှန်သည်သဘောထားရင် ... (အနတ္တဉာဏ်ပေါက်ပါတယ်
ဘုရား)။ ဒါကြောင့် ဝေဒနာနဲ့ငါနဲ့ မရောစေနဲ့ ... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ဝေဒနာနဲ့ငါနဲ့ မရောစေနဲ့ဆိုတဲ့ဥစ္စာ တာကို သင်လိုက်တဲ့
လို့ မေးလို့ ရှိရင် ဉာဏ်သွင်းလိုက် ပြောတာပဲ။ ဉာဏ်က သူ
ဖြစ်နေတဲ့ နေရာလေးကို ဉာဏ်ကကြည့်ပေး။ ဉာဏ်ကကြည့်ပေး
လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင် ဪ... သူသည် ခန္ဓာထဲမှာတော့
ပေါ်တော့ပေါ်တာပဲ။

နဂိုကလဲ ငါ့ခန္ဓာမဟုတ်ခဲ့ဘူး။ ခန္ဓာထဲမှာ ညွှန်သည်တော့
လာပြီးသကာလ ကိန်းပြီး ညွှန်သည်နေ မနေပြီး။ ညွှန်သည်သေ
သေတာပဲသာ ကြည့်ရမယ် ... (ကြည့်ရပါမယ်ဘုရား)။ နေတော့
ကော ... (ညွှန်သည်နေ နေရပါတယ်ဘုရား)။ သေတော့ကော
(ညွှန်သည်သေပါတရား)။

အဲဒီလို ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ပရထောဆိုတာနဲ့ သွားကိုက်ဘယ် ...

(မှန်လှပါဘုရား)။ ပရတော-တစ်မ်းပြင်ပအားဖြင့် ရှုရမယ်....
(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီလို ဆိုလို ရှိရင် အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်လိုက်၊
ဪ... ဒါ အနတ္တရှုနည်း၊ သင်တာပါလားဆိုတာ ပေါ်လာ
တယ်၊ (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာသင်တာတုံး (အနတ္တရှုနည်း သင်တာပါဘုရား)။
အနတ္တရှုနည်းကို သင်လိုက်ပါတယ်လို့ မှတ်ပါ။ အဲတော့ ရော
သေးလား။ ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ ... (မရောပါဘူးဘုရား)။

သူ့ တစ်မ်းထားပြီးတော့ (မှန်ပါဘုရား)။ တစ်မ်းထား
ပြီး ကြည့်တဲ့လူကလဲ တစ်မ်း တစ်မ်းပီပီ မြင်အောင် ကြည့်ပေး
.... (မှန်လှပါဘုရား)။

သူဟာ ညွှန်သည်သဘောနဲ့ဖြစ်ပြီး ညွှန်သည်သဘောနဲ့ ချုပ်
သွားတာဘဲ ညွှန်သည် သဘော ဖြစ်ပြီးတော့ ... (ညွှန်သည်
သဘောနဲ့ ချုပ်သွားပါတယ် ဘုရား)။ ညွှန်သည်သဘော ချုပ်
သွားတာဘဲလို့ ဒီလိုသာ ကြည့်နေ၊ ဘုရားလဲရှိတာပဲ။ ဘုရားလဲ
ဒုက္ခဝေဒနာ ရှိတာပဲ၊ ညီတော် အာနန္ဒာ သင်္ကန်းသေးခေါက်
ချိုးပြီး ခင်းကွား၊ ပင်ပန်းလှပြီ။ သူပြောနေတာပဲ။

ဒုက္ခဝေဒနာတော့ ရှိရက်ပဲ။ ကာယိက ဒုက္ခတော့ ရှိတာ
ပဲ၊ စေတသိက ဒုက္ခသာမရှိတာ။ သဘောပါပြီလား... (ပါပါ
တယ်ဘုရား)။

ဘုရားမှာ ဘာဒုက္ခရှိတုံး.... (ကာယိကဒုက္ခရှိပါတယ်ဘုရား)။
ကာယိက ဒုက္ခရှိတယ်။ ဝမ်းထဲက ဒေါမနုဿဆိုတဲ့ စေတသိက
ဒုက္ခမရှိဘူး (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါတော့ ခြားနားတယ် ပုထုဇဉ်နဲ့။ သဘောပါသလား...
(ပါပီတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူသည် ဝမ်းထဲကနာခြင်း၊ ဝမ်းထဲက ဒေါမနုဿ
ဖြစ်ခြင်း မရှိဘူး။ ကိုယ်ပေါ်မှာတော့ နာတယ် ကိုယ်ပေါ်မှာ
ဝမ်းလျှောတယ်ဆိုရင် နာတာဘဲ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဝမ်းထဲက အူတွေ အသဲတွေ အောင့်အက်ပြီး သူများလိုပဲ
လေရှိတာပေါ့ နာတာပါဘဲ။ နာပင်နာငြားသော်လည်း သူ့
မှာ ဝမ်းထဲက ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာဘူး။ သဘောပါလား
... (ပါပီတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်သာနာ၍ ... (စိတ်မနာပါဘူးဘုရား)။ စိတ်မနာဘူး
တဲ့၊ ဘာပြုလို့ မနာသလဲမေးတော့ ငြော် ... သူ့ညှော်သည်
အဖြစ်နဲ့ကြည့် ကြည့်တတ်လို့ ... (မှန်ပါဘုရား)။ ဘယ်လိုမှတ်
ကြမတုံး... (ညှော်သည်အဖြစ်နဲ့ ကြည့်တတ်လို့ပါဘုရား)။

အဲဒါ ... ခင်ဗျာတို့အားလုံး အတွက်ကို ယနေ့ ဒါဝတ္ထုက
တော့ ပြောမှာပဲတဲ့။ သို့သော် ဝိပဿနာ သွင်းလိုက်တယ်လို့
မှတ်ပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်လိုထားကြရမလဲ... (ဝိပဿနာ သွင်းတယ်လို့ ထားရ
ပါမယ်ဘုရား)။

ကိုယ့်အထဲ ပေါ်လာရင် ရုပ်ပေါ်လာလဲ ညှော် သည် ပဲ
ဝေဒနာပေါ်လဲ ညှော်သည်ပဲ။ သညာပေါ်လာ၊ စေတနာ
ပေါ်လာ... (ညှော်သည်ပါဘုရား)။

အကုန်ညှော်သည်ချည့်ပဲ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဥပမာ သားလေးတစ်
ယောက်၊ သမီးလေးတစ်ယောက် အကြောင်းမညီညွတ်လို့ ပျက်
စီးသွားလို့ရှိရင် ငါ့ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီ ညှော်သည်ကို အိမ်သည်

ထင်တာနဲ့ ငါ့ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီ၊ နဂိုက ညွှန်သည်ပဲ လာပါ
ခေါ်လို့ လာ သာလဲ မဟုတ်ဘူး။ နှင်လို့ သွား သာလဲ မဟုတ်ဘူး
... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

ညွှန်သည်နဲ့ ငါနဲ့ ရောနေတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ ရှမ်းပြီ
လား... (ရှမ်းပါပြီဘုရား)။ တာနဲ့ ရောနေတုံး... (ညွှန်သည်နဲ့
ငါ ရောနေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ... မျက်ရည်ပွဲနဲ့ တဲလူ ပေါင်းရောလို့ သာမှတ်၊ ရောလို့
ဆိုတာ သေချာကြပြီလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါကြောင့် မိန်းမတွေ မျက်ရည် လွယ်လှချည်လား
လို့ တာလို့ များ မျက်ရည် လွယ်ပါလိမ့်မလဲ ဆိုလို့ ရိုရင်ဖြင့်
ညွှန်သည်ကို အိမ်သည်လုပ်နေလို့။ ညွှန်သည်ကို... (အိမ်သည်
လုပ်နေလို့ပါဘုရား)။

ငါ့ဘမီး ငါ့ကထမီးနဲ့ သွားရှုပ်တယ်။ ငါ့သားဆိုတော့ ...
(သားနဲ့ သွားရှုပ်တယ်)။ သဘောကျပြီလား ... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

သားမှာရှိတဲ့ ရုပ်နာမ်တွေကို ကိုယ်နဲ့ လဲတခြားစီ အဲဒီထဲ
အမေနဲ့ ငါ ဝင်ရှုပ်တာ။

အဲဒီလို အခါကျတော့မှ ငါ့လက်မောင်း ပြုတ်ပြီ သွားကြည့်
တော့လဲ လက်မောင်းအရှိသား။ သက်သက်ကို ဝင်ရှုပ်ထားလို့
... (မှန်လှပါဘုရား) ရှမ်းပြီလား... (ရှမ်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ငါ့လက်မောင်း ပြုတ်ပြီ။ ငါ့တောင်ကြီးပြီပြီ
ဆိုတဲ့ နောက်က ဒကာဒကာမတွေ ခိုင်မိပြီလား... (ခိုင်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဘဝင်ရှုပ်သကဲ့... (ဝါဝင်ရှုပ်ပါတယ်ဘုရား) သမီးထဲမှာ ဝါဝင်ရှုပ်တယ်၊ သားထဲမှာ... (ဝါဝင်ရှုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားအရှုပ်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ မျက်ရည်ကျရတာ (မှန်လှပါဘုရား)။ ဘဘောပါပြီလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဪ...မျက်ရည်ဟာ ခင်ဗျားတို့ ကံမကောင်း အကြောင်း မသင့်လို့ ကျရတာလား၊ ရှုပ်မှုကြောင့် ကျရတာလား (ရှုပ်မှုကြောင့်ကျရတာပါဘုရား)။ ပေါ်လောက်ပါပြီမဟုတ် သေးဘူးလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

မျက်ရည်ကျတဲ့သူတွေကို ခင်ဗျားတို့ ဒဏ်မချင်းလဲ ညက် ခင်ပါ။ တချို့က ကံမကောင်း အကြောင်းမသင့်လို့ သား သမီး သမီးဆိုးနဲ့ တွေ့ရလို့။

ကံမကောင်း အကြောင်း မသင့်လို့ ပျက်စီးမှုနှင့်ကြုံသွားလို့ မျက်ရည် ကျရတယ်တဲ့၊ ဝါဝင် ရှုပ်ထားပြန်ပြီ၊ ဝါသာကံ သားနဲ့ ငါနဲ့ရောပစ်လိုက်တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီထဲ ဆမေမှာရှိတဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့ သားရှိတဲ့ သက္ကာယနဲ့ သွားရော လိုက်တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ မရောလိုက်ဘူးလား... (ရော လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ရောလိုက်သည်နဲ့ တပြိုင်နက်တည်း ဟိုက အနတ္တပြုလို့ အစိုး မပိုင်တဲ့ အနတ္တလဲ ဘိုးခနဲ ဒိုင်းခနဲ လဲပြီး စုတေစိတ်ကျဘာလဲ ပြုလိုက်ပါရော ဝါကိုယ်ကျိန်ပြီ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့်...ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကြီးနဲ့ ဟို ကိုယ့်သဏ္ဍာန် အမေ့သဏ္ဍာန်ရှိတဲ့ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကြီးနဲ့ သားနဲ့ဟာ သွား တဲ့နေတယ်။ ဟိုက လွဲတော့ ဒီက ဂျမ်းထိုးနေတယ်၊ ရိပ်မိပြီ လား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌပါဒါန် ပေါ်လာပြီ ဟုတ်ဘူးလား (ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား)။ ဒိဋ္ဌပါဒါန် ပေါ်ကြပြီလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

တာအကျိုးဆက်နေတုံး.... (ဒိဋ္ဌိအကျိုး ဆက်နေပါတယ် ဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိအကျိုးနဲ့ ဟို သက္ကာယဆိုတဲ့ သားခန္ဓာနဲ့သွားပြီး ဆက်နေတယ်၊ ရိပ်မိပြီလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဟိုက ဖောက်သွဲ့ ဖောက်ပြန် ဖြစ်ပါးရာ ဒီဇာ အမေက ဂျမ်းထိုးရာ ဘာဖြစ်လို့ ထုံး ကြီးချင်း ဆက်နေတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။ ရိပ်မိပြီလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ယနေ့ သေသေချာချာ ပြောပါတယ် သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့ မထေ့နဲ့ - (မှန်လှပါဘုရား)။ နို့မို့ ဂျမ်းထိုး ရမှာစိုးလို့ ရှင်းပြီလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျား တို့က ဂျမ်းမထိုးရရင်ကို မနေတတ်တဲ့ အဓိပ္ပာယ် ထောက်နေတယ်၊ မထောက်ဘူးလား.... (ထောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဂျမ်းမထိုးတတ်လို့ ရှိရင် ဘေးကလူက ကဲ့ရဲ့တယ် (မှန်လှပါ ဘုရား) သူ့ ကြည့်ရတာ တိရစ္ဆာန်ပုံ ပေါက်နေတယ်။

တဗုန်းဗုန်း လဲနေတဲ့ ဥစ္စာ ကိုယ်ရင်သွေး မျက်ရည်တစ်စက် မထွက်ဘူး နေနိုင်လိုက်တာ တိရစ္ဆာန်ပုံပေါက်နေတာ။ ကျုပ် တို့တော့ မနေနိုင်ဘူး၊ မသုံးဘူးလား- (သုံးပါတယ်ဘုရား)။

ကျုပ်တို့တော့ မနေနိုင်ဘူးဆိုတော့ သူက ငါဝင်ရုပ်နေတာ ထူက တိရစ္ဆာန် ... (မှန်ပါဘုရား)။ လူကို တိရစ္ဆာန်ကနေပြီး သကာလ ကဲ့ရဲ့ ဘေးကယ် - (မှန်လှပါဘုရား) ရိပ်မိပြီလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘယ်သူက ကဲ့ရဲ့တုံး.... (တိရစ္ဆာန်က ကဲ့ရဲ့ပါတယ်ဘုရား)။ သို့သော်လည်း ကိုင်း ဒီလိုဆိုရင် မကောင်းပါဘူး။ ငါ့လဲ

တိရစ္ဆာန် လုပ်ဦးမှပဲဆိုပြီး မျက်ရည် ထွက်လိုက်ရင်လဲ သွားပြန်
ရော သွားသေးဘူးလား... (သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ ကြပ်ကြပ်စဉ်းစားပါ။ ခင်ဗျားတို့ အဲဒါ
အဖော်ကောင်း ကြိုက်နေတာ။ ငိုတဲ့လူနဲ့ တွေ့လို့ ရှိရင် ခေါင်း
ချင်းဆိုင်ပြီး နှစ်ယောက်ပြိုင်ငိုချင် ငိုနေတာ။ အင်မတန်
ကြောက်စရာ ကောင်းနေတာ မကောင်းဘူးလား... (ကောင်း
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီထဲ အဖော် မရှိလို့ ရှိရင်လဲ ခင်ဗျားတို့က ငိုတာထောင်
တိတ်မယ်လို့တွေ့ မဟုတ်ဘူး အတော်ဆိုတာ။

အဲဒါကို ယနေ့ညပြောပါတယ်။ သက္ကာယထဲမှာ ဒိဋ္ဌိသွား
မရောစေနဲ့ (မှန်လှပါတယ်ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိသွားမရောလို့ ရှိရင် မျက်ရည်တစ်စက် ကျစရာမရှိဘူး...
(မှန်လှပါတယ်ဘုရား)။

တုန်လှုပ် ချောက်ချားစရာကော မရှိဘူး ထိတ်ခနဲ လန့်ခနဲ
စော.... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့်... ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ။
လောကကြီးထဲမှာ ဘယ်လိုဖောက်ပြန် နေငြားသော်လည်း ငါ
စိတ်ထဲမှာ မလှုပ်ဘူးတဲ့ ဘာဖြစ်လို့ မလှုပ်သတိုးဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိ
ပြုတ်နေလို့ ၊ ရှင်းပြီလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ လောကထဲမှာ ဖောက်
ပြန်ပျက်စီးခြင်း၊ လာဘော အလာဘော ယသော အယာသော
ဆိုတဲ့ နိ သံ ပသာနံ သုခံ ဒုက္ခံ ဆိုတဲ့ လောကဝှံ့ရှစ်ပါးနဲ့ တွေ
လို့ ရှိရင်လို့ အရိယာတွေက မလှုပ်ဘူးက။

ဘာဖြစ်လို့ မလှုပ်သတုံး ကြီးချင်းက မဆက် တော့ဘူး ဆက်သေးသလား... (မဆက်ပါဘူးဘုရား)။

ဟိုက လဲလို့ ဒီက ဂျမ်းထိုး သေးရဲ့လား... (မထိုးပါဘူး ဘုရား ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်... (သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိနှင့် မဆော့လို့ ပါဘုရား)။

သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိပါဒါနိနဲ့ မဆော့လို့... (မှန်လှပါဘုရား ။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သက္ကာယနဲ့ (ဒိဋ္ဌိပါဒါနိနဲ့ မဆော့လို့ပါဘုရား)။ နို့မို့လို့ ရှိ ရင်ဖြင့် အင်္ဂုလန်မှာ သားလေးသွားတား၊ အင်္ဂုလန်ကျွန်းစစ် ဖြစ်သတဲ့ဆိုရင် ဒီက အမေက ဂျမ်းထိုးတယ်၊ ဒိဋ္ဌိပါဒါနိနဲ့ ချည်ထားတာကိုး... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကြီးဘယ်လောက် ရှည်တယ်ဆိုတာ ပေါ်ပြီလား... (ပေါ် ပါပြီဘုရား)။

ဒီကျအောင် ငါကဟိုထဲသွားရှုပ်တာ။ ငါ့ကြီးဘယ်လောက် ရှည်တယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပြီလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အင်္ဂုလန်နဲ့ ရန်ကုန် မိုင်ခြောက်ထောင် ဝေးတယ်။ အဲဒီ ဧခြောက်ထောင်ကို ကြီးတန်းတာပဲ။ မတန်းဘူးလား... (တန်း ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါက ဒိဋ္ဌိပါဒါနိ။ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဥပါဒါနိ ကြီးက တန်းနေတယ်၊ ပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါကိုက ရှုပ်တာလား ဒီက သွားရှုပ်တာလား... (ဒီက သွားရှုပ်တာပါဘုရား)။

ဒီက သွားရှုပ်တာ ဟိုမှာ ဘာမှမဖြစ်သေးဘူး ဆိုတောင်

မူ ဒီက ဂျမ်းထိုးတာ စောချင်စောနေမှာ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ပြောသိကြားနဲ့ မစောဘူးလား ... (စောပါတယ်ဘုရား)။

စောတယ်ဆိုတာ မေါ်ကြပြီလား ... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒီလို မပြုတ်လို့ ရှိရင် မင်းတို့ကြီးချင်း တန်းနေလို့ ငိုရ၊ သာ ကိစ္စနဲ့ ငိုရ၊ သမီးကိစ္စနဲ့ ငိုရ၊ ပစ္စည်းကိစ္စနဲ့ ငိုရလို့ ရှိရင် မင်းတို့ သမုဒ္ဓရာ လေးစင်းရေက နည်းသေးတယ်ကွ စုထားလို့ ရှိရင် မင်းတို့ ဘဝတွေမှာ ငိုခဲ့ရတဲ့ဥစ္စာတွေကို မပျောက်မပျက်ဘဲနဲ့ စုထား မယ်ဆိုရင် သမုဒ္ဓရာ လေးစင်းရေက နည်းသေးတယ်ကွ ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဟောသင့် မဟောသင့်... (ဟောသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

သူ့ဟောတစလား အမြင်ပြောတာလားလို့ အကဲခတ်ပါ ... (အမြင် ပြောတာပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ဘုရားက ဒီလိုဟောတယ်လို့ မယူပါနဲ့ ကိုယ် ဖြစ်စဉ်က ဒီလိုဖြစ်တယ်လို့ ယူလိုက်စမ်းပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘုရားကအမြင်ကျယ်လို့ ဟောတယ် ခင်ဗျားတို့က သံဝေဂ ဖြစ်အောင်လို့ ဟောတယ်လို့ မဆူနဲ့ ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုယ်မျက်ရည်က ဒီလိုများလို့ ဘုရားက လက်ညှိုး ထိုးပြ တာ ဒီလိုယူပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

နို့မို့လို့ ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့က ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်ကြီး ကတော့ ချော့တစ်လှည့် ငေါက်တစ်လှည့် သံဝေဂရအောင်လို့ ပြောရှာဘယ်။

သံဝေဂရအောင် ပြောရှာတယ် ဆိုတော့ ကိုယ်အတွက် မဟုတ်ဘူးလို့လို့ သူများဖြစ်စဉ် ပြောသလိုလို ဒီလို ထင်နေကြ

တယ်။ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ယောက် ယောက်ကို လက်ညှိုးထိုး
ပြောတယ်လို့ မှတ်။ ရှမ်းပြီးလား... (ရှမ်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်ဒိဋ္ဌိက ဖြုတ်သင့် မဖြုတ်သင့်... (ဖြုတ်သင့်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဖြုတ်သင့်လို့ ရှိရင်ဖြင့် သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိမရောစေနဲ့... (မရော
ပါဘူးဘုရား)။

ရောလိုက်ရင်တော့ အကျိုး ဆက်သွားမယ်၊ ဒိဋ္ဌပါဒါန်
ရောက်သွားမယ် ရောက်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်တည်း တစ်ခါ
တည်း အသံကြားရင် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမယ်။

အသံကြားလို့ ကောင်းတာ ကြားလိုက်ရင် ပြုံးခနဲ ဖြစ်
သွားမယ်၊ မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား) ကောင်း
တာကြားတော့လဲ... (ဒိဋ္ဌိဆက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... ငါ့သမီး ချွန်လိုက်တာ၊ ငါ့သား ချွန်လိုက်တာ။
ဆက်နေလို့ ပြုံးတာကိုး ... (မှန်လှပါဘုရား)။ မဆက်ရင် ...
(မပြုံးပါဘူးဘုရား)။

ချွန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သက်တမ်းတိုသွားပြီတဲ့ ဆိုလို့ ရှိရင်
မဲ့ပြီးမလာဘူးလား ... (လာပါတယ်ဘုရား)။ ဘာဖြစ်တာတုံး
... (အကျိုးဆက်တာပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒိဋ္ဌပါဒါန် ဆိုတာ သဘောပါပြီလား ...
(ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ယနေ့ည ပြောတာ သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့
မရောပါစေနဲ့... (မှန်လှပါဘုရား)။

သက္ကာယဟာ ခန္ဓာငါးပါး - (မှန်လှပါဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိက
စင်ရှုပ်တာ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးကို ခန္ဓာငါးပါးပျောက်ပြီးသကာလ ငါလုပ်
ပစ်လိုက်တာ (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲ.... ဘယ်သူက သွားရေထာတုံး (ဒိဋ္ဌိက ဝင်ရေထာ
ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်.... ခင်ဗျားတို့ သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင် သူများက
နှိပ်စက်လို့ ကိုယ်မျက်ရည် ကြီးငယ်ကျရတာလား။ ဟုတ်လား
ဟိုသွားရေမိလို့ ကျရတာ.... (ဟိုသွားရေမိလို့ ကျရတာပါ
ဘုရား)။

ဟာဒါဖြင့် လောကွတ်ကြောင့် ငိုတာ သနားစရာမရှိပါဘူး၊
(မှန်လှပါဘုရား)။ ဘာကြောင့် (လောကွတ်ကြောင့် ငိုတာပါ
ဘုရား)။

လောကွတ်ကြောင့် ငိုတာ၊ လောကွတ်ကြောင့် ပြုံးတာ
တွေကို သနားစရာရှိကြလား.... (မရှိပါဘူးဘုရား)။ ခင်ဗျား
တို့ နဂိုက ဝဲ တစ်ဖမ်းမှမဟုတ်တာ.... (မှန်လှပါဘုရား)။ သနား
စရာရှိကြလား.... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ နဂိုကလဲ တစ်ဖမ်းဘဲမဟုတ်လား၊ သူ့အနာကလဲ
ဖြစ်ပျက်၊ ကိုယ့်အနာကလဲ (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား)။ ရေလို့
ရလား (မရပါဘူးဘုရား)။

မရတာကိုပဲ ကျုပ်တို့ မနေတတ်ပါဘူး၊ မနေတတ်ပါဘူး
ဆိုတာက သားနဲ့သမီးနဲ့ ဆွေနဲ့မျိုးနဲ့ဟာ ပူးပူးကပ်ကပ် တိုင်တိုင်
ပင်ပင် ဆွေးဆွေး နွေးနွေး ချစ်ချစ် ခင်ခင် ကြင်ကြင်နာနာ။
ဒါကို ဆုခောင်းထားရတယ် သားဆိုး သမီးဆိုးနဲ့များမတွေ့
ပါစေနဲ့လို့ ဒိဋ္ဌိနဲ့ ကြီးချည်ပြီး တောင်းတာ (မှန်လှပါ

ဘုရား)။ ရိပ်မိပြီလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုဆုတောင်းကြတုံး.... (ဒိဋ္ဌိနဲ့ ကြီးချည်ပြီးတောင်းပါ
တယ်ဘုရား)။ ဘာပြုလို့ တုံးဆိုတော့ ဒါမှ ငိုပွဲဆင်ရမှာ၊ ဘာပွဲ
ဆင်ရမှာတုံး.... (ငိုပွဲဆင်ရမှာပါဘုရား)။

ရိပ်မိပြီ ခင်ဗျားတို့။ အဲတော့.... ဘာနဲ့ဘာ ရောတာထုံး
... (သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိရောတာပါဘုရား)။

တော်လာပြီ။ ဒီနေ့ည အများကြီးတော်တယ်။ ခင်ဗျားတို့
သက္ကာယထဲမှာ ဒိဋ္ဌိဝင်ရှုပ်နေတယ်။ (မှန်ပါဘုရား)။

သားသမီး သက္ကာယထဲမှာ အမေ့ဒိဋ္ဌိ ဝင်ရှုပ်တယ်။ အမေ့
သက္ကာယထဲမှာ သားသမီး ဒိဋ္ဌိ ဝင်ရှုပ်တယ်ဆိုတော့ ကြီးကြီး
ချင်း ရှုပ်နေတယ်.... (ရှုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

နွားနှစ်ကောင် ချည်လွှတ်လိုက်သလိုဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။
ဒီဘက်က နွားတစ်ကောင်က အသွားမတတ်လို့ ချောက်ထဲကျ
တာ ဟိုကြီးကဆွဲပြီး ချောက်ထဲကျတာဘဲ။ နှစ်ကောင်စလုံး
ကျတာဘဲ။ ရိပ်မိပြီလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဟာ ဘာဖြစ်လို့တုံး (သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိ ရောလို့ပါ
ဘုရား)။ အမေ့ဒိဋ္ဌိကလဲ သမီးပေါ်မှာမရောဘူး။ သမီးဒိဋ္ဌိ
ကလဲ... (အမေ့ပေါ်မှာ မရောပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ နွားနှစ်ကောင် ချောက်ထဲကျသလို
တစ်ကောင် ချောက်ကျရင် ကျမှာဘဲ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကတော့ ချီးမွမ်းမှာဘဲ။ ဩော်.... သူတို့ ဆား
အမိသာ ဆိုတယ် ညီအစ်မလိုဘဲ တိုင်တိုင်ပင်ပင် ရှိလိုက်တာ။
ခင်ဗျားတို့အစား သိပ်ဂုဏ်ယူတာနော် ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာလို့လဲ နှစ်ကောင်ကျ ကျချင်လို့ ရိပ်မိပြီလား ...

(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။ ဘာကျချင်လို့ တို့... (နှစ်ကောင်ကျ ကျချင်ပါတယ်ဘုရား) အင်း...နှစ်ကောင်ကျ ကျချင်နေတယ်။

နှစ်ကောင်ကျ ကျချင်လို့ ရှိရင် ဆုလဲ တောင်းပါတယ်တဲ့၊ သေအတူ ရှင်အတူတဲ့ ပါသေးတယ် မပါဘူးလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

နှစ်ကောင်ကျတောင်းထားတာ သေအတူ ရှင်အတူပါတဲ့။ ဖြစ်လဲ ကိုယ့်မျက်စိ အောက်၊ သူဖြစ်လဲ ကိုယ့်မျက်စိ အောက် မှာပဲ ဖြစ်ပါစေ။ ကိုယ်ဖြစ်လို့ ရှိရင်လဲ ... (မျက်စိအောက်မှာ ဖြစ်ပါစေ ပါဘုရား)။

ဒါမှ နှစ်ကောင်ကျကိုး။ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။ ရူးလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်းမှ ဒါ... ဒိဋ္ဌိရူးဆိုတာ သေချာပြီ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိမ္မတ္တကလို့ ဘုရားတော်တာများ ခင်ဗျားတို့နည်းနည်း နှောနှော မှန်တယ်လို့ မအောက်မေ့ပါနဲ့။ သို့သော် ခင်ဗျား တို့ကိုယ်က ဒိဋ္ဌိမပြုတ်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ အင်း... သူတို့ ကြည့်ရတာ သူတို့အကျိုးပေး ထယ်ကောင်းပါလားလို့ တောင် ခင်ဗျားတို့က ဒိဋ္ဌိနဲ့လှမ်းချီးမွမ်းလိုက်တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာနဲ့ချီးမွမ်းလိုက်တုံး... (ဒိဋ္ဌိနဲ့ ချီးမွမ်းတာပါဘုရား)။

ချီးမွမ်းတဲ့သူကလဲ ဒီ ဒိဋ္ဌိမျိုးရချင်သေးတယ်။ နှစ်ကောင် ကျ ကျချင်သေးတယ်၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ နာနာဟောတာလား ဖြစ်စဉ်ကိုက်လား အကဲ ခတ်ပါ။ ဖြစ်စဉ်ကိုက်ဆိုတာ သေချာပြီလား... (သေချာပါပြီ ဘုရား)။

ကဲ... ဒါကြောင့် ဒီနေ့ည ဟောတာဟာ ဘာနဲ့ဘာမထေ

စေ့တုံး... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဲ့ ဒိဋ္ဌိမရောစေတာပါဘုရား)။ မရော
စေနဲ့။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သမီး သက္ကာယနဲ့ အမေ ဒိဋ္ဌိနဲ့ ... (မရောရပါဘူးဘုရား)။

အမေ သက္ကာယနဲ့ သမီး ဒိဋ္ဌိနဲ့ ... (မရောရပါဘူးဘုရား)။

မရောစေနဲ့ မရောလို့ ရှိရင်တော့ဖြင့်ခင်ဗျားတို့အမေ ဘာဖြစ်
နေနေ သမီးကနေတတ်တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

သမီး ဘာဖြစ်နေနေ ... (အမေကနေတတ်ပါတယ်ဘုရား)
အမေက နေတတ်တယ်။

အဲဒါ ... နေတတ်မှသာလျှင်လဲ ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌပါဒါန် ဒိဋ္ဌိအုပ်
ချုပ်တဲ့ ကံ ဆိုတဲ့ ဣဒ္ဓိဒ္ဓိ ပစ္စယာ အပါယ်ဇာတိ ဆိုတာ
မလာမှာ... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါကို ... ခင်ဗျားတို့ ရိပ်မိအောင် မသိတဲ့လူချင်း ခုနက
ပြောပြီးပါပြီ။ မြောက်လဲမပေးကြနဲ့... (မှန်လှပါဘုရား)။

လူ့တိရစ္ဆာန်တဲ့ တူလိုက်တာဆိုပြီး သွားလဲ လုပ်မပေးပါနဲ့
... (မှန်လှပါဘုရား)။

သမီးတစ်ယောက်လုံး ဖြစ်နေတဲ့ဥစ္စာ နေနိုင်လိုက်တာ မပြု
ရဘူးလို့ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဆေးသမား ဆိုတာလဲ ပြုတာပဲ။ ပူရမယ်လို့လဲ (မဟုတ်ပါ
ဘူးဘုရား) ပူရမယ်ဆိုတာ မပါစေနဲ့ သူ့လောကွတ်က များ
လွန်းတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ -ရိပ်မိပြီလား ... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

အင်မတန်ဆိုးတယ်။ ကဲ...ဒါဖြင့် ဘာနဲ့ဘာ မရောရမှာလဲ
... (သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိ မရောရမှာပါဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့်... ဒါ မရောလို့ ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ အပါယ်

လဲ မသွားရဘူး၊ မစွဲပွန်လဲ ဒုက္ခမရောက်ဘူး -- (မှန်လှပါ
ဘုရား)။ အပါယ်လဲ မသွားရပါဘူးဘုရား။

ရောထဲတစ်နေ့ကျ လာလို့ ရှိရင်ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခ သေတော့
အပါယ်ဒုက္ခ နှစ်ဒုက္ခရတယ် (မှန်ပါဘုရား)။ ရောနေတဲ့
ဆတ္တိ ပေါ်လာကြပြီလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုများကျင့်ကြမတုံး.... (သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိမရောရပါဘူး
ဘုရား)။ မရောမှဘဲ အပြောနဲ့မရဘူးနော်။

အိမ်ကျလို့ ရှိရင် ဘယ်သူက သက္ကာယတုံး၊ ငါတော့ ဒိဋ္ဌိ
များ ပြစ်နေပါကိး ဝေဖန်ကြည့်ပါဦး။

ဝေဖန်ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ အော်... ငါက ဒိဋ္ဌိ သမီးက
သက္ကာယ ဒီနေ့ကစ မရောစေဘူး။ ဒါကြပ်ကြပ် သတိထားပါ
...(မှန်လှပါဘုရား)။

ရောလိုက်လို့ ရှိရင်လဲ ဒါ.... နှစ်ကောင်ကျ မှတ်မိပြီလား....
(မှတ်မိပါပြီဘုရား)။ ရောလိုက်ရင် ဘာတုံး (နှစ်ကောင်ကျ
ပါဘုရား)။ နှစ်ကောင်ကျဆိုတာ အပါယ်ဘဲ (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

တစ်ခါတလေများ အခုမှ တွေ့ရတယ်ဆိုပြီး အမေနဲ့ သမီး
ခေါင်းချင်းဆိုင် မျက်ရည်စုံ ကျသေးတယ်၊ ပါသေးတယ်
(မှန်လှပါဘုရား)၊ မပါဘူးလား (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဘာဖြစ်တာတုံး နဂိုက ဟိုဘက်က သက္ကာယနဲ့ ဒီဘက်က
ဒိဋ္ဌိနဲ့ရှုပ်နေတာ။ ဒီဘက်က သက္ကာယနဲ့ ဟိုက ဒိဋ္ဌိနဲ့ကော
(ရှုပ်နေတာပါဘုရား)။

အဲဒီ.... ရှုပ်မှုကြီး ခက်နေတာ။ ပေါ်ကြပြီလား (ပေါ်
ပါပြီဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဘာနဲ့ ဘာ မရောဖို့ (သက္ကာယနဲ့

ဒိဋ္ဌိ မရောဘို့ပါဘုရား။

အဲဒီတော့.... သမီးနဲ့ အမေနဲ့မရောတာ ဟောသည်ကခန္ဓာနဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့လဲ ကိုယ်ဒိဋ္ဌိနဲ့လဲ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ မရောစေနဲ့ (မှန်လှပါဘုရား)။ ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နို့မို့ရင်တဲ့ ကိုယ်အနာ ပေါက်လာရင်ဖြင့် ငါခက်ပေါ့ သွားရော မလာဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့်.... မိမိခန္ဓာငါးပါးနဲ့လဲ မိမိသဏ္ဌာန်မှာရှိတဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့ (မရောရပါဘူးဘုရား)။မရောစေနဲ့။ ပေါ်ကြပြီလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

မရောရင် မနေနိုင်ပါဘူးဘုရား။ ဒီလိုများ ပါသူများပါ သေးလား.... (မပါပါဘူးဘုရား)။

မပါဘူး ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် အိမ်ကျမှ ရောချင်ရော ဒီတဲတော့ ဘောက်ပြော မနေနဲ့၊ ကြပ်ကြပ်သတိထားပါ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီ အပြစ်လောက် ကြီးတာ ဘုရားက ရှာမတွေ့ဘူးတဲ့ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီအပြစ်က ဘာတုံး ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံ ကျ အောင်သွားတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

ငါကောင်းစားချိန် မရှိဘူးဆိုပြီး ငါ့အဖေ သတ်မှတ် ဆိုပြီး ဒိဋ္ဌိကသတ်တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။ သဘောပါပြီလား (ပါပါပြီဘုရား)။

ဘယ်သူက သတ်တာတုံး (ဒိဋ္ဌိက သတ်တာပါဘုရား) တဏှာက သတ်တာလား၊ ဒိဋ္ဌိကသတ်တာလား.... (ဒိဋ္ဌိကသတ်တာပါဘုရား)။

ကဲ.... သူမလုပ်ရဲတာလို့ ရှိသေးလား (မရှိပါဘူးဘုရား)

ငါဆင်းရဲတယ်ကွ။ ဘုရားဌာပနာ ဖောက်အုံးမယ်။ ဘယ်သူက ဖောက်တာတုံး... (ဒိဋ္ဌိကဖောက်တာပါ ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိအယူက ပဉ္စာနန္ဒရိယကံ ဖြစ်တဲ့ဥစ္စာ မလုပ်ရဲတာ သူ တစ်ခုမှ မရှိဘူး ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ... ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အကုသိုလ် ဖြစ်တဲ့အထဲမှာ သူ ဒိဋ္ဌိအကြောက်ဆုံးဘဲ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ... တစ်နေ့က ပြောလိုက်တယ် မဟုတ်သား၊ ဒိဋ္ဌိ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံ ကကွာ ကမ္မာဗျက်ခါနီးမှ ပဉ္စာနန္ဒရိယ ကံတို့ အမိသတ်မိတယ်၊ အဖသတ်မိတယ်နဲ့ လွတ်သွားတယ် ကွ။ ဒိဋ္ဌိက မလွတ်ဘူးကွ... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။ မဟောဘူး လား... (ဟောပါတယ်ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိက ဒီ စကြာဝဠာက ကမ္ဘာမီးလောင်တော့ ဟို စကြာ ဝဠာပြောင်းခံကွ။ ဒိဋ္ဌိ သမားက... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါ ဒိဋ္ဌိနဲ့ တကွာ ဘယ်သူက အပြစ်လေးတုံး... (ဒိဋ္ဌိက အပြစ် လေးပါတယ်ဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိက အပြစ် လေးတယ်ဆိုတာ သေချာပေါ်ပါပြီ ... (မှန်လှပါဘုရား)။ မပေါ်သေးဘူးလား ... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဝိသာခက မေးတယ်။ သက္ကာယ ဆိုတာ ဘာတုံး ဝိသာခသူဌေးကမေးလိုက်တယ် သူ့ဒကာမက ခုနက ပြောသလိုပေါ့လေ။

မပျော်လို့ များ ပြန်လာသလား၊ ဒီ ဒိဋ္ဌိကွာတာ မြင်လို့ ရှိ ရင်လဲ သူ ဩော်... တရားရလို့ ပြန်တာပဲ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိ ကွာတာမမြင်လို့ ရှိရင်လဲ သူပျင်းလို့ ပြန်လာတာဘဲ။ အထကား မိန်းမစိတ်နဲ့ ကချီထိုး ဒီလိုနဲ့ ပြန်လာတယ်လို့ သူ

ဒါကို လူထွက်ချင်လို့ ပြန်လာတာယား မေးရမှာလဲ ပညာရှိ ဆဘောမဇ္ဇေကဘူး (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် သူကဓမ္မဒိန္နာ သက္ကာယဆိုတာ ဘာတုံး မေးလိုက် တယ် ဆဘောကျပြီလား.... (ကျပါတယ်ဘုရား)။ သက္ကာယ ဆို တာက ခန္ဓာငါးပါးလို့ ပြောလိုက်တယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

သူရိပ်မိတယ်။ ဒိဋ္ဌိ ပြောစမ်းပါအုံး။ အို ဒိဋ္ဌက ခန္ဓာ ငါးပါးထဲ ငါဝင်ရှုပ်တာ။ ဪ ... ဒါဖြင့် သူ့ဟာ တရား ထူး ရပြီဆိုတော့ ပေါ်လာပြီလား.... (ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

ပညာရှိမေးပုံက မပျော်လို့ လာဆလားလို့ မေးတာမဟုတ်ဘူး တရားနဲ့ မေးကြည့်လိုက်တာ။ တရားရ မရ (မှန်လှပါ ဘုရား)။

အခုကြည့်စမ်း မေးလိုက်တော့ ဒါ...အိမ်မှာတတ်တဲ့ ပညာ မှ မဟုတ်ဘဲ။ အလုပ်နဲ့ ပြောတဲ့ ပညာ။ ရှင်းကြပြီလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဘာနဲ့ ပြောထားတုံး.... (အလုပ်နဲ့ ပြောတဲ့ ပညာပါဘုရား)။

သက္ကာယဆိုတာ ဘာတုံးလို့ ဝိသာခ သူဌေးက မေးလိုက် တော့ ခန္ဓာငါးပါးတဲ့ ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဆိုတာဘာတုံး။ အို မိထဲက တစ်ပါးပါးကို ရှုပ်ကို ငါထင်တာ ဝေဒနာ ငါထင်တာ သညာ ငါထင်တာ သင်္ခါရ ငါထင်တာ စေတနာ ငါထင်တာ စိတ်ကို ငါထင်တာ အဲဒါက ဒိဋ္ဌိ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါ ရှင်းလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ကဲဒါဖြင့် သက္ကာယ နဲ့ ဒိဋ္ဌိကွဲပြီလား (ကွဲပါပြီဘုရား)။ သက္ကာယက ဘာတုံး

(ခန္ဓာငါးပါးပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဆိုတာက ခပ်ဗျားတို့က ရုပ်ကိုဘာထင်တုံး (ငါထင်တာ ပါဘုရား)။ အဲဒီ ငါဝင်ရှုပ်တာကို ဒိဋ္ဌိဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

သက္ကာယသည် ဘာအပြစ်မှမရှိ၊ ဒိဋ္ဌိဝင်ရှုပ်မှု အပြစ်ရှိပါ ဇာယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီလို ဝိသာခက မေးလိုက်တော့ ဟိုက ဒီအတိုင်းဘဲ ဖြေ လိုက်ပါတယ်။ သဘောကျကြပြီလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိ ကွဲပြီလား (ကွဲပါပြီဘုရား)။ ကွဲပြီ။ သက္ကာယ ဆိုတာက မိမိ ခန္ဓာငါးပါး။ (မှန်လှပါဘုရား)။

ရုပ်သဘောခန္ဓာငါးပါး၊ ရှင်းပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိက မိမိခန္ဓာငါးပါး ရှိတာကို တစ်ခန္ဓာ တစ်ခန္ဓာ ငါ ချည်း လုပ်တာကိုး... (မှန်လှပါဘုရား)။ ဧါဘာခေါ်ကြမတုံး (ဒိဋ္ဌိခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာကို ငါလုပ်တယ်၊ ငါ့မစမ်းနဲ့နော်၊ ငါ့စိတ်မစမ်းနဲ့ ဆိုရင် စိတ်ငါလုပ်တယ် (မှန်လှပါဘုရား)။ ငါ့ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့တော့ ခက်ပါသေးတယ် ဝေဒနာ ငါလုပ်တာပဲ... (မှန်လှ ပါဘုရား)။

ငါက မေ့တတ်လာပြီ။ အရင်တုံးကဆိုရင်ဖြင့် ငါ့သညာက ညံ့တာ မဟုတ်ဘူး။ သညာ ငါလုပ်တာ။ မလာဘူးလား - (လာပါတယ်ဘုရား)။

ငါ့နဂိုက လေးလုံးခြောက်ဖက်ကြီး အင်း....လာပြီ ရုပ်ကို ငါလုပ်ပြန်ပြီ.... (မှန်လှပါဘုရား) မလာဘူးလား (လာပါတယ် ဘုရား) သဘောပါပြီလား.... (ပါပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဟိုက ရှုပ်တာလား မိမိဒိဋ္ဌိက သွားရှုပ်တာ
ဇား... (မိမိဒိဋ္ဌိက သွားရှုပ်တာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယေဒိဋ္ဌိပဲ။ သက္ကာယေ - သက္ကာယ တရား
ပေါ်၌၊ ဒိဋ္ဌိ ငါဝင်ရှုပ်တဲ့ နည်းတည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိခန့်ခွာငါး
ပါး တစ်ပါးပါးပေါ်၌ ငါက ဝင်ရှုပ်တာ။ ငါဝင်ပြီးနေတာ
ဒိဋ္ဌိ၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီ ဒိဋ္ဌိရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များက ဘယ်လိုယူသတ်ဆတ်
လို့ မေးတဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့် မှတ်လိုက်ပါ။ မီးသေရင်
အရောင်သေတာပဲလို့ ... (မှန်လှပါဘုရား)။ မီးသေရင် ...
(အရောင်သေတာပါဘုရား)။

ဪ... မီးသေလို့ ရှိရင်ဖြင့် မီးရောင် သေသွားတာပဲ။
မီးမူပဲ ငါသေလို့ ရှိရင် ဝေဒနာလွဲသေတယ်၊ ဝေဒနာလဲ ...
(ဝါသေတာပဲ ဘုရား)။

ငါသေတာပဲဆိုတော့ မီးနဲ့ အရောင်ကို သူက တစ်တွဲထဲယူ
ထားတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါ
တယ်ဘုရား)။ မီးနဲ့ အရောင်ကို... (တစ်တွဲထဲယူထားပါတယ်
ဘုရား)။

အဲ... တစ်တွဲထဲ ယူထားတယ်ဆိုတော့ မီးနဲ့ အရောင်ဟာ
တစ်ခြားစီပဲ။ မီးနဲ့ အရောင်ဟာ အရောင်က ဘေးလင်းတာ။
မီးကပူတာ ... (မှန်လှပါဘုရား)။ အရောင်က... (ဘေးလင်း
တာပါဘုရား)။

အရောင်က အလင်းပေးတာ။ မီးက ... (ပူတာပါဘုရား)။
အဲတော့... အရောင်ဆိုတာက ဥပမာမယ်-ဒကာဒကာမတွေ 'လ'
ကျတော့လဲ 'လ' ကတစ်မျိုး၊ သူ့အရောင်ကတစ်မျိုး၊ 'နေ'

ကျပြန်တော့ 'နေ'က အပူ၊ သူက အရောင်တစ်မျိုး။ သဘော
ကျပြီလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဪ... 'နှင်း'ကျပြန်တော့လဲ ဒကာဒကာမတို့ 'နှင်း' သွား
စမ်းကြည့်တော့ အေးတယ်။ အရောင်ကြည့်တော့ ဖြူဖွေးဖွေး
လေး ရောလို့ ရခဲ့လား.... (မရပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါ ရောပစ်လိုက်တယ်။ အဲဒါ ရောပစ်လိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့်
ဒါ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တော့တာပဲ (မှန်လှပါဘုရား)။

ငါက ဒီဝေဒနာနဲ့ ဒီတောက်က မတက်တော့ဘူးဆိုလို့ ရှိရင်
ငါသေရင် ဝေဒနာလဲ မရှိတော့ဘူး ဟုတ်ဘူးလား.... (ဟုတ်ပါ
တယ်ဘုရား)။

သေမှ ပျောက်မယ်ထင်ပါ၍ အစရှိသဖြင့် ငါသေမှ ပျောက်မယ်
ထင်ပါ၍ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။ ဒီလိုဆိုတော့
တာနဲ့ ဘာ ရောနေတုံး (ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ ရောနေပါတယ်
ဘုရား)။

ဝေဒနာနဲ့ ငါရောတာ ဝေဒနာပျောက်တော့ ငါပျောက်
တယ်လို့ ယူတယ်။ ဝေဒနာပျောက်တော့ ငါပျောက်တယ်လို့
ယူပြီး ကတည်းက ဟိုက အဆက်ရှိအေးခဲ့လား (မရှိပါဘူး
ဘုရား)။ မရှိတော့ ဘာဒိဋ္ဌိတုံး.... (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

အဲဒါ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဒကာဒကာမတို့က မရှိဘူးလဲ
တယ်တဲ့။ စင်စစ် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိက သိပ်များတယ်။ ပေါ်ကြပြီလား
... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့်.... ခုနက စကားနှစ်လုံး သုံးလိုက်တယ်။ ကျန်း
မာရင် သာသတဒိဋ္ဌိ ဟုတ်ဘူးလား။ ဆင်းရဲရင်.... (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ
ပါဘုရား)။

ကျန်းမာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့လဲ ဘယ်နေကျုပ် ဘယ်ပုံမျိုး
ဘယ်လို လုပ်လိုက်ရလို့ ရှိရင်တော့ အင်း ကြွလာဦးမှာ၊
ပူလာဦးမှာပဲ။ မသေတော့ဘူးဘဲ ဒီကြား သေလိမ့်မယ်လို့
သာတို့ ဘာမှမပါဘူး.... (မပါပါဘူးဘုရား)။

ရုပ်နာမ်တွေဖြစ်နေတာ ပါသေးရဲ့လား ဒီတော့ ဘာဒိဋ္ဌိတုံး
.... (သင်္ဃာတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ဒီဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့တော့ဖြင့် ငါသေမှပဲ အေးမှာပဲ။ ငါ
သေမှ ဒီဝေဒနာပျောက်မှာ၊ ဝေဒနာပျောက်ရင် ငါပျောက်
တာကိုး(မှန်လှပါဘုရား) ပြောလို့ ရလား....(မရပါဘူးဘုရား)။

မရတာ သူက ဘယ်လို လုပ်ထားတုံး (ရောတာပါပဲ
ဘုရား)။ ဒါကြောင့် သူ့ ဘာဒိဋ္ဌိခေါ်သတုံး (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ
ပါဘုရား)။

အဲ... ဝေဒနာပျက်လို့ ရှိရင်၊ ငါ့ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့ တစ်တွဲ
ထဲယူထားတော့ ဝေဒနာပျောက်၊ ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့တော့ဖြင့်
ငါသေမှပဲ ဝေဒနာပျောက်မှာပဲ။ သဘောကျပြီလား.... (ကျ
ပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့က တစ်တွဲထဲ ယူထားတော့ကို ဒကာ
ဒကာမတွေ နောက်ဆက်မရှိခဲ့တာ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနဲ့ သွားတယ်
(မှန်လှပါဘုရား) သဘောပါပြီလား.... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့ကွဲပြီလား (ကွဲပါပြီ
ဘုရား)။ ကွဲပြီနော် (ကွဲပါပြီဘုရား)။ ခန္ဓာငါ့ပါးကဘာ
တုံး (သကာယပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိက နဂိုက ရှိတာလား၊ ကိုယ်က သွားရောတာလား...
(ကိုယ်ကသွားရောတာပါဘုရား)။

အဲဒီလို သွားထော့လို ရှိရင်ဖြင့် ဝေဒနာ ငါထင်တဲ့ အတွက် ရုပ်ကို ငါထင်တဲ့အတွက် ဒိဋ္ဌိ ဝိပ္ပလ္လာသ (မှန်ပါဘုရား)။

ဝေဒနာ ငါထင်တဲ့အတွက်... (ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသပါဘုရား)။

အဲတော့ --- နဂိုက ဝိပ္ပလ္လာသပါလို့ ဆိုနေကတည်း ကိုက ဒါဟာ တစ်သက်လုံးမှာ ဒီလူမှာ ဒီဟာတွေ ငါထင်နေရင်ဖြင့် သူ အရူးပဲ → (မှန်လှပါဘုရား)။ ဆိုနိုင်ပြီလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

တစ်သက်လုံး ဆရာကောင်းမှ မတွေ့ထော့ဘူး ဆိုရင်ဖြင့် ဒါ...တစ်သက်လုံးမှာ ဒီလူဟာ ဒီဟာတွေ၊ ငါထင် နေရင်ဖြင့် သူအရူးပဲ (မှန်လှပါဘုရား)။ ဆိုနိုင်ပြီလား... (ဆိုနိုင်ပါပြီဘုရား)။

တစ်သက်လုံး ဆရာကောင်းမှ မတွေ့ခဲ့ဘူး ဆိုလို ရှိရင်ဖြင့် ဒါ တရူးထဲရူးနေမှာပဲ။ ရုပ်ကိုလဲငါပဲ ဝေဒနာလဲ ... (ငါပါတ်ဘုရား)။

ဘာဝိပ္ပလ္လာသလဲ... (ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသတဲ့။ ဒိဋ္ဌိက မှားတာ၊ ဝိပ္ပလ္လာသက ဖောက်ပြန်တာ။ ဖောက်ပြန်မှားကြီး... (မှန်လှပါဘုရား)။ ဘာမှားတာတုံး... (ဖောက်ပြန်မှားတာပါဘုရား)။

ဖောက်ပြန်မှား အမှတ်မှား မဟုတ်ဘူး၊ သူက တိုတိုပြောတော့ အယူမှားနဲ့ သေသွားတယ် --- (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

တိုတိုပြောတော့ ... (အယူမှားနဲ့ သေသွားတာပါဘုရား)။ အယူမှားနဲ့ သေသွားတယ်ဆိုတာ သေချာပြီလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် ယနေ့ညတရားမှာ အလုပ်ပေးနည်း
လေး ထည့်လိုက်ပါ။ အလုပ်ကလေး ထည့်လိုက်ပါ။ ဝေဒနာက
သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာ သုံးခုရှိတယ်။ ခန္ဓာထဲမှာ လှည့်ပေါ်မှာပဲ။

သုခရှိရင် ဒုက္ခမရှိပါဘူး၊ ဒုက္ခရှိရင် ဥပေက္ခာရော (မရှိပါ
ဘူးဘုရား)။ ဒါနဲ့ ခန္ဓာထဲမှာ ဝေဒနာတစ်ခုတော့ဖြင့် အလှည့်
ကျ ရှိရမယ်။ မရှိပေဘူးလား... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ... ရှိတဲ့ ဝေဒနာ အလှည့်ကျ လာနေပါတယ် ဆို
တတည်းက မခိုင်လို့ မမြဲလို့ ပေါ် ဟုတ်ဘူးလား ... (ဟုတ်ပါ
တယ် ဘုရား)။

အဲဒီလို... ပေါ်လာတဲ့ ဝေဒနာလေးကို ခင်ဗျားတို့က ဖြစ်
ပြီး ပျက်တာကို မိအောင်ကြည့်ပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။ ကြည့်
လို့ ရှိရင် ငါမရောဘူး။ ကြည့်လို့ ရှိရင် ... (ငါမရောပါဘူး
ဘုရား)။

ငါမရောဘူးဆိုတော့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ငါမရောသတုံးလို့
မေးတဲ့ အခါကျတော့ ငါမဟုတ်လို့ ပျက်တာ ... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

တစ်ခါထဲ မေါ်လာတယ် ငါမဟုတ်လို့ ... (ပျက်တာပါ
ဘုရား)။ ဒုက္ခဝေဒနာလေး ကြည့်လိုက်ပြန်တော့ ... (ငါမဟုတ်
လို့ ပျက်တာပါဘုရား) ငါမဟုတ်လို့ ပျက်တာ ဟိုတုံးကလဲ
ငါမဟုတ်ပါဘူး ... (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

ဒုက္ခရောက်အောင် ဆုတောင်းတဲ့သူ တစ်ယောက်မှ မပါဘူး
(မပါပါဘူးဘုရား)။ သို့ယာသို့ နာကျင်လာတာပဲ အောင့်
အက်လာတာပဲ။ အဲတော့... ပေါ်တုံးကရော ငါ့သဘောဟုတ်

ရိုလား... (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)၊ ပျက်သွားတော့ဧက... (ငါ သဘော မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့်... တစ်ခါသဘောထား၊ ပရတော ရိတ္တတော ကုစ္ဆ တော သုညတော ထားပေးပါတဲ့။

ဒါလေးဟာ ဩော် ... ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး မဆိုင်ဘူး မပိုင်ဘူး တစ်ခါပြင်ပပဲ ဆိုပြီး အနတ္တအဂ္ဂ နိုင်စာကိုးလို့ ။

ခင်ဗျားတို့ ဝေဒနာသုံးပါးလှည့်ရှုနေ... (မှန်လှပါဘုရား) ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဝေဒနာနိရောဓာ... (တဏှာနိရောဓာ ပါဘုရား)။

ရှုတဲ့မဂ် ပေါ်လာတော့ မင်းဖာဝေဒနာကို ရှုနေတော့၊ ဝေဒနာက ဖြစ်ပျက်၊ ရှုတာဆဲ မဂ်ဆိုတော့ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာကို ဒီ မဂ်က ဖြတ်ချလိုက်တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်သူက ဖြတ်ချထုံး ... (မဂ်ကဖြတ်ချတာပါဘုရား)။ ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှ မဂ်ကဖြတ်ချတာ... (မှန်လှပါဘုရား)။ မရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဆဲတော့ ဝေဒနာပစ္စယာ ဒိဋ္ဌိ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိတဏှာလာတော့လာတာဘဲ။ မရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ... (ဒိဋ္ဌိ တဏှာလာပါတယ်ဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိတဏှာလာတယ်ဆိုတာ သေချာ ပြီလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ... ဝေဒနာက အပါယ်ချတာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျား တို့ကို ဒိဋ္ဌိကချတာ ... (မှန်လှပါဘုရား)။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဒကာဒကာမတွေ ကိုယ်ဟာကိုယ် ဗျာဒိတ်ပေးတဲ့ ဓနုထုတချို့က မှန်တယ်။ နှင့်အတူကဲ့ ငါအပါယ်ကျလှိမ်မယ်။

ဒီလိုလဲ သုံးသေးတယ်။ သူက နင့်အတွက်နဲ့... (ငါ့အပါယ် ကျလိမ့်မယ်ပါဘုရား)။

နင့်အတွက်နဲ့ ငါ့အပါယ် လိမ့်ကျမယ်တဲ့။ အံ့မာ မှန်လိုက် တာ၊ ဒကာဒကာမတို့ မှန်တယ်နော်... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘာတုံးဆိုတော့ ဟိုဟာ နင်လို့ သူယူထားတော့ ဟိုထဲမှာ သူ နင် ဆိုတာသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် နင့်အတွက်နဲ့ ငါ့ အပါယ်ကျလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ငါ့ကို 'နင်' ထဲမှာ သွားရှုပ်တယ် ... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။ မရှုပ်သေးဘူးလား ... (ရှုပ်ပါတယ် ဘုရား)။ သဘောကျပြီလား ... (ကျပဲပြီဘုရား)။

နင့် အတွက်နဲ့ ငါ့ အပါယ်ကျရမယ်ဆိုရင် ငါ့ ပင်ထမ်းရတာ မမြင်သေးဘူးလား ... (မြင်ပါတယ်ဘုရား)။ ငါ့သမီး ငါ့သား ထဲ ဝင်ပြီလား ... (ဝင်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပြန်ယူပေးလိုက်၊ အဲ ဒါ... အတည်ဆုံး ပဲ။ အပါယ်ကိုကျမှာ စိတ်ချပြီလား။

ကဲ ယနေ့ ဒီတင် တော်ပါဦး။

သာဓု --- သဓု --- သာဓုပါဘုရား။

အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာ တိုက်ဟောင်း၊

ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊

မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော

ဝိသာခ နှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အမေးအဖြေ

(ညအလုပ်ပေးတရားတော်)

(၁၂-၁၂-၆၁)

စူဠဝေဒလ္လသုတ်၊ ဟု မှတ်ရမယ်၊ စူဠဝေဒလ္လသုတ်ဆိုတာ စူဠက အယ် ဝေဒလ္လက - ပုစ္ဆာပြဿနာလေး မေးတဲ့သုတ်။

ဒါ ဘယ်သူ့ အကြောင်းအရင်းခံပြီး သကာလ ဘုရား ဟောပြောပါလိမ့်မလဲ ဘုရားကဟောတာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ အကြင်လင်မယား အချေအတင်လုပ်ဘယ်။ နောက်မှဘုရားက ထောက်ခံချက် ပေးလို့ ဘုရားဟော သွားဖြစ်တယ်လို့ မှတ်ရ မယ်။

ဝိသာခ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာက ခင်ပွန်းမ သူဌေးကတော် ဝိသာခက သူဌေး အိမ်ထောင်ကျကြတယ်။ ဘုရားသခင်ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးသည် ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးတို့နေတဲ့ နေရာကြွလာ တဲ့အခါမှာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးနဲ့တကွ ဝိသာခတို့ တရားနာရလို့ တရားအားထုတ်လို့ သောတာပန်တည်ကြတယ်။

ဝိသာခက တည်တယ်။ သူ့မိန်းမ မပါဘူး။ ဒီအချိန်မှာ။ နောက်တစ်ကြိမ် သွားနာတယ် သကဒါဂါမ် တည်ခဲ့တယ်။

နောက်တစ်ကြိမ် သွားနာပြီး အားတုတ်ခဲ့တယ် အနာဂါမ် တည်ခဲ့တယ်။

အနာဂါမ် တည်တော့ န ဂစ္ဆတိ အနာဂါမ်မိ ဆိုတော့ ကာမဘုံ ကာမအာရုံ မရှိတော့ဘူးလို့ မောင်ဘစ်ထို့ မှတ်ရမယ်။

ကာမအာရုံ မရှိတော့ဘူး။ ကာမဆိုတာ လူ့ပြည်မှာရှိတဲ့ အာရုံမျိုးကို ဘယ်ဟာမှမခင်တယ်တော့ဘူး။

ကာမရာဂ အနုဿယ သူပယ်လိုက်ပါတဲ့ သူ့ကျွန်တော့ တာက အဝရာဂ အနုဿယ လောကီပဲ ကျွန်ရစ်တော့တယ်။ ရူပ အရူပ ခင်တယ်ထဲတကာပဲ ကျွန်တော့တယ်။

ကာမဘုံမှာဖြင့် ဘယ်လို အာရုံမျိုးနဲ့တွေ့တွေ့ သူမသာယာ တော့ဘူး။ အနာဂါမ် တည်သွားလို့ ရှိရင် မှတ်ထားကြပါ။ အဖိုးတန်တဲ့ ပစ္စည်း ကယ်လိုချော ဘယ်လိုလှ ဘယ်လိုလို့ ဖြစ် ဖြစ် ကာမအာရုံတွေကို တော့ဖြင့် သူ ဥပေက္ခာထားနိုင်ပြီဆိုတာ မှတ်ထားရမယ်။

ဒါနဲ့ တစ်နေ့သ၌ အနာဂါမ် မတည်ခင် သကဒါဂါမ်နဲ့ တုရားထသွား။ အနာဂါမ်တည်လာတဲ့အခါမှာ ခါတိုင်းတော့ သူ့ဒဏ္ဍာမက သူလာတဲ့ အခါကိုကြည့်။ အဝေးကြီးက မျှော်ကြည့်နေတယ်။ ဟိုကြည့် ဒီကြည့် ထူခြေက မရဘူး။

အနာဂါမ်တည်လာတဲ့အခါကျတော့ ဟိုကြည့် ဒီကြည့်ဆိုတဲ့ ထူခြေတေ့က အကုန်သိမ်းပြီး သကာလ ခပ်စိုက်စိုက်နဲ့ ဝိပဿနာ နှလုံးသွင်းပြီး သကာလ လာတော့ မိန်းမက အိမ်ပေါ်ကနေပြီး အဝေးကြီးမှာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကဲခတ်လိုက်တယ်။

ဒီနေ့ ဘာများ ပြစ်လာပါလိမ့်မတုံး။ ဣန္ဒြေသိပ်ရတယ်။ သို့မဟုတ် အလိုမကျတဲ့ သဘောမျိုးလားဆိုတာ အကဲမခတ် တတ်တာနဲ့ အိမ်ပေါ်က ဆင်းပြေးပြီး သကာလ သူ့ခပ်ပွန်း ဆည် အိမ်နား ဖောက်တဲ့အခါ သူ့လက်ကို ခါတိုင်းလိုဆွဲပြီး တော့ အိမ်ပေါ်တက်ကြတယ်။

ဒီတစ်ခါ လက်ပေးတဲ့အခါမှာ ဟိုက ဇာတ်ကိမ့်ဆွဲဘူး။ ဘာ ပြစ်လို့ မဆွဲသတုံးဆိုတော့ ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ ကာမအာရုံမရှိလို့ ၊ ဒါ မတ်ထားကြပါ။ လူ့ပြည်မှာရှိတဲ့ အာရုံတွေကို သိမ်းပြီးလို့ လို့ ဦးသံဃိင် မတ်ရလိမ့်မယ်။

ဘယ်လိုကြောင့်ပါလိမ့် (လူ့ပြည်မှာရှိတဲ့ အာရုံတွေကို သိမ်းပြီးလို့ ပါဘုရား)။

သူတို့က နေ့သားခေရတယ်။ ဒီဘုံနဲ့ ထိုက်တန်တော့တာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ရထားတဲ့မဂ်က သုံးမဂ်နော်။ သုံးမဂ်ဖြစ်နေ တော့ ကာမဂုဏ်နဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ မဂ်ကိုရတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ရူပ အရူပနဲ့သွားဖို့မဂ်ကို ရထားတာ။

သို့သော် သူက အားထုတ်လိုက်တဲ့ အတွက် သုံးမဂ်ရသွား တယ်လို့ မှတ်ထားရမယ်။ ဒါကြောင့် လက်ထိုးပေးတဲ့အခါ လက်ကိုင်ဆွဲပြီး ခါတိုင်းလို အိမ်ပေါ်မတတ်ဘူး။

မဂ်ကံတော့ နဂိုက အကဲခတ်ထားတာလဲ ဣန္ဒြေရရအခု အခါ ဒီလိုလုပ်ပေးလိုက်ပြန်တဲ့အခိုက် အိမ်ပေါ်လက်ဆွဲမတက် တဲ့အတွက် ဒကာမတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဘာများ ပြစ်လာပါလိမ့် မလဲတုံးဆိုတာ အတွေးအခေါ်တွေ များကုန်တယ်။

နောက် အိမ်ပေါ်ဖောက်လဲ စကားပြောလိမ့်မယ်လို့ အထင် ဖောက်ပြီး သကာလလဲ စကားမပြော။ ထမင်း အတူစားလိမ့်

မယ်လို့ အထင်ထောက်ထဲ့အခါလဲ ထမင်းအတူတူမစား၊ ညအိပ်
ယာခင်းကျတော့လဲ အတူတူပဲ ငြိမ်ငြိမ်ပယ်လို့ အောက်မေ့
ပေးလဲ သူ့ဟာသူ လွတ်လပ် တနေရာမှာ ခင်းပြီးသကာလ
အိပ်တယ်။

ဒကာမက အကဲခတ်ရ သိပ်ခက် နေတယ်ဆိုတာ ဦးသံခိုင်
မှတ်ရမယ် နှင်စစ်ကော့တရားနော်၊ ကာမအာရုံကို လုံးဝမရှိ
လို့။ သတောကျပြီလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

န အာဂစ္ဆတိတိ အနာဂါမ် အနာဂါမ်ပင် အနာဂါမ်
တည်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ န အာဂစ္ဆတိ- ကာမဘုံ၌ မလာဘူး။
သူက ရထားတာကတော့ ကာမဘုံနဲ့ ထိက်တန်တဲ့ တရားကို
မဟုတ်ဘူး။ သူ့ရထားတာက ကာမဘုံစွန့်ပယ်ပြီးသား တရား
ကို ရထားတာ။

ရွှေ ငွေ ကျောက်သံပတ္တမြား သားမယားအာရုံ အလုံးစုံ
အကုန်ချုပ်ငြိမ်းတဲ့ မဂ်ရထားတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ။

ဒါနဲ့ ဒကာမက မနက်မိုးလင်းလဲ ပြောလိမ့်မယ် ထင်ပါခဲ့
ဆိုပြီး စောင့်နေတဲ့အခါ မိုးလင်းလဲမပြော။ ဒါနဲ့ သူ ငိုကာ
ရီကာနဲ့ သွားပြီး သူ့မှာ ဘာအပြစ်ရှိသတုံး ဆိုတဲ့အမေးမျိုး
သွားမေးလိုက်တယ်။ ဘာမှအပြစ်မရှိပါဘူး ဆိုပြီးသကာလ
စကားပြောလိုက်တယ်။

ငါ့မှာလဲ ကုဋေလေးဆယ်ရှိတယ်၊ သစ်ကပါလာတာလဲကုဋေ
လေးဆယ်ရှိတယ်၊ ဒီကုဋေရှစ်ဆယ်ကို အစ်မကြီးအဖြစ်နဲ့သော်
လည်းကောင်း နှမအဖြစ်နဲ့သော်လည်းကောင်း အမေ အဖြစ်နဲ့
သော်လည်းကောင်း ငါ့ကို ကျွေးချင်တာနဲ့ကျွေး စားနေတော့
မယ်။

ဒီပစ္စည်း သစ်အလိုရှိသလို သုံးဘော့ဆိုတော့ ကာမအာရုံ ကုန်သွားတယ်။ ကုန်သွားလိုက်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်။

နောက်တစ်ခါ ပြောပြန်သက တကယ်လို ဒီလိုမ မပြုစုံ ချင်ဘူး ဆိုလို့ ရှိရင်လဲ နောက်အိမ်ထောင် အစရှိသည် တည် ထောင်ချင်လို့ ရှိရင်လဲ ခွင့်ပြုပါတယ်။

ဒီပစ္စည်း ယူသွားချင်လဲ ယူသွားခွင့် ပြုတယ်ဆိုတော့ ကာမ အာရုံကုန်တယ်ဆိုတာ ဦးသံဒိုင် မပေါ်သေးဘူးလား.....(ပေါ် ပါတယ်ဘုရား)။

မဂ်သတ္တိ ဘယ်လောက်ထူးတယ် မဂ်သတ္တိသည် ဘယ်လောက် ထူးတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ကိလေသာ ကုန်လို့လားလို့ မေးတော့ ကာမကိလေသာ ကုန်ပါတယ်။ အခြား ကိလေသာ ကျန်သေး တယ် မှက်ရမယ်နော်... (မုန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ကြီးစားကြပါ။ ချီးစားကြပါလို့ တိုက်တွန်း ထားပဲ။

ဖြစ်ပျက်လုပ်နေလဲ ဖြစ်ပျက်လုပ်သလောက် ကိလေသာပဲ။ တာပဲ... (မုန်လဲပါဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်မုန်းလဲ မုန်းအာပို့ပါး တယ်။ ဖြစ်ပျက်ဆုံးလို့ ရှိရင် ဆုံးသလောက် ပိုပါးတမ်း အဆုံးနီးတော့ ဘယ်တော့မှမဖြစ်ဘဲ ဆိုတာ လောကယျာဇာ မဟာပါ (မုန်ပါဘုရား)။

အရာလူတွေကော ဖြင့် ဝိပဿနာ မဂ်ပရိတ်နဲ့ ခပ် လော ကုတ္တရာ မဂ်ကော ပိုက်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီကလေးသည် ခပ်ပျားကို အိုဘူး နေတာ မဟာအားတားတဲ့ အလုပ်ထဲမှာ ဖြင့် နေတာ တစ်ပါး ငါးရှင် လင်းသင်း ပျောက်တဲ့ဆေး မရှိဘူးဆိုတာကို တရားပွဲ တစ်ပွဲ

လုံးက ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီအလုပ်မှတစ်ပါး ကိုးစားရာ အားထားရာ မရှိဘူးဆိုတာလဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ... (မှန်ပါ)။

သကဒါဂါမ် တည်တည်ဆိုတာလဲ အပါယ် ပင့်စွာသမုပ္ပါဒ် ပြတ်တယ်။ သကဒါဂါမ်တည်တည် ဆိုရင် ရုပ်ရင်းနဲ့ ကာမဘုံမှာဖြစ်တဲ့ လောဘ ဒေါသတွေ ပါးသွားတာ။ အနာဂါမ် တည်တည်ဆိုတာ ကာမဘုံမှာရှိတဲ့ လောဘ ဒေါသ မောဟ ကုန်သွားတာ ဆိုတော့ မောင်သစ် မလုပ်ထိုက်ဘူးလား... (လုပ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါတွေကြောင့် ဆင်းရဲ နေကြတာကိုး။ ဒါတွေ ဆင်းရဲကြောင်းကို စေတနာချာချာ သမုဒယ သစ္စာရှိနေရင် ဒုက္ခသစ္စာက လာအုံးမှာပဲ။

အဲဒါတွေသိပြီးသားဖြစ်နေတော့ ဩော် ဒီအလုပ်မှတစ်ပါး တိုက်ယ့်မဲ့ ယူမဲ့ သူတော့ မရှိပါကလားဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးမှတ်ရမယ်နော်... (မှန်ပါဘုရား)။

ယုတ်စွာအဆုံး ဝိပဿနာမဂ်တောင် အတော်ခရီးပေါက်တယ်ဆိုတာ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။

ကိုင်း... ဒါနဲ့ပဲ အိမ်ထောင်ပြုချင်လဲ ပြုတော့။ ခွင့်ကောင်းကောင်းပြုပါတယ်။ ဆိုပြီး ပြောလိုက်တော့ ဩော် ဒါဖြင့် ခိုင်မာသွားတယ်။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီအကြောင်း ပြောတယ်ဆိုတာ ဆူ ခိုင်မီသွားတော့ လောကုတ္တရာ တရားရလို့ လို့ တွေးလိုက်တယ်။ ဒါဖြင့် လောကုတ္တရာ တရားကို ယောကျ်ားသာ ရနိုင်သလား။

မိန်းမများကော မရနိုင်ဘူးလားလို့ ဒကာမက လှမ်းမေးလိုက်
တယ်။

ဟာ... ဒါတော့ အားထုတ်တဲ့လူ မှန်လို့ ရှိရင် ယောက်ျား
မိန်းမ မရွေးပါဘူး။ ဒီ မင်နဲ့ ဖိုလ်နဲ့ဆို ရနိုင်တာချည်းပဲ။ ဆိုပြီး
တော့ ပြောလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သူလဲ ဒီအလုပ်လုပ်ချင်တယ်
ဖြစ်လာတယ်။

သူလဲ ဒီအလုပ်လုပ်ချင်တယ် ဖြစ်ပြီးသကာလ ဟာ... ဒီလို
လုပ်ချင်တယ် ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒီအကြောင်းကို ကိုယ်က မျှော်
စင်နေတာ။

ဒီ အသံထွက်လာတယ်ဆိုတော့ သိပ် ဝမ်းသာတယ်ဆိုပြီး
သကာလ ဗိမ္မိသာရမင်း ဆီသွားပြီးမနေ့က ပြောသလို ရွှေထမ်း
စင် သွားငှားတယ်။

ဘုရားကျောင်းတော်သွားဖို့ ဘယ်လိုလမ်းရှင်းဖို့ရာ ရှင်ဘုရင်
ဆီမှာပဲ ခုနီးယူပြီးသကာလ ရှင်ဘုရင်က လမ်းရှင်းဖို့ ဆိုတာ
ဝါတာဝန်ကွာ။ ရွှေထမ်းစင်ယူသွားကွာဆိုပြီး၊ ပေးလိုက်တော့
ရွှေထမ်းစင်ထမ်းပြီး ဘိက္ခုနီမာကျောင်း သွားကြတယ်။

သွားပြီးသကာလ ဟိုက ဘိက္ခုနီမတော့က စစ်ဆေးသေး
တာပေါ့လေ။ အကြင် လင်မယားမမျှလို့ ဒီလို ဖြစ်လာတာ
လား။ သို့မဟုတ် မျှတပါရဲ့လားလို့ မေးတဲ့အခါ ယောက်ျား
အ အဒွါသက်သက်ပါ။

ဒီဥစ္စာ ဘာမှ မပါပါဘူး။ ပြောလိုက်တဲ့ အခါကျတော့
ဘိက္ခုနီမတော့က သုံးဆယ်နှစ်ကောဋ္ဌာသ နှလုံးသွင်းပြီး သုံး
ဆယ်နှစ်ကောဋ္ဌာသ နှလုံးသွင်းခိုင်းတယ်။

ဆံပယ်ခေါင်းရိတ်၊ ခေါင်းရိတ်ပြီး သကာလ ဘိက္ခုနီမ
အဝတ်လဲ ပေးလိုက်တယ်။

အဝတ်လဲပေးလိုက်တော့ သူက အင်မတန်ချော အင်မတန်
လှတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲဖြစ်ပြန်၊ ပစ္စည်းကလဲရှိပြန် မိတ်ဆွေသင်္ဂဟကလဲ
ပေါ်ပြန်ဆိုတော့ ဆွမ်းခံသွားပြန်လဲ မအားရ။

ကျောင်းနေလဲ ညှော်သည်ကမပြတ်။ အလှူအတန်း အပေး
အကမ်းတွေက များလွန်းတော့၊ ငါ ဒီအလုပ်လုပ်တာ မဟုတ်
ဘူး။

ဒီဟာတွေဟာ အန္တရာယ်တွေပဲ ဆိုပြီးသကာလ သူ့ဘိက္ခု
နီမ ဆရာကြီးထံ တောင်းပန်ပြီးသကာလ တောထဲ သွားတယ်။
ဆွေမျိုးဉာတိနဲ့ဝေးတဲ့ ထောထဲသွားလိုက်တယ်။

တောထဲသွားပြီး ခုနစ်ရက် ရှိတဲ့အခါကျတော့ ဒီ အပြစ်
အပျက် တွေမြင် ဖြစ်ပျက်မုန်း၊ ဖြစ်ပျက်ဆုံး ဆိုတာတွေ လေး
ခါလောက်ဖြစ်တော့ ရဟန္တာမ ဖြစ်တယ်။ ခုနစ်ရက်နဲ့ပဲ
ပြန်လာခဲ့တယ်။

ပြန်လာတော့ ဝိသာသနာဌေးက ဩော် ... ဒကာမများဆို
တာ ဖြစ်လွယ် ပျက်လွယ်ကိုး။ အိမ်များလွယ်ပြီး ပြန်လာတယ်
ထင်ပါရဲ့။ ခုနစ်ရက်နဲ့ပြန်လာတယ်။ အဝေးလဲ သွားသေးတယ်
ဆိုရဲ့ ပြန်လာတယ်။

ဟိုက တရားရလာတာ သူ့လဲမသိဘူး။ မသိတော့ ပြန်လာ
တဲ့အခါကျတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဒီအိမ်ပြန်လာလို့ ဆိုရင် ခက်
ချည်သေးရဲ့။ တော်ကြာ ဘိက္ခုနီမ လူထွက်နေလို့ ရှိရင်မလွယ်
ဘူး ရှက်ရောကြီး။ ရှင်ဘုရင်လဲ သိပြီးသား ကျောင်းတော့
သွားအုံးမှဖြစ်ပေမယ့်ဆိုပြီး ဘိက္ခုနီမကျောင်း သွားလိုက်တယ်။

သွားလိုက်တဲ့အခါ ပညာရှိတို့ သဘောက မပျော်မို့လို့ ပြန်လာသလားလို့ မေးရမှာလဲ ပညာရှိသဘော မဆောက်ဘူး။ ဒါဖြင့် ပညာရှိသဘောနဲ့ မေးမှပဲဆိုပြီးတော့ ပုစ္ဆာ စီစဉ် လိုက်ပါတယ် သူကလဲ အနာဂါမ်ဆိုတော့ စီစဉ်တတ်ပြီးသား ဖြစ်နေတယ်။

ဒါနဲ့မေးလိုက်တယ်။ သက္ကာယ သက္ကာယဆိုတာ ရှင်ဓမ္မဒိန္နာ ဘာခေါ်တာသတုံး။ မေးလိုက်တယ်။ သက္ကာယတင် မေးတယ် ဒီဥပပါသေးဘူး။

အဲဒီတင် ဟိုက ဖြေလိုက်ပါတယ်။ သက္ကာယဆိုတာ ဥပပါ ဒါနက္ခန္ဓာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကို ဆိုပါတယ်။ သောကီခန္ဓာငါး ပါးကို ဆိုပါတယ်။

အဲဒီ ခန္ဓာငါးပါး ပြောစမ်းပါအုံးဆိုတော့ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓာ ဝေဒနပါဒါနက္ခန္ဓာ သညုပါဒါနက္ခန္ဓာ သင်္ခါရူပါဒါနက္ခန္ဓာ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဆိုတဲ့ ယခုလက်ရှိ ခန္ဓာငါးပါးကို ဆိုပါ တယ်လို့ သူက ဖြေလိုက်တယ်။

မယုံသေးဘူး။ သူဌေးက။ ဖြေတော့ ဖြေထာပဲ။ ဖြေပင် ဖြေငြားသော်လည်း စာသိနဲ့ ဖြေနေလဲ ခက်သားပဲ စာသိလဲ သူကမကြိုက်ဘူး။ ဉာဏ်သိကိုကြိုက်တယ်။ စာက ကျက်ထားရ တာကိုး ကိုရင်လေးကအစ ကျက်ထားရင်ပေါ့တယ်။

ဒါနဲ့ သူ့စိတ်ထဲမကျေနပ်တာနဲ့ ဪ သာဓု သာဓု သက္ကာယတော့ဖြင့် ဖြေတတ်ပြီဆိုတော့ သူ့ဖြေတတ်တာအရေး မကြီးပါဘူး။ ဘုန်းကြီးတို့က ဒကာဒကာမတွေက အရေးကြီး ပါတယ်။

ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေက သက္ကာယဆိုတဲ့ ဥစ္စာက
အခု ခန္ဓာငါးပါးသာ မှတ်လိုက်ပါ ... (မှန်ပါ)။ ခုရှိနေတဲ့
ခန္ဓာငါးပါးကို ဘာခေါ်ကြသလဲ... (သက္ကာယပါဘုရား)။
သက္ကာယလို့သာ ခေါ်လိုက်ပါတော့နော်။

ကောင်းပြီ။ ခုဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး သက္ကာယဆိုတာ
ဒကာဒကာမတွေလဲ သိပါပြီ။

သန္ဓေကာယော သက္ကာယော၊ သမန္ဓော - ပရမတ္ထ ဖြစ်နေရင်
ရရှိသော၊ ကာယော - ရုပ်နာမ် အစုံအပေါင်းတည်း၊ သက္ကာ
ယော - အထင်အရှား ရှိနေတဲ့ ရုပ်နာမ် အစု အပေါင်းကို
သက္ကာယလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဇာတိ သာဓု။ သက္ကာယသိလို့ ဝမ်းမြောက်တယ်၊ သူ့ခပ်ပွန်း
အည်က။ သက္ကာယတော့သိပြီ။ သက္ကာယ ဖြစ်ကြောင်းလေး
ပြောစမ်းပါအုံး မေးပြန်တယ်။

ဪ... သက္ကာယ ဖြစ်ကြောင်းဆိုတဲ့ဥစ္စာ တခြားမဟုတ်
ပါဘူးတဲ့ သက္ကာယဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဆုတောင်းတဏှာကလာတာပါ။

ယာယံတဏှာ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ နန္ဒိရာဂ သဟဂတာ တတြ
တတြာ နန္ဒိနီ သေယျထိဒံ ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိသဝ
တဏှာ။ ဒါကို ရောပြောလိုက်တယ်။

သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ကြောင်းဟာတဏှာ
ဇလာတာပါ။ တခြား အကြောင်းမရှိပါဘူး။ တဏှာကလာ
တာပါ။ ဒကာဒကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ သက္ကာယနော်။
ဘယ်ကလာတာလဲ... (တဏှာကလာတာပါဘုရား)။

ဒီတဏှာ ဘယ်ကလာတာတုံးလို့ မေးလိုက်သည် ရှိသော်
ဒီတဏှာသည်ကားဆိုလို့ ရှိရင် သက္ကာယခန္ဓာဖြစ်ကြောင်း ဆိုတဲ့

ဥစ္စာ သူပြေလိုက်တယ် ဓမ္မဒိန္ဒာ ရဟန္တာမက ပြေလိုက်တယ်။

သူပြေပေမဲ့ ကိုယ့်ဉာဏ်ထဲ သဘောကျဖို့ ဒီ ဒကာဒကာမ တွေကလိုတယ် ဒီ လိုတဲ့ အခါကျတော့ စားစားကြည့်ကြပေါ့။

ဪ... တဏှာဥပါဒါန် ကံမရှိပဲနဲ့ ခန္ဓာမပေါ်ပါဘူး။ (မပေါ်ပါဘူးဘုရား)။ တဏှာဥပါဒါန် ကံ မရှိပဲနဲ့ ... (ခန္ဓာ မပေါ်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဒီအထဲမယ် ကံ ဆိုတာလဲ ဥပါဒါန် လက်အောက် က။ ဥပါဒါန်ဆိုတာက တဏှာလက်အောက်က။ ဪ... သူ လက်သည်ပဲ တဏှာဥပါဒါန် ကံ တို့ကြောင့် ခန္ဓာပေါ်လာတာ ဆိုတော့ အရင်း ကျကျ ရှာလိုက်တော့ တဏှာပဲ တွေ့တယ်။ အရင်းကျကျတော့... (တဏှာပဲ တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတဏှာ မသေသ၍ ခင်ဗျားတို့မှာ သက္ကာယခန္ဓာ ကြီးက ရှိနေမှပဲ။ ဒီ ခန္ဓာကြီးရှိနေလို့ ဆိုရင်ဖြင့် အိုဘေး နာဘေး သေဘေးကတော့ သူ့ထဲက ပါပြီးသား ပြစ်နေတယ် မပါဘူးလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

အိုတတ်တဲ့ တရားတွေလဲ သူ့ထဲ၊ ဇရာကပါဘယ် နာ တတ်တဲ့ တရားတွေကလဲ သူ့ထဲအပြည့်ပါတယ်။ သေတတ်တဲ့ တရားတွေကလဲ ဓါတ်လေးပါးတွေက သူ့ပါတယ်။ မပါဘူး လား။ (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ... ဘယ်သူ တည်ထောင် လိုက်တာတုံး။ ဘယ်သူက ပြစ် စေတာတုံး မေးတော့ ဘယ်နှယ်ပြေကြမယ်... (တဏှာက ပြစ် စေပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာဒကာမတို့ ခန္ဓာကြီးဟာ ဘယ်သူက ပြစ်စေတယ် ဆိုတာ ဘုံဘဝ တပ်နှစ်သက်တဲ့ တဏှာကပြစ်စေတယ်။ ဘဝ

တပ်မက်တာလဲ တဏှာကဖြစ်စေတာပဲ။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဘယ်သူကဖြစ်စေတာတုံး ... (တဏှာကဖြစ်စေတာပါဘုရား)။

အေး... ဘဝဖြစ်စေတတ်တဲ့ တဏှာကဖြစ်စေတယ်။ တဏှာကဖြစ်စေတော့ ခင်ဗျားတို့ အခု တရားနာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရောဘယ်လိုများ နေကြရသတုံး ဆိုတော့ မပြောပါနဲ့ဘော့ဘုရား။

အိုဘေး နာဘေး သေဘေးတွေနဲ့ မင်းဘေး ဆိုးဘေး သူခိုးဘေးတွေ အကုန်ဝိုင်းခံနေရတယ်၊ သက္ကာယဝိုင်းကြဘာပေါ့၊ (မှန်ပါ)။

ဒီသက္ကာယထဲမှာ ဒါတွေ အပြည့် အစုံရှိတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ... (မှန်ပါဘုရား)။ သက္ကာယထဲမှာ အိုဘေး နာဘေး သေဘေး မင်းဘေး ဆိုးဘေး သူခိုးဘေး အဲဒီဒေတာ့ မှတ်ထားလိုက်စမ်းပါ။ အညှီရှိလို့ ယင်အုံတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။ ဘယ်လိုမှတ်ကြမလဲ... (အညှီရှိလို့ ယင်အုံတာပါဘုရား)။

သက္ကာယရှိလို့ နေ့က ဘေးခတ်လာတာ... (မှန်ပါဘုရား)။ သက္ကာယသာ မရှိဘူးဆိုရင် ဘေး ခတ်ဘူးဆိုတာ သေချာကြပြီလား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

သက္ကာယ ငိုပြီသကာသ နေတော့ ခင်ဗျားတို့ လေတိုက်ပြန်လဲ လေဘေးသ... ပါ နေပူပြန်တော့ပူစားသင့်တာပဲ အေးပြန်တော့မကော... (သေဘေး သင့်တာပါပဲ၊ အေး ဘေး သင့်တာပဲ ဆိုတဲ့စွဲက သက္ကာယ မရှိနေလို့ ဖြစ်ရတာ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒီသက္ကာယကို ဖြစ်စေတဲ့ တရားက အယုတ်တမာ တရားဖြစ်နေတော့ အယုတ်တမာ အထည်ပဲ ပေါ်လာတာပဲ ဘယ်လိုမှတ်ကြမလဲ ... (အယုတ်တမာ တရားဖြစ်နေတော့ အယုတ်တမာ အထည်ပေါ်လာတာပဲ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်)။

ဒါပဲ ပေါ်ရမယ်။ သူ့ဖြစ်စေတတ်တဲ့ အကြောင်းကတော့ ကိုး.... (မှန်ပါဘုရား)။ တကယ်တော့ ဖြစ်စေတယ်ဆိုတော့ သူက အယုတ်တမာ တရား။ အယုတ်တမာ တရား ဖြစ်နေတော့ကို ခင်ဗျားတို့ မှတ်လိုက်တဲ့။

အယုတ်တမာ အကျိုးပေးပဲ သူက ဖန်ဆင်းတတ်တယ်။ လုပ် တတ်တယ်။ ကျေးဇူး ပြုတတ်တယ်။ သဘောပါကြလား ... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် တကယ်တော့ မချုပ်သ၍ သက္ကာယ မချုပ်ဘူး ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အလုပ်လုပ်ကြပါ အလုပ်လုပ်ကြပါဆို တာက သက္ကာယအပျက်မြန်လို့ ရှိရင်ဖြင့် သက္ကာယဖြစ်ကြောင်း ဟာ ခင်ဗျားတို့ သက္ကာယမှာ ဝမ်းထဲမှာ နောက်ကဖြစ်ကြောင်း တော့ မချုပ်ဘူးလား။ အခုဝမ်းထဲရှိတဲ့ သမုဒယကတော့ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ဉာဏ်က ချုပ်စေတာပဲ ... (မှန်ပါဘုရား)။

တဒဂံအားဖြင့် ချုပ်စေတာပဲ ချုပ်စေတော့ကို ဪ... ဒါဖြင့် ဒါဟာ အားကိုးရာပါလား အားထားရာပါလားလို့ သက္ကာယဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကြီး၏ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခ သစ္စာကို မြင်လို့ ရှိရင်ဖြင့် တို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် သက္ကာယနယ်က လွန် မြောက်မှာပဲ။ ရှင်းပြီလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သက္ကာယနယ် လွန်မြောက် ချင်လို့ ရှိရင် သက္ကာယကို သက္ကာယဆိုတာ နာမည် သက္ကာယ။ သစ္စာပွဲရင် ဒုက္ခသစ္စာ

ရှင်းရှဲလား... (ရှင်းပါဘုရား)။

ဒီကမ္ဘာကို မြင်လို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ခင်ဗျားတို့ သမုဒယသစ္စာ
ဟာ ပါးရမ္မာပဲ။ မပါးပေဘူးလား... (ပါးပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... သမုဒယ သစ္စာပါးတယ်လို့ ရှိဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ဘာမှ
မပူနဲ့ ဒုက္ခ နည်းအားတော့မှပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ဒီပြင်ဗာ မကြည့်ပါနဲ့။ တစ်ယောက် တစ်
ယောက် အလွန်ခပ်လို့ ရှိရင် ဟိုတစ်ယောက်မှာ အကြောင်း
ရင်း တစ်ခု မလျော်တာ တွေ့လို့ ရှိရင် သိပီ ထိခိုက်တာပဲ။
မထိခိုက်ဘူးလား... (ထိခိုက်ပါအယ်ဘုရား)။

ဒါ... အလွန်ခပ်လို့ အလွန်ထိခိုက်တာပဲ။ နည်းနည်းခင်ရင်
... (နည်းနည်းထိခိုက်တာပါဘုရား)။ အလတ်စားခင်ရင် ...
(အလတ်စားထိခိုက်တာပါဘုရား)။

အဲဒီကထဲက ဪ... သက္ကာယဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာ
ကြောင့် ဟိုမှာ သက္ကာယ ဖောက်ပြန်လို့ ရှိရင် သမုဒယကလဲ
အမျိုးမျိုး တဏှာဥပါဒါန် ကံ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမ
နဿ မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ... ဘယ်ကလာတာတုံးလို့ မေးလို့ ရှိရင်ဖြင့် သက္ကာယ
ရှိလို့ သက္ကာယ ဖြစ်ကြောင်းကို ခင်ဗျားတို့ကလဲ ဖယ်နိုင်တဲ့
အတွက် သက္ကာယမှာ ဖောက်ပြန် သွားတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားတို့
မှာ တဏှာတင် မကဘူး သောက ပရိဒေဝ တွေ့ပါလားရော
မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် သက္ကာယ ဖြစ်ကြောင်းတော့ သိပြီ
ဆိုတော့ ဝိသာခက ကျေနပ်ပါတယ် ပြောတယ်။ သူကလဲ
သိပြီးသားကိုး။

နောက်ဆက်မေးတယ် ဓမ္မဒိန္နာ သက္ကာယချုပ်ရာပြောစမ်း ပါ အို... သက္ကာယချုပ်ဆိုတာ တစ်ခြားမဟုတ်ပါဘူး အထည်ကြီးလိုရင်း မဟုတ်ပါဘူးဆိုပြီး ဒကာမက ရှင်း ထာရာချုပ်ရင် ချုပ်တာပါ။ တာရာချုပ်ရင် သက္ကာယ - (ချုပ်ပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဒကာဒကာမတွေ သူ မချုပ်သရွေ့ ခန္ဓာမချုပ်ဘူး၊ သူချုပ်ရင်... (ခန္ဓာချုပ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ခန္ဓာချုပ်တယ် ဆိုတော့ ဧည့်... သူလက်သည်ပါကလား။

အိုဘေး နာဘေး သေဘေး တည်ထောင်တဲ့ သမုဒယချုပ် လိုက်လို့ ရှိရင် သက္ကာယပါ ပြုတ်သွားတဲ့အတွက် အိုဘေး နာဘေး သေဘေးပါ ပျောက်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ... တိုတိုမှတ်လိုက်တော့ သမုဒယချုပ်လို့ ဒုက္ခချုပ်တာ ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ ... (သမုဒယချုပ်လို့ ဒုက္ခချုပ်တာ ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် အဲဒီဟာလေး မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ တာရာနိရောဓေါ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ပေါ်လာတယ်။ တာရာချုပ်ရင် ... (ခန္ဓာချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

တစ်နည်း ခန္ဓာရှိပေသည့် ဘုရားမှာ ခန္ဓာကြီးနဲ့ တရားလည်ဟောနေတယ် ဟောဘူးလား ... (ဟောပါတယ်ဘုရား)။ သို့သော် တာရာချုပ်တဲ့ အတွက် သူသည် ကိလေသာတော့ဖြင့် ကိလေသာချုပ်ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန် သူ့ရောက်နေပြီ ... (မှန်ပါဘုရား)။ ခန္ဓာချုပ်ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်တော့ သူ့မရောက်သေးဘူး ရှင်း ပြီးလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိလေသာ ချုပ်ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်တော့ ... (ရောက်နေပါပြီ ဘုရား)။ ခန္ဓာချုပ်ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်တော့ (မရောက်သေးပါ ဘုရား)။ ဒါကိုမှတ်ကြပါတဲ့၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သည် ကိလေသာ မာန်ကိုသာအောင်၍ ခန္ဓာမာန်ကို မအောင် သေးဘူး ... (မှန်ပါဘုရား)။ ပရိနိဗ္ဗာန် မစံ ရသေးတော့ ကိလေသာ မာန်တော့ အောင်တယ်၊ ဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင် ကတည်းကအောင်ခဲ့တယ်။

အဲဒီမှာ မဂ်လေးတန်နဲ့ ဖြတ်ချလိုက်တယ် -- (မှန်ပါ) ခန္ဓာ မာန်တော့ သူ့ဆွမ်းကျွေးရတာနဲ့ တော်ကြာ ကျောက်မောင်း ဆင်ချမဲ့ သူနဲ့ အဆဲခံရတာနဲ့ မရှိဘူးလား... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

တစ်ခါတစ်ခါကျရင် ဘုရားမှာလေနာထလို့ ထန်းလျက်ဓေ အိုးတော့နဲ့ ပုဏ္ဏားတော့ကလူရတဲ့ကိစ္စ မရှိဘူးလား... (ရှိပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒါ... ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးလို့ မေးရင် မောင်သစ် ဘယ် နှယ်ဖြေပါ့မလဲ ... (ခန္ဓာမာန် မအောင်သေးလို့ပါ ဘုရား)။ ဦးသံဓိဝ် ဘယ်နှယ်ဖြေမတုံး ... (ခန္ဓာမာန် မအောင်သေးလို့ ပါဘုရား)။

အဲတော့ ခင်ဗျားတို့လို မသိဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘုရားမာန် ငါးပါး အောင်တာပဲဆိုတော့ မသေခင်အောင်တဲ့မာန်နဲ့ သေ မှအောင်တဲ့မာန် မကွဲပဲဖြစ်နေတယ် ... (မကွဲပဲဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား)။

ခန္ဓာမာန်နဲ့ မဇ္ဈမာန်ကို ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးမှ အောင်တယ်၊ ကျန် တဲ့ ကိလေသာမာန်တို့ ဒေဝပုတ္တမာန်တို့ကို မာရ်နတ်ကြီးနိုင်တဲ့ မာန်တွေတော့ အောပါတယ်။

ကိလေသာမာန် ဒေဝပုတ္တမန်တွေတော့ အောင်ပါဘယ်တဲ့၊ အဘိသင်္ခါရမာန်ဆိုတာ ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက် ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက် သူတားမရဘူး။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို။ အဲဒါ...အဲဒီမ...နိဗ္ဗာန်ခိုင် သေးဘူး။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ခန္ဓာမာန်ရယ် မဇ္ဈမာန်ရယ် အဘိသင်္ခါရ ပြုပြင်နေရတဲ့မာန်ကို သူအောင်ပြီလား... (မောင်အောင်သေးပါ ဘုရား)။ ဒါဖြင့် နှစ်ပါးတင်အောင်တယ် သုံးပါး ချန်ပယ်။

ဒါဖြင့်... မာန်ငါးပါး အောင်တော်မူသေး ဘုရားလို့ ဆို သော သက်တော်ထင်ရှား ရှိတုန်းလား မန့်လားလို့ မေးရင် ဘယ်နှယ်ဖြေမတုံး။

သက်တော်ထင်ရှားမရှိမှ ငါ့ပါးစသုံး ဝေအောင်ပေး၊ ရှိတော့ နှစ်ပါးထဲ ကိလေသာမာန်နဲ့ ဒေဝပုတ္တမာန်ဆို နှိမ်နင်းတယ်၊ သဘောကျလား (ကျပါဘယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဘုန်းကြီးကမဟာတာမန္တလေးပေး နန္ဒာလားမှာဟော တော့ ကိုချစ်ခင်စက်ပိုင် ကိုချစ်ခင် ဦးလံခိုင် ဒီသာလား... (သိပါဘယ်ဘုရား) ပိုက်ကျုံးနေတာဟာ မာန်ငါးပါး အောင် တယ်လို့ စာအုပ်တွေက အကုန်ခေးနေတာ ဘုန်းကြီးက ဒါ... မောင်ပြန်ဘူးတဲ့။ ကျုပ်ကန့်လန့် ဖြစ်နေပြီကော... (တပ်ပါ ဘုရား)။

အဲဒါ ခုတော့ စာအုပ် စာစူးနေတာ ဘုန်းကြီးပြောတာကို သူမစူးဘူး၊ အဲဒါနဲ့ သူခက်နေတာ၊ မယူသတ်ဘဲကီး။

ခန္ဓာမာန် အောင်လို့ ရှိမှီဖြင့် သူ့ခန္ဓာကြီး သူ့ဖြစ်ချင် သ လို့ ဖြစ်ရမှာပေါ့လေ။ လေနာ ရင်နာ ထရပါမလား... (မထ

ရပါဘူးဘုရား။)။ သေနာရော... (မထရပါဘူးဘုရား)။ မထရဘူး သူမအောင်သေးဘူးလို့ ဖြစ်နေတာ မဉ္ဇူမာန်ဆိုတာ သေမင်း သူ့နိုင်မလား ... (မနိုင်သေးပါဘူးဘုရား)။

သေမင်းကလဲ ကလေးတွေ သူမနိုင်သေးလို့ မဉ္ဇူမာန်လဲ မစကောင် ပေးဘူး။ အဘိသင်္ခါရ ဆိုတာလဲ ပြုပြင်နေရသေးတာ။ သူ့ခန္ဓာစင်္ကြံသွားပေးရတယ်။ ဆွမ်း အချိန်မှန်မှန် ကျွေးရတယ်။

ရလဲခါးပေးရတယ် ရေနှေးလို့တဲ့အခါ ရေနှေး ရေအေး လိုတဲ့အခါ ရေအေး ပြုပြင်နေရသေးတာ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီ မာန်စေ့ကို မအောင်သေးဘူး ဆိုတာကို ကိုချစ်ခမကျေနပ်ဘူး၊ ခက်လိုက်တာမှ။

ပရိနိဗ္ဗာန် စိပ်စော့ကွာ ငါးခုလုံးပေါ့၊ မစံသေးရင်တော့ ဒီနှစ်ခုပဲနိုင်သေးတယ်။ ကျန်တဲ့ဥစ္စာ သူ့မှ ဝီလင်္ဂမကျွတ်သေးဘူးဆိုတာ ကျက်ထ တဲ့ ဘုရားရှိခိုးနဲ့ကို မကျေနပ်ဘဲဖြစ်နေတော့ မတတ်နိုင်ဘူး။

ကိုင်း ... ဒါဖြင့် သက္ကာယ ရှိနေသေးလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဒီမာန်သုံးခုကျန်မှာဘဲ ... (မှန်ပါဘုရား)။ မဂ်လေးတန်တော့ ဘုရား ရပြီးသား။ ကိလေသာမာန်ကို သူ့အောင်တယ်။ ဒေဝပုတ္တမာန်ကို ဆူအောင်တယ်၊ ဒါဘာမှ ငြင်းစရာမလိုပါဘူးတဲ့။ ကိုင်း... ဒါဖြင့် သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သက္ကာယ ချုပ်ကြောင်းအကျင့် ပြောစမ်းပါအုံး။ ခုနက သက္ကာယ ချုပ်ရာဆိုတော့ တဏှာချုပ်ရင် ပြီးတာပဲ၊ တဏှာချုပ်လို့ရှိရင် ဒီသက္ကာယဟာ နောက်သက္ကာယ လာစရာလို့ သေးဆလား... (မလိုတော့ပါဘူး ဘုရား)။ မလိုတော့ပါဘူး။

တဏှာချုပ်ရင် နောက်သက္ကာယ လာစရာ မရှိတော့ဘူး။
ခန္ဓာရှိရက်နဲ့ ကိုယ်တော်ကြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီလို့ ပြောလိုက်
တယ်။ ခန္ဓာရှိသော်ငြားလည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီ။ အာရုံပြုသော
အားဖြင့် ရောက်တယ်တဲ့။ ရောက်ပုံကို ဒကာ ဒကာမတွေကို
ရှင်းပြပါအံ့မယ်။

အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်တယ်ဆိုတာ ခုလို တရားနာ
တွေက ဘုရားရှေ့မှာ အများကြီး သူက သစ္စာလေးပါးတရား
ဟောနေလို့ ငိုရင် ဒကာဒကာမတွေ ရှူရှိုက် ရှူရှိုက်ဆိုတာ လူ
တိုင်းရှိတယ် ... (မှန်လပါဘုရား)။

အဲဒီ ... ရှူနေတုန်းလဲ အားစိုက်နေတယ်။ ရှိုက်နေတုန်းလဲ
အားစိုက်နေတယ်။ ဒီအချိန်မှာ တရားမနာခိုင်ဘူး။ ဒီရှူရှိုက်
တဲ့ကြားထဲမှာ သူနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနေတယ်။ ဒီလောက် မြန်
တယ်။ ရှူရှိုက်တဲ့ကြားထဲမှာ ... (နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနေပါတယ်
ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနိုင်တယ် ဆိုတော့ကော ဒါဖြင့် သူခန္ဓာ
ပင် ရှင်ငြားသော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကိုတော့ သူရောက်နေပြီ။ ခန္ဓာ
မာန်သာ မအောင်သေးတာ။ နိဗ္ဗာန်တော့ ... (ရောက်နေပါ
ပြီဘုရား) ရောက်နေပြီ။ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်
နေပြီ။

သူက နည်းနည်းမှ အပင်ပန်း ခံတာမဟုတ်ဘူး။ ဘုန်းကြီး
တို့က ခင်ဗျားတို့ရှူရှိုက်နေတယ် တောက်လျှောက်ပြောတယ်။
သူကတော့ မရဘူး။ သူ့ဟာကအလကား အပြစ်မခံနိုင်ဘူး ...
(မှန်ပါဘုရား)။

ရှုထုတ် ရှိစိတ်ကြားက ငါတရားနုလုံး မသွင်းနိုင်ဘူးကွာ။
ရှုထုတ်မိသွင်းနိုင်ဘူးရှိစိတ်က မကောင်းနိုင်ဘူး။ ကြားထဲမှာ
ငါ... နှစ်ဆယ့်ခြောက် သူက မဟာလို့ဂုဏ်... (မုန်ပါဘုရား)

ကြားထဲမှာ အာလင်းကုလင်းလို့ မှတ်တော်ကြီးက မေး
တော့ ပြန်ပုဂံသာ ရုံထွဲပြီး ဖျတ်ဆီ နိဗ္ဗာန်ဘက် ကူးသွားတယ်။
သူ့... ပြင်ပျက်က တောအံ့ (မုန်ပါဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ခေတ္တသွင်နှင့် ဘယ်ကလေးတို့ (ဖြစ်ပျက်ကစရာမှာပါ
ဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်က ရေမှာအံ့ ဖြစ်ပျက်ပြင်ပြီးတော့မှ ပရိတ်
ဥပသေ အနုလုံး ဖြစ်ပျက်ပြီး လေးမှ ဖိုလ်က နိဗ္ဗာန်ကိုး။
ရှင်ပြီလား... (ရှင်းပပြီဘုရား)

ကောင်းပြီ ခြံပြင် ပါ ငါ့ဘာ သားဖြစ်လည်း တော်
တော် နေလည်ကြပါပြီတဲ့။ ကာလက အပြစ်ရာအကျင့် ပြော
စမ်းပါဦး။ ရှင်းပုဂံနုရဲ့ ဝိသေသမေးတယ်။

အို... မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဂေါ်လို့ ဖြေကြိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ကို
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ သက္ကာယချုပ် ကြားပြီး အကျင့်ဆိုတာ ကော
ကောမတော့ စွဲစွဲမြဲမြဲမှတ်သား... (မုန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာချုပ်ကြောင်း ကောင်းပြာလာ... (မုန်ပါဘုရား)။
သဘောကျပြီလား... (ကုမပါတယ်ဘုရား)။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ ဖြစ်ပျက်မှုနှောတဲ့ ဥစ္စာ၊ ဖြစ်ပျက်ရှုရင် မဂ္ဂင်
ငါးပါးနဲ့ ရှစ်ပါးလာရမယ်။ လောကုတ္တရာကျရင် ရှစ်ပါးလာ
ရမယ်။

ဒီ တစ်မဂ် ရပြီးသားဖြစ်ရင် ရှစ်ပါးနဲ့ ဣ တစ်မဂ်မှ မရသေး
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှုရင် ငါးပါးနဲ့ရှု။ သဘောကျပြီလား... (သဘော

ကျပါဘုရား။

တစ်မင်ဂြိုဟ်သား ပုဂ္ဂိုလ်ရှုရပ် ရှစ်ပါးနဲ့ ဖြစ်ပျက်စိုရှု။
တစ်မင်မှရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ... ရှုရပ် ... (ငါးပါးနဲ့ ရှုပါဘုရား)
ငါးပါးနဲ့ ရှုတယ်ဆိုတာ ... သားလိက်တော့။

ငါးပါးလဲမဂ္ဂင်ပဲ၊ ရှစ်ပါးလဲမဂ္ဂင်ပဲ။ ဆဘောကျပြုလား...
(ကျပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ... ခင်ဗျားတို့လုပ်နေတဲ့ ဥစ္စာလဲ မဂ္ဂင်ပါပဲ။ မရ
သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာရော ငြိမ်းသကား ပုဂ္ဂိုလ် အတွက်မှာ
ရော မဂ္ဂင်ဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။ ငါးပါးနဲ့ရှစ်ပါးပဲကွာတယ်။

ရှစ်ပါး သမားက ပ ဝိသေသတိုး ဆိုနေတဲ့ ခင်ဗျားတို့
သိပြီသားပဲ သီလမဂ္ဂင် ခို ပါးတို့ ... (မှန်ပါ)။

ငါးပါးသမားက သီလမဂ္ဂင် ... မဂ္ဂင်တော့ သမ္မာဝါဒ
ဝင်လာလို့ ရှိရင် သမ္မာ ဟုမ္ဘာ့ ... မဂ္ဂင် ... သမ္မာကမ္မန္တ
ဝင်လာလို့ ရှိရင် သမ္မာအာဇီဝ ... မဂ္ဂင် ... ငါးကြ င် ...
ခင်ဗျားတို့မှာတော့ ငါးပါးနဲ့ ... မဂ္ဂင် ... မဂ္ဂင်ပါ သဘော
ကျဘူး ... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ငါးပါးနဲ့ ... (ရနေရပါမယ်ဘုရား) ... မဂ္ဂင်ဘဲ...
(ပျံ့ကျပါဘုရား) အားဖြင့် ... မဂ္ဂင် ... မဂ္ဂင်ဗျားတို့
ဝေနေတာ။

အို ... ကိလေသာ ... ကိလေသာကိ ...
(အဓိကသတ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား) ... သင်္ဂြိုဟ်ဗျား သက်နိုင်တဲ့
အတွက် မဂ္ဂင်ဘဲ။ မဂ္ဂင်ဆိုတာ ကိလေသာသတ်တာ။ ရှစ်
ပြုလား။

ဒါဖြင့် ... ကိလေသာ သတ်တဲ့အလုပ် ဆိုရင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်

ရောက်ကြောင်းဆိုတာ ဟုတ်သွားပြီဆိုတာ သေချာပြီလား ...
(သေချာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ငါတို့လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ဟာ ဘုရား
မရှိခိုးဘဲနဲ့ ဆွမ်းလဲမကျွေးဘဲနဲ့ ဘာဆုမှလဲမတောင်းဘဲနဲ့ ငါတို့
ဖြစ်ပျက် ရှုနေတာဟာနိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းလို့ မှတ်လိုက်ပါ....
(မှန်ပါဘုရား)။

ဘာမှမလုပ်ဘဲနဲ့ ဖြစ်ပျက်မြင်နေတာနဲ့ ဘာအကြောင်းဖြစ်
သွားလဲ.... (နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဝိသာခကမေးလို့ မေ့ဒိန္နာကဖြေတယ်။ သဘောကျလား....
(ကျပါတယ်ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း အကျင့် ပြောစမ်းပါဦး ဆိုတော့
ဆို.... မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပေါ့ ဝိသာခရဲ့လို့ သေချာဖြေတာ (မှန်
ပါဘုရား)။ နောက်.... ဘုရားက ထောက်ခံချက်ပေးတယ်။

အဲဒါကြောင့် ဒီအလုပ်ကိုဖြင့် နိဗ္ဗာန် ရောက်ချင်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်မှာဖြင့် ဒီအလုပ်မပါဘဲနဲ့ ရောက်လိမ့်မယ်လို့ မည်သူ
ထစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မယူကြနဲ့လို့ ဆရာသမားက အတိအလင်း
ဆုံးမတယ်။ ဒါတော့ ပါရအုံးမယ်။

ဒါတော့ မပါမဖြစ်ဘူး။ ဘယ်လိုပဲ ဒါန သီလတွေက
အကျိုးပေးပြီသကာလ နေစေကာမူ ဝင်ကာနီး ကျတော့ သူ
ပါရမယ်.... (မှန်ပါ) မပါရင်တော့.... (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။

မဖြစ်ဘူးဆိုတာကို သေချာမှတ်ပါ။ အခုကြည့်စမ်း ဝိသာခ
ဆဲလဲ အနာဂါမ် အမေးခံရတဲ့ မေ့ဒိန္နာ သူ့ ဝင်ပုန်းမကဘိက္ခုနီ
မက ရဟန္တာ။

ဘယ်သူက ဖြေတာတုန်း (ရဟန္တာမက ဖြေတာပါ

ဘုရား)။ ရဟန္တာမက ဖြေတာ အနာဂါမ် လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က
တော့ သာဓု သာဓု ခေါ်တာပါပဲ။

သုကလည်း သိပြီးသား။ ဪ ... မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှတစ်ပါး
နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း တရားမရှိဘူးဆိုပြီး သာဓု ခေါ်လိုက်
တယ်။ ရိပ်ခါပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ခင်ဗျားတို့ဟာ ဆရာကောင်းမတွေ့ ခင်ကတော့
အခုလို ကိုယ်ကြည့်ညှိလေးစားတဲ့ ဆရာသမားမတွေ့လို့ နားမ
ထောင်ခင်တုန်းကတော့ကို ခင်ဗျားတို့ အမျိုးမျိုးနဲ့နိဗ္ဗာန်သွား
ထိမ်မယ်လို့ အောက်မေ့ကြတယ် ... (မှန်လှပါဘုရား)။

သုဟာ အစစ်ပဲဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ။ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးဟာ
နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း အစစ်လို့မှတ်ပါ။ သည့်ပြင် ဟာတွေ
ခေမတုရား။

ဒါနသီလတွေ တပည့်ကော်တို့လုပ်နေတဲ့ ဝေယျာ ဝစ္စတွေ
သည့်ပြင် ဟာတွေကောဘုရား အို ... ဒါတွေဟာ မဂ္ဂင်၏
အထောက်အပံ့ပေါ့ ရှင်းပြီလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဘယ်
လိုဆိုကြမလဲ... (မဂ္ဂင်၏ အထောက်အပံ့ပါဘုရား)။

မဂ္ဂင်၏ အထောက်အပံ့ သူတို့ကပေးတော့ မဂ္ဂင်က ကျုပ်
တို့မှာတဲ့ မဂ္ဂင်ဟောတတ်တဲ့ ဆရာနဲ့တွေ့ပြီး မဂ္ဂင် အလုပ်လုပ်
တတ်တဲ့ ဉာဏ်တွေရတာပေါ့... (မှန်ပါဘုရား)။ ပေါ်ကြပြီ
လား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒေး... ဒါကြောင့် ထစ်နေကလဲ နှစ်ပစ္စည်းပြောထယ်။ သူက
ဥပါနိဿယက။ မဂ္ဂင်က မဂ္ဂပစ္စယောက။ သူက ဥပါနိဿယ
ပစ္စယောက။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါန သီလ သမထ တွေကသာတုံး... (ဥပါနိဿယပစ္စယော

ပါဘုရား) မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက.... (မဂ္ဂပစ္စယောပါဘုရား)။

အဲ... ဘုရားကိုက နှစ်ပစ္စည်းဟောထားတာ ... (မှန်ပါ)။
ဘုရားကဘာပစ္စည်းဟောတုံး... (နှစ်ပစ္စည်းဟောတာပါဘုရား)
နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း နှစ်ပစ္စည်းဟောတာ။ ပုပါနိဿယ
ပစ္စယောလဲ ပါရမယ်ကွ။ မဂ္ဂပစ္စယော မပါရင်လဲ.... (မဖြစ်
ပါဘူးဘုရား)။

မဖြစ်ဘူးကွ။ မပြီးဘူးကွ။ ဒီလို ဟောထားတယ် ဆိုတာ
ခင်ဗျားတို့ကလဲ တစ်ခါလဲ ဪ... ဒီလိုပါလား ဆိုတာကို
ကိုယ်ညာကနဲ့ကိုယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချ။ သူများပါးစပ် လမ်းဆုံး
မနေနဲ့... (မှန်လှပါဘုရား)။

အခု နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း အကျင့် ပြောင်းပါ ဆို
တော့ ဝိသာခမေးလို့ မေ့ဒိန္နာက ဖြေလိုက်တာ။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစရှိသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဘဲ။ ရှင်းကြပြီလား။
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဒါဖြင့် ... နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရား
ဘယ်ခပ်ပါးရှိတုံး ... (ရှစ်ပါးရှိပါတယ်ဘုရား)။

ရှစ်ပါးရှိတယ်လို့ ဆိုတာ သေချာပတ်ပါ။ ရှစ်ပါးဟာ ဘာ
တုံးဆိုတော့ သီလဝါဒမိပညာ ဒီလိုကပြန်တော့ရှစ်ပါးဟာဘာ
တုံး သီလ ဝါဒ မိပညာကို ဆိုပါတယ်။

ရှစ်ပါးကို ပုံလိုက်လို့ ရှိရင် နောက်တော့ပုံပြု ပါလိမ့် ဟု
တော့ သူ့အပေးနဲ့သူ့အပြော အင်္ဂါ နောက်ဆုံးပိတ်လောက်
မူ သူ့ကမေးတာကိုး။ အခုအချိန်မှာ သူ့ကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်း
မပြောသေးပါဘူး။

သို့သော် ဒီရှစ်ပါးကို သုံးပုံ ပုံလိုက်လို့ ရှိရင် သီလ သမာဓိ
ပညာပဲ ဖြစ်တယ်။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ရှစ်ပါးသုံးပုံ ပုံလိုက်ရင်... (သီလ သမာဓိ ပညာပဲ ဖြစ်ပါ
တယ်ဘုရား)။ သီလ သမာဓိ ပညာဆိုတာ ဖြစ်သွားတယ်။

ဒါကြောင့်... သီလလဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဆိုတာ ပေါ်
တယ်။ သမာဓိလဲ... (နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းပါဘုရား)။ ပညာ
ရော ... (နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းပါဘုရား)။

သို့သော် ခေါင်းဆောင် အကြီးဆုံးကတော့ ပညာပဲ ...
(မှန်လှပါတဲ့)။ ခေါင်းဆောင်ကတော့ ... (ပညာပါ
ဘုရား)။ ပညာပဲလို့ သေးသချာချာမှတ်ထားပါ။

ဒါနဲ့... ယနေ့ည ဒကာဒကာမတွေ မှတ်ရတာကသက္ကာယ
လဲ သိပြီ။ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းလဲ... (သိပါပြီဘုရား) သက္ကာယ
ချုပ်ကြောင်းလဲ... (သိပါပြီဘုရား)။ ချုပ်ရာ အကျင့်ရော
... (သိပါပြီဘုရား)။ လေးခုသိသွားပြီ။ ဓမ္မဒိန္နာက ဖြေလို့၊
ဝိသာခနမေးလို့ ဒိဋ္ဌာယာဖြင့် တရားမှန်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ
... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒ.မေးသမား အနာဂါမ် တဖြေသော ဟေန္တာ ဆိုတော့
တိမ်းစရာစောင်းစရာ နို့သေးသလား... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

သူ့ကိုကိုယ်တွေ့။ သာသနာခေါ်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ သူ့ကိုယ်
တွေ့ကိုခေါ်တာ ... (မှန်ပါဘုရား)။ ပြောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ
ကိုယ်တွေ့ကို ပြောတာ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ... ဒါ တိမ်းစရာစောင်းစရာ မရှိတဲ့ တရားလို့
သေချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါဘုရား) သဘောပါပြီလား... (ပါပဲ
ပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ဝိသာခန မကျေနပ်သေးဘူး။ သူ့စိတ်ထဲမှာမကျေနပ်
သေးဘူးတဲ့။ ဒါလောက်နဲ့ဆိုလို့ ရှိရင် ဒီပြင် ပုစ္ဆာမေးအုံးမှတ်။

ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာဆိုတာ မြောစမ်းပါအုံး။ သူထပ်မေးတယ်။ ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာဆိုတာ ယခုထက်ရှိ ရှိတဲ့ ဥပါဒါနု တရားတွေ အာရုံဖြစ်တဲ့ခန္ဓာပေါ့၊ ပြေလိုက်တယ်။

ဒါဖြင့် အရှုပ်ဓမ္မဒိန္နာ မေးပါရစေ။ ဥပါဒါနုနဲ့ ခန္ဓာနဲ့ဟာ တခြားစီလား သို့မဟုတ် အတူတူပဲလား။ ဒါလေးရှင်းပေးပါ။

ဥပါဒါနုနဲ့ ခန္ဓာနဲ့က အတူတူလဲ မဟုတ်ဘူး။ တခြားစီလဲ မဟုတ်ဘူး။ အတူတူဆိုရင်လဲ ရောနေမှာပဲ၊ တခြားစီလားဆို လို့ ရှိရင်လဲ မဟုတ်ဘူး ဆိုတော့ ဒီအဖြေဟာ ထော်ထော် ခက်ဘူးလား ... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... အတူတူလား မေးပြန်တော့ အတူတူလဲ မဟုတ်ဘူး။ တခြားစီလား မေးပြန်တော့ တခြားစီလဲ မဟုတ်ဘူး ဆိုတော့ ဒကာဒကာမတွေ ရှင်းပို့ရာ ဘုန်းကြီးများက ကြားဝင်ရတယ်။ မဝင်ရင်မဖြစ်ပါဘူး။

ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာလို့ ဆိုထားတယ်။ သက္ကာယက ဥပါဒါ နုက္ခန္ဓာပဲ၊ အဲဒီ ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာမှာ ခင်ဗျားတို့ခန္ဓာက သူ့ဟာ သူ နေတာ။ အဘောကျလား ... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဥပမာ- သားမယား ခန္ဓာက သူ့ဟာသူနေတာ။ ဒီတော့ ဥပါဒါနုမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသူက သက္ကာယဖြစ်တယ်။ ဥပါဒါနု၏ အာရုံသာဖြစ်တယ်။ ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာ မဖြစ်ဘူး။

ဒီကနေပြီး... ဥပါဒါနုက အားပြီးငြိမှ ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာ၊ ဒါ ဖြင့် ဥပါဒါနုနဲ့ ခန္ဓာဆိုတာ အတူတူလားလို့ မေးတဲ့အခါကျ လို့ ရှိရင် နဂိုက ဒီတရားကတဏှာ၊ ဟိတရားက ကျန်တဲ့နာမ် မင်ခန္ဓာလေးပါး ခန္ဓာငါးပါး၊ ဝိပိပိဋ္ဌိထား ... (ဝိပိပိဋ္ဌိ ဘုရား)။

ဂ္ဂဟက္ခန္ဓာနဲ့တကွ ခန္ဓာငါးပါးကို ဟိုဖက်က ခန္ဓာငါးပါး
 ဒီဖက်က တဏှာ နှစ်ခုကြားထဲမှာ ဆက်မိမှ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ...
 (မှန်လှပါဘုရား)။ မဆက်မိလို့ ရှိရင် ဒါ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလို့
 သွားမဆိုနဲ့တဲ့၊ သဘောကျရှုလား - (ကျပါတယ်ဘုရား)။
 မဆက်မိရင် ... (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့်... တခြားစီလားလို့ မေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့လဲ၊
 ဥပါဒါနိန့် ခန္ဓာနဲ့က တခြားစီလားလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့
 ရှိရင်လဲ တခြားစီလဲ မဟုတ်ဘူးတဲ့ တဲ့နေတယ်။ အာရုံနဲ့
 အာရမ္မဏိကအားဖြင့် စပ်နေတယ်။

ဒီက အာရမ္မဏိက ဒီဝမ်းထဲက ဥပါဒါနိက အာရုံ၊ အာရုံ
 အာရမ္မဏိက အားဖြင့်ဆက်တယ်တဲ့။ တခြားစီလားလို့ မေးတဲ့
 အခါကျတော့လဲ ဆက်နေတယ်တဲ့။ တူသလားလို့ မေးတော့လဲ
 မတူဘူးတဲ့၊ ဒီက တဏှာကိုး။

ဒီက တဏှာမှာကြွင်းတဲ့ ရုပ်နာမ်ဆိုတော့ တခြားစီမနေဘူး
 လား.... (တခြားစီပါဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဘယ်အချိန်မှ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဖြစ်သထုံး
 လို့ မေးဘို့ မလိုဘူးလား.... (လိုပါတယ်ဘုရား)။

ဥပါဒါနိမပြုတို့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ (ဝါ) တဏှာမပြုတဲပုဂ္ဂိုလ်
 မှာ မိမိခန္ဓာကို ခြင်ကောင်၊ ယင်းကောင် ကိုက်စားတာတော့
 မကျေနပ်ဘူး (မှန်လှပါဘုရား)။ ဆက်နေတယ် - (မှန်လှပါ
 ဘုရား)။ မဆက်ဘူးလား.... (ဆက်ပါတယ်ဘုရား)။

သာဖြစ်လို့ ခြင်ကောင် ယင်ကောင်တွေက သွေးတွေစုပ်
 ထာကို ခင်ဗျားတို့က နေပြီးသကာလ မောင်းရတာလဲ ရှမ်းရ

သလ္လေလို့ မေးလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဇီတဏှာက ဒီခန္ဓာနဲ့ ဆက်သွယ်
နေလို့... (မှန်ပါဘုရား)။

ဆက်သွယ်နေတော့ ခပ်တဲ့ခန္ဓာနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး သကာလ
နေတော့ ခပ်တဲ့ ခန္ဓာထိလို့ ရှိရင် မခံနိုင်ဘူး ဆိုကတည်းက
ခပ်တာက ဒီထဲဘူးနေတာ ခန္ဓာထဲကို မသွားဘူးလား...
(သွားနေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဒီခန္ဓာကို ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ တည်
ရာခန္ဓာ ... (မှန်လှပါဘုရား)။ ဘာတဲ့တုံး... (ဥပါဒါန်တို့၏
တည်ရာ ခန္ဓာပါဘုရား)။ ဥပါဒါန်တို့၏ တည်ရာခန္ဓာဆိုတာ
သေချာကြပြီလား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ဟာသည်တဲ့ ဖေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ
ရှိတယ်၊ မဖေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ အရိယာ
တွေကျတော့... (မရောပါတူးဘုရား)။

ဘုရား ရဟန္တာတို့ချတော့ မရောတော့ဘူး။ ခန္ဓာသာဆို
တယ် ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာလို့ သွားမဆိုနဲ့။ ခန္ဓာပဲ။ ရှင်းရဲ့လား...
(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကျွမ်းကျင်ကြ... ကယ်မခံရွှေပုဂံဖြင့်နေတော့
သူ ဥပါဒါန်နဲ့သွားပြီး ငြိမ်းတယ်။ ဒီအထဲမှာရှိတဲ့ ဇာတိ
ဥပါဒါန်နဲ့သွား လားမပြီဘုရား... (ငြိပါတယ်ဘုရား)။

ငြိတဲ့အခါကျတော့ ငြိတယ် မငြိတယ် ဘာမှမလုပ်နဲ့။ သူ
မမာလို့ ရှိရင် စိတ်ပျက်သိမ်း။ သူမာလို့ ရှိရင် ဝမ်းသာတယ်၊
ထက်နေတယ်၊ ဝမ်းသာလို့ စိတ်နှလုံး သူ့ဆက်တယ် ဝမ်းနည်းတဲ့
စိတ်နဲ့ရော သူဆက်နေတယ်။

ဝါ... ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဥပါဒါနဲ့ သွားငြိန်လို့။
သဘာဝပါသား... (ဝါဒါနယ်ကုသား)။ ဝါဒြင် ဥပါဒါနဲ့
ခန္ဓာ... ဥပါဒါနဲ့ခန္ဓာနဲ့သာ တခြားစိလားလို့... အားပေးတဲ့
အားပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဆက်တိုက်တယ်။ မေယံသေးတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်က... (ဆက်ဆံပုံတစ်ဘုရား)။

ဆက်ဆံပုံတစ်ဘုရားပါဖြင့် ဥပါဒါနဲ့ ခန္ဓာနဲ့သာ စစ်ဆေး
ကပ်နဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကောမရအား... (ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဘုရား)။
အားရှိ အာရမ္မဏိက အားဖြင့်တော့ စစ်ဆေး

အာရမ္မဏိကတော့ နေသလားလို့ မေးပြန်တော့ အတူမနေဘူး။
အတူမနေတာက အခြားမဟုတ်တဲ့ စွဲနဲ့ပဲ အတူက တစ်
မျိုး နေကတစ်မျိုး... (တစ်ပါးဘုရား)။ အားပေးစေ ပျက်
ရှုံးလား... (မတူပါဘူးဘုရား)။ သဘာဝကတော့... တူတူတဲ့။
ကြောင်း ကျိကတော့ ဆက်ဆံတယ်... ပုဂ္ဂိုလ်က

ပါကြောင့် သဘာဝမတူကတော့ က်လို့... ရှိချင်ခင်ဗျား
တို့... အတူတူလားလို့ မေးတော့... မတူ... မတူလို့ မတူ
ဘူး။ အခြားစိလားလို့ မေးတော့လဲ အခြားစိလဲ မဟုတ်ဘူး
တဲ့ ငြိနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကခြားစိလဲ မဟုတ်ဘူး။ ရှင်းရှင်းလင်း...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။ အတူတူလားလို့ မေးပြန်တော့လဲ တူလဲ
မတူဘူး။

ဒီတော့... ကျန်တဲ့ရုပ်နာမ် ဝိသုဒ္ဓိက ဟောဥပါဒါနဲ့ ဆို
တော့ ဒီလို ဓမ္မဒိန္နာက ဖြေလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ငြော်...
ဥပါဒါနဲ့ ခန္ဓာဟာ အခြားစိလား အတူတူလားလို့ မေးတဲ့
အခါကျ အခြားစိလို့လဲ မဆိုနဲ့ အတူတူလို့လဲ... (မဆိုပါဘူး
ဘုရား)။

မဆိုဘူးတဲ့။ ငြိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ကိုတဲ့ တခြားစီမဟုတ် ပြန်ဘူး သဘောကျရဲ့လား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။ ငြိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ... (တခြားစီမဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

အတူတူလားဆိုတော့ ဒီဖက်က ရုပ်နာမ်ကတမျိုး၊ ဒီကရုပ် နာမ်က တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ်။ ဒီက တဏှာ ဟိုက တဏှာကင်း တဲ့ရဲ့စ်။ တဏှာမပါတဲ့ရဲ့စ် ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။ တဏှာမပါတဲ့ ရုပ်နာမ်။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့က တခြားစီလဲ မ ဟုတ်ဘူးနော်။ အတူတူလဲမဟုတ်ဘူး... (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။ ဒါမြင်... ကျေပြီလား... (ကျေပါပြီဘုရား)။

သဘောကျသွားပြီ။ ကိုင်း... သဘော ကျသွားတော့ကို ရွှေဆက်မေးတယ်။

ရှင်ဓမ္မဒိန္နာတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး မေး တယ် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဒီလိုပါ အကြားအမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် အရိယာတို့ရဲ့ စကားကို မနာဘူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ မနေ့ကပြော ဆလို ရုပ်ကို ငါထင်ပါတယ်။ ဝေဒနာကို ငါထင်ပါတယ်။ ဆညာကို... (ငါထင်ပါတယ်ဘုရား)။ သင်္ခါရကို... (ငါထင် ပါတယ်ဘုရား)။ ဝိညာဉ်ကို (ငါထင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ... သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိပါပဲတဲ့။ အကြားအမြင်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မှာ ဖြစ်ပါတယ် ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။ အကြား အမြင်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ သက္ကာယဆိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒိဋ္ဌိ မဖြစ် ဘူး ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အကြား အမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် -- (သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါ တယ်ဘုရား)။ သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့ ဖောနောနေတယ်။ ဒါက

သက္ကာယ ဒီထဲ ဒိဋ္ဌိကရွှပ်နေတယ် - (မှန်ပါ့ဘုရား)။ မရွှပ်ဘူးလား... (ရွှပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် အကြားအမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ကိုတဲ့ ရုပ်ကို ငါ၊ ဝေဒနာငါ၊ သင်္ခါရငါ၊ သညာငါ၊ ဝိညာဉ်ငါလို့ ယူလိုက်တဲ့အတွက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်။ သဘောပါသလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ဥစ္စာသည် သက္ကာယထဲမှာ ဒိဋ္ဌိဝင်ရွှပ်တဲ့ မုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုတာပါ - (မှန်ပါ့ဘုရား)။ အကြားအမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သက္ကာယဆိုတဲ့ ခန္ဓာထဲမှာ ဒိဋ္ဌိကဝင်ပြီးသလားလ အုပ်ချုပ်နေတယ် - (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သက္ကဋ္ဌေယဆိုတဲ့ လောကီခန္ဓာထဲမှာ... (ဒိဋ္ဌိကဝင်ရွှပ်နေပါတယ်ဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိကဝင်ရွှပ်နေတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒါက... ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်တုံး မေးတော့ ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ... (အကြားအမြင်မရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်... အကြားအမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ဒါ ဝင်ရွှပ်နိုင်တာပဲ... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။ ထုတ်ဖော်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် မှာ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ အတော် ခဲယဉ်းမှာပေါ့... (မှန်ပါ့ဘုရား)။ အကြားအမြင်မရှိတော့ပဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါ့ဘုရား)။

ဒါကြောင့်... သောတာပန်တည်ခြင်း အကြောင်းမှာ သူတော်ကောင်းနဲ့ ပေါင်းရမယ်က။ ထုတ်ဖော်ရမယ်က။ တစ်ခါတည်းမှတ်ပါ... (မှတ်ပါတယ်ဘုရား)။

သပ္ပရိသေဝ သံသေဝ သောတာပတ္တိ အင်္ဂါ သဗ္ဗဗျာသနံ

သောတာပတ္တိအင်္ဂါ၊ ယောနိသော မနုဿိကာရော သောတာပတ္တိအင်္ဂါ ဓမ္မာနုခမ္ပပဋိပတ္တိ သောတာပတ္တိအင်္ဂါ ဓမ္မာကောပနိ ဖြစ်ခြင်း ဒီဇောဓုဒေသာ ဝေပိတို့နုခမာမ်းပါ။

ရှေးဦးစွာ သဘောကောင်း၌ ရပ်ဝံ့ရမည်။ ပြီးမှသာ အာလုပ်ရမလဲ။ တရားနာရမယ်။ ပြီးမှသာ နှစ်သက်မိမိ အောင် လုပ်ရမယ်။ တရားနာရမယ်။ နှစ်သက်မိမိ အောင် လုပ်ရမယ်။ နှလုံးသွင်းမိမိပြီးမှသာ မှန်တဲ့အတိုင်း နှစ်သက်မိမိ ... (လျှင်ရပါမယ်ဘုရား)။

ဒီ လေးချက်မညီလို့ ချီရစ် ငါ့ဘုရားအား ဝိသိယာရ်ဖြစ်ကြီးက သောတာပန်တည်လိမ့်မယ်လို့ ပြောခဲ့ဖူးဖူးဟောဘူး။ ဟောနိုင်ပါ့မလား ... မဟောနိုင်ပါ့ဘူးဘုရား။ မဟောနိုင်ဘူးဆိုတာကော သေချာကြပြီလား ... (ငါ့သဘောပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရားကဟောပါတယ်။ လူက ငါ့အဖို့ သက္ကယဗိဇ္ဇာဆိုတာ ကာတုန်းလို့ ခုနက ဝိသယ ဝေဒနာတို့ မှေ့ဒိန္နာက အကြားအမြင်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရုပ်ကို ရှုပ် မထွာတာ သမနုပဿတိ ဝေဒနံ အတ္တတော သမနုပဿတိ။

ရုပ်ကို ငါထင်ပါတယ်။ ဝေဒနာကို ငါထင်ပါတယ်။ သညာ ငါထင်ပါတယ်။ သင်္ခါရ ငါထင်ပါတယ်။ ဝိညာဉ် ငါထင်ပါတယ်။ အကြား အမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မို့ အာရုံပေး ဒိဋ္ဌိပံ။ သက္ကာယထဲမှာ ဒိဋ္ဌိဝင်နေတယ်... (မှန်ပါတုရား)။

သက္ကာယထဲမှာ ... (ဒိဋ္ဌိဝင်နေပါမယ်ဘုရား)။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တုံး... (အကြားအမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါတုရား)။ ဒါဖြင့် အကြားအမြင်က ဘယ်ကလာတာတုန်းလို့ မေးတော့ တရားနာလို့ လာတယ် (မှန်ပါတုရား)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အကြားအမြင်က ဘယ်ကလာသလဲ.... (တရားနာပူကလာ ပါတယ်ဘုရား)။ ဒီ တရားနာမှုကလဲ ဘယ်သူ့ ဆည်းကပ်ရမှာ တုံးဆိုတော့ သူ့တော်ကောင်း ဆည်းကပ်ရမှာ။

ဒါဖြင့် အကြားအမြင် မရှိတာသည် ဘယ်နှယ်ကြောင့် တုံးလို့ မေးလို့ ရှိရင်ဖြင့် တရားမနာလို့၊ ပေါ်ကြပြီလား.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။ အကြားအမြင်မရှိဘာ (တရားမနာ ကြသေးလို့ပါဘုရား)။ အင်း— တရားဘယ်နှယ်ကြောင့် မနာ သတုံး မေးပြန်တော့.... (သူ့တော်ကောင်း မဆည်းကပ်လို့ပါ ဘုရား)။

ဒါ.... ဘယ်နည်းနဲ့မှ သောတာပန်မတည်နိုင်ဘူး၊ သဘော မပါလား.... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သောတာ ပန်တည်လိမ့်မယ်လို့ ဆိုတာ ငါ မဟောပါဘူးကွာတဲ့။ ဒီ လေးခုစုံပဲနဲ့တော့ မရပါဘူး.... (မှန်ပါဘုရား)။

တစ်ခါ.... သူ့တော်ကောင်းနဲ့လဲ ပေါင်းရဲ့၊ အကြား အမြင် လဲရှိတယ်။ နှလုံးသွင်းလဲမှန်ရဲ့။ အကျင့်ကမပါပြန်ရင်လဲ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိ မပါပြန်ဘူး။ မရဘူးကွ (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပြီလား.... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

သူ့တော်ကောင်းလဲ ပေါင်းပါရဲ့ တရားလဲ (နာပါတယ်) နှလုံးသွင်းလဲ.... (မှန်ပါတယ်ဘုရား) မှန်ပါတယ်တဲ့။ ငါ့ပင်မှန် ငြားသော်လည်း ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိ အလုပ်ကို မလုပ်ပြန်ဘူးလို့ ပြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်အောင် မလုပ်ဘူး.... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီပုဂ္ဂိုလ်လဲ သောတာပန် မတည်ဘူးကဲ့ ရိပ်မိကြရဲ့လား ---
(ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဒီလေးချက်တော့ဖြင့် ဦးဆံ့ခိုင် ညီရမယ်... (ညီရ
ပါမယ်ဘုရား)။ မညီရင် စော်ပါ့မလား၊ --- (မထော်ပါဘူး
ဘုရား)။

ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရဘူးမှတ် (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။ သဘော
ပါကြလား (ပါပါတယ်ဘုရား)။ ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် မေ့ဒိန္နာ
က ဖြေလိုက်တယ်။ အကြားအမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်။ အကြားအမြင်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ
မဖြစ်ပါဘူးလို့ ဆိုတော့ ၂ ရပြီး မသွားဘူးလား - (ပြီးသွား
ပါတယ်ဘုရား)။

အကြားအမြင် မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ-ဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား) အကြား အမြင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိမဖြစ်ပါဘူးတဲ့။ ဩော်... သူဟာ သူ့နေတာပဲ
...ဒါက သက္ကာယပဲ --- ဒီဟာ ငါမဟုတ်ဘူးလို့ သိထားလို့ ရှိ
ရင် ဒိဋ္ဌိမဖြစ်တော့ဘူး ဖြစ်သေးရဲ့လား (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။
ကောင်းပြီ။ အမြစ်သာမပြုတ်တာတဲ့ မဖြစ်တော့ မဖြစ်တော့ဘူး
.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ရာအရေးဟာက သူကတော့
ရဲမုန့်၊ စေ့ဆိုတာကိုလဲနေတိုင်းပြောတယ်(မှန်ပါဘုရား)။ ပြော
ဘူးလား ... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ဘာပါလိမ့်မလဲ... (ငရဲမုန့်စေ့ပါဘုရား)
ရဲမုန့်၊ စေ့ဖြစ်တယ် --- (မှန်ပါဘုရား)။ ငရဲမုန့်၊ စေ့အစစ်ပါပဲတဲ့

သက္ကာယဒိဋ္ဌိဇာ အင်း - ဆောဓထက် ကြောက်စရာ
အောင်းအေးတယ်။ ဒေါသထက် (ကြောက်စရာအောင်းပါ
တယ်ဘုရား)။ မောဟထက်.... (ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်
ဘုရား)။ ဣဿမစ္ဆရိယထက် (ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်
ဘုရား)။ သူ ပြုတ်ပြန်လို့ ရှိရင် သူပြုတ်သွားပြန်လို့ ရှိရင်လဲတဲ့
လောဘက လေးပိုင်းတစ်ပိုင်းကုန်ပြီ။

ဒေါသက (၁၆) ကုန်ပါတယ်ဘုရား။ မောဟကရာ (၁၆)
ကုန်ပါတယ်ဘုရား။ (၁၇) ကုန်ပြီတဲ့ အင်း... ဣဿမစ္ဆရိယ
လဲ ကုန်ပြန်တယ်။

ဒိဋ္ဌိက ခေါင်းဆောင်ထားတော့ ဒါတွေ ကျန်နေတယ်
(မှန်ပါဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိကခေါင်းမဆောင်ရင် (မကျန်ပါဘူး
ဘုရား)။ မကျန်တော့ဘူးဆိုကတည်းက ဩော် - ဒါဖြင့် သူ့ရဲ့
မျိုးစေ့ပဲဆိုတာ ပေါ်သွားတယ်.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

သူ တစ်ခု ကျန်နေရင် လောသကလဲ အကုန်ကျန်တာပဲ။
ဒေါသရော (အကုန်ကျန်ပါတယ်ဘုရား)။ မောဟကကော
(အကုန်ကျန်ပါတယ်ဘုရား)။ ဣဿမစ္ဆရိယရော ကျန်ပါတယ်
ဘုရား။ အကုန်ကျန်တာပဲ။

ဒီ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်လို့ ရှိရင် သူ့ အဖော်တွေ အကုန်ကျန်တာပဲ။
သူ့ အဖော်တွေ အကုန်ကျန်နေတယ် ဆိုကတည်းက ရန်သူ ဟူ
သ၍ ကျင်တို့မှာ ဘယ်သူ့ မှ မနိုင်သေးဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။
ရန်သူဟူသ၍.... (ဘယ်သူ့ မ မနိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒီ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပြုတ်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့လဲ သူ့နဲ့တဲ့
ဘက်တွေဟူသ၍ အကုန်ပြုတ်တာပဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။ ဒါဖြင့်
သူတစ်လုံးဖြုတ်လိုက်ရင် တဲ့ဘက်ဖြုတ်နိုင်တယ် ဆိုကတည်းက

သူဟာ ခေါင်းဆောင်ပဲ၊ ရိပ်မိရဲ့လား... (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)
အပါယ်သွားဖို့ တရားမှာဖြင့် ... (ခေါင်းဆောင်ပါတုရား)။

ခေါင်းဆောင်ဘဲဆိုတာ ကျေကျေ နပ်နပ် သဘောကျပါ။
ခင်ဗျားတို့အပါယ်ကျလို့ ရှိရင် ဒီပြင်လောကလဲ မလျော့ချင်နေ၊
ဒေါသလဲမလျော့ချင်နေပါ၊ မောဟလဲမလျော့ချင်နေ၊ ထူထာ
ဓမ္မရိယလဲ မလျော့ချင်နေ၊ သူ့ကိုသာအရင်ဖြုတ် ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

သူ့အရင်ဖြုတ် နေလို့ ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဟိုဟာ ဒီဟာ
သူပြုတ်တဲ့ နောက်ကျတော့ ဟိုက အတွဲလိုက်ပါတယ်။ သဘော
ပါလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်...ဟိုဟာတွေ ကြောက်ရမှာသာ။ သူ့ကြောက်ရမှာ
လား(သူ့ ကြောက်ရမှာပါတုရား)။ အဲဒါကြောင့်တဲ့ ခင်ဗျားတို့
လူတဲ့ တန်းတဲ့နေရာမှာလဲသူဗေဒဖောက်တာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

တော်ကြာ အလှူရှင်တွေ နတ်ပြည်ပို့လိုက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိက
အပါယ်ဆွဲချလိုက်... (မှန်ပါဘုရား)။ အင်း ... သိလ သမာဓိ
ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဗြဟ္မာပြည် ပို့လိုက်၊ အပါယ် ဆွဲချလိုက်၊
ဘယ်သူ သဗ္ဗတုန်း... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သတ္တိပါတုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိက တော်တော် အရာကျယ်တယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။ ဒါပေမယ့် သူမပြုတ်ဘဲနဲ့ လုပ်လို့ ရှိရင်တော့ ကံ
သွားပေးအုံးတော့ကွာ ဆိုပြီး သူခွင့်တော့ ပြုလိုက်တယ် ...
(မှန်လှပါတုရား)။

သူက သွားပေးအုံးတော့ သို့သော်လည်း မင်းဆွဲချမယ်ဆို
ထဲ သူ့စိတ်ထားပါတယ်။ မပါတူးလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။
ဘယ်သူပါလိမ့်... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါတုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ဝါဒ် ဂြိုဟ် အင်္ဂါတန်ကြောင့်ပစ္စည်း စား
တယ်။ သဘောတရား ... (ကျွမ်းကျင်သူများ သို့မဟုတ်
သမားမိ သမားမိတို့၏ ဗြဟ္မစုပ္ပန် ပြုလုပ်တယ်။ ဧက
တရား၊ ဝါဒ်ကြောသုတ်၊ စွဲချာယ်။ ဘယ်သူပါလိမ့် ...
(သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါတုများ)။

ဒါဖြင့် သူ့ဖြုတ်လက်တို့အတိုင်း ကိုယ်တော်တော်မကြန်
တမ်း အထက်က ပစ္စည်းတယ်။ သူ့ပြုလုပ်လို့ ခိုရာ ယာ
ယိသာဘက်ရတယ်။ သဘောတရား ... (ပါပိတယ်
တုများ) သို့မဟုတ် ... (ယာယိသာဘက်ရတယ်)။

ယာယိသာဘက်ရတယ်။ ... (ပါပိတယ်
တုများ)။ သို့မဟုတ် ... (ယာယိသာဘက်ရတယ်)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိသုတ်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသုတ် ... (ကြီး
ပါပိတယ်တုများ)။ ဒါဖြင့် ... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
လောကီ ... ကြောက်စရာပစ္စည်း ... လုပ်
တုများ)။

နောက်တစ်ခုတယ်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသုတ်၊ ရှိရင် ...
ဆင်တိုက် အလွယ်လေး ... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
တရား)။ တုများစေ့စိုက် ... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
တယ်တုများ)။

ထြက် ... ဒါဖြင့် သူ့အား ... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
နန္ဒိယကလံဖြုတ်တယ်။ သူ့ပြုလုပ်လို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော့ပဉ္စာ
နန္ဒိယကလံ ပါဆိုတောင် မလုပ်ဘူး ... (မလုပ်ဘူးပါ
ဘူးတုများ)။ ကဲ ဘယ်လောက် ကြောက်စရာကောင်းသလဲ။

ကိုင်းပေါ်ပြီလား.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဲ့ ပဉ္စာနန္ဒိယကံ ဘယ်ဟာသာကြောက် စရာကောင်းတုံး... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိကသာ ကြောက်စရာကောင်း ပါတယ်ဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သူရှိမှ ဟိုဟာလုပ်ဖြစ်တယ်။ သူမရှိလို့ ရှိရင် ... (မလုပ်ဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။ မလုပ်ဖြစ်ဘူးဆိုသဖြင့် ခင်ဗျား တို့က ကျုပ်ဖြင့် ပဉ္စာနန္ဒိယကံ အကြောက်ဆုံးပဲလို့ ငြီး ချစ် လဲ ငြီးကြလိမ့်မယ် မငြီးပါနဲ့ ... (မှန်လှပါဘုရား)။ မငြီးနဲ့ ဒိဋ္ဌိကိုကြောက် (မှန်လှပါဘုရား)။ သူပြုတ်ရင် ဟိုဟာပြုတ် တယ်။ (မှန်ပါ)။ သူ မပြုတ်ရင်(ဟိုဟာမပြုတ်ပါဘူးဘုရား)။ စဘောပါကြလား.... (ပါပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျား တို့ ကြောက်နေတာကတခြား၊ ကြောက်စရာက တခြား ဖြစ်နေ တယ် ... (မှန်ပါဘုရား) ကျုပ်က အကုသိုလ် ဖြစ်မှာ သိပ် ကြောက်တယ်။

အို... အကုသိုလ်ဖြစ်ချင်ဖြစ် မဖြစ်ချင်နေ ဒီအထင်မှားလေး ထစ်ခုသာဖြုတ်လိုက်.... (မှန်ပါဘုရား)။ ဒီအထင်မှား ဖြုတ် လိုက်ရင် တိုက အကုသိုလ်အကုန်ပြုတ်တယ်။ ရိပ်မိပလား ... (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။

ဒီရုပ်ကို ငါထင်မှ၊ ဝေဒနာ ငါထင်မှ၊ သညာ ငါထင်မှ၊ ဒီငါထင်မှတစ်လုံးဖြုတ်လိုက်လို့ ရှိရင် ဒီပြင် အကုသိုလ် သာ မှုကြောက်မနေနဲ့ ... (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောကျလား၊ ... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အရေးအကြီးဆုံးဟာ ယနေ့ညမှာ ပြောတာ သာ ပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတော့ အခုနိဂုံး၊ ချုပ်တော့မယ်နော် ...

(မှန်ပါဘုရား)။ ဧပြင် အကုသိုလ် ဘာမှမကြေစက်နဲ့။ ထူ
ခေါင်းဆောင်မှဖြစ်တာ.... (မှန်ပါဘုရား)။

တခြားသောအကုသိုလ်တွေ.... (သူခေါင်းဆောင်မှ ဖြစ်တာ
ပါဘုရား)။ သူခေါင်းဆောင်လို ရှိရင်ဖြူတဲ ငရဲကြီး ရှစ်ထပ်
ငရဲငယ်တစ်ရာနှစ်ဆယ်က သူ ခေါင်းဆောင်ပြီးတော့ပို့တာ
ဆဘောပါသလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ငရဲကြီးရှစ်ထပ် ငရဲငယ် တစ်ရာနှစ်ဆယ်ကို.... (သူခေါင်း
ဆောင်ပြီးပို့တာပါဘုရား) ကဲခေါင်း ဆောင်ဖြူထဲလိုက်ပါ။
ခင်ဗျားတို့ ရုပ်လဲ ငါမထင်နဲ့။ ဒါအနိစ္စတရားပဲ မြင်အောင်လဲ
ရှု။ ဝေဒနာလဲ ငါမထင်နဲ့ ဆယ်တစ်ခုခုမထင်ပါနဲ့။

အလုံးစုံအကုန် အနိစ္စချည့်ပဲ။ အနတ္တချည့်ပဲ။ ကိုယ်ရှေ့တွင်
မပျက်ပါနဲ့ဆိုလဲမရ၊ မဖြစ်ပါနဲ့ဆိုလဲမရ။ အနိစ္စ ခုက္ခ အနတ္တ
တွေ (ဝါ) ဒုက္ခသစ္စာတွေပဲ။ ဒီလိုသာခင်ဗျားတို့ ဉာဏ်နဲ့ ရှုနေ
လို့ ရှိရင်သက္ကာယကို ရှုနေတဲ့အတွက် ဒိဋ္ဌိဏ အလိုလိုပယ်တယ်။

ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ သက္ကာယကို အမှန်မြင်တဲ့ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိဏ ဝင်တယ်— (မှန်ပါဘုရား)။ ဒါကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဏ
ပြေးတယ်.... (ရိပ်မိပြီလား) — (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

သက္ကာယကို အမှန်မြင်တဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဏ အမြင်ဝင်တာဆို ၊
သက္ကာယဒိဋ္ဌိဏ (ပြေးတာပါဘုရား)။ ဪ — ဒါဖြို
ထူ ဆေးနဲ့သူကုမှ ရတာ (မှန်ပါဘုရား)။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို—
(သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သတ်မှ ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါနလေးနဲ့ သွားသတ်မနေနဲ့၊ မရဘူး။ သီလလေးနဲ့သွား
သတ်လို့.... (မရပါဘူးဘုရား)။ သူ့ ဆေးနဲ့သူမှရတာ ဆဘော
ကျပြီလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ ဒါဖြင့် ဝမ်းလျောနေတဲ့လူ လျက်ဆား သွားလျက်လို့ ရှိရင် တည့်ပါမလား... (မတည့်ပါဘူးဘုရား)။ သာလျော လိမ့်အုံးမယ်။ သူ့ဆေးမဟုတ်ဘဲကိုး။

သွေးဆေးတွေတာတွေ မင်တဲ့သွေးဆေး၊ အဖန်များတဲ့ ဆေးတို့ လေလိုက်စေတဲ့ဆေး ဒါတည့်လိုက်ပြန်တော့ သူ့ဆေး နဲ့သူတော့ ပျောက်သွား။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဆေးမလွဲစေနဲ့။ ဒါနဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တင်မှတ်ချင်လို့ မရဘူး။ သိသနဲ့ သမထနဲ့ (မရပါဘူး ဘုရား)။ မသုခသားတော့ ဒါနဲ့အသားဟာလဲ ဒါနဲ့ အရှိန်အဟုန် ကုန်ရင် အပါယ်သွားမှာပဲ။ သိလသားဟာလဲ သိလ အရှိန် အဖန်ကုန်ပြီဆိုရင် (အပါယ်သွားရမှာ ပါဘုရား)။ သမထသမား တလဲ သမထအရှိန်အဟုန်ကုန်ရင် ... (အပါယ်သွားမှာပါဘုရား)။

ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ သူ့ခေါင်းဆောင်ကိုမှ မသတ်ခဲ့ ဘဲကိုး။ ဒါဖြင့် သူ့ဆေးနဲ့ဆုံ မသုံးဘယ်ဆေးက၍ ကာလ ပါလိလုံး ခင်ဗျားတို့မှာဖြင့် ... (မှန်ပါဘုရား)

ကိုး... ဒါဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဘာနဲ့သတ်... လဲ ... (သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ပါဘုရား)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာက မှန်ကန်တာ ဒီဋ္ဌိ ကမြင်တာ။ အရှိကို မြင်တာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ရှိလဲ ဖြစ်ပျက်ကို သိလိုက်တာ။ ဖြစ်ပျက်ရှိလို့ ဖြစ် ပျက်ကို သိလိုက်တာဆိုတော့ အရှိန်အသိဟာ ကိုက်သွားပြီ။ အသိအသိဟာ သမ္မာဒိဋ္ဌိပဲ။ ဒီကအရှိနဲ့ ဝမ်းထဲက အသိနဲ့ ... (ကိုက်သွားပြီဘုရား)။

ကိုက်သွားလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒီအသိလေး ဘာဆိုကြမလဲ (သမ္မာ ဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုရင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြေးပြီ။ မပြေးသေး

ဘူးလား... (ပြေးပါပြီဘုရား)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပြေးကတည်းကိုက လုပ် ဒါန၊ သီလကလည်း ဆောက်တည်... (မှန်ပါဘုရား)။ အမထဝိပဿနာတွေ ကြီးစား။

ဘာကြောင့် ဆိုတော့ တက်သွား ပြန်လောတော့ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။ သူပါသွားလို့ ရှိရင်တော့ စိတ်မချနဲ့။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။ သူပါသွားရင်... (စိတ်ချေပါဘုရား)။

အဲဒါ... ခင်ဗျားတို့ အရေးအကြီးဆုံးအချက် ဘယ်တာတုံး ဆိုတာ တကယ်တော့မှာ နားလည်နေကြပြီး တစ်နိပါတ် သူပြုတ်ဖို့အရေးကြီးတယ်၊ တစ်နိပါတ်မှာဖြင့်... (သူပြုတ်ဖို့အရေးကြီးပါဘယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့်... ခင်ဗျားတို့ ဒါ သီလ နောက်တားအုံးလေ၊ သူ့အရင်လုပ်အုံးလို့ ဆရာဘုန်းကြီးက ပြောတာ၊ ဒါ သီလ နောက်မှလုပ်ပါက။

သူ့အရင်လုပ် မင်း ဟိုဂှါလုပ်ရဘူး ခေပြာဘူး။ တက်သွား ပြန်ကျလာတာ မကြိုက်လို့၊ မပြေးထုတ်ဘူးလား... (ပြောထိုက်ပါဘယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဒကာဒကာမတို့ ဝိပဿနာ ခြံရံတဲ့ ဒါနသီလမှ ဘုရားကြိုက်တယ်ဆိုတာကို ပေါ်လာပြီ... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဝိပဿနာခြံရံတဲ့... (ဒါန သီလမှ ဘုရား ကြိုက်ပါတယ် ဘုရား)။ သည့်ပြင် ဒါန ရှစ်မျိုးရှိတယ်။ သည့်ပြင်ဘာ မမြတ်ဘူးကွ။ ဒါ... တစ်ခုပဲ မြတ်တယ်။

ဒါနရှစ်မျိုး ငါ့ဟာလိုက်မယ်တဲ့။ အဋ္ဌင်္ဂ နိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်

မှာ သေသေချာချာဇာတယ်။ အဲဒါ... သက္ကာယ အဖြုတ် နှိုင်းတာ၊ ပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါန သီလ သမထနဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြုတ်ဖို့နဲ့ဘယ်သူ့ ရွှေထားမှ ကျုပ်တို့သည် အလုပ်စဉ်တည့်မလဲလို့ မေးရင် ဘယ် နှယ်ဖြေမလဲ ... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြုတ်မှပါဘုရား)။

သူ့ဖြုတ်တာကိုရွှေထား။ ပြီးတော့မှ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ချင် တဲ့ အလုပ်တွေအကုန်လုပ်။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဆိုတာက မသိလို့ ဖြစ်တာ၊ မသိလို့ ဖြစ်ပြီးသကာလ နေတော့ ခုနက လူကြတန်းကြ ပေးကြ ကမ်း ကြတာ မသိလို့ သွားဖြစ်နေတာ။ ဘယ်နှယ်ဖြစ်သတုံး ... (မသိလို့ သွားဖြစ်တာပါဘုရား)။

မသိလို့ သွားဖြစ်တော့ မသိသလို လုပ်သလို ဖြစ်နေတယ်။ ထဘောကျခွဲလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။ ဒါဖြင့် ရွှေနောက် ဓာလေးခွဲပေး။ ဘယ်လိုခွဲကြမလဲ ... (ရွှေနောက် ခွဲရပါမယ် ဘုရား)။

ဘာအရင်ထားမလဲ ... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။ သူ့ကို ရွှေထားလုပ်ရမယ်။ သူ့ကို ရွှေထားလုပ်လို့ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ရှင်းပြီဆိုတော့မှ ဒါန သီလ သမထကို ကြိုက်တာလုပ် ... (မှန်လှပါဘုရား)။

မလုပ်ကောင်းဘူး မဟုတ်ဘူး။ ဒီလောက် ဥပမာပြမယ် ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ငှက်တစ်ကောင်ကို အဆိပ်လူးတဲ့မြားနဲ့ ပစ်လိုက် စာယ်နော်။

အဆိပ်လူးတဲ့မြားနဲ့ပစ်လိုက်တဲ့အခါငှက်လည်း သေလောက်

အောင် မေ့န်ဘူး။ ပူဇော်ရုံလေး၊ ပူတ်သွားတယ်။ သွေးထွက်ရုံလေး၊ ပူတ်သွားတယ်။

ဒါဖြစ်... ဒီငှက်ဟာ ပျံတော့ဖျံ အုံးမှာပဲ။ သို့သော်လည်း ထဲ အဆိပ်မပြယ်ခင်ဘဲ သူပျံ နိုင်တယ်။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

အဆိပ်ပျံ သွားတဲ့တစ်နေ့ကျတော့ ဘာလို့ တုံးတဲ့ အဆိပ်က သူ့ထဲမှာ သွေးထွက်အောင်ပါသွားပြီ သူမပျံ သေးလို့ ဘာ ဒီငှက်ဟာ လန့်ပျံတာ ဟုတ်ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဆိပ်ပျံတဲ့ တစ်နေ့ကျတော့ လန့်ပျံ ဇာတ်သိမ်းရမယ်။ အကုန် အောက် ဝုန်းခနဲ ကျရမယ်။ ထို့အတူပဲတဲ့ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိပါသွားတဲ့ ဒါနရှင် သီလရှင်တွေလည်း အဆိပ်မပျံ သေးခင် တက်သွားတယ်။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

သူသာ အဆိပ်ပျံ ပြီးတဲ့ တစ်နေ့ကျတော့ ပြန်ကျလာတာပဲ ဆိုတာ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။ ဒါကြောင့် ဥက္ခိတ္တာ ပုညတေဇေန၊ ကာမဂ္ဂပ ဝတိ ဝတာ။ ဘဝဂ္ဂတမ္ပိ ထမ္ပတ္တာ၊ ပုနာဂစ္ဆန္တိ ဒုဂ္ဂဘိ။ ဆိုပြီးတော့ ရေးကြတယ်။ မရေးသင့်ဘူးလား... (ရေးသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

စောင်းမှုကုသိုလ်က တင်လိုက်ငြားသော်လည်း ကွာ ဗြဟ္မာ ပြည် ရောက်ပါစေ။ အတော်ကြာ အပါယ်ပြန်ကျတာပဲဟေ့။ ဒုဂ္ဂတိပြန်ကျတာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုတော့ သူ့အဆိပ်မပျံ ခင်ပေါ့လေ အဆိပ်မပျံ ခင်တော့ဖြင့် ဒါန သီလ တန်ခိုးတွေကြောင့်၊ ကောင်းထင်မှ နေမှာပဲ။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိက သူကြီးကျယ်လာတဲ့တစ်နေ့ကျတော့ ဟိုမှစ

ငါ့သားနဲ့ မယား ငါ့ဥယျာဉ်နဲ့ ငါ့နို့ ငါ့တွေ့ ရှုပ်လားရင် ပြန်
ကျတော့မှ။ မကျပေဘူးလား... (ကျပါကယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ခင်ဗျားတို့ ရွှေ့နောက် ခွဲပြီးတော့ လုပ်ဆိုတဲ့
အဓိပ္ပာယ်ကော ချမ်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သဘောပါပြီလား... (ပါပါကယ်ဘုရား)။

ကဲ... ယခု ဒီထပ်နားပါအုံး။

သာဓု သာဓု သာဓု။

အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာ တိုက်ဟောင်း
ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
ဝိသာခ နှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အမေးအဖြေ
(ဥပုသ်လုပ်ပေးတရားတော်)
(၁၃ - ၁၂ - ၆၁)

ဝိသာခက အမေးသမား၊ ဓမ္မဒိန္နာက အဖြေသမား၊ အမေး
သမားက အနာဂါမ်လို့ မှတ်ရမယ်၊ အဖြေသမားက ရဟန္တာ
လို့ မှတ်ရမယ်။

သူ ဒီနေ့ ဘာမေးသတုံး ဆိုလို့ ရှိရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟာ
ဘာကြောင့်ဖြစ်သတုံး၊ ဒါကို မေးပါမယ်။

ဝိသာခက မေးလိုက်တယ်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
ဆိုတာ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မလဲ၊ မေးလိုက်
တဲ့အခါကျတော့ တကော တကောမသန္တာက မှတ်ဖို့ရာက ရှေးက
ကော့ အရိယာတွေရှိလို့ အရိယာတွေ မဆည်းကပ် မကိုးကွယ်
လို့ အရိယာတရား မနာရလို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်၊ ယခု
အခါမှာတော့ ဒီလိုယူကြ သူတော်ကောင်းတရားကို မနာရ
မသိရလို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်လို့ မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ရှေးအခါတုန်းကတော့ ရဟန္တာတွေရှိတော့ ရဟန္တာတွေ
တရားကို မနာရ မပြုရ အရိယာ သာဝကတွေ... (မှန်ပါ)
အခုတော့ဖြင့် သူတော်ကောင်းတရား မနာရလို့ ဖြစ်တယ်လို့
မှတ်ရမယ်နော်... (မှန်ပါ)။

သူတော်ကောင်းတရား မနာရပြီ ဆိုမှပြန် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဆိုတဲ့ တရားဟာ အယ်တော့မှ ဝမ်းထဲမှာ အမြစ်မပြုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် အလွန်အရေးကြီးတဲ့တရားလို့ မှတ်ကြစမ်း.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သက္ကာယဒိဋ္ဌိလောက် အရေးကြီးတာ မရှိဘူးလို့ မှတ်ရမယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

သူတော်ကောင်းတရား မနာ ရလို့ ရှိယင်၊ သပ္ပာယ်သာန် အဒဿာဝိ -- သူတော်ကောင်းတရားကို မမြင်ရ မကြားရလို့ ရှိရင် တစ်ခါတည်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိက အယ်အခါမှ မပြုတ်ဘူး ဆိုတဲ့စွာ မှတ်ထားရမယ်....(မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိသူတော်ကောင်းတရားကို အခု ဟောတော့မယ်တဲ့၊ ခန္ဓာငါးပါးမသိလို့ ပေါ်တဲ့အချိန်မှာ မသိလို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ရတယ်လို့ မှတ်ထား.... (မှန်ပါ့) ပေါ်တဲ့အချိန်မှာ မသိလို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ရတယ်။

ပေါ်တဲ့အချိန်မှာ မသိလို့ နော်....(မှန်ပါ့) ပေါ်တဲ့အချိန်က -ဥပမာမယ် တောင့်တယ် တင်းတယ် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ထောင့်တင်းတယ်ဟာ.... ငါတောင့်တယ်၊ ငါတင်းတယ်လို့ ဆိုတော့ သူတော်ကောင်းတရား မနာရတော့ ဝါယောခါတ်ကို ပင်လျှင် ငါ တောင့်တယ်၊ ငါတင်းတယ် ဖြစ်လာတယ် (မှန်ပါ့)။

သူတော်ကောင်းတရား နာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဟာ ဝါယောခါတ် ဖေါက်ပြန်တာဘဲ၊ ဒီလို သိသွားရတယ် (မှန်လှပါ့ဘုရား)။

ဝါယောခါတ်ဆိုတာ ဖေါက်ပြန်တာဘဲလို့ သိသွားပြန်တော့လို့ ဟင်....ဝါယောခါတ် ဝါယောခါတ်လို့ သိသော

ကြောင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါငါနဲ့ မဆေတော့ဘူး၊ ဝါယောဓါတ်ဟာ ဝါယောဓါတ်ပဲ - (မှန်ပါ)။

ပူဇာတယ် - အေးလာတယ်၊ ငါပူလာတယ် - ငါအေးလာ ပြန်ပြီ၊ ငါခက်တာဘဲ - အစရှိသည်နဲ့ သူတော်ကောင်းတရား မနာရတော့ တေဇောကို ငါထင်စိုက်တယ်... (မှန်စွာပါ ဘုရား)။

ငါ့အသားတွေ လှုပ်လာပြီ၊ ငါ့အသားတွေ ဘာများဖြစ် ချင်လို့ မပြောတတ်ပါဘူး။ သွက်ချာပါဒများ လေဖြတ်ချင် လို့ များ အစရှိသည်နဲ့ ဒီလိုတွေကြတယ်။ စင်စစ်တော့ ဘာ မှ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝါယောဓါတ်က လှုပ်ပြီးသကာလ နေတာ၊ ငြိမ်နေပြန်လဲ ဝါယောဓါတ်က ငြိမ်နေတဲ့ဥစ္စာကို ဝါယော ဓါတ်ဆီသို့ မရောက်ဘဲနဲ့ ငါလှုပ်တာ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်၊ အဲ ဒီတော့ ဝါယောဓါတ်ကို ငါစွဲတယ်နော်... (မှန်ပါ)။

ဥပမာမယ် - ဆီးလှန်တယ် ဆီးချုပ်တယ်၊ ငါဘာဖြစ်ပါ လိမ့်မလဲ၊ ဆီးကိုလဲ ငါလုပ်တာဘဲ... (မှန်ပါ)၊ ဝင်စစ်အာပေါ ဓါတ်ကို ငါလုပ်နေတာ... (မှန်ပါ) သူတော်ကောင်းတရား မနာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဒါငါရည့် ဖြစ်နေမှာပဲ... (မှန်လှ ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ရှုပ်ကို ငါထင်လို့ ရှိဖန်လဲ- သူတော်ကောင်း တရား မနာရလို့ ရှိရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်... (မှန်ပါ)။

“ရှုပ် အတ္တတော သမနုပဿတိ၊ ရှုပ်ဝန္တံ ဝါ အတ္တာနံ” ရှုပ် ရင်ကို၊ အတ္တတော - ငါဟူ၍၊ သမနုပဿတိ - ရှုနေ၏။ ဒါငါပဲ၊ ငါတော့ ခက်တာပဲ၊ ငါတော့ ဒါနဲ့ သေရမှာ

ပဲ အစရှိသည်နှင့် သက္ကာယကိုဒိဋ္ဌိက သူ့ဘော်ကောင်းကောင်းကုန်ကို မနာရတော့ ခါတ်လေးပါးကို ငါလုပ်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာက နာဘက်က လေးပြန်လဲ ချာပြန်လဲ ငါ၊ ယားပြန်လဲ ငါ၊ ငါယားကုန်ပြီ ငါနာကုန်ပြီ ဆိုလို့ ရှိရင်လဲ သူတော်ကောင်းကောင်းကုန် မနာရလို့ ရှိရင် ဝေဒနာကုန်ပေါ်တာ မသိဘူး၊ ဝေဒနာကုန် ပျက်တာလဲ သိတော့ ဒါသက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ရမှာဘဲ... (မှန်ပါ)ဘုရား။

သညာကလဲ ငါမေ့တတ်လိုက်တာ ငါဘာဖြစ်တယ် မသိဘူး။ သညာပျောက်သွားတယ် အပြီးသတ်တော့... (မှန်ပါ) သညာကလေးရှိနေတာ သညာကလေးပျောက်သွားတော့ ငါမေ့တယ်ဖြစ်တယ်။ စင်စစ်တော့ဖြင့် သညာရှိနေလို့ ရှိရင် မှတ်တာက သညာက မှတ်တာကိုး၊ ငါ မမှတ်ပါဘူး၊ ငါ့မှာ အမှတ်သည်းခြေ မရှိပါဘူး၊ ဒါသညာ ငါလုပ်ပစ်လိုက်တယ် ... (မှန်ပါ)။

မေ့သွားတဲ့ အခါကျတော့ သညာ ချုပ်သွားတာကိုလဲ သူမသိလိုက်တော့ ငါမေ့ပြန်ပြီ၊ ငါဒီလိုသာ မေ့နေမယ်ဆိုယင်တော့ ငါစီးပွားရေးနဲ့ ငါနဲ့ ခက်ပါသေးရဲ့ဆိုတော့ သညာ... သွားတာကို သူမသိလိုက်တဲ့အတွက် သညာပေါ်တာ ဟုလဲ သူမသိတဲ့အတွက် သညာ... မှု ပျောက်မှုကိုလဲ သူမသိတဲ့အတွက်တဲ့... ဦးသံဓိုင်ရေ ဒ... ပြန်တားဘဲ... (မှန်ပါ) ငါမေ့သွားတယ်၊ ငါမေ့သွားတာ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ သညာ ပျောက်သွားတာ... (မှန်ပါ)။ သညာ ပျောက်သွားတာပါ ဘုရား။

ပေါ်လာပြန်တော့ သူတို့က ငါမှတ်ထားတာ ဘယ်သူယူသွားပါလိမ့်၊ ငါမှတ်ထားတာ ဘယ်သူ ယူသွားပါလိမ့်၊ သညာပေါ်လာပြန်တော့လဲ ငါဆုပ်ပစ်လိုက်တယ်... မှန်ပါ။ ။

သညာ ပျောက်သွားတော့လဲ ငါ မေ့မေ့လွန်းလှပေလိ... ဆိုပြီး ကိုယ့်အိပ်ကိုများ စိတ်ဆိုးစိတ်တမ်း ပြန်ပါ။ ။

ဟိုက သညာက အနတ္တသဘောကို ပြောလိုက်တာ (မှန်ပါ) အနတ္တသဘော ပြောလိုက်လို့ ရှိရင် သူက စိတ်ဆိုးတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)။ ။

သင်္ခါရဆိုတဲ့ဥစ္စာသည်ကလို့ ဆိုရင်ဖြင့် ဝေဒနာသညာမှ တစ်ပါး စောနာတို့ ထိနမိဒ္ဓတို့ ဒါတွေဟာသင်္ခါရတွေပဲ... (မှန်ပါ) အို... ငါအိပ်ချင်လိုက်တာ ငါ့ငိုက်ငိုက်နေတယ် ဆိုတော့ ထိနမိဒ္ဓကို ငါထင်လိုက်တယ်၊ သင်္ခါရကုန္ဒကို ငါထင်လိုက်တယ် (မှန်ပါ)။ ။

ဒါဖြင့် “ သင်္ခါရံ အတ္တဿော သမနု ဝေဒနာ ” ဆိုတော့ ဥစ္စာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ) ကတ္တ ယဒိဋ္ဌိလဲ ဖြစ်တယ်၊ ဥစ္စာဒိဋ္ဌိလဲ ဖြစ်တယ်လို့ တကား တကားပဲ က မှတ်ထားပါ။ (မှန်ပါ)။

ငါ့ဘိဝေဒနာ ကိုလို့ ရှိရင်လဲ စိတ်ကို စိသာဏာသာ ငါထင်တာပဲ... (မှန်ပါ) ငါ့ဘိဝေဒနာ ကိုလို့ ထင်တယ်ဆိုတော့ ဖေါက်ပြန်တဲ့စိတ်ကိုပဲ ငါ ဖုတ်ပြု ဘာပဲ... (မှန်ပါ)။ ။

အဲဒါကြောင့် သူ့ဘိဝေဒနာကား ကား မနာမုပိ ရှိရင် သူမှတ်တော့ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ခိုဦးဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)။ ။

သူတော်ကောင်းဆရာ မနာရရင် ... (ပရပတိတွေ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ သက္ကာန်ပရပတိနဲ့လဲ အတူတူ နေရပြန်၊ ပေါ်တိုင်းလဲ ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေမယ် ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ငရဲအိုးမျက်စပစ်နေတာ တစ်နေ့ဘယ်နှစ်ကြိမ်တုံးမေးရင် အယ်နယ် ပြေကြပယ် (အကြိမ်ပေါင်း မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား) မရေတွက်နိုင်ဘူးတဲ့ အဲဒီတော့ မေ့ဒိန္နာကပြောလို့ ဒီလိုစွဲတာတွေဟာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဖြင့် သညာ ငါစွဲတာတွေ ဝေဒနာငါစွဲတာတွေ ဓန္ဒာ ငါးပါးတစ်ခုခုပေါ်လာတိုင်း ငါစွဲတာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဆိုတာ သဘောကျတယ်၊ (မှန်ပါ) သက္ကာယဒိဋ္ဌိမရှိတာ ပြောစမ်းပါဦးတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟာ ဘယ်လို မရှိတာတုံးတဲ့။

မေ့ဒိန္နာက အိုဥပမာ ရုပ်ပေါ်လာတယ်၊ ခုနစ်က လှီပဲ တောင့်တယ် တမ်းတယ်ပေါ်လာတယ်၊ ဝါဒယာခေါ် အဲဒါကို “နေကံမမ၊ နေသောဟ မသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ၊” ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးလို့ ယူလိုက်လို့ ရှိရင် ဒါသက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်တာဘဲ ... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာကလေးပေါ်လာလဲ ငါ့ကိုယ်လဲ မဟုတ်ဘူး ငါ့ဟာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ဥစ္စာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီလို ယူနိုင်လို့ ရှိရင် ဒါဟာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားတာဘဲတဲ့၊ (မှန်ပါ) ဒါမေ့ဒိန္နာရဟန္တာမက ဟောနေတာ ... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာပေါ်လာတာလဲ ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ပါဘူး။ ထိုနမိဒ္ဓ ပေါ်လာတာလဲ ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီဥစ္စာ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တပါဘဲလို့ ရှိနိုင်လို့

ရှိရင်လဲ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်သွားတာပဲလို့ သူ့ဝင်ပုန်းသယ်ကို ဟောနေတယ်... (မှန်ပေါ့ဘုရား)။

စိတ်တွေပေတီထာဝရ ဘယ်စိတ်ပေတီပေတီ စောင့်... စိတ်ဟာ စိတ်ပဲ ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူး အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတွေသာ အစစ်ပဲလို့ ဒီလို ဝေပန်နိုင်လို့ ရှိရင်လဲ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ပါဘူး... (မှန်ပေါ့)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းက ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာ ထင်ရင်... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်) ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးထင်ရင်... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တကော တကောမတွေ့မှသာ ဘယ်အခါဆို ဝိပဿနာ နှလုံးသွင်းတဲ့အခါ ကျလို့ ရှိရင် ဒီဥစ္စာ ငါ့ဥစ္စာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ဟာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ကိုယ်လဲ မဟုတ်ဘူး၊ မေ့သဘောအတိုင်း ဝေဒနာမေ့ဖြင့် မေ့ပေတီပြီး မေ့ယှက်နေတာဘဲ ဆိုတာကို ဉာဏ်က ဦးတည်ကြပါ... (မှန်ပေါ့ဘုရား) ဉာဏ်က ဦးတည်လိုက်လို့ ငိုယဇ်တော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားတယ်... (မှန်ပေါ့)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် မှန်လို့ မှီယင်ဖြင့်တဲ့ အပါယ် လေးပါးတော့ ကျေတာ အမှန်ပဲဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ... (မှန်ပေါ့)။

ထောင်းပြီ ဒါဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဓမ္မဒိန္နာ ဘယ်လိုတရားနဲ့ ရှုမှ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါလိမ့်လဲ၊ ဒါဆက်မေးပြန်တယ်... (မှန်ပေါ့)။

အို သက္ကဏသဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ်ဆိုတာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ရှုမှ ပြုတ်
တယ် အဲဒါမှတ်ထားကြပါ... (မှန်ပါ)။

သက္ကဏသဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ်ဆိုတာ ဘာတုံး... (မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ရှုမှ
ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ ရှုမှ သက္ကဏသဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ် ဆို
ကတော့ သမာဓိကျပြီး မဂ္ဂင်မတူဟာ အကွဲအပြား မရှိ
ဘူးလားလို့ တစ်ခါဆက်မေးပြန်တယ်... (မှန်ပါ) ဟာ ရှိတယ်
တဲ့၊ သီလမဂ္ဂင် သမာဓိမဂ္ဂင် ပညာမဂ္ဂင်ရယ်လို့ ရှိသေးတယ်
ဒါမှတ်ထားရမယ်နော်... (မှန်ပါ)။

သီလမဂ္ဂင် သမာဓိမဂ္ဂင် ပညာမဂ္ဂင်လို့ မဂ္ဂင်သည်သုံးပါး
ရှိတယ်လို့ ဘုန်းကြီးတို့ တကော တကောမတော့က မှတ်ထားရ
မယ် (မှန်ပါ)။

သီလမဂ္ဂင် သမာဓိမဂ္ဂင် ပညာမဂ္ဂင်လို့ မဂ္ဂင်ဘယ်နှစ်ပါး
ရှိသတုံး... (သုံးပါးရှိပါတယ်ဘုရား) သုံးပါးရှိတယ်လို့ မှတ်
ထားကြပါ။

နို့ သီလမဂ္ဂင်က ဘာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ “သမ္မာဝါစာ
သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါစာ-ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ၊ မုသား
မပြောဘာ သမ္မာဝါစာ... (မှန်ပါ) စကားကိုဆိုတာ မဟုတ်
ပါဘူး။ မုသားကြည့်ရောင်ယင် သမ္မာဝါစာ၊ ပါဏာတိပါတ
အဒိန္နာဒါန ကာမေသု ဝိစ္စာစာရကို မလှန်ကျူးရင် သမ္မာ
ကမ္မန္တ၊ လိမ်လည် ကောက်ကျစ်ပြီး အသက် မမွေးလို့ ရှိရင်
သမ္မာအာဇီဝ ဒါသီလမဂ္ဂင်ပါလို့ ဖြေလိုက်တယ်။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် သီလမဂ္ဂင်တော့ ကျေနပ်ပါပြီ သမ္မာဓိ
မဂ္ဂင်တော့ ဘယ်နှစ်ပါးရှိဘာတုံးတဲ့ ဓမ္မဒိန္နာဏအို သမ္မာဝါယမ

သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိပေါ့တဲ့။

ဟုတ်ပြီ ဓမ္မဒိန္နာ ဒါတော့ ကျေနပ်ပြီ ဘယ်နှယ်
ကြောင့် သုံးခု ပြင်နေရသတုံးလို့ ဟာ... သုံးခုဖြစ်နေတာ
အခြားမဟုတ်ဘူး။ သို့သော် တစ်ခုတည်းနဲ့ ကိစ္စကုန်ပြီးအောင်
မလုပ်နိုင်လို့။ ဒါမှတ်သားကြပါ... (မှန်ပါ)။

သုံးခုရှိနေကာ (တစ်ခုတည်းနဲ့ ကိစ္စပြု အောင် မလုပ်နိုင်လို့
ပါဘူး)

အဲ တစ်ခုတည်းနဲ့ ကိစ္စပြုအောင် မလုပ်နိုင်ဘူး။ သမာဓိ
ထည်ပါတယ် ဆိုလို့ ရှိရင်ပြင်တဲ့ ဝိရိယလဲ ပါဦးမှ သတိလဲ
ပါဦးမှ တည်နိုင်ပါတယ်။ (မှန်ပါ)။ ရှားပလာ... (ရှားပါပြီ)။

ဝိရိယကော... (ပါဦးမှ) သတိကော... (ပါဦးမှပါ) အဲဒါ
မှ သမာဓိ ထည်နိုင်တယ်တဲ့။ သမာဓိတည်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။
သမာဓိတည်ဖို့ အရေးကြီးတယ်ဆိုပေမဲ့လဲ ဝိရိယနဲ့ သတိမပါ
ယင် အတည်နိုင်ပါဘူး ဆိုပြီးနော် ကို သူတို့ကား ဘာဘာတိုင်း
အဋ္ဌကထာဆရာက ဥပမာ ပေးတယ်တယ်။ မမို့ မမို့ပန်ကို
ကောင်းကင်မှာ အထက်မှာ မမို့ တမို့ ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်ပွင့်တစ်ပွင့်
အဲဒီ မမို့ တမို့ ပန်းပွင့်တစ်ပွင့် ရှိနေတဲ့အခါကျလို့ ရှိတင် ဘယ်
လိုလုပ် ဆုတ်မလဲ... အဲ ဒီနဲ့ ကို ခူးမလဲ။ တစ်ယောက်က
ကုန်းပေးမယ်။ တစ်ယောက်က ကုန်းတဲ့အပေါ်မှာ... ကံရ
မယ်။ တစ်ယောက်က... ကားကား ပြီး ပခုံးပေးမယ်။ တက်
တဲ့လူ လက်ကိုးဖို့ (မှန်ပါ)။

ထို့အတူပဲ တစ်ယောက်က ကုန်းပေးရမယ်။ တစ်ယောက်
က အနားနားက ရပ်။ တစ်ယောက်က အပေါ်တက်ပြီးရပ်တဲ့
လူ ပခုံးကိုးဖို့ မှုလက်တစ်ဘက်က နေပြီး လိုတဲ့ပန်းကို ဆုတ်ရ

ပယ်... (မှန်ပါ) မမို့တမိပန်းမှာ ဒီသုံးယောက် ပေါင်းမိမှ ပန်းတစ်ပွင့်ကို ဆီခြေရရ ဆွတ်ခူးနိုင်တယ် ဆိုတဲ့ ဥပမာမှတ်ကြရမယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကဲ ဒါဖြင့် မမို့တမိပန်းဆွတ်ပုံသည် ဘာကြောင့်ထုံး ဆိုတော့ ရပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ပန်းမဆွတ်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ) ကုန်းနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ... (မဆွတ်နိုင်ပါဘုရား) အပေါ်တက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ... (ဆွတ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

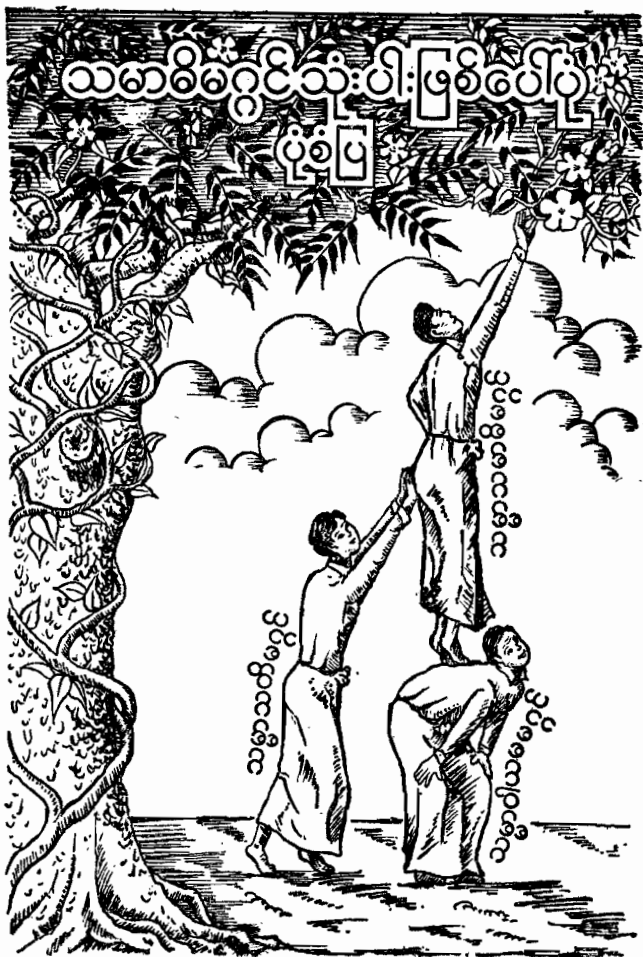
အပေါ်တက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲယိုမိမ်းယိုင်နွဲ့နေမယ်ဆိုလို့ ရှိရင်လဲ မဆွတ်ခူးနိုင်ဘူး။ သဘောကျပါလား... (ကျပါပြီ)။

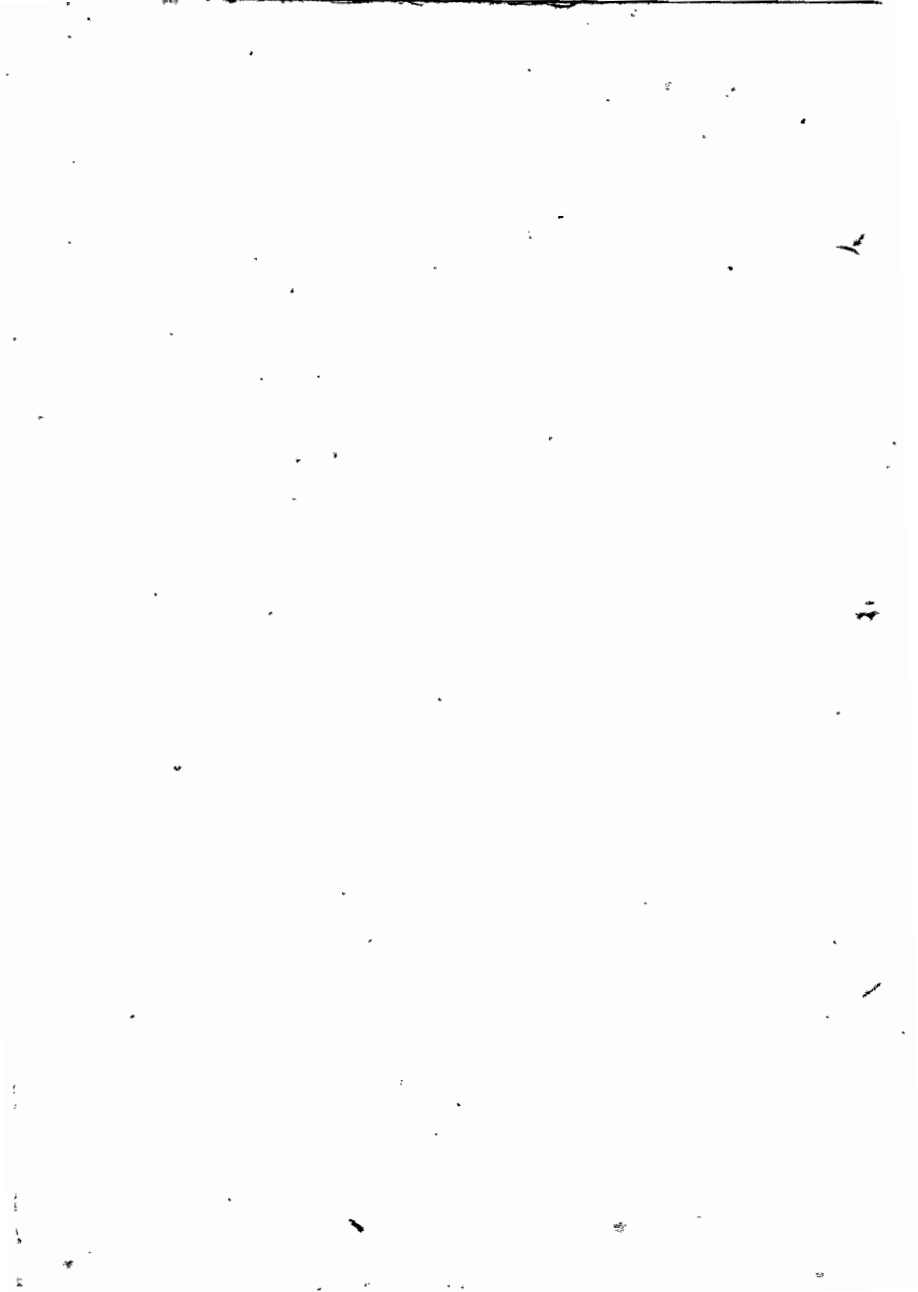
ထို့အတူပဲတဲ့ ဝိပဿနာအလုပ်လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သမ္မာဝါယမ ဆိုတဲ့ ဝိရိယ မဂ္ဂင်က ကုန်းပေးတဲ့ လှနဲ့ တူတယ်... (မှန်ပါ) သတိဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ပခုံးလေးနဲ့ အနား နားက ကပ်ပြီး ရပ်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ တူတယ်... (မှန်ပါ) သမာဓိ ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ကုန်းတဲ့ အပေါ်တက်ပြီး ခုနင်က ပခုံး ကိုင်ပြီး သကာလမှ ဆီခြေရရ အပေါ်က ပန်းကို ဆွတ်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ တူပါတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပန်းတစ်ပွင့်ရဖို့ သယ်နှစ်ယောက်ကူရသတဲ့... (သုံးယောက်ကူရပါတယ်)။

သုံးယောက်ကူမှု ပန်းတစ်ပွင့်ရသလို ဒီမှာလဲ ဝိပဿနာအလုပ် အားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဒီသုံးခုမပါလို့ ရှိရင် ဖြစ်ကို မဖြစ်နိုင်တဲ့ အတွက် ဆူတို့သည် သမာဓိ၏ အခြံအရံ ဝိရိယနဲ့ သတိဟာ သမာဓိအားပေးမှုတစ်ခုလို့ မှတ်ကြစမ်းပါ (မှန်ပါ)။

ဝိရိယနဲ့သတိဟာ... (သမာဓိ အားပေးမှုတစ်ခုပါဘုရား)။

သမာဓိအားပေးမှု တစ်ခုဆိုတော့ ဒါက ထကာ ထကာမ
 တော့မှာ အော်...ဝိရိယလဲ ပါဦးမှကိုး။ သတိကလည်း ဘေး
 က ငြိမ်ငြိမ်ပန်းဆွတ်နိုင်အောင် ကိုင်ရသလို ဒါမှ သမာဓိ ဆို
 ထဲပုဂ္ဂိုလ်က အပေါ်ကနေ ပန်းဆွတ်နိုင်သလို ကိုယ်မှာလဲ
 ဝိပဿနာရှုစော့မယ်ဆို ဝိရိယလွှတ်လို့လဲ မရဘူး။ သတိ
 မထားရင်လဲ ... (မရပါဘုရား)။ သမာဓိ မပါလို့ ရှိရင်လဲတဲ့
 အာရုံကို စိုက်ခနဲစိုက်ခနဲ မဘူးဘူး ... (မှန်ပါ) ရှမ်းပထား
 (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သမာဓိ မဂ္ဂင်သုံးခု နေတဲ့ အကြောင်းဟာဖြင့် ဒီ
 ဥပမာနဲ့ပဲ ဦးသံဒွိမ် ရှင်းလောက်ပါပြီ... (မှန်ပါ)ဘုရား။

သမာဓိ မဂ္ဂင်မှာ သုံးယောက်ပေါင်းမှ ကိစ္စတစ်ခုပြီးတယ်...
 (မှန်ပါ)ဘုရား) သုံးယောက်ပေါင်းမှ (ကိစ္စတစ်ခု ပြီးပါတယ်
 ဘုရား)။

ထို့အတူပဲတဲ့ ခပ်ဗျားတို့ ဝိပဿနာအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
 များ သမာဓိ တည်ချင်လို့ ရှိရင် သတိကို လက်လှေ့တံခွဲ
 ဝိရိယမလျော့နဲ့... (မှန်ပါ) ဒါမှသာလျှင် သမာဓိသည် လိုရာ
 ပန်းကို ဆွတ်နိုင်သလို ခုနစ် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနုတ္တဆိုတဲ့ ဝေဒနာ
 ဖြစ်ပျက် စိတ် ဖြစ်ပျက်တွေကို ထူ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်မိ
 အောင် ဖမ်းနိုင်တယ်... (မှန်ပါ)ဘုရား)။

ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မိအောင် ဖမ်းနိုင်တာသည် ဆူတို့
 သုံးယောက်ပေါင်းမှ ကိစ္စပြီးတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာသုံးခုသော ဓမ္မ
 ပေါင်းမှ ကိစ္စပြီးနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မမြင်သေးဘူး ဆိုလို့ ရှိရင်
ဒီသုံးခုထဲက တစ်ခုခုလိုလို မှတ်ပေတော့ ... (မှန်ပါ)ဘုရား။

မမြင်သေးဘူးဆိုရင် ... (ဒီသုံးခုထဲက တစ်ခုခုလိုနေလို့ပါ ဘုရား)။

အဲဒါ ဖြစ်ပျက်ကို မမြင်သေးပါဘူး။ ကျုပ်တို့ဖြင့် ရှုနေ တာ ကြားပြီဆိုလို့ ရိယဉ် ခောက်က ကုန်းပေးတဲ့ ဝီရိယနဲ့ တူ တဲ့ယင်လဲ ညွှရမယ်... (မှန်ပါ) ဘေးက ရပ်ပြီး ပခုံးကကေး ပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်လက်ကိုင်ဖို့ရာ... (မှန်ပါ) အဲဒီပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရင်လဲ အညံ့ဖြစ်ရမယ် ... (မှန် ပါ) ဆတိရင်လဲ ချို့ယွင်းနေရမယ်။ ဒါကြောင့် သမာဓိ သည်...တဲ့ ဖြစ်ပျက်ရှိရာသို့ စိုက်ခနဲ စိုက်ခနဲ မသွားဘူး - (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပပြီ)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ရှိရာ စိုက်ခနဲသွားချင်ယင် ဒီသုံးခုလဲ အရေး ကြီးတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် သမာဓိ မဂ္ဂင်ဆိုပြီး ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဆတိ ဝီရိယ ထည့်ရပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ ဝန်းခူးတဲ့ ဥပမာနဲ့ပြလိုက် တယ် ... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား - (ရှင်းပပြီ)။

သမာဓိမဂ္ဂင်ဆိုပြီး သမာဓိကလေး တစ်လုံးတည်း နေပါ တော့... ဆိုတော့ အို... သမာဓိက သူ့ချည်းဘက်သက်သာ မှ မလျော်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါဘုရား) ဝီရိယဘလဲ နေတာက တွန်းပေးမှ ... (မှန်ပါ) ဆတိကလဲ ဒီနေရာဆွတ်ပါ- ဒီနေရာ ဆွတ်ပါ- ဒီနေရာကပါ- ဒီနေရာ ရှုပါဆိုတာ သူကလဲ အကူ အညီပေးဦးမှ ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပပြီ)။

ဒါဖြင့် တကား တကားမတွေ့မှာ ဖြစ်ပျက်ဆီကို စိုက်ခနဲ စိုက်ခနဲ မသွားခြင်းဟာ ဩော်... ဒီသုံးခု တစ်ခုခု သုံးခုပေါင်း မှ ဖြစ်တဲ့ဥစ္စာကို ဒို့တစ်ခုခု ချို့ယွင်းနေတယ် ဆိုပြီး သကားလ

ချို့ယွင်းတာကို ကိုယ်တိုင်သိအောင် လုပ်ရမယ်... (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

ချို့ယွင်းတာ ကိုယ်တိုင်သိအောင် လုပ်လို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ...
ခင်ဗျားတို့ အားနဲ့ဘဲ ဖြစ်ပျက်ဆီသို့တဲ့ သမာဓိသည် ဦးတည်
ပေါ်လိမ့်မယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပြီနော် ... ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သမာဓိသည် ဦးတည်ပြီးသကာလ နေလို့ ရှိရင်
သူက မြင်းပေးလားလို့ မေးတော့ သမာဓိဟာ ဒီနေရာနဲ့တည့်
တာပဲ ရှိတာပဲ (မှန်ပါ့) ဖြစ်မှု ပျက်မှုကိုဘေး သူက မမြင်
မြင်ဘူး... (မှန်ပါ့)။

သမာဓိက လိုချင်တဲ့ဘက် စိုက်ကာကလေးဟာ သမာဓိ
(မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက်လို့ မြင်သလား... ဆိုတော့ အို... ဖြစ်ပျက်
ကိုးတာ ဉာဏ်က မမြင်ရမှာ သူနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး... (မှန်ပါ့
ဘုရား) သဘောကျပါသလား... (ကျပါပြီ)။

ဘာက မြင်သလားလို့ မေးတော့ သတိကလဲ မြင်တာ
မဟုတ်ဘူး အကူအညီပဲ၊ သမာဓိကို တည့်ပေးတာပဲရှိတာပဲ။
ဝိရိယကကော မင်းမြင်သလားလို့ မေးလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဝိရိယ
ကလဲ သူ့ဘည်း ခုတ်ကလဲ မမြင်ပါဘူး၊ ရှင်းပလား... (မှန်ပါ့
ပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူတို့သုံးခုသည် သမာဓိကို သူတို့ သုံးခုပေါင်းပြီး
အလုပ်ထုပ်မှသားလျှင် အာရုံတစ်ခုစီသို့ တည့်တာပဲရှိတယ်၊ ၎င်း
အာရုံဘဲ ဖြစ်ပေတယ်လို့ သူတို့က မသိကြဘူး... (မှန်ပါ့)
ဒါးသဘောမျှမျှမှတ်ပါ... (မှန်ပါ့) အလုပ်သမားမှာ အရေး
ကြီးပါတယ်၊ ဓမ္မဒိန္နာက ပြေတာပါပဲတဲ့။

ဒါဖြင့် သမာဓိမဂ္ဂင်သုံးပါး ရှိထိုက်-မရှိထိုက် ... (ရှိထိုက် ပါဘုရား) သုံးခုပေါင်းမှပဲ ကိစ္စတစ်ခု ပြီးမှာပေါ့။ သုံးခု မပေါင်းလို့ ရှိရင် ... (မပြီးပါဘုရား)။

ဝိရိယကလဲ ပန်းဆွတ် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သူ့မှိတော့ ကုန်းပေးရ တယ်။ သတိကလဲ ကုန်းနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နားက နေ့ ရင်ပြီးသကာလ အပေတက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ငြိမ်ဆိမ်မှု၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) အပေတက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ငြိမ်ဆိမ်မှသာလျှင် လိုရာ ပန်းကို သူသည်မှီနိုင်တယ်... (မှန်ပါ)။

ပန်းတို့၏ အကောင်းအဆိုးကို ရွေးတတ် အလားလို့ မေး ထဲ့အခါကျတော့ အမာဓိက ပန်းမှီတာပဲရှိတယ် အကောင်း အဆိုးမရွေးတတ်ဘူး ... (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်လို့တုံး သူ့ဘာသည် ကြည်မှုတစ်ခုကိုသာလျှင်စီအ ရံ့ရှိရာဝတ်ဆင်ပေးတာပဲရှိတာတဲ၊ သူက ထိုးထွင်းပြီးသကာလ ဟောတာ အပြစ်တဲ့ ဟောစီအ အပျက်ပဲ၊ ဟောစီအ အခါရပဲ၊ ဟောစီအ အနိစ္စပဲ ဒါတော့ သူနဲ့မဆိုင်ဘူး ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သူနဲ့မဆိုင်တာကို ဘယ်နှယ် ြာင်ထုံးလို့ မေး ထဲ့ အခါကျလို့ ဆိုရင်ဖြင့်တဲ့ သူဟာ ပညာမဂ္ဂင်၏ အကူအညီပဲလို့ မှတ်ရမယ် ... (မှန်လှပါဘုရား) ပညာမဂ္ဂင်ကိုအကူအညီ ပေးတဲ့ ထောင်းသုံးခု (မှန်ပါ) ရှင်းပြလား ... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဘာအားပေးပါလိမ့် (ပညာမဂ္ဂင်ကိုအကူအညီအားပေး ပါတယ်ဘုရား) ပညာမဂ္ဂင်ကို အကူအညီပေးတဲ့ ထောင်းသုံးခုလို့ မှတ်ရမယ် ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဓမ္မဒိန္နာ သိပါပြီတဲ့၊ သမာဓိဆိုတဲ့ဥစ္စာ ကြော် ... သုံးဟောက်ပေါင်းမှပဲ ကိစ္စကြီးတစ်ခုကို အညံ့ပေးနိုင်တဲ့ စွမ်း

ရည်သတ္တိရှိတယ်ဆိုတာ ကျေနပ်ပါပြီ၊ ပညာမဂ္ဂင်ပြောစမ်းပါ ဦးဆိုတော့ ဆို... သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပပေါ့၊ ခါပဲဖြေလိုက် တယ်... (မှန်ပါ)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပပေါ့လို့ ဖြေလိုက်တယ်၊ နဲ့ သားပြု လို့ ပညာထစ်ခုတည်းမှာ သမ္မာသင်္ကပ္ပကတို့နေရသေးသလဲလို့ မေးဖို့ ချိန်ရောက်သတယ်... (မှန်ပါ) မရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ရောက်တော့ကို စီလိုပါတဲ့ ဟိုဘက် စီဘက် အကောင်း ဆိုတဲ့ ခရီးချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဥပမာ မျက်လုံးကတော့ ပါပါ ခဲ့တဲ့၊ ဟိုဘက် စီဘက် အကောင်းကဆိုး ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကတော့ ဟိုဘက် စီဘက် လှည့်လှန်ပေးနိုင်တဲ့ ဆင်းတစ်ခု ဆကူမညီ လိုသေးတယ်... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပစား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဥပမာမယ် စီကနေ့ မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တယ်၊ မျက်လုံး နဲ့ကြည့်လိုက်တော့ထစ်ဘက်တွင် သိရတယ်၊ ဟိုဘက်ဘက်ဘာဖြစ် နေတယ်လို့ သိပါမလား... (မသိပါဘုရား) ဆိုတော့ ဟိုဘက် စီဘက်လှန်ပေးတဲ့ဥစ္စာ လိုဘူးလား... (လိုပါတယ်) လိုတယ်၊ ဝါးကြာင့်... စီဘက်ကတစ်မျိုးပါလား၊ စီဘက်က တစ်မျိုးပါ လားဆိုတာ လိုသလိုပဲ သမ္မာသင်္ကပ္ပဟူ သက ဟိုဘက် စီဘက် မြင်ကွင်းကို အကွက်ပေး လိုသေးတယ်... (မှန်လှပါ) ခိုင်မိသတား... (ခိုင်မိပါပြီ)။

သမ္မာသင်္ကပ္ပက... (မြင်ကွင်းကို အကွက်ပေးပေးပါတယ်)။ အဲ... မြင်ဘို့မှ အကွက်ပေးပေးတယ်၊ ဖြစ်တဲ့အကွက်ကိုလဲ သူပေးပေးတယ်... (မှန်ပါ) မျက်စုံအကွက်ကိုလဲ... (ပေး

ေးပါတယ်ဘုရား။

သူပေးပေးတယ် ဆိုတော့ သူပေးပေးတာကို ပညာက စိုက်ပြီးကြည့်ကလေး... (မုန်ပါ)။

သူက တဘက်တည်း ပြုလို့ရှိရင် သူကမှ လှန်လှော့ပြီး သကားလဲ ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့ကို အင်း... ဖြစ်ပုံကတစ်မျိုး ပျက်ပုံက တစ်မျိုးလို့ သူကမှလှန်လှော့မပြုလို့ ရှိရင်ပညာချည့်သက်သက် ကလဲ လှန်လှော့နိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိမရှိဘူး... (မုန်ပါ)

ပညာကလဲ သူသည်ကားလို ဆိုလို့ ရှိရင် ဒါ ဖြစ်မှုနဲ့ပျက်မှု သူဖြစ်မှု ပြုအားရင် ဖြစ်မှုပဲ မြင်မှာပဲ (မုန်ပါ) ပျက်မှု ပြုအားရင် ... (ပျက်မှုပဲ မြင်မှာပဲ ဘုရား)။

ဟိုက လှန်လှော့ ပေးကတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သမ္မာသင်္ကပ္ပ ရှိပြီ ဆိုမှဖြင့် ဩော် ... ဖြစ်မှုက ဒီလိုပါလား၊ ပျက်မှုကဒီလိုပါ လားလို့ ဟိုက ဖလှယ်ပေးတဲ့အတိုင်း ဒီက ကြည့်ရတယ်... (မုန်ပါ) ဘုရား၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အဖြစ်သာမြင်၍ အပျက်မမြင်အေး၊ အပျက်သာ မြင်၍ အဖြစ် မမြင်အေး ဖြစ်ခဲ့အေး တရားသင်္ကပ္ပညံ့တယ် ... (မုန်ပါ) သဘောပါကြားပြီလား... (ပါ) ပါပြီ။

အဖြစ်သာမြင်၍ အပျက်မမြင်အေးရင်... (သမ္မာသင်္ကပ္ပညံ့ ပါတယ်) အပျက်သာမြင်၍ အဖြစ်မမြင်အေးရင် ... (သမ္မာ သင်္ကပ္ပညံ့ ပါတယ်) သမ္မာသင်္ကပ္ပ ညံ့ ပါတယ် သမ္မာက မှန်ကန်တာ သင်္ကပ္ပ ... လည်းပြီးကြစွယ်ပေးတာ ... (မုန်ပါ)

ဒီ ကြည့်ကွက်ဖော်ပေးတာ ... (မုန်ပါ)။

အဲဒါက စာမှာလာတဲ့ ဥပမာ၊ ဘုန်းကြီးတို့ ပေးတဲ့ ဥပမာက ဒီလိုပေးဘူး၊ မျက်လုံးမဲ့နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို သူနဲ့

ငယ်မျက်လုံးနဲ့တူတဲ့ မျက်မှန်မှာ ပါဝါထည့်ပေးပါ... (မှန်ပါ)
ပါဝါထည့်ပေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ လူငယ်လိပ် သူမြင်လိပ်
မယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် လူငယ်လိပ် သူမြင်တယ်ဆိုတော့ သူ့မျက်လုံးရဲ့
အက်စက်မြင်သလား၊ မျက်မှန်အကူအညီရမှ သူသည်ရှင်းရှင်း
လင်းလင်း မြင်သလားဆိုတာ အကဲခတ်ပါ ... (မျက်မှန် အကူ
အညီရမှ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... မျက်မှန်ဆိုတဲ့ အကူအညီကမ်းမဲ့နေလို့ ရှိရင် သူသည်
မြင်တော့မြင်ပါရဲ့တဲ့၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မမြင်ဘူး ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။ သဘောပါကြပသား ... (ပါ ပါပြီ)။

မြင်တော့ ... (မြင်ပါတယ်၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မမြင်ပါ
ဘုရား) ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မမြင်တော့ ရှင်းရှင်းမြင်နေအောင်
ကိုယ်နဲ့ထိုက်တန်တဲ့ပါဝါ သူပေးတဲ့ မျက်မှန်နဲ့ကြည့် (မှန်ပါ)
ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ခုနစ်က ပင်ကိုယ်ကြည့်တဲ့မျက်လုံး
အတိုင်း ဈေးမြင်တုန်းက ရှိလားတဲ့ မျက်လုံးအတိုင်း မမဲ့ခင်က
ရှိတဲ့ မျက်လုံးအတိုင်း သူသည်ကား ဆိုလို့ ရှိရင် မမြင်ပေဘူး
လား ... (မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မျက်မှန်နဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပနဲ့တူတယ် ... (မှန်ပါ) မျက်
လုံးနဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့တူတယ် ... (မှန်ပါ)။

မျက်မှန်နဲ့ ... (သမ္မာသင်္ကပ္ပနဲ့တူပါတယ်ဘုရား) မျက်လုံးနဲ့
(သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့တူပါတယ်ဘုရား)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ တူတယ်လို့ မှတ်ထားတော့ ဩော် ... သူတို့
နှစ်ခုကင်းလို့ မဖြစ်ပါလား... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပသား ...
(ပေါ်ပါပြီဘုရား) သူတို့နှစ်ခုလဲ... (ကမ်းလို့ မဖြစ်ပါဘုရား)။

တစ်ခုကင်းရင် ဟိုဆ တော်ရုံပဲ မြင်လိမ့်မယ် -- (မှန်ပါ)
မုက်မှန်နဲ့ တူတဲ့ ဆမ္မာဒိဋ္ဌိအ မြင်ကွက်ကို အများကြီး ပေး
ပေးလိုက်မယ် ဆိုလို့ ရှိရင် မြင်စရာတာရှိ အကုန်မြင်မှာပဲ --
(မှန်ပါ) ဆဘောပါကြပလား ... (ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် မြင်စရာရှိတာ အကုန်ပဲမြင်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင်
ထကော တကာမထေအ သမ္မာသက်ပွ အကူပေးလိုက်၊ ဝိတက်ကို
(မှန်ပါ) ဝိတက်ဆိုတာ ဂွဏ်ဘက်မှာလဲ သူသည် အားကူပေး
တဲ့ဆဘောပါပဲ ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမထေ့ ဒေကြော် ... ပညာမှာလဲ အကူ
အညီပါမှ... (မှန်ပါ) သမာဓိမှာလဲ -- (အကူအညီပါဦးမှပါ
ဆုရား) အကူအညီပါဦးမှ... တဲ့။

နို့... ပြန်လှည့်လိုက်၊ သီလမဂ္ဂင်ကျတော့ ဘယ်နယ်ကြောင့်
သူတို့သုံးပါး ပြားနေရသတုံးလို့ မေးဘို့ မလိုဘူးလား ...
(လိုပါတယ်) အို... သူတို့က တစ်ခု လုပ်နေရင် နှစ်ခုမပါဘူး
-- (မှန်ပါ)။

တစ်ခု လုပ်နေရင် -- (နှစ်ခုမပါပါ) ဘာကြောင့်တုံး
ဆိုတော့ ဆမ္မာဝါစာကလဲ မုသာဝါဒါ ပိသုဏဝါစာ ဖရုသ
ဝါစာ သပ္ပလ္လာပ လိမ့်လည် ကောက်ကျစ်မှု ကြည့်ရှောင်တယ်၊
ကြမ်းတမ်းမှုကို ကြည့်ရှောင်တယ်၊ ရယ်မောစရာပြောမှုကို ကြည့်
ရှောင်တယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား ... (မှန်ပါ) အင်း ... သူကြည့်
ရှောင်ပုံက တစ်ခြား -- (မှန်ပါ)။ ဆမ္မာဝါစာကလဲ ဝစီက
လေးပါးသာ သူကြည့်ရှောင်တယ်၊ ဆဘောကျပလား ...
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဆမ္မာ ကမ္မန္တကလဲ အာဟာန်သုံးပါး ကြည့်ရှောင်တယ်

ဆိုတော့ သူတို့ ပြုလုပ်တာကိုတစ်ဖျိုးစီပြုလုပ်ကြတယ် - (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ တစ်ခုလုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကို တစ်ခုက ဝင်ခွင့်ကို မရဘူး (မရပါဘုန်း) ရှင်းပြီလား - (ရှင်းပါပြီဘုန်း)။

တစ်ခု လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကို (တစ်ခုက ဝင်ခွင့်မရပါဘုန်း)။

အဲ... အများ အမှုန့်လုပ်နေတဲ့ ပါဏာတိပါတ - အနိန္နာဒါန အာမေသု မိစ္ဆာစာရ ဆိုတဲ့ သူကြည့်ရှောင်နေတုန်းကို သမ္မာ ဝါစာက ကြည့်ရှောင်စရာ တရား မပါပြန်ဘူး (မှန်ပါ) ပါသေးခဲ့လား... (မပါ ပါဘုန်း)။ သမ္မာဝါစာ ကြည့်ရှောင် နေတုန်းကို သမ္မာကမ္မန္တ ကြည့်ရှောင်စရာက ပါခဲ့လား... (မပါ ပါဘုန်း)။

အဲဒါကြောင့် သူတို့က နဂိုကိုးက ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

သူတို့က နဂိုကိုးက အာဖြစ်နေအတုံး... (ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ ဖြစ်နေပါတယ်) ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ ဖြစ်နေ ကံချင်းကိုက ခြားနားနေလို့ သူတို့တော့ ရှောင်ကြည့်ပုံတူလို့ ဆာသီလလို့ နာမည် ပေးလိုက်ပါတယ်။ အလုပ်မတူဘူး - (မှန်ပါဘုန်း)။

ဒါကြောင့် သူတို့တော့ဖြင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထဲမှာ သူတို့သည် ကစားလို့ ဆိုရင် လောကီမဂ္ဂင် လုပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ တစ်ခါ တစ်လေ ငါးပါး တစ်ခါတစ်လေ ခြောက်ပါး - (မှန်ပါ) ခြောက်ပါးဆိုလို့ ရှိရင် သမ္မာကမ္မန္တ ဝင်လာလို့ ရှိရင် ဟိုနှစ်ခုက ထွက်သွားတယ် - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာရှုထုံး ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သမ္မာကမ္မန္တဝင်လာ
 လို့ ရှိခင် ဟိုနှစ်ခုက ထွက်သွားတယ် ... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့်
 ဝိပဿနာရှုထုံး ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သမ္မာဓိနဲ့ ပညာကတော့ တွဲသံ
 မယ်ဆို ဝင်နိုင်တယ် (မှန်ပါ)ဘုရား) သီလမဂ္ဂင်သုံးပါးတော့
 တစ်ခုစီသာဝင်နေတော့ မြဲရဲ့လား... (မမြဲပါဘုရား)။

မမြဲတော့ကိုတဲ့ သူတို့က ကာယကံ ကြဉ်ရွှေငင်နေရင်ဝစိကံ
 မနောကံက မပါပြန်ဘူး၊ မနောကံ ကြဉ်ရွှေငင်နေပြန်တော့လဲ
 ကာယကံက မပါပြန်ဘူး၊ ပါကြရဲ့လား... (မပါပါဘူးဘုရား)။

မပါတော့ သူတို့သည် မမြဲတဲ့ တရားတွေ ဖြစ်နေတယ်၊
 ဒါကြောင့် သူတို့ကတော့ဖြင့် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်
 အကူအညီပေးတယ်လို့ မရှိဘူး ... (မှန်ပါ) ရှင်းလင်း ...
 (ရှင်းပါပြီ)။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် (အကူအညီပေးတယ်လို့ မရှိပါ
 ဘုရား) အေး ... တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး အကူအညီ ပေးတယ်လို့
 မရှိဘူး... တဲ့ (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ဆိုတဲ့ ဘာလို့ အကူအညီမပေးနိုင်သတုံးဆိုတော့
 တစ်ယောက်က ပန်းတိမ်တတ်တယ်၊ တစ်ယောက်က ယက္ကန်း
 တတ်တယ် မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) တစ်ယောက်က စက်
 မောင်းတတ်တယ်၊ ဘယ်နှယ်လုပ် အကူအညီပေးကြမယ် ...
 (မပေးနိုင်ပါဘုရား)။

မပေးနိုင်ဘူး၊ ပန်းတိမ်သမားကို စက်မောင်း သမားက
 အကူအညီ ပေးရမှာလဲ တစ်ခြားစီ ... (မှန်ပါ) စက်မောင်း
 သမားက ယက္ကန်းခတ်နေတဲ့လူကို ပိုးမျှင်တွေ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ

ဖောက်ပြန်နေတာတွေ ဘယ်နှယ်လုပ် အကူအညီပေးမတုံး.....
(မပေးနိုင်ပါဘူးနား)။

အဲ...သူတို့ကလဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အကူအညီ
မရှိဘူးတဲ့၊ တစ်ယောက်လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ရှိရင် နှစ်ယောက်က
ထိုင်ကြည့်နေတာပဲ (မှန်ပါ) မဆိုင်ဘူးတဲ့။

ဒါကြောင့် သူတို့သည်ကားလို့ ဆီလီ ရှိရင်ဖြင့် သီလ
မရှင်တော့ ခေါ်ရပါတယ်တဲ့၊ ခေါ်တာကတော့ ဘယ်လို
ကြောင့်ခေါ်ရသတုံး.....၊ ကြည့်ရှောင်တာကလေး တစ်ခုပဲ
တူတယ်၊ အလုပ်က မတူဘူး (မှန်ပါ)ဘူးနား။

ကြည့်ရှောင်တာကလေးတော့.....၊ တူပါတယ်ဘူးနား။

အဆုံးမှာတော့ သွားတူတယ်... ဝန်... (မှန်ပါ) အင်း...
မနောက် ကြည့်ရှောင်တယ်၊ ကာယကံ ကြည့်ရှောင်တယ်၊ ခစိကံ
ကြည့်ရှောင်တယ်ဆိုတော့ ကြည့်ရှောင်ပုံ ကလေးတစ်ခုလဲ တူ
တယ်....(မှန်ပါ) အလုပ်လုပ်နေတာက....(မှန်ပါ)ဘူးနား) မတူ
ဘူးဆိုတာသေချာကြပလား..... (သေချာပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာဂ္ဂနေတဲ့ အခါမှာ
သူတို့ဟာက မပါနိုင်ဘူး.....(မှန်ပါ) သဘောကျပါလား....
(ကျပါပြီ) သူတို့ကဘာဖြစ်လို့ မပါနိုင်သတုံးလို့ ဆိုရင် တစ်ခု
ပါလို့ ရှိရင် နှစ်ခုထက်သွားတာ (မှန်ပါ) နှစ်ခုပါလို့ ရှိရင်
နှစ်ခုစလုံး ပြိုင်ဝင်တယ်လို့ သူတို့ကမရှိဘူး၊ ဝိပဿနာဂ္ဂနေတဲ့
အချိန်မှာ....(မှန်ပါ) သဘောပါကြပလား... ..(ပါပါပြီ)။

ဒါကြောင့် တယ်ကျမ ပြိုင်ပွဲမှာလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ တစ်ခါတည်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုပြီး သောတာပတ္တိမဂ်ရလို့ နိဗ္ဗာန်အာရုံပြောတော့မှပဲ ပြိုင်ဝင်လာတယ်..... (မှန်ပါဘုရား) နို့ မဟုတ်လို့ ရှိရင် ပြိုင်တယ်တော့မှမဝင်ဘူးဆိုတာ မှတ်ထား.... (မှန်ပါ)။

အကြောင့် ဘုန်းကြီးပြောနေတယ်၊ တကာ တကာမတွေ ခင်ဗျား နှိုးဆောက်တည်တဲ့ သီလကောသလ ပါဏာတိပါတာ ဝေပမာဏိ ခင်ဗျားတို့ဆိုတာတော့ပဲ၊ အဒိန္နာဒါနဝေရမဏိ ဆိုတာက မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိဆိုတာဘဲ၊ ကာယကံလဲခင်ဗျား တို့ဆောက်သည်တယ်၊ ဝစီကံလဲဆောက်သည်တယ်၊ နေ့ကံ ကော့ ခင်ဗျားတို့ဆောက်တည်လို့ မရလို့ ထားပါကော့။

အဲဒါကြောင့် သီလဟာ မမြဲဘူးဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည် အလုပ် မတူလို့ ကိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်း ထား ကြ (မှန်ပါ)။

အလုပ်က..... (မတူလို့ပါဘုရား) မတူဘူး၊ ကာယကံ ကြံ့ရှောင်တန်း ဝစီကံ ကြံ့ရှောင်တန်းဟာ ဦးသံဒိုင် ဟစ်ခြားစီ (မှန်ပါ) အဲဒါကြောင့် သူတို့သည် အနိယတ စေတသိက်လို့ သင်္ဂြိုဟ်မှလဲ ရေးတယ်နော် (မှန်ပါ) ဝိရတိစေ တသိက်လို့ လဲရေးတယ်။

အနိယတစေတသိက်ဆိုတာ တစ်ခုပင်ရင် တစ်ခုမရှိဘူး ဟေ မမြဲဘူးကွ (မှန်ပါ) ဝိရတိစေတသိက် ဆိုတာကတော့ ပေါင်းပြီးခေါ်လိုက်တာ အကျင့်ကြံ့ရှောင်တဲ့တရားတွေကွ တဲ့ (မှန်ပါ) သဘောကျပါလား (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဩော်... သူတို့ကတော့ဖြင့် ထွက်ခွာပဲ မဂ်အစစ်ရမှပဲ ပြိုင်ဝင်မှာပဲ ဆိုတာ စောစောစီးစီး မှတ်ထားပါ... (မှန်ပါ)။

မဂ်ရလို့ ရှိရင်တော့ ပါဏာတိပါတလဲ မလွန်ကြူး၊ မုသာဝါဒလဲ မလွန်ကြူး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတာလဲ မလာတော့ဘူး၊ သူက ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါန ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ ကာယကံ သုံးပါး၊ မုသာဝါဒ ပိသုဏဝါစာ ဖရူသဝါစာ သမ္ပပ္ပလာပ ဝစီကံလေးပါး (မှန်ပါ)။ မနောကံကတော့ဖြင့် အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဒါ မနေကံသုံးပါး... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီနေ့ည ရှင်းရှင်းကသေး ပြောလိုက်တော့ သဘောပါတဲ့ လူတွေအားလုံးပဲ နာထောင်ကြပါ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တစ်လုံး ပယ်လိုက်လို့ ရှိရင် အကုန် သိလဲလုံသွားတယ်... (မှန်ပါ) သမာဓိကော..... (လုံသွားပါတယ်)။

ဩော်... ဒါဖြင့် ကာယကံလုံသုံတယ်၊ ဝစီကံလုံသုံတယ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတစ်လုံး ပယ်လိုက်တာနဲ့ အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒတွေလဲ လုံဆိုးတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဖြစ်လာသေး သ၍ ကာလပတ်လုံး ဟာဖြင့် သိလဲမမြဲဘူး... (မှန်ပါ) ရှင်းပသား... (ရှင်းပါပြီ)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဖြစ်လာသေးသ၍ ကာလပတ်လုံး... (သိလဲ မမြဲပါဘုရား)။

ကဲ... သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားပြီ၊ အစစ်ဖြစ်သွားပြီ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ သီလကာ ပြုပြီ (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဘုရားအစစ်ကိုယ်အစစ်ကြီး ဟောတဲ့အစိုင်း ခင်ဗျားတို့ဖြစ်စဉ်အစိုင်း ဒိဋ္ဌိပယ်နိုင်ရင် သီလမြဲကယ်... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိမပါယ်နိုင်သေးရင်... (သီလမမြဲပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဟာ သီလပျက်စေတာပဲ....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ) သမာဓိပျက်စေတာပဲ....(ဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ဝိပဿနာပျက်တာပဲ....(ဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိပဲ။

သောတာပန်တည်သွားတော့ ဒိဋ္ဌိတစ်လုံး ပါယ်လိုက်တော့ ဒိဋ္ဌိပါယ်ရင် ဝိစိကိစ္ဆာ အလိုလိုသွားတာပဲ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီတော့ သူတစ်လုံးပါယ်လိုက်ရင် သီလကလဲမြဲတယ်..... (မှန်ပါ) သမာဓိကလဲ.....(မြဲပါတယ်ဘုရား) ပညာကလဲ.... (မြဲပါတယ်ဘုရား)။

ပညာဆိုတော့ သူက သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဝင်လာကတည်းက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပေးရတာကိုး.... (မှန်ပါ) သဘောပါကြလား..... (ပါပြီ)။
ဪ.....ဒါဖြင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှာ ငါတို့သည်ကားလို့ ဆိုရင်ဖြင့် အပါယ်ရောက်ကြောင်းမှာဖြင့် ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘေးသ၍ ကာလ ပါတ်လုံးဘယ်သီလမှလဲ အားကိုးလို့ မရသေးပါလား....(မှန်ပါ) ပေါ်လာတယ်.....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်သီလမှ....(အားကိုးလို့ မရသေးပါဘုရား) အားကိုးလို့ မရဘူး၊ ပျက်စီးနိုင်တာချညှပ်ပဲ..... (မှန်ပါ)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိနေရင် (ပျက်စီးနိုင်တာချညှပ်ဘုရား) ပျက်စီးနိုင်တာချညှပ် ဆိုသောကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အသေအချာမှတ်ပါတဲ့၊ သီလဝိသုဒ္ဓိဖြင့်ရုံနဲ့ ဘာမှမလုံလောက်သေးဘူး ဆိုတာမှတ်ထားရမယ်။....(မှန်ပါ) လုံလောက်လို့ ရှိရင် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိလို့ နေ့ကထပ်ဘုရားဟောဖို့ မလိုဘူး (မှန်ပါ) လိုသေးသလား (မလိုပါဘုရား) ပေါ်ကြလား.....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

သီလဝိသုဒ္ဓိပြီးတော့ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိတုရားဟောတယ်၊ အဲဒါဘာ ဖြစ်လို့ ဟောပါလိမ့် အိုငါ့ဟောရမယ်ကွတဲ့၊ ဒီဟာကျင်စဉ်ပဲ ... (မှန်ပါ) ရှင်းပဏား (ရှင်းပါပြီ)။

သီလဝိသုဒ္ဓိပြီးရင် ဘာဟောရမတုံး... (ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဟောရပါ မယ်ဘုရား)

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဟောရမယ်တဲ့၊ ဘာကြောင့်ကိုးဆိုတော့ သီလဝိသုဒ္ဓိ နဲ့က ဘာမှ အပယ်လေး... တံခါးပိတ်တဲ့တရားက မ... သေး တူးကွတဲ့ ... မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိကျန်နေသေးတယ်..... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိ ခကြ... အပယ်ကရ... ကိန်း... (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကို ဦးဆံ့ခိုင် တက်လိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) မတက်ရင်... (မဖြစ်ပါဘုရား)၊ မဖြစ်ဘူးတဲ့။

ဟို... (ရှေးကပညာကို) ပြောခဲ့ပါလား နှစ်ပေါင်းသုံးရာတမ်း ရဟန်းတစ်ဝေး သီလ... နှစ်ပေါင်း... (မှန်ပါ) ဘို့... သီလ... ဒိဋ္ဌိ မပြု... တာတို့ ခုနင့်က (သံသယကုဏ္ဍိက) ခေးပြီး ဘာကလ သိစွန့်... တွန်း... တယ်... (မှန်ပါ) ဘုန်း... တယ်... ဒါ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်သို့... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲအတွက် နား... ဖြစ်ရရှာ တယ်၊ (တိဿရဟန်းကြီး) သန်းဖြစ်ရတယ်၊ ဒါ ဒိဋ္ဌိမပြုတ် သို့... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိသပြုတ်ရင် ကန်းဖြစ်ရာ အ... ခင်း မရှိဘူး... (မရှိပါဘုရား) နဂါးဖြစ်စရာကော... (မရှိပါဘုရား)။

မရှိပါဘူးတဲ့၊ နို့ သီလမရှိသူးလားဆိုတော့ သီလကကော့ သူ အနှစ်သုံးသောင်းကြီးစားထားတာ ... (မှန်ပါ) သို့သော်ဒိဋ္ဌိက မပြုတ်သေးတော့ ဝိစိကိစ္ဆာ ကုက္ကုစ္စတွေက လာတော့တာပဲ... (မှန်ပါ) သူ အဖော်တွေကိုး... (မှန်ပါ) အဲဒါဒိဋ္ဌိရှိလို့ မါတွေ လာတာ... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိမရှိရင်... (မလာပါဘုရား)။

အခါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတေ ယနေ့ အရေးတကြီး ပြောလာတာက တကာ တကာမတို့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ကြ နော်... (မှန်ပါ) သီလနဲ့ စိတ်မချရသေးဘူး (မှန်ပါ) သဘော ပါပလား (ပါပါပြီဘုရား)။

သီလနဲ့ (စိတ်မချရသေးပါဘုရား) အနှစ် နှစ်သောင်း အားထုတ်ထားတဲ့ သီလဟာ ဒိဋ္ဌိရှိနေတာနဲ့ ခုနစ်က နဂါးကြီး သွားဖြစ်တယ် (မှန်ပါ)။

ဘုရားကျောင်းတော်မှာနေတဲ့ တိဿရဟန်းကြီးဟာ တစ်ခါ တည်း ဒိဋ္ဌိမပြုတ်သေးတာနဲ့ စုတေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ထဲ သန်းသွားဖြစ်တယ်..... (မှန်ပါဘုရား) မဖြစ်ဘူးလား (ဖြစ်တယ်ဘုရား)။

ဒါတွေထောက်ကြည့်တဲ့ အခါကျတော့ ဪ “စတုဟာ ပါယေတိစိပုမုတ္တော” အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်တယ်ဆိုတာ ဒိဋ္ဌိပြုတ်မှပါလား (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပလား..... (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

အပါယ်လေးပါးလွတ်ဆိုတာ ... (ဒိဋ္ဌိပြုတ်မှပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိ ငရဲမျိုးစေ့ လို ဘုန်းကြီးက နေ့တိုင်းလိုလိုပြောတဲ့ ဥစ္စာခင်ဗျား တို့ရှင်းသွားပြီ (ရှင်းသွား ပါပြီ၊ ရှင်းသွားပြီတဲ့ ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိပင် အလုပ်တဲ့ဘယ်အလုပ်ကို ဒိဋ္ဌိမပြု အရေးတကြီး ချီရမယ့်ရှင်း မရဘဲလို ရှိရင် ဒိဋ္ဌိပဲ (မှန်ပါ) သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ရှင်းပလား..... (ရှင်းပါပြီ)

သက္ကာယဒိဋ္ဌိချီပြီးရင် သဿတ ဥစ္စေဒလဲ မလာဘူး (မှန်ပါ) သဘောပါပလား..... (ပါပါပြီ)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မပြုတ်သေးလို ရှိရင် ပွားလာတာပဲ

(မှန်ပါ) သဘာဝရင်လဲ လာပစ်လိုက်တာပဲ။ နှလုံးရင်
ကော..... (လာပါတယ်ဘုရား) ဒါကယ်သူလ မတည့်လို့
တာတုံး.... (သက္ကာယက မူတည်ပါတယ်ဘုရား)

“ဇွဲသိဉ္စိဉ္စိယော ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပမုခေနေဝ
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ” တဲ့ အဋ္ဌကထာက.... (မှန်ပါ) ဇွဲသိဉ္စိဉ္စိယော = ခြောက်
ဆဲ နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ = ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
သက္ကာယဒိဋ္ဌိပမုခေနေဝ = သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အပိုးရှိသဖြင့်သာလျှင်၊
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏တဲ့... (မှန်ပါ) ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိ
ဟာ သူ့နှိလို့ဖြစ်လာတာ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့သည် (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
ကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်) အေး... ဒါကြောင့် “ဇွဲသိဉ္စိဉ္စိယော
ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပမုခေနေဝ” သက္ကာယဒိဋ္ဌိခေင်း
ဆောင်ရုံမှ ဖြစ်ပါတယ်ကွဲ့တဲ့.... (မှန်ပါ) သဘာဝကျ လာ....
(ကျပ်ပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သီလကလေးဆောက်တည်ရုံနဲ့ပဲ ဒိဋ္ဌိကမပြုတ်သေး
တော့ ဩော်... ငရဲမျိုးခေ ငါ့ဝမ်းထဲရှိသေးတယ်မှတ်.... (မှန်ပါ
ဘုရား) သဘောပ ကြားတာ (ပါပဲပြီ) ဒါကလေးပြုချင်ဦး
ဝမ်းထဲလဲသက္ကာယဒိဋ္ဌိ မပြုတ်သေးရင် ငါ့ဝမ်းထဲ ငရဲမျိုး
ရှိသေးတယ်မှတ်.... (မှန်ပါ) ပြုတ်မလား ငရဲမျိုးခေ.... (မပြုတ်
သေးပါဘုရား)။

မပြုတ်သေးတော့ကို ပထမ မင်္ဂလာ အဋ္ဌကထာ ဆရာများ
ပွင့်တာ သိပ် ကောင်းတယ် ပဌမ မင်္ဂလာကွာ အာဂတောင်
နိဗ္ဗာန်တော်ဆီတာ ငါ့ရှည်ရှည်မပြောချင်ပါဘူး ဒိဋ္ဌိဖြတ်လို့

ရသွားတာဟေ့.....(မှန်ပါ) ကဲ.....မရှင်းကြသေးဘူးလား.....
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပဌမ မဂ်ဟာတယ်နှယ်ကြောင့်ရသတုံး.....(ဒိဋ္ဌိပြုက်လို့ရပါ
တယ်ဘုရား)။

ပဌမ မဂ်ရခြင်း၏အကြောင်းမှာ ဒိဋ္ဌိပြုက်ရသော်
မင်းထူးယူနဲ့ ဒိဋ္ဌိရောဓောနိဗ္ဗာန်ဗောဓိနဲ့ပဲကွဲတဲ့ (မှန်ပါ)
ဒိဋ္ဌိချုပ်လို့ရသွားတာ..... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိမချုပ်ရင်..... (ရော
ပါဘူး)။

ဒဲဒဲကြောင့် ဒီတာကာ တကာပေမှာ ဝယ်နိတလဲတဲ့
ကယ်လို့ ခပ်ဗျားလိုပဲ ယူတဲ့၊ ခြေထောက်အရေကြီး
သူပါလားဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ချက်ပေး..... (မှန်ပါ)

ပယ်လိုက်ကြရမယ်.....(အရေးကြီးတာ သူပါဘုရား)။

အရေးကြီးတာ သူပါဘုရားက ပေးသင့်ကြောင်း
ကယ်လို့ဖြင့် အင်... ငါ့သိလဲဆိုတဲ့ ဘဝကမျိုးကိလဲ ငါ့အား
ရိုပြီဆိုတာမျိုး မယူလိုက်နဲ့.....(မှန်ပါ) ငါ့အား အတော်ပဲ
ပေးလို့လို့ သူ့ပြုတ်တဲ့ ယူလိုက်နဲ့..... (မှန်ပါ)

ဘဝကမျိုးပြောလို့ပဲ အကောင်းကပ်ပျံတဲ့ငှက် အိပ်ပါသွား၊
ပြန်ကျလို့..... (မှန်ပါ) လန်ပြန်တာပျံမယ် အကျမလွတ်ဘူး...
(မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား.....(ရှင်းပါပြီ)။

လန်ပျံတော့... (အကျမလွတ်ပါ) မြားကလေးနဲ့ ပစ်လိုက်တဲ့
အခါ အဆိပ်ကလေးက ထိသွားတော့ လန်တော့ပျံနိုင်တာပေါ့
အဆိပ်ကလေး ပြန်မှမပြန်သေးဘဲ.....(မှန်ပါ) မပြန်တဲ့အချိန်ပျံ
နိုင်တယ်၊ ပြန်တဲ့အချိန်ပြန်ကျမယ်.....(ပြန်ကျပါမယ်) သဘော
ကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘာကိုအရေးတကြီး ပြုတ်ရမယ်ဆိုတာ
(သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အရေးတကြီး ပြုတ်ရမယ်ဘုရား) သက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိအရေးတကြီးပြုတ်ပါ။ (မှန်ပါ)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်နည်းက တစ်ခုသော မေ့ကောင်းပေါ်လာ
လို့ ရှိရင် အနိစ္စ သုက္ခ အနုပစ္စေယံ၊ ငါတို့ယ် ငါဟာ ငါ့ဥစ္စာ
မဟုတ်ပါလား။ ဒီလို စာဗျားကို သူ့ဘန် ပြန် ပြန်
ကြောင့် မာနစင်ရတယ်။ ဒုက္ခပြုရင် မောဘာလား။ ဘာ
ပြုရင် ဒိဋ္ဌိစင်တယ်။ ဘာဘောကျပါလား။ မှန်ပါ။

အဲဒီတော့ကို သူပြုတ်သွားလို့ ရှိရင် ပဉ္စကပြုတ်တယ်။
(မှန်ပါ) ရှမ်းပလား (ရှမ်းပ ပြိဘုရား)

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်သွားရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်သွား
အဲငါတို့ယ် ငါဟာ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သိရမယ်
(မှန်ပါ) ငြိမ်လှက်ဆရာတွေ ကို ငါ့လိုပဲ လဲမဟုတ်ဘူး။ ငါ့
ပဲပဲ။ ဖိလား ငါ့ဥစ္စာလဲမဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုရယ်။ ငါ့လိုပဲ
ဖြုတ်ပေါ့ သပ္ပာယ်သန် အစသတိ ဆိုပဲ။ တိုင်း သုက္ခက ငါ့ဘာ
ကိုမမြင်သေးဘူးဆိုငြားလဲ ဒီလို ရှုတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက သူ
တော်ကောင်းတရား မြင်သွားပြီ။ (မှန်ပါ) ပေါ်လှပလား။
(ပေါ်ပါပြီ)။

သူတော်ကောင်းတရား မြင်သွားပါပြီတဲ့ ဒါဖြင့် ဒီသက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိလောက် အရေးကြီးတဲ့တရားကပြင် မရှိဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ သူ
ဖြုတ်ပြီးလို့ ရှိရင်လဲ ဥပမာ ဦးသံခိုင်တို့ မှတ်စရာက မင်ဗျာသို့
အိပ်နေ၊ သူ့ကိုတကယ်သာ မဂ်ဖြုတ်ပြီး သကာလအိပ်သာနေ
တော့ သူမရှိလို့ ရှိရင် အထက်နိဗ္ဗာန်ကိုတားမည့် တရားကို
မရှိဘူး(မရှိပါဘုရား)။

အထက်နိဗ္ဗာန်တွေကို .. (တားမည့်တရားမရှိပါဘုရား၊ သဘာဝဒါဂါမ်မြင်တဲ့ နိဗ္ဗာန် အနာဂါမ်မြင်တဲ့နိဗ္ဗာန် ဟေန္တာမြင်တဲ့ နိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာန်ကလဲ ရှိသေးတာကိုး... (မှန်ပါ) အဲဒီနိဗ္ဗာန်တွေကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မတားဘူး၊ သူ့ဟာသူ တက်သွားတာတဲ့ (မှန်ပါ)ဘုရား။

ကိုယ်ကလဲ အားတုတ်ချင်တဲ့ စိတ်ကလဲ ပေါ်လာတာလဲ၊ မပေါ်ပါနဲ့ ဆိုလို့ မရဘူး၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးသား လူက ... (မှန်ပါ) ။

သူ့ဘာသူ ပေါ်သွားတာ၊ အဖက်မဂ်တွေကို အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့ကို အထက်မဂ်ရကြောင်း တရားဟောပ ဦးလို့ မလိုဘူးဘဲ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီး စားပုဂ္ဂိုလ်... (မှန်ပါ)၊ ဘာဖြစ်လို့ ကိုးသောတာပတ္တိမဂ်သာရခြင်း၏အကြောင်းလေးပါး ဟောတားကိုး - (မှန်ပါ) သကဒါဂါမ်မိမဂ်ရခြင်း၏ အကြောင်းလေးပါးလို့ ဘုရားကမဟောတော့ပါဘူး (မှန်ပါ)၊ အနာဂါမ်မိမဂ်ရခြင်း၏ အကြောင်း... (လေးပါးလို့ မဟောပါဘုရား) ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း ၏အကြောင်း (မဟောပါဘုရား) အဲသောတာပတ္တိဖြစ်ခြင်း အကြောင်း သာလေးပါးဟောပါတယ် (မှန်ပါ) ။

သူတော်ကောင်းနဲ့ ဝမ်းရမယ်၊ သဘောကျပလား ကျပါပြီဘုရား) တရားနာရမယ် မှန်ပါ၊ နှလုံးသွင်းကောင်ရမယ်၊ (မှန်ပါ) အပျက်နဲ့ မဂ်ကိုက်ရမယ်/မှန်ပါ၊ ဒါတယ်မှားဟောတာ တုံး .. သောတာပန်တည်ခြင်း၏ အကြောင်းကောတာ... မှန်ပါ ဘုရား)။ လကဒါဂါမ် တည်ခြင်း၏အကြောင်း ငါမဟောပါဘူးတဲ့(မှန်ပါ) အနာဂါမ်တည်ခြင်း၏အကြောင်း (မဟောပါ

ဘုရား) ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း (မဟောပါ)ဘုရား)၊
လေးပါရှိသေးတယ်ကဲ့သို့ သေးပါးရှိသေးတယ်ကဲ့သို့.....နဲ့ ထပ်ထပ်
မလွှာဘူး....(မှန်ပါ)ဘုရား) လာရဲ့လား (မလာပါ)ဘုရား)၊

ဒါဖြင့် သောတာပန် တည်တာကလဲ ဒိဋ္ဌိပြုတ်လို့ တည်လာ
....(မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ယနေ့ထူးထူးခြားခြားမှတ်ပါဝီစိကိစ္ဆာ
မကျန်ဘူး....(မှန်ပါ)၊

ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင်....(ဝီစိကိစ္ဆာ မကျန်ပါ)ဘုရား) အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ
သေသေချာချာလာတယ် ဒိဋ္ဌိပြုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဝီစိကိစ္ဆာမကျန်
ပါဘူးတဲ့ စာမှာသာ ရေးထားတာပါတဲ့၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်လို့ ရှိရင်
ဝီစိကိစ္ဆာ အလိုလိုပြုတ်တယ်....(မှန်ပါ) သဘောပါပသား....
(ပါပါပြီ)ဘုရား)၊

ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင်..... (ဝီစိကိစ္ဆာ အလိုလိုပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)
အဲ...ဝီစိကိစ္ဆာ အလိုလိုပြုတ်တယ်လို့ မှတ်သားလိုက်ပါဆိုတော့
ဪ...ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိပြုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အထက်ကျင့်စရာ
ဘယ်နှစ်ပါးရှိသေးသတုံးလို့ မမေးနဲ့တော့.....(မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိ
ပြုတ်ပြီးတယ်ဆိုလို့ ရှိရင် သူ့ဟာသူ နှိုးဆော်သွားတယ်...
(မှန်ပါ) သဘောပါပသား... (ပါပါပြီ)။

ကဲ...တစ်ခါ ဝေသာရူပဗျော...ဆိုတဲ့ဥစ္စာက ရဲရင့်သွား
တယ်လို့ ပြောတာ....(မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့
လဲသူသည် အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သာ လဲလျောင်းရာရှိတော့
တယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာက ဘုရားက သေသေချာချာ ဟောတယ်.....
(မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးရင် အထက်မဂ် အထက်ဖိုလ်သာ သူ့ရဲ့ရှိတော့

တယ်။ မရပါနဲ့ လို့ တားရပ်ကော (မရပါဘုရား) မရဘူးတဲ့။ ဒါဖြင့်နဂါးတားထားတာ ဒိဋ္ဌိပဲ (မှန်ပါ) မပေါ်သေးဘူးလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

နဂါးတားထားတာ (ဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ကဲ....အားလုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ဒိဋ္ဌိအရေးကြီးပုံကို မင်လေးပါးနဲ့ ဆင်ပြာရိုက် ခေတ္တမှ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒိဋ္ဌိပယ်ပြီးသားဖြစ်တော့ အထက်မင်သာ လဲလျောင်း ဘုရားဘဝလို့ ဘုရားက ဟော လိုက်တယ် (မှန်ပါ)။

သောတာပန်တည်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်များ (အထက်မင်သာ လဲလျောင်းရာ ရှိပါတော့တယ်ဘုရား) အထက်မင်သာရဖို့ရှိနေတဲ့ တယ်ပြောတာ၊ စာလိုသုံးကို လဲလျောင်းရာ ရှိတော့တယ်ပြော သာ....(မှန်ပါ) သေသေချာချာဆိုတာ သူ့ဟာအထက်မင် သာလျှင် သွားဖို့ရှိတော့တယ်လို့ ပြော လိုက်ခြင်းသည် ဒိဋ္ဌိပြုပုံ နှိုးသားပုဂ္ဂိုလ်မို့ ရဲရဲတင်းတင်း ယောတာ (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြပ သာ....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘေးအရေးကြီးကြပ လိမ့်..... (သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ အရေးကြီး ပါတယ်ဘုရား) အေး...သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ပဲ အရေး ကြီးတယ်....(မှန်ပါ) သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်လို့ရှိရင် သကဒါဂါမ် ဖြစ်ရပါလို၏ ဆုမတောင်းနဲ့... (မှန်ပါ) အနာဂါမ်ဖြစ်ရပါလို ၏ (ဆုမတောင်းရပါဘုရား) ဆုမတောင်းနဲ့ ဒီမင်က ဆောင် သွားမယ် (မှန်ပါ) သောတာပဏ္ဍိမင်ကလဲ ဆောင်သွား မယ်။ ရဟန္တာ ဖြစ်အောင်လဲ သူပဲဆောင်တော့မယ်....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မင်လေးခုစလုံးမှာ တကာ တကာမတို့ တားနိုင်တာ ကဖြင့် ဒိဋ္ဌိပဲ....(မှန်ပါ)။

မဂ်လေးခုလုံးတားနဲ့ပိကာ... (ဒိဋ္ဌိပါဘုရား) သူ့ လုပ်ငန်းပြီး ပါရော အထက်မဂ်တွေအတွက် တရားအားထုတ်ရာ ပယ်စရာ ဒီပြင်ဟာတွေကို ရပ်နားပြီးသာလ ကိုယ်နေချင်လို့ နေတန် နေရမယ်၊ နောက်ဆုံးပိတ်တင်နေ့လို့ မတုတ်ဆီ ပြန်ရောက် တယ်... (မှန်ပါဘုရား) သဘော ပါပလား... (ပီပီပြီဘုရား)။

ဝိသာခါ ကိလေသာထူပြောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ခုနစ်ဘဝနေမယ်၊ ခုနစ်ဘဝထက်ပိုနေလို့ ရသေးသလားဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးသာ ပုဂ္ဂိုလ်မို့ နေလို့ ကိုမရဘူး... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်း ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ.....ဒါဖြင့်သာအရေးကြီးသတိုး..... (ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာကြပြီ... (ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ချင်လို့ ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့သွပ်ပီ တယ်၊ ပရမတ်တွေတိုင်းတွေတိုင်း ဩော်... ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာမလုပ်ဘူးလို့ ရှုပေး... (မှန်ပါ)။

ပရမတ်ကလေးတစ်ခု တွေတိုင်းတွေတိုင်း... (ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူးလို့ ရှုပေးရပဲ မယ်ဘုရား)။

အဲ... ငါ့ကိုယ်ဆိုတာ တဏှာ၊ ငါ့ဟာဆိုတာ မာန၊ ငါ့ဟာ မထိနဲ့လာတာကို... (မှန်ပါ) ဒါကြောင့် မာနပြောလိုက်တယ် (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာဆိုတာက တကယ် သိမ်းပိုက်တာမို့ ဒိဋ္ဌိ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တစ်ခုသော တရားထဲကို ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကလေးဟာ ဖြစ်ပြီးပျက်တတ်တဲ့ သဘောကလေး သက်သက်ပဲ့လို့ သာ ခင်ဗျားတို့ဉာဏ်ထဲမှာ ရှုနေကြမယ်ဆိုလို့

ရှိယင်ဖြင့် ဧါ...ဒိဋ္ဌိမဖြစ်တာပါဘဲလို့ မေ့မိန္နာက သေသေ
ချာချာဟောတယ်....(မှန်ပါ)ဘုရား) သဘောပါကြပလား (ပါ
ပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာထင်နေလို့
ဒိဋ္ဌိဖြစ်တာ....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိမဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဒီတရားလေးဟာ ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ
ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူး။ “နေတံမမ၊ နေသောဟ မသိန္ဒေမေသော
အတ္တာ....” လို့ ပါဠိလိုဆိုတာကိုး....(မှန်ပါ) မြန်မာလိုပြန်ထော့
ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးလို့ ယူနိုင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ပါ...
ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီး....(မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိတွင် မကဘူး၊ တားရာရော မာနရော
ရောပြုတ်တယ်....(မှန်ပါ) ဘုရား) သဘောပါကြပလား....(ပါပါ
ပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်သာအရေးကြီးပါလိမ့်လို့ မေးတဲ့အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့်
ဒီနေ့ညတရားမှာ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့အရေးကြီးပြောတယ်....(မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိဘယ်မှာကပ်နေပါလိမ့်မတုံးလို့ တစ်ခါဆက် မေးတော့
ဒိဋ္ဌိက ဝန္နာမှာကပ်တာပဲ....(မှန်ပါ)

ဒီ က....(ခန္ဓာမှာ ကပ်နေပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာမှာဘယ်လို
ကပ်နေသလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းကိုလဲ တစ်ပါးကုတ်ရဲ့ ပယ်နော်....
(မှန်ပါ) ဝန္နာကြောင့် ဒိဋ္ဌိပြုတ်တာကိုး....(မှန်ပါ) ခန္ဓာ အဝိဇ္ဇာ
ပဏောရ... ဆိုတဲ့ တရားပဲ ခန္ဓာကြောင့် ဒိဋ္ဌိပြုတ်တာ....
(မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ဒီခန္ဓာမှာ ဘယ်လိုကပ်နေသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ
ကျလို့ ရှိရင်ဖြင့် သူက ဒိဋ္ဌိက ရှိ ရှိမှမဟုတ်ဘဲ၊ ဒိဋ္ဌိပါမိန်လို့
ဆိုတားတာကိုး.... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒိဋ္ဌိကရိုးရိုးလား-ဒိဋ္ဌိပါဒါနိလား.... (ဒိဋ္ဌိပါဒါနိပါဘုရား)
ဒိဋ္ဌိပါဒါနိဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ခပ်ဗျားတို့ဒိဋ္ဌိနွယ်မှာ ဝေဒနာဖြင့်
ဝေဒနာထဲမှာ သညာဖြင့်-သညာထဲမှာ စိတ်ဖြင့်-စိတ်ထဲမှာ
သူသည်ကား လို့ဆိုရင်ဖြင့် အမြဲတမ်း အဲဒီမှာ အနုအယ
သဘောနဲ့ ဒိဋ္ဌိနွယ်မှာ စူးဝင်နေတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျ
ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိနွယ်မှာ... (စူးဝင်နေပါတယ်ဘုရား) စူးဝင်နေတယ်ဆို
တော့ သူစူးဝင်နေတာသိတဲ့အခါကျတော့ ဪ... ဒါငါပဲ
ဒါငါပဲဆိုပြီး ဝေဒနာလာလဲ သူက ငါသွားပြီး စူးတာဘဲ...
(မှန်ပါ)။ သညာလဲ ငါကသွားပြီ စူးတာဘဲ (မှန်ပါ) ဒါဒိဋ္ဌိက
သွားသွားစူးတယ် (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ သူစူးစရာမရှိအောင် ခပ်ဗျားတို့က လုပ်ဖို့အရေး
ကြီးတယ် (မှန်ပါ) သူစူးစရာမရှိအောင် လုပ်ဖို့က တာပါလိမ့်
မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ခပ်ဗျားတို့ ပရမဝိနကလေးတွေ
ကိုပရမဝိနဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာကလေး တွေကိုညာဏကုန္တာဆိုတဲ့စိတ်
ကလေးတွေကို သူစူးစရာမရှိအောင် မြင်လို့ ရှိရင်ဖြင့်
လိုရင်တော့ ဒါပေးမခိုင်းတာမြင်ရင် အခုချက်ခြင် ပျက်သွား
တာမြင်လို့ ဒီရင် သူမစူးဘူး (မှန်ပါ) အခုချက်ခြင်း ပျက်
သွားတာ မမြင်ရင်တော့ (စူးပါတယ်ဘုရား) စူးနေတာပဲ၊
သူပင်နေတာပဲ (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိကိုဖြတ်ချင်လို့ရှိရင် ဒီဟာ မြေမြန်မြန်ပျက်
မြင်လေလေ ဖြစ်ပျက်မြန်လေလေ မှုလိုက်တဲ့အခါ ဝေဒနာ
ကလေးရှုလိုက်လဲ ဖြစ်ပျက်၊ နောက်ဝေဒနာလဲ ဖြစ်ပြီးပျက်နေ
တာပဲဆိုလို့ ရှိရင် ဒိဋ္ဌိဝင်ခွင့်မရဘူး... (မှန်ပါ) သူကြာနေလို့

ရှိရင်ဖြင့် တစ်ခါတည်း နာတာရှည်ဖြစ်နေလို့ ရှိရင် ငါခက်ပြီ
ဆိုတာ တစ်ခါတည်း မဖြတ်နိုင်လို့ ဝင်လာတာ... (ဝင်လာ ပါ
တယ်ဘုရား)။

နာတာရှည်ဖြစ်နေတော့ (မဖြတ်နိုင်လို့ ဝင်လာပါတယ်)
မိတ်နိုင်ဘူးတဲ့...၊ ဝေဒနာဟာ တစ်ခုပြီးမှ တစ်ခုဖြစ်တာကိုး...
(မှန်ပါ) တစ်ခုချုပ်ပြီးမှ တစ်ခုဖြစ်၊ တစ်ခုချုပ်ပြီးမှ တစ်ခု
တော့ကို ဉာဏ်ကမထိုးနိုင်လို့ ရှိရင်ဖြစ် တစ်ခါတည်း ငါနာနေ
တာကြားလျှင် ဒီ ဒိဋ္ဌိက အကုန်ဝင်ထုံးတာဘဲ... (မှန်ပါ)
ဝေဒနာစားစားနေတာ ကြာလှပဲပြီ၊ ဒါမဖြတ်နိုင်လို့ ဖြစ်တာ
(မှန်ပါ) သန္တတိ မဖြတ်နိုင်လို့ ဆိုတာ သေချာပလား (သေချာ
ပဲ ပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိတစ်ခုပေါ်တိုင်း တစ်ခုပေါ်တိုင်း ခင်ဗျားတို့
ဖြစ်ပျက်ကို ခဏကလေးဖြစ်ပြီး ခဏကလေးပျက်တယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကို
မြဲ-မြန်ကြည့်နိုင်လို့ ရှိရင် ဒိဋ္ဌိပြုတ်တာဘဲ ... (မှန်ပါ)ဘုရား။
မြဲမြဲ-မကြည့်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် (ဒိဋ္ဌိမပြုတ်သေးပါ)ဘုရား)ဒိဋ္ဌိ
မပြုတ်ပါဘူးဆိုတော့ ညော် ဒိဋ္ဌိဟာ ခန္ဓာမှီတာကို ခန္ဓာခိုင်မြဲ
တယ် ထင်နေလို့ သူမှီတာ (မှန်ပါ) မခိုင်မြဲတာကို သေသေ
ချာချာမြင်လို့ ရှိရင် သူပြုတ်တယ် ... (မှန်ပါ) သဘောပါ
ပလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတကာ တကာမတွေမှာ ခဏကလေး ခဏကလေး
ခဏမျှတည်တဲ့ ဓမ္မကလေး-ခဏမျှတည်တဲ့ ဓမ္မကလေးလို့ မြန်မြန်
ခင်ဗျားတို့ စိပ်အောင်ကြည့်ပါ... (မှန်ပါ) စိပ်အောင်ကြည့်ရင်
ပြုတ်တော့မယ်သာ မှတ်ပေတော့... (မှန်ပါ)။

စိပ်အောင်ကြည့်ရင် (ပြုတ်တော့မှပာပာဘုရား) ပြုတ်တော့
မှပာပာဘုရား မသေချာဘူးလား - (သေချာပာပာဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိသည် ဘယ်မှာကပ်နေသတုံး - (ခန္ဓာမှာ ကပ်နေ
ပါတယ်) ခန္ဓာမှာ ဘယ်လိုလုပ် ကပ်နေပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့
ခန္ဓာကို တာရှည်တယ်ထင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာကပ်တယ် (မှန်ပါ)ဘုရား)။
ခန္ဓာကို .. (တာရှည်တယ်ထင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာကပ်ပါတယ်) တာရှည်
ထင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကျုပ်ဝေဒနာကလေး ကြာလှပြီဆိုရင် ဒိဋ္ဌိ
ဝင်ပြီ... (မှန်ပါ) ကျုပ်ခေါင်းခဲနေတာကြာလှပြီဆိုရင်... (ဒိဋ္ဌိ
ဝင်ပါပြီဘုရား)။

ဒါကြာရှည်တယ်ထင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒိဋ္ဌိဝင်တယ် (မှန်ပါ)
အခုဖြစ်ပြီး အခုပျက်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝင်ခင်ကံမရဘူး.... (မရ
ပါဘုရား)။ သဘောပါလား.... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိသည် တကာ တကာမတို့ဖြစ်ပျက်စိပ်ဖို့ အရေးကြီး
တယ်... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြရမယ်... (ဖြစ်ပျက်စိပ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်
ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်စိပ်ဖို့ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်တဲ့၊ ဖြစ်ပျက်စိပ်
သေးလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိကြာခိုမှာပဲ (ခိုမှာပါဘုရား) မခိုပေ
ဘူးလား.. (ခိုပါတယ်ဘုရား) ဒိဋ္ဌိကြားခိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျား
တို့မှာ စိတ်မချရသေးဘူး.... (မှန်ပါ)။

အပွယ်လေးပါးကို (စိတ်မ... ရပါဘုရား) ကြားတော့မခိုဘူး
 ဖြစ်ပျက်က စိပ်လာပြီလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီး
 တကာ တကာမတွေ့ကျတော့ ဖြစ်ပျက်စိပ်ပလား... (ဖြစ်ပျက်စိပ်
 မလားဆိုတာ ဦးသံခိုင်မေးသံကြားတယ်မဟုတ်လား... (ကြား
 မပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါတာမေးတယ်ထပ် ထပ်သဘုံး ကြားခိုမှာ
 စိုးလို့ မေးတာ (မှန်ပါ) ခိုမှာစိုးလို့ မေးတာ....(မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိခိုမှာစိုးလို့၊ ဒိဋ္ဌိကနည်းနည်းတာရှည်တယ်ထင်ရင် ခိုတာ
 ပဲ.... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိက ဒီထဲဝင်ခိုတာဘဲ၊ ဝေဒနာထဲ ဝင်ခိုလိုက်၊
 ရုပ်ထဲဝင်ခိုလိုက်၊ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါးထဲ ဝင်ခိုလိုက်၊ မခိုပေ
 ဘူးလား....(ခိုပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို ခိုလိုက်တာသည် ဖြစ်ပျက် မစိပ်သေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာဖြင့်
 ခိုဆဲပဲရှိသေးတယ် (မှန်ပါ) ဟာ... တစ်ကိုယ်လုံးဘုရား.....
 အပ်သွားချရာရာမရှိပါဘူး... တပည့်တော်တို့ဖြင့် ခန္ဓာ၏ပင်ကိုယ်
 သဘော၊ ခန္ဓာက ပင်ကိုယ်ဖြစ်ပျက်ရှိတာကိုး (မှန်ပါ) အဲဒီခန္ဓာ
 ၏ ပင်ကိုယ် ဖြစ်ပျက်သဘောကို သေသေချာချာ ခင်ဗျားတို့
 မနောနဲ့ ရှုပြီးသကာလ ဉာဏ်ထဲမှာ တစ်ခါတည်း ဘယ်နေရာ
မှအပ်သွားချရာရာမရှိအောင် အကုန်အဖြစ်ပျက်ချည့်ပဲ၊ ဖြစ်လိုက်
ပျက်လိုက်မှတစ်ပါး ဘာမှမရှိဘူးဆို ဘယ်နေရာမှ သူမခိုတော့
ဘူး (မှန်ပါ)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက်စိပ်လာလို့ ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
အားနည်းသွားတဲ့အတိုက် သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်လာလို့ ဖြစ်ပျက်စိပ်ပျက်
စိပ်တာမှတ်.... (မှန်ပါ)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက.... (အားနည်းသွားပါတတ်) သမ္မာဒိဋ္ဌိက.....
 (ထက်သာပါတယ်) သမ္မာဒိဋ္ဌိက ထက်လာလို့ ဖြစ်ပျက်စိပ် တယ်

... (မှန်ပါ) နဂိုကအစိပ်... (မှန်ပါ) တယ်တော့မှ ခန္ဓာထဲမှာ
 အကျမရှိဘူး... (မှန်ပါ) မှတ်မိကြပလား... (မှတ်မိပါပြီဘုရား)၊
 ခန္ဓာထဲမှာ... (နဂိုက အစိပ်ပါဘုရား) နဂိုက မျက်စိတံခွံ
နှာမိက ကုဋေတစ်သိန်းဆိုဘော စိမ်းစေပေါ့... (မှန်ပါ) ဖြစ်လိုက်
ပျက်လိုက် ကုဋေတစ်သိန်း... (မှန်ပါ) ရုပ်က ကုဋေငါးထောင်
ကျော်ဆိုတော့ မစိပ်ဘူးလား... စိပ်လား... (စိပ်ပါတယ်ဘုရား)
 နဂိုကအစိပ်... (မှန်ပါ) နဂိုက အစိပ် အာနန္ဒာကဒိဋ္ဌိမဲ့နေလို့
ခင်ဗျားတို့သမ္ဘာဒိဋ္ဌိဝင်ခွင့်မရလို့ ဖြစ်ပျက်ကျနေတာ... (မှန်ပါ)
 သဘောပါပလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကားကောင်းရောင် ဖြစ်ပျက်ကျနေတယ်၊ သမ္ဘာ
ဒိဋ္ဌိအာ ကောင်းလာရင်... (ဖြစ်ပျက်စိပ်ပါတယ်) ခါဖြင့် သူတို့
 နှစ်ခုဟာ စစ်ဆိုးတက်ပဲ ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား...
 (ကျပါပြီဘုရား)။

သူတို့နှစ်ခုတယ်နှယ်ဆိုလဲ... (စစ်ဆိုးတက်ပါဘုရား) စစ်ကိုး
 တက်တဲ့ တစ်ယောက်ကနိဒါရင်ကျသွားတယ် တစ်ယောက်ကနိဇီ
 လို့ရှိရင်... (စိပ်သွားပါတယ်ဘုရား) ဒီနေ့တာဖြစ်ပါလိမ့်မကုံး
 လို့... မဆွေးပါနဲ့... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား...
 (ပါပါပြီဘုရား)

ယနေ့တာဖြစ်ပါလိမ့်မကုံး... ခါ ကိန်းဖြစ်ပျက်တွေတွေတယ်၊
 ယနေ့တာဖြစ်ပါလိမ့်... ချွေ... မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြံ ခိုနေတယ် (မှန်ပါ
 ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ) နှစ်ဖြစ်ကျသော စိပ်လာတယ်၊
 ... ချွေ ... မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက နှစ်ခြေ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိက ကောင်းလာ
 တယ်... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)

အဲဒါ ဘယ်သူ့ ကိုများမေးစရာ ဦးသံဒိုင်လိုသေးသတုံး (မလို ပါဘုရား) မလိုတော့ဘူးတဲ့၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားကောင်းရင် ဖြစ်ပျက် ကျဲတယ်....(မှန်ပါ) တစ်နည်းတွေ့ကိုမတွေ့ဘူး....(မှန်ပါ) ကျဲရုံ တွင်ဆိုရင် နည်းနည်းခံသာပါသေးတယ် တစ်နည်းတွေ့ကို မတွေ့ နိုင်အောင်ဖြစ်ပါတယ်.... (မှန်ပါ)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိအားကောင်းလာ လို့ ရှိရင်လဲ ထိုင်ကတည်းက ဖြစ်ပျက်တွေက စိပ်လာတယ်..... (မှန်ပါ)။

ထိုင်ကတည်းက....(ဖြစ်ပျက်တွေစိပ်လာပါတယ်) နဂိုရှိကိုသိ တယ်....(မှန်ပါ)။

နဂိုက ခင်ဗျားတို့စိတ်က ကုဋေတစ်သိန်းတဲ့ ပျက်စီး နေလိုက်တာ၊ စိတ်ဆိုရင် စေတသိက်ပါသွားပြီ....(မှန်ပါ)ရုပ်က လဲ ကုဋေငါးထောင်ကျော်တဲ့၊ ဒါလောက်တောင် ပင်ကိုယ် သဘောကလဲရှိပါတယ် (ရှိပါတယ်ဘုရား) ဒါတွေမြင်မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်မှာလားလို့လဲ တစ်ခါခင်ဗျားတို့က မေးချင်လဲ မေးမှာပေါ့လေ (မှန်ပါ) မေးရင် ဘုန်းကြီးက ခင်ဗျားတို့ အားပျော့သွားလိမ့်မယ်....တဲ့၊ ဒီဟာမမြင်ပေမယ့် ရပါတယ်၊ ကိုယ်ဉာဏ်မှီသလောက် ကိုယ်မြင်ရခဲ ပြီးတာပဲ....(မှန်ပါ)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမဝင်ဘဲနဲ့ ကိုယ့်သမ္မာဒိဋ္ဌိမြင်သလောက် ဆိုလို့ ရှိရင် ဒါမဂ်ဆိုက် ဖိုလ် ဆိုက် ဖြစ်ပါတယ်....(မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့ တုံးလို့ မေးဖို့အရေးကြီးလာတယ်နော် (မှန် ပါ) ဟိုဟာက သံပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဟောထားတာလို့ မှတ်ပါနော်....(မှန်ပါ) မျက်စိတမိုတ် ကုဋေတစ်သိန်း စိတ်တွေ ပျက်ငဲ့တယ်ကွ၊ နာမ်ဓမ္မတွေပျက်နေတယ်၊ ရုပ်ဓမ္မက ကုဋေငါး ထောင်ကျော် ပျက်နေတယ်ကွ၊ အို....ဟောမှာပဲတဲ့၊ သူ ပင်ကိုယ်

သဘောကိုမြင်လို့ ဟောတာ (မှန်ပါဘုရား) ပစ်ကိုယ်သဘော မြင်လို့ ဟောတာပါပဲ။

သို့သော် ကျုပ်တို့က မြင်ရမှာလားဆိုတော့ ဒါ...ကျုပ်တို့ မြင်ဖို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြီးပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်မြင်တဲ့အမြင်... (မှန်ပါ ဘုရား) မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) အသစ်ပုဂ္ဂိုလ်မြင်တဲ့အမြင် က ဒါမဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ကိုယ် စိပ်နေရင်ပြီးတာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောပါကြပလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ကိုယ့်သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ (ကိုယ်စိပ်နေရင် ပြီးတာပါပဲဘုရား) ပြီး တာပဲတဲ့၊ ဟိုဟာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစွမ်းကုန်နဲ့ တစ်ခါတည်း အရဟတ္တမဂ် သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ ကိုကြည့်ပြီး ပြောတာ(မှန်ပါ) ဟိုဟာက ပြီးပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်အမြင်... (မှန်ပါဘုရား) အခုကျုပ်တို့မြင်ရမှာ က မပြီးသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အမြင်၊ ကိုယ့်တန်းနဲ့ ကိုယ် ကိုက် သွားရင် ဒါမဂ်ဆိုက်တာပဲ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဝေဘန်တတ်ပလား... (ဝေဘန်တတ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို သူများက စာတတ်ပြီး စာကိုဗဟုသုတရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကမေးလိမ့်မယ်၊ မင်းတို့ မျက်စိတမှိတ်ကလေး ကုဋေငါး ထောင်ကျော်မြင်ရဲ့လား၊ မင်းတို့ဖြစ်ပျက်မြင်တမ်းဆိုငြားသော် လဲဟုတ်လား...၊ မျက်စိတမှိတ် ကုဋေတစ်သိန်းမြင်ပါရဲ့လား လို့ မေးလို့ ရှိရင် အင်း...ပုထုဇဉ်က နေတက်တဲ့အမြင်ကို သူမမေး ဘဲနဲ့ အရိယာဖြစ်ပြီးမှ မြင်တဲ့အမြင်ပေးတာလို့ မှတ်... (မှန်ပါ) ကိုယ်ကဝေဘန်တတ်ရမယ်... (မှန်ပါ)။

ပုထုဇဉ်တို့၏ အမြင်က နေပြီး အရိယာကို တက်ခမှာကိုး... (မှန်ပါ) အရိယာဖြစ်ပြီ မှ မြင်တဲ့အမြင်ကို ပုထုဇဉ်ကလိုက်နေရ မယ်ဆိုရင် နဂိုက ကတည်းက အင်္ဂုယာကလေး မွေးရမယ်

(မှန်ပါ) မမွေးရဘူးလား....(မွေးရပါတယ်) အဲဒီအမြင်ကိုဘယ်
တော့မှ ယူနဲ့. (မှန်ပါ) သဘောကျပါလား ... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် ဒီအမြင် မမြင်နိုင်သတဲ့လို့
မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ကျုပ်တို့မှာသမ္မာဒိဋ္ဌိက တစ်ချက် ဒီပြင်
စိတ်တွေကဘာမှအသုံးမကျတဲ့ ဘဝင်စိတ်တွေက သိန်းသန်းလား
သေးတယ် (မှန်ပါ)ဘုရား) သိန်းသန်းချုပ်တော့မယ်ဆိုရင်
သမ္မာဒိဋ္ဌိက တစ်ချက်လာတယ် ... (မှန်ပါ) ကျုပ်တို့ကဘဝင်
အများကြီးခြာ နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှင်းပါလား ... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

စိတ်တွေအများကြီးခြာ နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့အမြင်
နဲ့ ဒါတွေ စိင်နေရင်ပြီးတာပဲ ... (မှန်ပါ)ဘုရား)။

ကျုပ်တို့ကမူ့လောက် ကျုပ်တို့စိပ်ရမယ်၊ သဘောပါပ
လား....(ပါပါပြီ)။

တို့မှာ ဘဝင်က နှစ်ချက်လောက်ခြားပြီး ဘုရားမြင်တဲ့အမြင်
ကို လာ ဝေးကိုတော့ မရဘူး (မှန်ပါ) ရှင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တွေက
ဘဝင်ဆယ်ခြောက်ချက်လောက်ခြားပြီး သူမြင်တာပဲ အခင်မြင်
တယ်၊ နောက်ဆယ်မြောက်ချက်လောက်ခြားပြီး တစ်ခါမြင်ပြန်
တယ်ဆိုတော့ ဒါက သူတို့အမြင် (မှန်ပါ) သဘောကျပါလား
(ကျပါပြီ)။

ကျုပ်တို့ ပုထုဇဉ်ကတော့ကိုတဲ့မြင်တယ် သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ ဖြစ်ပျက်
ကို၊ ဒီကြားမှာလဲ ဘဝင်လေတွေ သိန်းသန်း ခြာ ပစ်လိုက်တယ်
(မှန်ပါ) ပြီးတော့မှ တစ်ခါမြင်တယ်၊ ဒါဘဝင်ခြားတာ အပြစ်
မရှိဘူး....(မှန်ပါ) ဘာကြောင့် ဘဝင်ခြားတာ အပြစ်မရှိသတဲ့

ဆိုတော့ ကိလေသာမဟုတ်လို့... (မှန်ပါ) သဘောပါပဲလား... (ပါပါပြီ)။

ဘဝင်ခြားတာ ... (ကိလေသာမဟုတ်လို့ပါ) အပြစ်မရှိဘူး (မှန်ပါ) အပြစ်မရှိဘူးတဲ့၊ ကိလေသာခြားရင် အပြစ်ရှိတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘဝင်ခြားရင်... (အပြစ်မရှိပါဘုရား) အပြစ်မရှိဘူးဆိုတော့ ဒါကြောင့်ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အင်္ဂုတ္တိုရ်ကျတော့ ဟောလိုက်တယ်၊ ကိလေသာ မခြားလို့ ရှိရင်ကွာ မနက်အား ထုတ်ရင်ညနေပေါတယ်... (မှန်ပါ) တစ်ခါတည်းဟောတယ်... (မှန်ပါ) ဘဝင်ခြားတာ သူမပါဘူး၊ ပါသေးသလား (မပါပါဘုရား)။

အဲဒါတွေကို မဟုတ်အဖြစ်နဲ့ အကြီးအကျယ် မှတ်မှသာ လျှင်နို့ မဟုတ်ရင် အလကားနေရင်း ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တာမေးတာ တွေ ခင်ဗျားတို့ ဖြေတတ်မှာ မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ) ဘုရား) အခု တော့ဖြေတတ်ပလား... (ဖြေတတ်ပါပြီဘုရား)။

ဖြေတတ်ပြီတဲ့...။ အဲဒါခင်ဗျားတို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာအမြင် ဘုရားအမြင်တွေဘုရား တပည့်တော်တို့က ဘဝင်တွေက အများ ကြီးခြားနေတယ် ဆိုကတည်းက ခင်ဗျားတို့ ရိပ်မိနေပေါ့... (မှန်ပါ) ဘုရား)။

ဘဝင်အများကြီးခြားနေတယ် ဆိုကတည်းက ဒီကြားမှာ တစ်ခါမြင်တယ်၊ ဘဝင်တွေ တခြားသော စိတ်တွေက အများ ကြီးခြားလိုက်တယ် ကိလေသာတွေ မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ) ထုံးစံအတိုင်း စိတ်ကလာသေးတယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား)။

ထုံးစံအတိုင်း စိတ်ကလာပြီး နောက်တစ်ခါမှ တစ်ခါမြင်
တယ်၊ ဒါကိလေသာခြားသလား၊ မခြားဘူးလား.... (မခြားပါ
ဘူးဘုရား) ကိလေသာ မခြားဘူး၊ ကိလေသာမဆိုင်ဘူး ဒီဥစ္စာ
ဘဝင်ခြားတာ ... (မှန်ပါ) ဘဝင်ခြားတာပါ) ဟုတ်ပလား.....
(မှန်ပါ)။

ဘဝင်ခြားတာကို ဘုရားက ဘာအပြစ်မှမရှိဘူး(မှန်ပါ)
ဘာကြောင့် ဘာအပြစ်မှ မရှိသတုံး....ဒါက သူ့ထုံးစံခြားတာ
တဲ့၊ ဒါနိဿာမတဲ့ .. (မှန်ပါ) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)
ကိလေသာခြားရင်တော့ဖြင့် မင်းတို့ အရနွေးမယ် (မှန်ပါ)။

ဘဝင်ခြားတာကတော့ ကိုယ့်မျိုးရိုး ဒွိဟိတ်မို့ ဒွိဟိတ်ဘဝင်
တိဟိတ်မို့ တိဟိတ်ဘဝင်ခြားနေတော့ ဒါကသူ့နိဿာမသဘော
ကိုတော့ဘယ်သူမှ ပယ်လို့ မရဘူး....(မှန်ပါ) ကိလေသာခြားလို့
ရှိရင်တော့ မရဘူးလို့ ဟောပါဘယ်....(မှန်ပါ) ပေါ်ကြပလား
... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) လုပ်ကော လုပ်တတ်ပါရဲ့လား
(လုပ်တတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ ယနေ့ ဒီတွင် တော်ပါဦးစို့၊

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။

အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာ တိုက်ဟောင်း၊
ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
ဝိသာခ နှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အမေးအဖြေ
(ညအလုပ်ပေးတရားတော်)
(၁၄-၁၂-၆၁)

မဂ္ဂင်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ စာကာ တကာမတွေ့ မှတ်ထားရမယ်။ မဂ္ဂင်ဆိုတာ အလည်လမ်းဆိုရင်လဲ မဂ္ဂင်ပဲ ဟောတယ်လို့ မှတ်ထားကြပါ။ အလည်လမ်းဆိုရင်လဲ မဂ္ဂင်ပဲ တသံသရာလုံးဟာ အလည်လမ်းပေါ် မရောက်ဖူး ဘူးလို့ မှတ်ထားကြပါ။ (မှန်ပါ) အလည်လမ်းပေါ် ရောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ဘယ်တော့မှ မပြန်တော့ဘူးလို့ မှတ်။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့်မဂ္ဂင်သည် ဘယ်နှစ်ပါး ရှိသတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါ ကျတော့ ရှစ်ပါးရှိတယ်။ အဲဒီ မဂ္ဂင်မှာ အရေးကြီးတဲ့ အချက်က သမာဓိ အရေးကြီးတယ်။ သမာဓိဆိုတာ ဘာတုံးဆိုတော့ ကေဂ္ဂတာလို့ ခေါ်တယ်။

သမာဓိဆိုတာ ဘာခေါ်ကြသတုံး... (ကေဂ္ဂတာပါဘုရား) ကေဂ္ဂတာလို့ ခေါ်တယ်။ ကေ=တစ်ခုတည်းသော အာရုံကို ယူနိုင်ရမယ်။ ဝိပဿနာအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ တစ်ခုတည်းသော အာရုံကို ယူနိုင်ရမယ်လို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ။ (မှန်ပါ)။

တစ်ခုတည်းသောအာရုံဆိုတာ ဘဲပါလိမ့်မလဲ့လို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ဝေဒနာဖြင့် ဝေဒနာ တစ်ခု၊ စိတ်ဖြင့် စိတ်တစ်ခု၊ ရုပ်ဖြင့် ရုပ်တစ်ခု၊ တုံ့ပြိုး မလာစေနဲ့၊ ခေါင်းဆောင်တစ်ခုကို ရှုပေးပါ၊ ခေါင်းဆောင်တစ်ခုဆို သိသိ တည့်ထားပါ၊ အာရုံတစ်ခု တည်း တည့်ထားလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒါ ကေဂ္ဂတာကျတယ် ခေါ်တာ ဝဲ... (မှန်ပါ)။

ကေဂ္ဂတာဆိုတာ အာရုံတစ်ခုတည်းမှာ စူးစိုက်နေလို့ ရှိရင် သမာဓိကို ကေဂ္ဂတာစေတသိက်လို့ ခေါ်သည်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

အဲဒီ ကေဂ္ဂတာဟာ...တဲ့ သူသည် တစ်ခုတည်းသော အာရုံ ကိုစူးစိုက်စိုက်ရှုနိုင်လို့ ရှိရင်ဖြင့် ကိလေသာရန်သူကို သူနိုင်တယ် လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ... (မှန်ပါ)။

ကိလေသာ ရန်သူကို တစ်ခုတည်းသာ အာရုံယူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟာ နိုင်တာပဲ။

နို့... သမာဓိဟာ.....သမာဓိပရိက္ခရာ သမာဓိ၏အခြံအရံ သမာဓိ၏ နိမိတ် သမာဓိတော့ဖြင့် ကေဂ္ဂတာဆိုတာ မေ့ဒီနာက ဖြေလို့ ဝိသာခကသိပါပြီ၊ သမာဓိနိမိတ်ဆိုတာ ဘာတုံးလို့ သူကဆက်မေးတယ်၊ သမာဓိနိမိတ်ဆိုတာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ... (မှန်ပါ)။

သမာဓိနိမိတ်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်... (သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးပါ ဘုရား) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးလို့ မှတ်ထားကြပါတဲ့၊ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး ဆိုတာက ကာယနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဝေဒနယ နုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊ သတိရွှေ့ရှုရာသို့ သမာဓိကလိုက်ရတယ်လို့ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် သတိပဋ္ဌာန်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး

ရှိသည့်အနက်က ဝေဒနာကို သတိထားလို့ ရှိရင် ကေဂ္ဂတာက ဝေဒနာပေါ်တဲ့ ကျရတယ်။ ဝေဒနာပေါ်ကျလို့ ရှိရင် ဝေဒနာ၏အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိတယ်။ စိတ်ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စိတ်ပေါ် ကောင်းကောင်းကျလို့ ရှိရင် ကေဂ္ဂတာ ကောင်းကောင်းကျလို့ ရှိရင် သတိကလဲ သတိပဋ္ဌာန်ကလဲ အဲဒီအပေါ် မှာပဲဆောက်တယ်။ ဒါကြောင့် ကေဂ္ဂတာကို သတိပဋ္ဌာန်ခြံရံရမယ် လို့ ဆိုတာမှန်ထားပါ။ သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော အကြောင်းမ ပါရင် ရကိုမရဘူး။

သတိပဋ္ဌာန်၏ နိမိတ်ဟာ ဘာတုံးလို့ ရှိရင် တကာ တကာမ တို့မှတ်ထားပါ။ ခန္ဓာပျောက်ပြီး သကာလ ဝေဒနာကလေးတွေ တွေ့၊ စိတ်ကလေးတွေတွေ့ ရုပ်ကလေးတွေတွေ့၊ အထည်ပျောက် ပြီး သကာလ တစ်ခုတည်းသော အာရုံဟာ ဒါသတိပဋ္ဌာန်၏ နိမိတ်လို့ ပဲ မှတ်ထားပါ။... (မှန်ပါ)ဘုရား။

ခန္ဓာပေါ်မှာ ယောက်ျားသဏ္ဍာန် မိန်းမသဏ္ဍာန်ပျောက်ပြီး သကာလ ဝေဒနာရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဝေဒနာပေါ်ရောက်၊ စိတ် ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စိတ်ပေါ်ရောက် ဒီလိုဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒါသတိ ပဋ္ဌာန်၏ နိမိတ်ဖြစ်တာပဲ.... (မှန်ပါ)။

သတိပဋ္ဌာန်သည် ယောက်ျားသဏ္ဍာန်၊ မိန်းမသဏ္ဍာန်ပေါ်၌ မရောက်မူ၍ နိမိတ်ပျောက်ပြီး သကာလ အနိစ္စ နိမိတ်ကိုတွေ့လို့ ရှိရင် ဒါသတိပဋ္ဌာန်ပဲဆိုတာ မှတ်ထားကြပါ။... (မှန်ပါ)ဘုရား။
နိမိတ်ဆိုတာ ဘာတုံးလို့ မေ လို့ ရှိရင် သတိပဋ္ဌာန်၏တွေ့တဲ့ အာရုံကို နိမိတ်လို့ ခေါ်သည်.... (မှန်ပါ)။

သတိပဋ္ဌာန်၏ အခြံအရံဟာ.... (ဝိရိယပါဘုရား) ဝိရိယစိုက်ပေးလိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့မှာ နိစ္စနိမိတ်ပျောက်ပြီး အနိစ္စနိမိတ်ကို ဝိရိယက တွန်းပေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သတိပညာက တစ်ခါတည်း နိစ္စနိမိတ်ပျောက်ပြီး အနိစ္စတွေ့ချည့်ပဲမြင်တော့ဒါပဲ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါသူ့ကိုယ်တိုင်လုပ်လာတဲ့ အလုပ်စဉ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ) သူ့ကိုယ်တိုင်လုပ်လာတဲ့ အလုပ်စဉ် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးမှ သူ့အလုပ်စဉ်ကို သူ့ပြောတာလို ဦးသံဒိုင်တို့မှတ်ရမယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်နိမိတ်ကို သူ့ဘယ်လိုကြောင့် အနိစ္စနိမိတ် သတိပညာကထင်နိုင်ပါသလဲလို့ ဆိုရင်ဖြင့် ဝိရိယက ကူညီပေးလို့ ထင်တယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ.... (မှန်ပါ) ဝိရိယကကူညီပေးလို့ နော်.... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဝိရိယတဲ့ ကေဂ္ဂတာက သမာဓိမဂ္ဂင်ဖြစ်သွားပြီး သကာလ သတိပညာမဂ္ဂင် ဖြစ်သွားဘယ်လို့ မှတ်ရမယ်..... (မှန်ပါ)။

ဒါတွေဟာ အခုပြောတော့သာ သတ္တိအမျိုးမျိုးပြောနေစာယ်၊ ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ ရှိရင် တစ်ပြိုင်နက် ဝင်တယ်လို့ လွဲမှတ်စိုက်စမ်းပါဦး.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဖြစ်ပြီးပျက်တာတွေမြင်လို့ ရှိရင်.... (တစ်ပြိုင်နက်ဝင်ပါတယ်ဘုရား) သမာဓိလဲပါပြီ၊ သတိပဋ္ဌာန်လဲပါပြီ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်လဲပါပြီ၊ သမ္ပပ္ပာန်ဆိုတာ ဝိရိယ.... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီလိုနဲ့ပဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်သလားဆိုတဲ့ အခါကျတော့ တစ်ခါဘာဝေတဗ္ဗတဲ့....တကာကြီး ပွားရသေး

ကြည့်လိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့် နိစ္စနိမိတ်မရှိပါဘူး၊ ဖျတ်ဖျတ် ဖျတ်ဖျတ် နဲ့ ဝေဒနာကလေးတွေပြောင်းလွှဲနေပုံ၊ စိတ်ကလေးတွေပြောင်းလွှဲနေပုံ၊ အဲဒါ အနိစ္စနိမိတ် တစ်ခါတည်း မြင်အောင် ကြည့်နိုင်ကြလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ခင်ဗျားတို့ သတိပဋ္ဌာန်၏ နိမိတ်ဆိုတာပေါ်လာတာပဲ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် နိစ္စနိမိတ်ပျောက်ပြီး အနိစ္စနိမိတ်ထင်အောင် ကြည့်ကြပါ... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီးနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သတိပဋ္ဌာန်ကို တကာ တကာမတွေ့ရတဲ့ အခါကျတော့ နိစ္စနိမိတ်ပျောက်ပြီး အနိစ္စနိမိတ်ပေါ်အောင်ဖြင့် ကြိုးစားပါဆိုတာတိုက်တွန်းလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါမှမမြင်သေးဘူး ဆိုလို့ ရှိရင် သတိပဋ္ဌာန်ကို မရောက်သေးဘူးလို့ မှတ်... (မှန်ပါ)။

နိစ္စနိမိတ်ပျောက်ပြီးတော့... (အနိစ္စနိမိတ် ထင်အောင်ကြည့်ရပါမယ်) အဲ... မြန်မာလိုပြန်တော့ ခိုင်မြဲတာပျောက်ပြီး မခိုင်မြဲတာရောက်မယ်... (မှန်ပါ)။

ခိုင်မြဲတာပျောက်ပြီး... (မခိုင်မြဲတာရောက်ရပါမယ်) အဲဒီတော့ ဓမ္မဒိန္နာကို ဝိသာခနမေးပြန်တယ်၊ ကဲ... ဒါဖြင့် ခိုင်မြဲတာပျောက်ပြီး မခိုင်မြဲတာ နိမိတ်တော့ရောက်ပါပြီ၊ သူတစ်ခုတည်းရောက်နိုင်သလားဆိုတော့ အို... သတိပဋ္ဌာန်၏အခြံအရံပါရသေးတယ် တကာကြီးလို့ ဖြေလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

သတိပဋ္ဌာန်၏အခြံအရံဟာ ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ကျတော့ ဝိရိယစိုက်ပေးပါ၊ သတိပဋ္ဌာန်၏အခြံအရံဟာ ဝိရိယပဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သတိပဋ္ဌာန်၏ အခြံအရံဟာ.... (ဝိရိယပါဘုရား) ဝိရိယစိုက်ပေးလိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့မှာ နိစ္စနိမိတ်ပျောက်ပြီး အနိစ္စနိမိတ်ကို ဝိရိယက တွန်းပေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သတိပညာက တစ်ခါတည်း နိစ္စနိမိတ်ပျောက်ပြီး အနိစ္စတွေ့ချည့်ပဲမြင်တော့ဒါပဲ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါသူ့ကိုယ်တိုင်လုပ်လာတဲ့ အလုပ်စဉ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ) သူ့ကိုယ်တိုင်လုပ်လာတဲ့ အလုပ်စဉ်၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးမှ သူ့အလုပ်စဉ်ကို သူပြောတာလို့ ဦးသံဒိုင်တို့မှတ်ရမယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်နိမိတ်ကို သူ့ဘယ်လိုကြောင့် အနိစ္စနိမိတ် သတိပညာကထင်နိုင်ပါသနားလို့ ဆိုရင်ဖြင့် ဝိရိယက ကူညီပေးလို့ ထင်တယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ!.... (မှန်ပါ) ဝိရိယကကူညီပေးလို့ နော်.... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဝိရိယတဲ့ ဧကဂ္ဂတက သမာဓိမဂ္ဂင်ဖြစ်သွားပြီး သကာလ သတိပညာမဂ္ဂင် ဖြစ်သွားဘယ်လို့ မှတ်ရမယ်..... (မှန်ပါ)။

ဒါတွေဟာ အခုပြောတော့သာ သတ္တိအမျိုးမျိုးပြောနေတယ်၊ ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ ရှိရင် တစ်ပြိုင်နက် ဝင်တယ်လို့ လူမှတ်လိုက်စမ်းပါဦး.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဖြစ်ပြီးပျက်တာတွေမြင်လို့ ရှိရင်.... (တစ်ပြိုင်နက်ဝင်ပါတယ် ဘုရား) သမာဓိလဲပါပြီ၊ သတိပဋ္ဌာန်လဲပါပြီ၊ သမ္ပပ္ပဇာန်လဲပါပြီ၊ သမ္ပပ္ပဇာန်ဆိုတာ ဝိရိယ.... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီလိုနဲ့ပဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်သလားဆိုတဲ့ အခါကျတော့ တစ်ခါဘာဝေတဗ္ဗတဲ့....တကာကြီး ပွားရသေး

တယ်.... (မှန်ပါ) အကြိမ်ကြိမ် ပွား ရသေးတယ်.... (မှန်ပါ) သဘောပါကြပလား.... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘာဝေတဗ္ဗကိစ္စကိစ္စပွားရမယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည်ဘာဝေတဗ္ဗကိစ္စက ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပွားရတာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ တကာ တကာမတွေ့မှတ်စရာက ပွားချင်လို့ ပွားရတာမဟုတ်ဘူးတဲ့ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတွေဟာ ကြေးဖလားလိပ်တဲ့ ပွတ်နိုင်မှပြောင်တယ်.... (မှန်ပါ)ဘုရား)။

ကြေးဖလားလိပ်.... (ပွတ်နိုင်မှ ပြောင်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒီတော့ သတိပဋ္ဌာန်အလုပ် ဒီလိုနဲ့ နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်သေးဘူးတကာကြီး ဘာဝေတဗ္ဗနဲ့ အဖန်ဖန်လဲပွားရသေးတယ်တဲ့၊ ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာလုပ်ရမလဲ (ဘာဝေတဗ္ဗနဲ့ အဖန်ဖန်ပွားရပါမယ်) အဖန်ဖန်လဲပွားရဦးမယ်ဆိုတာ တကာ တကာမတွေ့ မှတ်တားပါ (မှန်ပါ)။

အဖန်ဖန်ပွားရခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်က ခင်ဗျားတို့မှာ ဘယ်လို ဖြစ်နေသတုံးဆိုတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဟောလိုက်တယ် ဈေးထဲကနေပြီး သကာလ ပန်းတိမ်ဆီကဖြစ်စေ၊ ဈေးထဲကဖြစ်စေ ကြေးဖလားတစ်ခု ဝယ်လာတယ်တဲ့၊ အိမ်ရောက်တော့လဲ ဘာမှ အသုံးမချပဲနဲ့ တစ်နေရာရာမှာ ထိုထားလို့ ရှိရင် တကာ တကာမတို့ နဂိုကဝယ်လာတုန်းကလဲ့ ကြေးဖလားက အရိုင်း၊ နောက်အိမ်ကျပြန်တော့ ကြေးညှိတွေကပိုတက်တယ်၊ ပိုတက်ပြီး သကာလခနတော့ တကယ်သုံးတော့ နဂိုကဝယ်တုန်းကလဲတိုက်မထား.... (မှန်ပါ) နောက်ဒီနေရာ ထိုထားပြန်တော့လဲ တစ်ခါ ကြေးညှိတက် ပြန်တက်ပြန်၊ ပြန်တက်တဲ့အခါ ဒီကြေးခွက်ကို

တကာ တကာမတွေ့ သုံးစွဲတဲ့အခါဖြစ်နိုင်ပါ့မလား.... (မဖြစ်နိုင် ပါဘုရား)။ အညစ်အကြေးများတယ်.... (မှန်ပါ)။

ထို့အတူပဲတဲ့-ကြေးဖလားလို့ပဲ။ တကာ တကာမတွေ့က နဂိုကကိလေသာကလဲ ပင်ကိုယ်က ဈေးဝယ်တဲ့အတိုင်း လူ့ဘဝ ရကတည်းကကိလေသာကို ဘယ်လိုရှင်းမယ်ဆိုတာလဲမပါခဲ့ဘူး.... (မှန်ပါ) ဒီအတိုင်း ပစ်ထားသလိုပဲ။ ဒီအတိုင်း ပစ်ထားတယ်။

ပစ်ထားတဲ့အတိုင်းမှာ သတိပဋ္ဌာန်အလုပ်တွေကို သတိပဋ္ဌာန် နှိမိတ်လဲ မြင်အောင်မလုပ်။ ဧကဂ္ဂတာလဲကျအောင်မလုပ်။ ဝိရိယ လဲမစိုက်ဘူး။ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ခုနင့်က ကြေးဖလားဟာဝယ် တာထက် ပိုပြီးသကလာ ခြေးပို့တက်လာတယ်.... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတွေ့မှာလဲ-တဲ့။ ခန္ဓာကိုယ်ရလာတဲ့ အချိန်ကစပြီး ဒီအလုပ်မျိုးဆိုတာက ဆရာသမားလူ တွေဦးမှ ထောင်တတ်တဲ့ နားကလဲပါဦးမှ.... (မှန်ပါ) ဒီလိုမှပွားဖြစ်တော့ နဂိုကဝယ်လာကတည်းက လူ့ဘဝ ရကတည်းက တဏှာအမိ အဝိဇ္ဇာအဖနဲ့ ခင်ဗျားတို့ကကြီးလာတာ (မှန်ပါ)ဘုရား) ရှင်းကြ ပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တဏှာက.... (အမိပါ)ဘုရား) အဝိဇ္ဇာက.... (အဖပါ)ဘုရား) အဲ သူတို့နှစ်ယောက် လက်ထဲမှ-ကြီးလာတယ်.... (မှန်ပါ)။

သူတို့နှစ်ယောက်ကလဲ မှတ်လိုက်စမ်းပါ မဂ်ဖိုလ်ဆောက်မှာ အလွန်စိုးရိမ်တယ်.... (မှန်ပါ) မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ရဖို့ သူတို့လက် တွင်းကလွတ်သွားမှာ အလွန်စိုးရိမ်တဲ့တရားနှစ်ခု (မှန်ပါ)ဘုရား)။

အလွန်စိုးရိမ်ရတဲ့ တရားနှစ်ခုဖြစ်ပြီး သ ကာ လ နေ တော့ ခင်ဗျားတို့ကလဲ သူတို့လက်ထဲမှာ ကြီးပွားလာတာ ဖြစ်နေတော့ အဝိဇ္ဇာက သစ္စာလေးပါး မသိအောင် ဖုံးထားလိုက်၊ တဏှာက

အမေခင်-အဖေခင် စီးပွားရှာခင်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ကလဲ သူတို့ ခိုင်းရာကိုပဲ လုပ်နေတော့ သူတို့သာလျှင် အမေ၊ သူတို့သာ လျှင် အဖေ ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူတို့အမေ သူတို့အဖေ ဖြစ်နေတော့ ချေးဟာ တစ်နေ့လဲ တက်ပြန်တာပဲ၊ နောက်တစ်နေ့လဲ.... (တက်ပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒါက ဘယ်လောက်ကြာပဲလို့ မေးလို့ ရှိရင် ဘဝသံသရာ ကတည်းက ဒီပွတ်တိုက်တဲ့ သဘောကတော့ ဦးသံဒိုင် ပါကို မပါဘူး... (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ပါကို-မပါဘူး (မှန်ပါ့)။

ဘဝသံသရာထဲက ပွတ်တိုက်ပြီး သကာလ ထားတယ်လို့ မပါ-ပါဘူးတဲ့၊ ဒီအတိုင်း ပစ်ထားတာတွေက များတော့ အခု ချက်ခြင်း ဆရာကောင်း သမားကောင်းနဲ့ တွေ့ပြီး အခုချက်ခြင်း ဖြစ်ပျက်-မြင်လို့ ဖြစ် ပျက် ဆုံးတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးကို သွားချင်ပါ တယ် ဆိုတော့ မပွတ်တိုက်လို့ ရှိရင် မရဘူး (မှန်ပါ့)။

တဏှာ-အမိနဲ့ အဝိဇ္ဇာ-အဖက တကာ တကာမတို့မှာ သူတို့ လက်ထဲ ကြီးပွားလာခဲ့ရတယ် ဆိုတော့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တဏှာက ဘာတုံး... (အမိပါ့ဘုရား)၊ တဏှာက အမိတဲ့၊ အဝိဇ္ဇာက.... (အဖပါ့ဘုရား)။

အဲ....သူတို့နှစ်ယောက်လက်ထဲမှာ ကြီးပွားလာတော့ ဒီအထဲ က နေပြီး သကာလ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကိုယ်ရံတော်တွေကလဲ ခင်ဗျားတို့က မွေးထားတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိ ကိုယ်ရံတော်တွေကလဲ.... (မွေးထားပါတယ်ဘုရား)။

မွေးထားတော့ ဒါတွေက ဒိဋ္ဌိကလဲ ဒါ မင့်သား မင့်သမီး

F.13 မင့်မြေး မင့်မြစ် မင့်အစ်ကို မင့်နှမ မင့်ယောက်ဖ အစရှိသည်နဲ့

အမျှ မျိုးအဖုံဖုံ၊ ဒိဋ္ဌိကလဲ ကိုယ်ရံတော်တွေကလဲ ခင်ဗျားတို့ မှာက အမြဲတမ်းအုပ်ချုပ်ပြီးသကာလနေတော့ နဂိုကပစ်ထားတဲ့ ကြေးဖလား ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)၊ တစ်ခါမှ မပွတ် ပူး-ဘူး.... (မှန်ပါ)။

နဂိုက ပစ်ထားတဲ့ ကြေးဖလား တစ်ခါမှ မပွတ်ပူးတော့ ထုတက်နေတယ်.... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ကားလို့ ဆိုရင်ဘာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ဪ... တပည့်တော်တို့ ဆရာကောင်း သမားကောင်းတွေ သာသနာတွင်း ကြုံပါလျက်သားနဲ့ တပည့်တော်တို့ နိဗ္ဗာန်မရ တာ ဘာတုံးဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဒီထုကြီးလို့သာ မှတ်ပေတော့ (မှန်ပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာထု တဏှာထု၊ ဒိဋ္ဌိထု မကြီးဘူးလား.... (ကြီးပါ တယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ကြီးနေတဲ့အခါ ကျတော့ ခုနစ်က ၁ တိပဋ္ဌာန် နိမိတ်ကို ထင်အောင် ကေတုတာကုရအောင် ဝိသယက ကူညီနိုင်အောင် ဆိုတော့ ကို မြေခံက ဖ ကာကြီး... တဲ့၊ ပေ ရင် မရဘဲ တဲ့.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပပြီ)

မပွားရင်.... (ရေ ဝါဘုရား) ပွားမှ ရ ပ်တဲ... (မှန်ပါ)။

ပွားမှ မယ်ဆိုတော့ ပယ်ထားတဲ့ ကြေးဖလားကို ထင်ပြန်တယ်လဲ ဖတ်ခင်တော့ အဆရာထွက်လာမှာပဲ (မှန်ပါ)။ နို့ ပေ တ်လို့ ရှိရင်တော့ ထွက်ခင်ဘူ... (မှန်ပါ)။ ဉာဏ်ရောင်ကို ပြောင်နိုင်ဘူးတဲ့.... (မှန်ပါ)။ သဘောပ ကြ ပလား.... (ပါပါပြီ ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒါနဲ့ နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်သေးဘူးတဲ့။ ကေဂူတာ ကျရုံနဲ့ သတိပဋ္ဌာန်နိမိတ် ထင်ရုံနဲ့ ဝီရိယစိုက်ရုံနဲ့လဲ မရသေးဘူး။ ပွားဦးမှဘဲ... (မှန်ပါ)။ “ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ” လုပ်ရ ဦးမယ် .. (မှန်ပါ)။ “ဘာဝိတာ ပွားရမယ်၊ ဗဟုလိကတာ ကြိမ်ဖန်များစွာ ကြီးစားရမယ်” ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ပွားများရတဲ့ တန်ခိုးဟာက ဘယ်လို ကျေးဇူးရှိပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ ဉာဏ်ပေါ်မှာဖုံးနေတဲ့ အမိန့် တူတဲ့ တားနာ၊ အဖန်တူတဲ့ အဝိဇ္ဇာ၊ ကိုယ်ရံတော်နဲ့ တူတဲ့ ဒိဋ္ဌိ အဲဒါတွေကို ပါးအောင်လုပ်နေရတဲ့ ကိစ္စလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် သိရုံနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်လို့ ဟောတဲ့ ဆရာ တွေနဲ့ တွေ့ရင် ဘယ်တော့မှ မယုံနဲ့... (မှန်လှပါဘုရား)။

မယုံနဲ့တဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ မယုံနဲ့လို့ ဆရာဘုန်းကြီးက ကန့်ကွက် ရသေးတယ်ဆိုတော့ မရ ဝေ သေချာချာ ပါပြီပေါ့... (မှန်ပါ)။ မွေဒိန္နာတဲ့ နိဗ္ဗာန်မှာ ဒီကိစ္စနဲ့ ဂေတကတ ဟာ ကျပါပြီ သတိ ပဋ္ဌာန်နိမိတ် အင်ပါပြီ ဝီရိယလဲ စိုက်ပါပြီ ထင်ရုံနဲ့ ပြီးနိုင်ပါ သလား။ တွေ့နို့ ပ သလား ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မဝေနိုင်ဘူးတဲ့။ ဘာဝေတဋ္ဌကိစ္စ လိုက်ရဦးမယ်တဲ့ .. (မှန်ပါ ဘုရား ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ))။

ဘာလိုက် ဦးမလဲ... ဘာဝေတဋ္ဌကိစ္စ လိုက်ရပါဦးမယ်) ဘာ ဝေ တဋ္ဌကိစ္စ မလိုက်ယင် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ မှာ ရကို မရနိုင်ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။ မရနိုင်ဘူးတဲ့။

အဲဒီတော့ ဒီလိ မှတ်လိုက်တာပေါ့၊ ဘာဝေတဗျကိစ္စက
 ဘယ်နေရာတုံးလို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ ဖြစ် ပျက် ကို မမြင် မြင်
 အောင် အားထုတ်တဲ့နေရာကျတော့ ဘာဝေတဗျကိစ္စ လိုတယ်
 (မှန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့အခါကျတော့ မဂ်စစ်ပေါ်လာတဲ့အခါ
 ဘာဝေတဗျကိစ္စ မလိုဘူး... (မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား...
 (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဝိပဿနာမဂ်မှာ ဘာဝေတဗျကိစ္စ လိုတယ်... (မှန်ပါ)၊
လောကုတ္တရာမဂ်ကျတော့... (ဘာဝေတဗျကိစ္စ မလိုပါဘုရား)
မလိုဘူး တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ် ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီ အချိန်ပေးနေရတာ၊ ကိလေသာထုတော့ ခွါနေ
 ရတာ ကြာတာပါတဲ့၊ ခွါပြီးတဲ့တစ်နေ့ မဂ်စစ်ပေါ်ဖို့ ကျတော့
 တကာ တကာမတွေမှာ ဘာမှ ပူစရာမလိုဘူး၊ တစ်ကြိမ်နဲ့ ကိစ္စ
 ပြီးတာပါ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ပွားကြမ်းပါ ပွားကြမ်းပါဆိုတဲ့ဥစ္စာသည်
 ဘယ်နှယ်ကြောင့် အပွားခိုင်းတာတိုးဆိုတာ မောင် သစ် တို့
 ရိပ်မိရောပေါ့... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဘယ်အခါကာလမှ မပွတ်ဘဲနဲ့
 ဈေးကဝယ် ပစ်ထားတဲ့ကြေးဖလားနဲ့ တူနေလို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
 က အသုံးချလို့ မဖြစ်လို့ ပွတ်ရတာဟေ့...တဲ့၊ ပွတ်တယ်
 ဆိုတာ ထပ်ပြန်တစ်လဲလဲ ပွတ်ရတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါမှသာလျှင် ကြေးဖလားအရောင်ကြီး ထွက်ပြီး-သကာလ
 လို့ရင်းကိစ္စ သုံးဆောင်ရင်းကိစ္စကို ပြီးစေနိုင်တယ်ဆိုတာ အမှန်
 ပါဘဲ .. (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘာဝေတဗျကိစ္စ မလိုဘူးလား .. (လိုပါတယ်ဘုရား)
 ဘယ်အချိန် လိုသတိုး-ဆိုတော့ ဖြစ် ပျက်ကို ပွားနေတုံးလိုတယ်

(မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက် ဆုံးသွားတဲ့အခါကျပြန်တော့လဲ မဂ်စိတ် တစ်ကြိမ် ပေါ်လာခြင်းကြောင့် မပွားပါနဲ့တဲ့၊ ခင်ဗျားတို့က ပွားချင်လဲ မရဘူး၊ သူက တစ်ကြိမ်ဖြစ်ပြီးချုပ် သွားတာပဲ.... (မှန်ပါ)။

တစ်ကြိမ်ဖြစ်ပြီး ချုပ်တယ် ဆိုကတည်းကလဲ သူကလဲ သူ့ အတွက်ကတော့ အေးပါတယ်၊ သူ့ အတွက်ကတော့ ဘယ်လို စိတ်အေးရသတုံးဆိုတော့ မြစ်တစ်ခုကို ကူးသလိုမှတ်ရမယ်တဲ့... (မှန်ပါ)၊ မဂ် တစ်ကြိမ်တည်း ဖြစ်ငြားသော်လဲ လောကုတ္တရာ ဝေဒကတော့ အလွန် ကျေးဇူးများပါတယ်.... (မှန်ပါ)။

လှေတစ်ခုမှာ ဝန် တင်ပါတဲ့၊ လှေတစ်ခု ဝန်အင်္ဂါပြီးသကာလ လူတစ်ယောက်က ထိုးခတ်လှော်ပြီး-သကာလ ဟိုဘက် သွားတဲ့ အခါမှာ ဒီဘက်ကမ်းက ဟိုဘက်ကမ်းကို ကူးတာလဲ လှေ သမား၏ လုံ့လ ပယောဂပဲ၊ ဒီဝန်တွေဆောင်ပြီး သကာလ သွားတာလဲ ဒီလှေသမား၏ လုံ့လ ပယောဂပဲနော် (မှန်ပါ) ရေ ဖြတ်သွားတာလဲ (လှေသမား၏ လုံ့လ ပယောဂပါ ဘုရား)၊ ဟိုဘက်ကမ်း ရောက်တာကော.... (လှေ သ မား ၏ လုံ့လ ပယောဂပါ ဘုရား)။

အဲ... မဂ်တစ်ကြိမ် ပေါ်ပြီဆိုမှဖြင့်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် သိဘို့လဲ ဒုက္ခသစ္စာကို ပရိညေယျနဲ့ ထားပစ်ခဲ့တာလဲ သူပဲလို့မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)၊ ကိလေသာ ရေတွေကို ဖြတ်တောက် ပြီး-သကာလ၊ ဖြတ်တောက်ပြီး-သကာလ သွားတာပဲ လှေပဲလို့ မှတ်ရမယ် (မှန်ပါ)၊ ဒီမှာဘက်ကမ်းဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရုပ် နာမ် နယ်မှ ရုပ်နာမ် မရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘက်ကိုရောက်တော့ ဒီဘက်ကမ်းက

ခွာဘာလဲ လှေပဲ... (မှန်ပါ)။ တို့ဘက်ကမ်း ရောက်တာကော
(လှေပါပဲ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် လှေသည် အလုပ် လေး-လုပ် လုပ်တယ်... (မှန်ပါ)။
လေး-လုပ်က ဒီဘက်ကမ်းက ခွာမှု၊ ဟိုဘက်ကမ်း ရောက်မှုနဲ့
နှစ်ခု မနေဘူးလား (မှန်ပါ)။ ဝန်တွေ တင်ပြီး-သကာလ
ဟိုဘက် ပို့မှုလဲ လှေပဲ၊ အလယ်က ရေတွေ ဖြတ်ဖို့ကော...
(လှေပါပဲဘုရား)။ နေ့ပဲဆိုတာ သဘောကြပလား (ကျပါပြီ)။

ထို့ အတူပဲတဲ့၊ မဂ်သည် ရေနဲ့တူတဲ့ ကိလေသာကိုလဲ သူ
တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ ဖြတ်စာပဲ... (မှန်ပါ)။ ဒီ မှာ ဘက် ကမ်း
သက္ကာယဒိဋ္ဌိနယ်မှ ခွာတာလဲ... (လှေပါပဲဘုရား)။ အဲ...လှေနဲ့
တူတဲ့မဂ်ပဲ (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီ)။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့
ဟိုမှာဘက်ကမ်းအရောက် ပို့လိုက်တာကော... (လှေပါဘုရား)။
ဒီမဂ်ပဲ လှေနဲ့တူတဲ့ မဂ်ပဲ(မှန်ပါ)။ သဘောကျပြီ... (ကျပါပြီ)
ဒီဝန်တွေကို တစ်ခါတည်း ဆောင်ယူသွားတာကော... (လှေနဲ့
တူတဲ့ မဂ်ပါဘုရား)။

လှေပဲလို့ ဆိုရင် လှေသည် လေး-လုပ် အလုပ်-လုပ်တယ်...
(မှန်ပါ)။ ထို့အတူပဲတဲ့ လှေ လေး-လုပ် အလုပ်-လုပ်သလို၊
မဂ်ကတော့ ထစ်ကြိမ် ဖြစ်တယ်ဆိုရင် လေးခုသော ကိစ္စကို
အပြီးလုပ်ချလိုက်တာပဲ(မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

မဂ်က တစ်ကြိမ် ဖြစ်ရင်ကော... (လေးခုသောကိစ္စကို အပြီး
လုပ်ချပါတယ်)။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနယ်မှ ခွာသွားတယ် ဆိုတာလဲ
မဂ်ကိုစွဲပဲ... (မှန်ပါ)။ ဖြစ် ပျက် မမြင်တော့ဘူး၊ အဲဒီအချိန်မှာ
(မှန်ပါ)။ ဖြစ် ပျက် က သက္ကာယကိုး... (မှန်ပါ)။ အဲဒီ သက္ကာယ

ခွာတာလဲ မဂ်ပံ.... (မှန်ပါ)။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တာလဲ ... (မဂ်ပါပဲ)။ ဒုက္ခသစ္စာ ပရိညေယျနဲ့ ပိုင်းခြား ပစ်ခဲတာလဲ သူပဲ.... (မှန်ပါ)။ ဟိုဘက်နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနိုင် တာလဲ.... (သူပါပဲ ဘုရား)။ အလယ် ကိလေသာတွေ ဖြတ်တာ ကော ... (သူပါပဲ ဘုရား)။ သူပဲဆိုတာ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒီ ခန္ဓာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပင်လျှင် ခန္ဓာရှိလျက်နဲ့ပဲ နိဗ္ဗာန်ကို မြင် သွားတာလဲ ခန္ဓာဝန်ကို နိဗ္ဗာန်ဘက် ဆောင်သွားတာလဲ သူပဲ ... (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောပါပလား ... (ပါပါပြီ)။

ဒါဖြင့် လောကုတ္တရာ မဂ်စစ်ကတော့ မပွားရလို့ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။ လောကီမဂ်က တော့ဖြင့်.... (ပွားရပါတယ်ဘုရား)။

လော ကီ မဂ် ပွားရခြင်း၏ အကြောင်းကတော့ ခုနက်က ဘုန်းကြီး ရှင်းပေးခဲ့ပါပြီ။ ဘယ်တော့မှ မဆေးတဲ့ ကြေးဖလား ဖြစ်နေလို့... (မှန်ပါ)။ တစ်ချည်တည်း တိုက်လို့ တော့ ပြောင် လိမ့်မယ် လက်လိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးတော့ မယူပါနဲ့... (မှန်ပါ)။ မပြောင်နိုင် မလက်နိုင်ဘူး ဆိုတာတော့ဖြင့် အရေးကြီးပါတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် သိရင် ပြီးရောဆိုတဲ့ စကားမျိုးလို ဘယ်အခါ ကာလမှ မယူကြပါနဲ့။ အခု ဓမ္မဒိန္နာ-ရဟန္တာမ ကလဲ ဖြေပြီ (မှန်ပါ)။ ဘုရားကလဲ မဂ် ဘာကိစ္စရှိသဘုံး ဆို၊ အို... ဘာဝေ တဗ္ဗကိစ္စ ရှိတယ်ဆိုတော့ လောကီမဂ်ကို ဆိုတယ်... (မှန်ပါ)။ လောကုတ္တရာ မဂ်မှာ ဘာဝေတဗ္ဗ မရှိ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြ ပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့ အလုပ်-လုပ်တဲ့ အခါကျတော့ ကေဂ္ဂတာလဲ အရေးကြီးတယ် (မှန်ပါ)။ သတိ ပဋ္ဌာန် နိမိတ်ကော.... (အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)၊ ဝီရိယ ကူညီ မှုကော.... (အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ ... ဒါတွေ တစ်ကြိမ်စီ ဖြစ်နေလို့ မဟာသေးဘူး၊ ကေဂ္ဂတာလဲ တစ်ကြိမ်ထဲ ဖြစ်လို့ မတော်ဘူး၊ သတိပဋ္ဌာန် နိမိတ်လဲ တစ်ကြိမ်တည်းဖြစ်လို့ မတော်ဘူး၊ ဝီရိယလဲ တစ်ကြိမ် တည်း တွန်းပေးလိုက်တာနဲ့ မတော်သေးဘူး၊ ဘာဝေတဗ္ဗဆိုတဲ့ သူတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ပွားများမှုဟာ လိုသေးတယ်.... (မှန်ပါ)။ မသေမချင်း ပွားရမှလားလို့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမ တွေက ဆိုတော့ ဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ လောကုတ္တရာမဂ် ခုနစ်က လေးခု ဆောင်သလို ဆောင်ပြီးလို့ ရှိရင်လဲ ပွားဖို့ မလိုတော့ပါဘူးတဲ့ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

လောကုတ္တရာမဂ် ပေါ်လာလို့ ရှိရင်.... (ပွားဖို့ မလိုပါ ဘုရား)၊ ပွားဖို့ မလိုတော့ဘူး၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ပွားနေရတာက ဘာဖြစ်လို့ တုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ကျလို့ ရှိရင်ဖြင့် ကိလေသာထု ထူလို့ ပွားရတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် တော့ဖြင့် သေသေချာချာ မှတ်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုကြောင့် ပွားရသတုံး... (ကိလေသာထု ထူလို့ ပွားရ ပါတယ်ဘုရား)၊ ကိလေသာထု ထူတာကလဲ ဦးသံဒိုင် ဝယ်ပြီးတဲ့ ကြေးဖလား ဘယ်တော့မှ မဆေးတာ (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့... အခု ဒီလာပြီး တရားနာကြ၊ တရား အား ထုတ်ကြတယ်၊ အင်း... ခုမှပဲ ဆေးရမှန်း ကြောရမှန်း သိတာ ကိုး... (မှန်ပါ)၊ နဂိုကတော့ ဆုတောင်းကလေးနဲ့ အလွယ် တကူ ရလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ကလဲ ထင်ကြတယ်တဲ့... ဆုတောင်းနဲ့တော့ ဝေးပါသေးရဲ့လို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပါ... (မှန်ပါ)၊ ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ ပွားမှ ရမည့် အလုပ်ကို တောင်းယူလို့တော့... (မရပါဘုရား)၊ မရပါဘူး၊ လုပ်ယူရမယ် အလုပ်ကို တောင်းယူရင်... (မရပါဘုရား)၊ မရဘူး ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းမိအောင် ရှင်းပါ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ကိုတဲ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒီနေရာ မှာ ပွားတဲ့ကိစ္စမှာ သူ ဘာပြုလိုက်သတုံးလို့ မေးလိုက်တဲ့အခါ ကျတော့ မောင်သစ်တို့ ဦးသိခိုင်တို့ နာဖူးပါတယ်၊ ကြက်မကြီး တစ်ကောင်ဟာတဲ့ ဆယ်နှစ်လုံးလောက် ဥတယ်... (မှန်ပါ)၊ သံယုတ်ပါဠိတော်မှာ လာတယ် (မှန်ပါ)၊ ဆယ်နှစ်လုံးလောက် ဥပြီးသကာလ ပြင်ဘက်ကနေပြီး သကာလ ငါ့ ကြက်ကလေး တွေ ပေါက်ပါစေ၊ ငါ့ ကြက်ကလေးတွေ ပေါက်ပါစေလို့ ပြင်ဘက်ကနေ အော်လို့ ရှိယင် ဒီ ကြက်ဥတွေ ပုပ်သွားမယ်... (မှန်ပါ ပုပ်သွားပါ့မယ်ဘုရား)။

ဒီအပေါ်မှာ အတောင်ကလေးဖြန့်ပြီး အုပ်၊ လေမတိုက် အောင်လို့ အတောင်ကလေး ဖြန့်ပြီးတော့ ကာထား၊ ကြက် တို့၏ အငွေ့ဖြစ်တဲ့ အပူဓာတ်ကိုလဲ ပေး၊ အနံ့ကိုလဲ ပေး၊ သုံးခုအလုပ်ကို မလုပ်လို့ ရှိရင် ဒီ ကြက် ဥကလေး... ဟာ အကုန် ပုပ်သွားတာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

အတောင် ဖြန့်မအုပ်တဲ့အတွက် အပြင်ဘက်လေက တိုက်တဲ့ အတွက် ပုပ်တယ် ... (မှန်ပါ)။ အပူဓာတ် မပေးတဲ့အတွက်လဲ အထဲမှာ ကြက်ဥက ဥစမှာ အရည်ချည်ဖြစ်နေတယ် ... (မှန်ပါ)။ အဲဒီအရည်က မခန်းခြောက်ဘူး (မခန်းခြောက်ပါဘုရား)။ ကြက်တို့၏အနံ့ကို မေးပြန်လို့ ရှိရင်လဲတဲ့ ဟိုမှာ ဒီကြက်ကောင် ကလေးတွေ ဖြစ်ဘို့ရာဟာ မရှိဘူးတဲ့။ ဖြစ်ချင်တဲ့အကောင် ဖြစ် မှာပဲ ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပါလား (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အတောင်ဖြန့် အုပ်ဖို့လဲ ကြက်မကြီး အလုပ်ပဲ... (မှန်ပါ)။ ကြက်တို့၏ ရင်ငွေ့အပူဓာတ်ကို ဥကလေးတွေပေါ် ရောက်အောင် ပေးမှုလဲ ... (ကြက်မကြီး အလုပ်ပါဘုရား)။ ကြက်တို့၏ အနံ့ကိုပေးမှုကော ကြက်မကြီးအလုပ်ပါ ဘုရား)။ မဝပ်ဘဲနဲ့ ဒီအနံ့ကလဲ ဟိုအထဲ မရောက်ဘူး ... (မှန်ပါ)။ ရောက် နိုင်ပါ့မလား... (မရောက်နိုင်ပါဘုရား)။ မရောက်နိုင်ဘူ ဆိုတာ သေချာပါလား ... (သေချာပါပြီ)။

အဲ ... ထို့ အတူပဲတဲ့။ အပြင်ဘက်က လေလဲ ကာပေးရမယ်... (မှန်ပါ)။ အပူဓာတ်လဲ ... (ပေးရပါမယ်)။ အနံ့ကော... (ပေးရပါမယ်)။ မပေးလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒီ ကြက်ဥကလေးတွေ အကုန် ပုပ်သွားတာပဲ... (မှန်ပါ)။

အပြင်ဘက်ကသာ ငါ့ကြက်ကလေးတွေ ပေါက်ပါစေ၊ ပေါက်ပါစေ ဆိုမယ် ဆိုလို့ ရှိရင် ရကိုမရဘူး မရပါဘုရား)။

ထို့အတူပဲတဲ့။ ဒီ တကာ တကာမတွေလဲ လုပ်တော့ မလုပ် ပဲနဲ့၊ ဉာဏ်ကလေးတော့ ပါရဲ့။ လုပ်တော့ မလုပ်ဘူး ဆိုလို့ ရှိယပ် ဒီဉာဏ်ကလေးဟာက ပုပ်သွားမယ် ... (မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုတော့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကို ခင်ဗျားတို့ အတောင်ဖြန့်အုပ်တာ၊ ကြက် အပူပေးတာ၊ ကြက် အနံ့ ပေးတာ သုံး လုပ်ရိသလို၊ ဒီမှာလဲ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ သုံးလုပ်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ရမှာပဲ... (မှန်ပါ)၊ မလုပ်လို့ ရှိရင် ဉာဏ်ကလေးဟာ ပုပ်သွားတာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ဉာဏ်ကလေးဟာ တွန့်သွားတာပဲ၊ ဉာဏ်ကလေးဟာ အသုံးချလို့ မရပါဘူးဆိုတဲ့ ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ကြက်မကြီးသည်ကားလို့ ဆိုရင်ဖြင့် မကြာ-မကြာ ထွက် လိုက်၊ မကြာ-မကြာ ပြန်ဝပ်လိုက်၊ မကြာ-မကြာ ထွက်လိုက်၊ မကြာ မကြာ ပြန်ဝပ်လိုက်၊ မကြာ-မကြာ ဆိုတာက တစ်ခြား မဟုတ်ဘူး၊ သူလဲ အစာရှာထွက်တယ် (မှန်ပါ)၊ တော်တော် ကြာ အစာရှာ ထွက်ရာက ပြန်လာလို့ ရှိရင် ပြန်ပြီး ဝပ်ပြန် တာပဲ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သူသည် ကြိမ်ဖန်များစွာ တစ် သီတင်း၊ နှစ် သီတင်း ဝပ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဦးသံခိုင် ကြက်ကောင်ကလေးတွေ ဖြစ်လာတယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

ကြက်ကောင်ကလေးတွေ... (ဖြစ်လာပါတယ်ဘုရား)။ ဘာ ကြောင့်တုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ အပူဇာတ် ပေးလို့ ဥခွံ ပါသွားပါတယ်... (မှန်ပါ)၊ အတောင်ကလေးနဲ့ ကာကွယ် ပေးတဲ့ အတွက် ပြင်ဘက်လေ မရတဲ့အတွက် အပူရှိန် မရပ် တော့ဘူး (မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ ကြက်နံ့ အလေးတွေ ပေးတဲ့အတွက် အထဲမှာ ကြက်ကောင်ကလေးတွေ ဖြစ်လာတယ် (မှန်ပါ)။

ထိုအတူပဲတဲ့၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အစေးတွေ ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲမှာ ကိလေသာတည်းဟူသော အစေးတွေ ခန်းခြောက်မှ အဝိဇ္ဇာ-ဥဇ္ဇံကလဲ ပါးပါမှ ထိုကြက်ကလေးတွေ၏ ခြေသည်း လက်သည်းကလေးတွေ ထက်ပါတယ်.... (မှန်ပါ)။

အဝိဇ္ဇာ-ဥဇ္ဇံကလဲ.... (ပါးပါမှ)၊ တဏှာ အစေးကလဲ.... (ခန်းခြောက်ပါမှ)၊ ခန်းခြောက်ပါမှ ဆိုမှ အထဲမှာ ကြက် ကောင်ကလေးတွေ၏ ခြေသည်း လက်သည်းဖျား ကလေးတွေ နှုတ်သီးဖျား ကလေးတွေ ထက်လာတယ်.... (မှန်ပါ)၊ ထွက် လာတဲ့အခါကျတော့ ကြက်ကောင်ကလေးတွေက အောက်မေ့ တယ်၊ ဩော်... ငါတို့ ဒီအထဲ ကွေးကောက်နေရတာ အတော် ကြာပြီ၊ ပြင်ဘက်ကလဲ အလင်းမြင်ရတယ်၊ အရည်ခြောက်လို့ အလင်းမြင်တာ။ အဝိဇ္ဇာ-ဥဇ္ဇံ ပါးလို့လဲ.... (အလင်း မြင်ရ ပါတယ်)၊ အဲ...အရည်မရှိလို့လဲ ကြက်ကောင် ကလေးတွေ ဖြစ်လာတယ်....(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

အဲဒီ ကြက်မကြီးက ကြက်နဲ့တွေ့ ပေးလိုက်တဲ့ အတွက်လဲ နှုတ်သီးဖျားကလေးတွေ ခြေဖျားကလေးတွေက သန်စွမ်းလာ တယ်....(မှန်ပါ)။

အဲဒီတွင် တခါတည်း ဒို့ ဒီအထဲမှာနေရတာ ကြာပြီ၊ ကွေး ကောက်နေရတာ ကြာပြီဆိုပြီး လည်ပင်းကလေး ဆန့်လိုက်၊ ခြေ ထောက်ကလေး ဆန့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒါကလေးတွေက မာ-လာလို့ ခုနက်က တဏှာ အရည်ကလဲ ခမ်း၊ အဝိဇ္ဇာ-ဥဇ္ဇံ ကလဲ ပါး၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ခြေသည်း လက်သည်းကလေး တွေ နှုတ်သီးဖျား ကလေးတွေက ထက်-လာလို့ ဗျမ်း....ဆို

ကဲ့ထွက်သွားလို့ အလင်းရောက်တယ်... (မှန်ပါ)၊ ပြင်ဘက်
ရောက်မလာဘူးလား... (ရောက်လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလိုပဲကွာတဲ့၊ ငါ-ဘုရား ဟောတယ်ဆိုရင် ဒီ ဥပမာကို
ငါဘုရား ပေးပါတယ်၊ မင်းတို့လဲ ပွားများနိုင်လို့ ရှိရင် ကိလေ
သာ ခန်းခြောက်ပါလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာ-ဥစ္စာလဲ ပါး
ပါလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)၊ ဉာဏ် ခြေသည်ဖျား လက်သည်းဖျားလဲ
ထက်ပါလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)၊ ဒီ သုံးလုပ် မပါရင်တော့ မရ
ဘူးကွာတဲ့... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဥစ္စာထဲက အစေး ခြောက်အောင်လဲ ကိလေသာ
အစေး ခြောက်အောင်လဲ ကျုပ်တို့သည် ဖြစ်ပျက်ပေါ်မှာ
ဝပ်-ဝပ် ပေးရမယ်... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။
ဖြစ်ပျက်ပေါ်မှာ ... (ဝပ်-ဝပ် ပေးရပါမယ် ဘုရား)၊ အဲ...
ဖြစ်ပျက်ပေါ်မှာ ဒီဉာဏ် ဝပ်-ဝပ် ပေးရမယ်ဆိုတာ၊ ရှု ရှု
ပေးရမယ် ပြောတာ... (မှန်ပါ)။ ရှု - ရှုခြင်း ထွက်မလားလို့
မေးတဲ့အခါကျတော့ မဟုတ်သေးဘူးတဲ့၊ ကြက်မကြီး ဝပ်သလို
ပဲတဲ့၊ အပူဓာတ်ပြင်မှလဲ ကိလေသာ အစေးနဲ့တူတဲ့ အရည်
တွေက၊ ကြက်ဥထဲမှာပါတဲ့ အရည်တွေက ခန်းခြောက်မယ်...
(မှန်ပါ)၊ သဘောပါပြီ... (ပါပါပြီ)၊ အရည် ခန်းခြောက်
မှလဲ ဥစ္စာက ပါးမယ်... (မှန်ပါ)၊ ဒါမှသာလျှင် ဥစ္စာ ပါးမှလဲ
အထဲမှာရှိတဲ့ အကောင်ကလေးတွေ၏ နှုတ်သီးဖျား ခြေသည်း
ဖျား ထက်မယ်... (မှန်ပါ)၊ ထက်မှလဲ ကန်ထွက်မယ်(မှန်ပါ)၊
နို့ မဟုတ်လို့ ရှိရင်... (မထွက်နိုင်ပါဘုရား)။

အဲဒီအတိုင်းပဲကွာတဲ့၊ ငါဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
မင်းတို့သည်ကားလို့ ဆိုရင်ဖြင့် ပွားများလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒီအပေါ်

မှာ ဖြစ်ပျက်အပေါ်မှာ အမြဲတန်း ရှုနေလို့ ရှိရင်ဖြင့် ကိလေ
 သာ အစေးလဲ့ ခန်းခြောက်မှာပဲ (မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူ
 သော ဥဒ္ဓါလဲ့ ပါးသွားမှာပဲ....(ပါးမှာပါ)၊ ဉာဏ် ခြေသည်း
 ဖျား နှုတ်သီးဖျားလဲ့....(ထက်ရမှာပါဘုရား)၊ အဲဒီ ထက်လာတဲ့
 အခါကျတော့ ခွဲထွက် သွားတာပဲ.... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ
 ပလား.... (ကျပါပြီ)

အဲဒီခွဲထွက်သွားချင်လို့ ရှိရင် တကာ တကာမတို့ ကြက်မကြီး
 လိုပဲတဲ့၊ မကြာ မကြာ ဝပ် ပေးရမယ်.... (မှန်ပါ)၊ မဝပ်လို့
 ရှိရင်တော့.... (မရပါ ဘုရား)၊ မရဘူးဆိုတာ သဘောပါ
 ပလား.... (ပါ ပါပြီ)။

ဒါက ဘာနဲ့ပတ်သက်လို့ ဟောရတာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ
 ကျတော့ကိတဲ့ အခုဟာက ပွားများရမည့် ကိစ္စကို ဘုရားက
 အဓိပ္ပာယ်ပြတာ (မှန်ပါ)။ ပွားများရမည့်ကိစ္စကို.... (အဓိပ္ပာယ်
 ပြတာပါဘုရား)။

အေး ကြောင့် ဒီအတိုင်း မေးကြနဲ့၊ ဒီအတိုင်း မနေ
 ကြနဲ့ ခုနစ် မူလပဏ္ဍားမှာ လာတဲ့ ရှင် သာရိပုတ္တရာ
 ဟောတဲ့ ကြေးလားလို့ ပွတ်နိုင်မှ သင့်ရုံမယ် (မှန်ပါ)၊
 ငြက်မကြီးလို့ ဝင်နိုင်ပေ (သင့်ရုံမယ်)၊ ကြက်ကောင်
 ကလေးတွေ ပြုဘက်ရောက်မှာပဲ(မှန်ပါ)၊ အလင်း ရောက်
 တယ်ဆိုတာ နိဗ္ဗာန်မြင်တယ် ပြောတာပဲ (မှန်ပါဘုရား)။

တယ်နယ်ကြောင့် အလင်းမြင်သဘာဝဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာ ဥဒ္ဓါ
 ပါးရင် မြင်တာပဲ ... (မှန်ပါ)၊ တဏှာ အစေးခြောက်ရင် ...
 (မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကြက်ဥထဲက အရည် ခြောက်သွားလို့ရှိရင်လဲ ပြင်ဘက် မြင်ရတာပဲ... (မှန်ပါ)။ ဥခုက ပါး-ပါး ပါး-ပါး သွားလို့ ရှိရင်လဲ .. (မြင်ရပါတယ်ဘုရား)။

မြင်ရတာပဲ။ အဲဒီ ပါးတဲ့အချိန်မှာ ဝပ်လိုက်တဲ့ အချိန်ကျ လို့ရှိရင် ဒီက အပူဓာတ်ကြောင့် ဉာဏ်နဲ့တူတဲ့ ခြေသည်းဖျား နှုတ်သီးဖျားကလေးလဲ ခင်ဗျားတို့ဉာဏ်ထဲ ထက်လာတယ်ပဲ... (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် မပွားရင်ဖြင့်... (မရပါဘုရား)

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက “ဇာနည်တော အဟံ ဘိက္ခုဝေ ပဿတော အာသဝါနံ ခယံ ဝဒါမိ” ဘိက္ခုဝေ- ရဟန်းတို့၊ ဇာနတော-ရှုသော၊ ပဿတော-မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ် အား၊ အာသဝါနံ-အာသဝေါ တရားတို့၏၊ ခယံ ကုန်ခြင်း ကို၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ-ဟော၏၊ ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဟော...တဲ့ (မှန်ပါ)။ ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှသာလျှင် ငါသည်ကား လို့ဆိုယင် အာသဝေါတရား ကုန်တယ်လို့ တဏှာအစေ ဆိုတဲ့ ကာမ-သဝ အင်ဇာ ဥခုဆိုတဲ့ အင်ဇာသာ၊ ဟုတ်ကား... (မှန်ပါ)။ ဒါတွေဟာတဲ့ ကြပ်ကြပ်ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အလျှင် အမြန် တစ်ခါတည်း ပြင်ဘက်အလင် ရောက်သလို မရှုတဲ့... မှုဖြင့် ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ဟောကို မစောဘူးတဲ့ (မှ. လှပါ ဘုရား)

ဒါဖြင့် အသိသမားတွေနဲ့ ဦးသံဃိန် တစ်ခြားစီ ဖြစ်သွား တယ်... (မှန်ပါ)။ မဖြေသေးဘူးလား (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

အသိသမားတွေက သံပြီး ပြီးတာပဲ။ ဘာလိုသေ သတံး တဲ့၊ လိုတာမှ သူ မသိပဲကိး (မှန်ပါ)။ အခုတော့ လိုတာ သိပြီး မဟုတ်လား... (သိပါပြီ)။ သိရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ ခုနက်က

ကိလေသာစေးကလဲ ပွားမှ ခြောက်မှာ.... (ပွားမှခြောက်မှာပါ) အဝိဇ္ဇာ ဥဇ္ဇံကကော.... (ပွားမှ ပါးမှာပါ)၊ ဉာဏ် ထက်သာ မှာကော.... (ပွားမှ ထက်မှာပါ)၊ ပွားမှ ထက်မယ်၊ မပွားလို့ ရှိရင်.... (မထက်ပါ ဘုရား)။

အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ကြည့်ပါတဲ့၊ မောင်သစ်တို့ ဦးသံဒိုင်တို့ လုပ်ပါများမှ ဉာဏ်ကလေး ဝင်-ဝင်လာမယ် ... (မှန်ပါ)၊ မလုပ် ခင် လုပ်စ ဆိုရင် ဘယ်ဉာဏ် သွင်းရမှန်း သိကို မသိဘူးတဲ့... (မှန်ပါ)၊ နောက်တော့ အလုပ်က လုပ်ပါများလာတဲ့ အခါ ကျတော့ ဉာဏ်က ထက် ထက် လာတယ်.... (မှန်ပါ ဘုရား)၊ အလုပ် လုပ်ပါများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ... (ဉာဏ် မထက်ပါဘုရား)၊ ဉာဏ် မထက်ပါဘူး ဆိုတာကို ထင်ထင်ရှားရှားပဲ သိရပါမယ်.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဓမ္မဒိန္နာက ပြောတော့ သမာဓိ တည်ရင်လဲ ပြီးတာပဲ၊ သတိပဋ္ဌာန်နိမိတ် ထင်လို့ ရှိရင်လဲ ပြီးတာပဲ၊ ဝိရိယ စိုက်ရင် ပြီးရောလားလို့ ဓမ္မဒိန္နာကို ဝိသာခ က မေးတဲ့အချိန် ကျတော့ မပြီးသေးဘူးတဲ့၊ ပွားများတဲ့ကိစ္စက လိုသေးတယ် ... (မှန်ပါ ဘုရား)၊ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)၊ ဘာလိုသေးသတုံး.... (ပွားများတဲ့ကိစ္စ လိုပါသေးတယ်ဘုရား)။

အေး.... ဒါကြောင့် ပွားများတဲ့ကိစ္စကို တကာ တကာမ တွေ့က အခု မလျော့ပဲနဲ့ လုပ်ကြမယ်ဆိုလို့ ရှိရင် တစ်သံသရာ လုံး ချေးတွေဟာ တစ်ခါတည်းနဲ့ပဲ ပျောက် သွားမှာ ပဲ — (မှန်ပါ)၊ ဒီ ကိလေသာ ရှိနေလို့ ရှိရင်တော့ဖြင့်တဲ့ ဉာဏ်ဟာ ထိုးထွင်းလို့ ကို မရဘူး.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ကိလေသာ ရှိနေရင် (ဉာဏ်ဟာ ထိုးထွင်းလို့ မရပါဘုရား)။

နို့ ကိုလေသာကော၊ အနိစ္စသာ၊ အနိစ္စလာ လို့ မေးတော့
အနိစ္စပါပဲ။ အနိစ္စမဲ့ ထူက အာသေဝနများတယ် (မှန်ပါ)။
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

အနိစ္စပေမယ်... အာသေဝန များပါဘယ်)၊ အာသေဝန
ဆိုတာ သူ့ချဉ် ထပ်ပြန် တစ်လဲလဲ ဒီပေါ် ထပ်ဖြစ်နေတာ...
(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီလိုကျတော့ အာသေဝနများတဲ့ အတွက်တဲ့... ဉာဏ်က
ထိုးထွင်းလို့ မရဘူး... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား... (ပါ
ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမယ်... (ဘာဝေတဗ္ဗပါဘုရား)။
ဘာဝေတဗ္ဗ ပွားရမယ်... (မှန်ပါ)၊ မပွားလို့ ရှိရင်... (မရပါ
ဘုရား)၊ မရဘူးဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် အိမ်ကျလာတဲ့အခါကျလို့ ရှိရင် ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြည့်၊ ကြည့်တဲ့အခါ ဘတုံး အခဲ မတွေ့စေနဲ့၊ ဝေဒနာ
ပေါ်ရာလိုက်၊ စိတ်ပေါ်ရာ လိုက်၊ လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အဘုံး
အခဲဟာ လိုက်တတ်ရင် ပျောက်သွားတာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

လိုက်တတ်ရင်တော့... (ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား)။

မလိုက်တတ်ရင်တော့ဖြင့် ခြေကြီးပဲ၊ လက်ကြီးပဲ၊ ဆံပင်ပဲ၊
သွားပဲလို့ သုံးဆယ်နှစ်ကောဌာသ တစ် ပေါ်ချင် ပေါ်မယ်၊
သုံးဆယ်နှစ်ကောဌာသတောင် မပေါ်ပေဘူး၊ လူသဏ္ဌာန် နတ်
သဏ္ဌာန် ပုံသဏ္ဌာန်၊ ယောက်ျားသဏ္ဌာန် မိန်းမသဏ္ဌာန်၊ ဒါ...
မလိုက်တတ်ရင်တော့ ပေါ်နေမှာပဲ... (ပေါ်မှာပါဘုရား)။

F. 14

လိုက်တတ်လို့ တစ်ခုတည်းကိုသာစုပြီး လိုက်-လိုက်လို့ ရှိရင် တစ်ခုရှိရာ ဝေဒနာရှိရာကိုသာ လိုက်၊ စိတ်ရှိရာကိုသာ လိုက်နေမယ် ဆိုလို့ ရှိရင် သဏ္ဍာန်ပျောက်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ သဘော ကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

အဲဒီသဏ္ဍာန် ပျောက်မှသာလျှင်လဲ ဦးသံဒိုင်ရေး လိုရင်း တွေ့မယ်... (မှန်ပါ့)၊ သဏ္ဍာန် မပျောက်ရင် (မတွေ့ပါ ဘုရား)။

သဏ္ဍာန် မပျောက်ရင် လိုရင်း မတွေ့နိုင်ဘူးဆိုတာ ဒါကြောင့် ဗောဇ္ဈင်ကို ဟောတဲ့ အခါကျတော့ “ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ မေဓဝိစယ သမောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ ကဿပ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္ထတိ” ဟော.... မေဓဝိစယ သမောဇ္ဈင်ဆိုတာ တစ်ခြား မဟုတ်ဘဲ ဖဲ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ဆိုတာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

မေဓဝိစယ သမောဇ္ဈင် ဆိုတာက.... (သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ဆိုတာပါ)၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ကို ဆိုတာ.... (မှန်ပါ့)၊ ဟိုမှာတော့ ဗောဇ္ဈင်လို့ သုံးလိုက်တယ် (မှန်ပါ့)။

သို့ ချုပ် သုံးပေစေတဲ့ ဒါ ဘုရားဟော ဒါ-သုံးမှာပဲတဲ့၊ သူလဲ သိတတ်တဲ့တရားမို့ ဗောဇ္ဈင်သုံးတာ (မှန်ပါ့)။

“ဗုဒ္ဓတီတိ ဗောဓိ” ဆိုတဲ့အတိုင်း ဗောဓိပက္ခိယ တရားထဲ ကမ္မိ သူ့ကို ဗောဓိလို့ သုံးတာ... (မှန်ပါ့)၊ နိဗ္ဗာန်ခရက် ကြောင်းတရား ဖြစ်လို့ ဗောဓိလို့ သုံးလိုက်ပါတယ်၊ ဗောဓိ ဆိုတာ သိခြင်းကို ဆိုပါတယ်.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒီမှာ “ဓမ္မဝိစယ သမောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ် ဘာဝိတာ ဗဟု
လိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္ထတိ”
‘ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ’ ပါ-ပါနေတယ်... (မှန်ပါ)။ မပါ
ဘူးလား... (ပါ ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင် ဆိုတာနဲ့
ဦးသံဒိုင် အတူတူပဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့—(ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်နဲ့ အတူတူပါပဲဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် အဲဒါ ဟောရပါသတုံးဆိုတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
ကတော့ကိုတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ရင် ပြီးတာပဲလို့ ဟောလိမ့်မယ်တဲ့၊
ဗောဇ္ဈင် မထည့်လို့ ရိုရင် ပွား ဆိုတာမပါဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။
ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင် ဘာဝိကတာ ဗဟုလိကတာ အဘညာ
ယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္ထတိ။

ဒါဖြင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုလဲ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-မြင်ရုံကလေးနဲ့ ပြီးရဲ့လား၊
ပွားများရဦးမှာလား... (ပွားများရဦးမှာပါဘုရား)။ ဗောဇ္ဈင်
က သက်သေခံပစ်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဗောဇ္ဈင်က ဘာတုံး “ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ” ဘာဝိတာ
ဆိုတာ ပွားရမယ်၊ ဗဟုလိကတာ ဆိုတာ ကြံမိပန်များစွာ...
(မှန်ပါ)။ ဒါမှသာလျှင် အဘိညာယတဲ့— ထိုးထွင်းသိမယ်...
(မှန်ပါ)။ သမ္မောဓာယတဲ့ သစ္စာကို သိလာလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)။
နိဗ္ဗာနာယတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်လာလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။

ကိလေသာငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်လာလိမ့်မယ် ဆိုတော့ကို
ဗောဇ္ဈင်ကို ဘယ်နှယ်ကြောင့် မဂ္ဂင်နဲ့ တွဲဟောရပါလိမ့်မတုံး

ဆိုတော့ မဂ္ဂင်ဟာ ခင်ဗျားတို့ မပွားကောင်းဘူးလို့ ထင်နေမှာ စိုးတဲ့အတွက် ဗောဇ္ဈင်နဲ့ တွဲဟောလိုက်တယ်။ (မှန်ပါဘုရား)။ တူ တူပဲ၊ ပညာက တစ်ခုတည်းပဲ - (မှန်ပါဘုရား)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဆိုတာလဲ ပညာပဲ၊ ဓမ္မဝိစယ ဗောဇ္ဈင်ဆိုတာလဲ... (ပညာ ပါပဲ)။ ပညာပဲဆိုတာ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့်... ဘယ်အကျိုးငှါ မဂ္ဂင်ပြီး ဗောဇ္ဈင် ဘာဖြစ်လို့ ဟောပြန်ပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ မဂ္ဂင်ဟာ မပွားမှာစိုးတဲ့အတွက် ဗောဇ္ဈင်အဖြစ်နဲ့ ဟောလိုက်တော့ ပွားမှ ရတယ်ဟေ့...။ ရှင်း ပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိ အကူအညီပေးလိုက်တဲ့ ပါဠိတော်ပဲ... (မှန်ပါ)။ အဲဒီတော့ မဂ္ဂင်လုပ်ရင် ဗောဇ္ဈင် ပါပြီမှတ်(မှန်ပါ)။ မဂ္ဂင် အပြန်ပြန် အလှန်လှန်လုပ်ရင်... (ဗောဇ္ဈင် ပါပါပြီ ဘုရား)။

ဗောဇ္ဈင်ပါသွားပြီဆိုတဲ့ဥစ္စာ နှို ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဘုရား၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဟောထားပြီးတော့ ဗောဇ္ဈင်ကို ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ အ ရေး ကြီးတယ်လို့ ဟောပြန်ပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့၊ အို...မင်းတို့မဂ္ဂင်က ကိလေသာ ဖြစ်ကြောင်း သိတယ်ကွ၊ ဗောဇ္ဈင်က ပွားများကြောင်းသိတယ် (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

ထိုးထွင်း သိပြီး-သကာလ ဓမ္မဝိစယ၊ ဓမ္မ က = တရား၊ ဝိစယ က = စိစစ်တာ၊ ဗောဇ္ဈင်က ပွားများတာ... (မှန်ပါ)။ တရားကိုစိစစ်ပြီး ပွားများတယ်လို့ သိအောင်လို့ ဗောဇ္ဈင် ဘစ်ခါ ဟောပြန်တယ်... (မှန်ပါ)။ သဘော ပါကြပလား... (ပါပါပြီ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဩော်...သမ္မာဒိဋ္ဌိဟာ ဝိပဿနာမဂ်မှာ တစ်ကြိမ်တည်းတဲ့ မပြီးနိုင်ဘူး၊ ဗောဇ္ဈင်နဲ့ ညှိကြည့်ရင် ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ)၊ နားလည်ကြပလား... (နားလည်ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့ ဗဟုသုတ ရှိအောင်လို့ သာ ဗောဇ္ဈင်နဲ့ တွဲပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် ကိုလဲ ပွားပါ... (မှန်ပါ)။

ဘာလုပ်ကြရမယ်...၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ကို ပွားရပါမယ်ဘုရား)၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ကိုလဲ မပွားလို့ ရှိရင် မရဘူး... (မှန်ပါ)၊ ဘယ်အပေါ်မှာ ပွားရမှာတုံးဆိုတော့ ဝေဒနာရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဝေဒနာပေါ်မှာ ပွား... (မှန်ပါ)၊ စိတ်ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်... (စိတ်ပေါ်မှာ ပွားရပါမယ်ဘုရား)၊ စိတ်ပေါ်မှာ ပွားလိုက်လို့ ရှိရင် ရပါတယ်နော်... (မှန်ပါ)။

သို့သော် ပွားနေတုံးကို ငါဘုရား မင်းတို့ကို ပြောမယ်ဟေ့တဲ့... (မှန်ပါ)၊ ငါဘုရား ပြောဦးမယ်တဲ့ မင်းတို့ကို၊ ပွားနေတာဟာ မင်းတို့ ခရီး မပေါက်သေးဘူး...တဲ့၊ ကျုပ်တို့ နိဗ္ဗာန် မမြင်သေးဘူး၊ ဒီ ဖြစ် ပျက် နဲ့ပဲ အချိန် ကုန်နေသေးတယ်လို့ ဒီလို မယူလိုက်ပါနဲ့... (မှန်ပါ)၊ ဒီလို မယူလိုက်ပါနဲ့တဲ့၊ ဗောဇ္ဈင် အဖြစ်နဲ့ ပွားတဲ့ သတ္တိကို ငါ-ရှမ်းပြုမယ် ဆိုပြီး-သကာလ ဘုရားပေးတဲ့ ဥပမာက လက်သမားကိုပဲတဲ့ မန်ကျည်းနှစ် လက်ရိုက်ရိုးပေါ့လေ... (မှန်ပါ)၊ အဲဒီ လက်ရိုက်ရိုးဟာ ဆောက်ကလေးအောက်ကထားပြီး လက်ရိုက်ရိုးကလေး ကိုပဲ-ကိုင်ပြီး နေ့တိုင်း သူတို့ ကြေးခေ့တို့ ဘာတို့ ထွင်းရတာပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)၊ တစ်ချက် ရိုက်တစ်ခါ စား တာပဲ... (မှန်ပါ)။

ခုနစ်က အရိုးကလေးကို လက်က တစ်ချက်ချိတ်ရင်— (တစ်ခါ စားပါတယ်ဘုရား)၊ နှစ်ချက်ချိတ်တော့— (နှစ်ခါ စားပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အရိုးကလေးဟာ စားပါစေ ဆုတောင်းရတာလား၊ ကိုယ်ချိတ်တဲ့အလုပ် လုပ်တာနဲ့ပဲ ဒီ အရိုးကလေးကို လက်က စားတာလား... (ချိတ်လို့ စားတာပါဘုရား)၊ ဆုတောင်းနေ လို့ တော့ မစားဘူး... (မှန်ပါ)၊ ဟေ့ ...အရိုးကလေး ပါးပါစေ ပါးပါစေဆိုတာတော့ မရဘူး... (မရပါဘုရား)၊ ချိတ်ပါများ ရင်တော့... (ပါး ပါတယ်ဘုရား)။

တစ်ခါတည်း လက်ချိတ်ရိုးကလေးဟာ ပြောင်ချောလာပြီ လက်ချောင်းရာ၊ ဟောဒီ လက် လေးချောင်းရာ တစ်ခါတည်း ထင်လာတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ထင်ပါလိမ့်မတုံး မေးတဲ့အခါကျတော့ မှုတဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ မှတ်ရမှာက ဩော်... ချိတ်ပါများလို့ လက်က စားသွားတာ ... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလာ (ရှင်းပါပြီ)။

ထို့အတူပဲတဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာမဂ် လုပ်နေတာ လက် ချိတ်ကလေး ချိတ်သလိုပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ ဘဝများစွာ သံသရာက ပါလာတဲ့ လက်ချိတ်ရိုးလိုပဲတဲ့၊ ဘယ်အခါမဆို ကိလေသာချေး တွေကရှိပြီး-သကာလ နေတော့ ပြောင်မှု လက်ချောင်းလက်ရာ ထင်မှု၊ လက်မရာ လက်ချောင်းရာ ထင်မှု မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့ ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ကိလေသာထွက် ကြီးသကိုးဗျ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)။

ကိလေသာ ထုက ကြီးတော့.... လက်ချောင်းရာ လက်မရာ လက်ချိက်ရိုး၌ မထင်နိုင်ဘူးတဲ့... (မှန်ပါ)။ ကိလေသာ ထုက မပွားလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ပါး သွားတယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါ့မလား... (မဆိုနိုင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာသည် ပွားတဲ့ကိစ္စ၏အကျိုး၊ ဘာတုံးဆိုတော့ ကိလေသာ ပါးခြင်းကိစ္စ ပြီးတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ ဝိပဿနာ သည် ကိလေသာ ပါးခြင်းကိစ္စ ပြီးတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲ့ ဒါ-စိတ်မပျက်ကြန့်လို့ သတိပေးလိုက်ပါတယ်နော်... (မှန်ပါဘုရား)။ စိတ် မပျက်ကြပါနဲ့တဲ့၊ ခရီးတော့ ပေါက်နေ တာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။ ဘာတုံး ကိလေသာ ပါးတဲ့ဥစ္စာ ခရီး ပေါက်နေတယ်... (မှန်ပါ)။ ကိလေသာ ပါးတဲ့ဥစ္စာ... (ခရီး ပေါက်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ ခရီး ပေါက်ရထတုံးဆိုတော့ ပွားလွန်းလို့... (မှန်ပါ)။ ကိုယ်က အနိစ္စတစ်ချက် မြင်လိုက်၊ ကိလေသာက ပါးလိုက်... (မှန်ပါ)။ ကိုယ်က ဖြစ် ပျက် မြင်လိုက်... (ကိလေ သာက ပါးလိုက်ပါဘုရား)။ ကိလေသာ ပါးလိုက်ဆိုတော့ကို ဧဩ... မြင်ဖန် များလို့ ရှိရင်ဖြင့် အများကြီး ပါးလိမ့်မယ်... ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းမသွားဘူးလား... (ရှင်း သွား ပါ တယ် ဘုရား)။

ပါးလို့ ရှိရင် သူတို့သည်ကားလို့ ဆိုရင် မှတ်လိုက်... ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် မတန်းနိုင်တော့ဘူး... (မှန်ပါ)။

ပါး သွားရင်... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မတန်းနိုင်ပါဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မတန်းနိုင်တော့ဘူးတဲ့၊ ဥပမာ တဏှာကလဲ တဏှာ-ပါးသွားပြီ ဆိုလို့ ရှိရင် တဏှာ ဥပါဒါနိကံဘက် သူ မသွားတော့ဘူး... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊ အဝိဇ္ဇာကလဲ အဝိဇ္ဇာ-ပါးသွားရင် “အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ” ဘက် သူ မသွားနိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)၊ ဒေါသကလဲ ပါးသွားလို့ ရှိရင် ဒေါသက “သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ” ဘက် သူ မသွားဘူး (မသွားပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူမသွားနိုင်အောင်လို့ ပွားရပါတယ်... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မတန်းနိုင်အောင်လို့ (ပွားရပါတယ်ဘုရား)၊ ပွားရပါတယ်ဆိုတာ တကာ တကာမတွေ ရှင်းရေးပေါ့ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုကြောင့် ပွားရသတုံး... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မတန်းနိုင်အောင် ပွားရပါတယ်ဘုရား)၊ ပွားရတယ်... (မှန်ပါ)။

ပွားတော့ကို ဘယ်နှယ်ကြောင့် သူတို့သည် မတန်းနိုင်သတုံး ဆိုတော့ အို...ပါး-ပါး၊ ပါး-ပါးသွားပြီး ပျောက်ရတယ် ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ပါး-ပါးပါး-ပါးပြီး... (ပျောက်ရပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒီတော့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒါလောက် ပါး-ပါး၊ ပါး-ပါး သွားပါလိမ့်မတုံး မေးရင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ... (ပွားလွန်းလို့ပါ ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက “ဝိရိယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ် ကဿပ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ” လို့ လာပြန်တယ်... (မှန်ပါ)၊ ဝိရိယကလဲ မင်းတို့ တစ်ကြိမ်တည်း

ထဲတော့ သွား မလုပ်နဲ့တဲ့၊ ဝိရိယကလဲ ပွားပါဦးကွ... တဲ့ ဆိုတော့ မဂ္ဂင်ထဲလဲ သူဟာ သမ္မာဝါယာမ မဂ္ဂင်ပြီးသား... (မှန်ပါ)။ မပါဘူးလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

သို့သော် မပွားဖြစ်မှာ စိုးတဲ့အတွက် ဗောဇ္ဈင်က နေပြီး သကာလ “ဝိရိယ သမ္မောဇ္ဈင်ဂေါ ခေါ ကဿပ မယာ သမ္မာ ဒက္ခတာ ဘဝဂ္ဂိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္ထတိ” ဝိရိယကလဲ ပွားမှရမယ်တဲ့ (မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောကျပါလား... (ကျပါပြီ)။

ပီတိ-ဆိုတာ မဂ္ဂင်ထဲမှာတော့ သူ သီးသန့်တာ မပါတာ၊ သဟဇာတအဖြစ်နဲ့ ပါပြီးသားလို့ မှတ်လိုက်... (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောကျပါလား (ကျပါပြီ)။

မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးထဲမှာတော့ ပီတိ မပါ-ပါလားလို့ ဆိုတော့ အို ဒါ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ခေါင်းဆောင်သာ ရွှေ ထားတာ(မှန်ပါ) ယှဉ်ဖေ၊ ယှဉ်ဖက် အဖြစ်နဲ့တော့... (ပါပါတယ်ဘုရား)၊ ပါနေပြီလို့ ဦးသံဒိုင် မှတ်လိုက်... (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောကျပါလား (ကျပါပြီ)။

ယှဉ်ဖေ၊ ယှဉ်ဖက် အဖြစ်နဲ့တော့... (ပါနေပါပြီ)။

ပါနေတော့ ပီတိ သမ္မောဇ္ဈင်လဲ ဘာလုပ်ရမတုံး ဆိုလို့ ရှိရင် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာနဲ့ ခပ်ဗျားတို့ရှုနေရမယ်... (မှန်ပါ)။ ဘယ်လောက် ဝမ်းမြောက်ရမှာတုံး မေးတော့ အို ဝမ်းမြောက်တိုင်း ဝမ်းကြောက်တိုင်း၊ ရှုလို့ ကောင်းတိုင်း ရှုလို့ ကောင်းတိုင်း ပီတိ ပါနေတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ရှုလို့ ကောင်းတိုင်း ကောင်းတိုင်း... (ပီတိ ပါနေဝယ် ဘုရား)။

ပီတိပါနေလို့ရှိရင် သူဟာ နိဗ္ဗာန်ရောက်စေတဲ့ ဗောဇ္ဈင်
ဖြစ်သွားတာပဲ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)။

အဲဒါက မဂ္ဂင်ထဲမှာ မပါငြားသော်လည်း ရှစ်ပါးခေါင်းဆောင်
ထဲမှာ မပါငြားသော်လည်း နောက်လိုက် အဖြစ်နဲ့ ပါတယ်လို့
ဆုံးဖြတ်ချက် ချပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

အကယ်၍ ပီတိဆိုတဲ့ နှစ်သက်မှုမပါဘဲနဲ့ ရှုနေပြန်လို့ ရှိရင်လဲ
ကောသဇ္ဇဆိုတဲ့ ပျင်းရိမှုက ဦးသံဒိုင်လာလိမ့်မယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ကောသဇ္ဇ ဆိုတဲ့... (ပျင်းရိမှု လာမှာပါဘုရား)၊ ပျင်းရိမှုက
လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ထားပါ... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ စိတ်
ရှင်ရှင်ပျပျနဲ့ ရှုစမ်းပါကွာ...။ ရှုစမ်းပါ ပီတိဖြစ်ဆောင်ရှုစမ်းပါ
ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒီအပေါ်မှာ မြင်နေရတဲ့ဥစ္စာ၊ ဘယ်တော့မှ မမြင်
ဖူးတာကို မြင်နေရတယ်ကွာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာနဲ့ ရှုစမ်းပါ
(မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ ဘယ်တော့မှ မမြင်ဖူးတာ မြင်ရတယ်ဆိုတဲ့
ဥစ္စာကို ဘုန်းကြီး ရှင်းပြမယ်၊ ကောင်းကင်မှာရှိတဲ့ ဗြဟ္မာကြီး
တွေ ရှိပါတယ်တဲ့၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံမှာ ဗြဟ္မာဟာ လူ့ပြည်က အပ်
ကျတယ်ဆိုရင် ဗြဟ္မာ့မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်ရင် မြင်တယ်
(မှန်ပါ)။ ဘယ်နေရာမှာ ကျနေတယ်ဆိုတာ မြင်တယ် (မှန်ပါ)။
တော်တော် မြင်တယ် ဆိုတော့ မိုင်ပေါင်းကို ကုဋေ လေးရာ
လောက် ဝေးတဲ့နေရာက သူ လှမ်းကြည့်တာ၊ သူ မျက်လုံး
ကတော်ကောင်းတယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပဲ၊ ဘယ်
ဘုရား)။ သို့သော်လဲတဲ့ ဖြစ်ပျက်ကျတော့ သူမမြင်ဘူး... (မှန်ပါ
ဘုရား) ဖြစ် ပျက် ကျတော့ (မမြင်ပါဘုရား)။

ဟိုဟာက လောကီနဲ့ ကြည့်တာကိုးဗျ... (မှန်ပါ)။ ဒါက လောကုတ္တရာနဲ့ ကြည့်တာ ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ မြင်တဲ့ အမြင်ဟာ ဗြဟ္မာ့အမြင်ထက် သာတယ်လို့ မှတ်လိုက်ပါ... (မှန်ပါ)။

ဗြဟ္မာ့အမြင်ထက်... (သာပါတယ်ဘုရား)။ ဗြဟ္မာ့အမြင် သည်ကားလို့ ဆိုရင် ပုထုဇဉ် ဗြဟ္မာသာဆိုရင်ဖြင့် မောင်သစ်တို့ ဦးသံဒိုင်တို့ လူ့ပြည်မှာ ဘာမဆို အကုန်မြင်နိုင်တယ်... (မှန်ပါ)။

မိုင် ဆိုတာကတော့ တကာ တကာမတို့ အင်မတန် လေးစားတယ်။ တစ်ယူဇနာလောက်ရှိတဲ့ ကျောက်ဖျာကြီးတောင်မှ တစ်လလောက် ကျရတာ ဗြဟ္မာ့ပြည်က ... (မှန်ပါ)။ ဒါမှ ဒီအောက်ရောက်တယ်... (မှန်ပါ)။ မြေကြီးပေါ်ကို ဒါလောက် အရှိန်ပြင်းတာကြီးတောင်မှ တစ်လခွဲ နှစ်လ ကျရတယ်ဆိုသဖြင့် ဪ... ဗြဟ္မာ့ပြည်ဟာ အတော် ဝေးပါလားဆိုတာ ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ)။ အဲဒီကနေ ကြည့်တော့ ဒီမှာ အပ်ကျတာ မြင်တယ်... (မှန်ပါ)။ မမြင်ဘူးလား... (မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါက ဘာတုံး၊ အဘိညာဏ် လောကီမျက်လုံးပါ (မှန်ပါ)။ သာသနာ ပ မျက်လုံး (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒါက သမာဓိတန်ခိုးကြောင့် ဗြဟ္မာ့ကြီးရစ်ပြီး သမာဓိ ဦးစီးတဲ့ မျက်လုံး... (မှန်ပါ)။ ဉာဏ် ဦးစီးမှ မြင်တဲ့ မျက်လုံးနဲ့ မကွာဘူးလား... (ကွာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့သည် တို့မြင်နေတဲ့ အမြင်ဟာ ဪ...နတ်အမြင် ဗြဟ္မာ့အမြင်တွေနဲ့ဖြင့် တယ် ကွာပါလား...

(မှန်ပါ)။ ကယ် ကွာပါလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ခုနစ်က ပြဟွာအမြင် နတ်အမြင် တွေက လူ့ပြည် ဘာ ပ်နေတယ်ဆိုတာ အကုန် သိပြီး-သကာလ နေငြားသေ ခဲ့ ခုနစ်က ဖြစ် ပျက် ကျ မမြင် ဘူးတဲ့ဗျာ၊ သဘော ပါကြပလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... ဖြစ် ပျက် မြင်ဖို့ အရေးဟာ လွယ်ကြပါလား... (မလွယ်ပါဘူးဘုရား)။ မ လွယ် တော့ ဘုန်း ကြီး တို့ ထကာ တကာမတွေက ကိုယ် ကိုယ်တိုင်လေး ဒီနေရာမှာ ထားပြီး၊ ဒီနေရာ ပျောက်သွားတာ ဒီနား ဝေဒနာလေးဖြစ် ဝေဒနာ ပျက်တာပဲ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

မျက်စိလေးက ဥပမာ အရွှေဖက်ကြည့်လို့ အရွှေဖက် မြင် တယ်၊ အရွှေဖက် ဖယောင်းတိုင်လေး ထွန်းထားတာမြင်လိုက် တယ်၊ ဒီနေရာမှာ ဖြစ်ပြီး ဒီနေရာမှာ မြင်၊ ဒီနေရာ ပျက်တာပဲ။ အနောက်ဖက်ကြည့်တော့ အနောက်ဖက်မျက်လုံးက တစ်မျိုးပဲ၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဲဒီ အဖြစ်အပျက်ကလေးတွေ ကျတော့ ပြဟွာ မျက်လုံး၊ နတ် မျက်လုံးက မောင်သစ် မတတ်နိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို ဝိဇ္ဇာမျက်လုံးလို့ ဆိုလိုက်တယ်၊ ဓမ္မဝိစယ မျက်လုံး လို့ ထဲ ဆိုနိုင်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မျက်လုံးလို့လဲ (ဆိုနိုင်ပါတယ်)၊ ဝိဇ္ဇာမျက်လုံးလို့လဲ (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း...ပြဟွာတွေ နတ်တွေ မျက်လုံးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ မျက် လုံးနဲ့ အများကြီးကွာတယ်... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒါကြောင့် ပြဟွာတွေ နတ်တွေသည် ပုထုဇဉ် ပြဟွာတွေ နတ်တွေဟာ တကာ တကာမတို့ မှတ်လိုက်ပါတဲ့၊ နိဗ္ဗာန် မရနိုင်ဘူး။

အဲဒီမှာ ဒီမျက်လုံး မရှိဘူး၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မျက်လုံး၊ ဗောဇ္ဈင်
မျက်လုံး၊ ဝိဇ္ဇာမျက်လုံး... (မရှိပါဘုရား)၊ မရှိတဲ့အတွက် သူ
တို့မှာ ပုထုဇဉ်-ဗြဟ္မာတွေ ဆိုလို့ ရှိရင် သမာဓိ အရှိန်အဟုန်
ကုန် လို့ ရှိရင် ပြင် ကမ္မာ ၄၀၊ ကမ္မာ ၂၀ လောက်နေပြီး၊
တော်ကြာ လူ့ပြည် ဖောက်၊ လို့ပြည်ကနေ တိရစ္ဆာန်ဘုံရောက်
သေချာပြီလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ရှမ်းရှမ်းကို ပြောရတော့မယ်လို့ ဆိုလို့ ရှိရင်
ကမ္မာပျက်ခါနီး လောကဗျူဟာနတ်က အော်တဲ့ အခါမှာ
မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ ကြီးစားကြ။ နှောင်လဲ...
ကမ္မာ နှစ် တစ်ရာ၊ နှစ် တစ်သိန်း ဆိုတဲ့အတိုင်း နှောက် အနှစ်
တစ်သိန်း ရှိလို့ ရှိရင် အကုန်ကြောက်တယ်။

အကုန်ကြောက်တဲ့အခါ ကျလို့ ရှိရင် မေတ္တာ ပွားတဲ့လူက
ပွား၊ ကရုဏာ ပွားတဲ့လူက ပွား၊ ဗြဟ္မာ့ဝိဟာရတရား လေးပါး
ကြိုက်သလို ပွားကြတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ပွားတော့... ဒီမှာ သမာဓိက ရပြီ၊ သေသည် အခြားဖက်၌
များသောအားဖြင့် ဗြဟ္မာဖြစ်တယ်၊ ဘာနဲ့ ဖြစ်တာထုံးဆိုတော့
သမထ နဲ့ ဗြဟ္မာဖြစ်တာ ရိပ်မိကြပြီလား (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။

သမထ နဲ့ ဗြဟ္မာဖြစ်တာဆိုတာ သေချာတော့မှ ဪ...
သမထ-တန်ခိုး ကုန်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင် ပြန် ကျတော့မယ်...
(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါ ပြင် သမထ မျက်လုံးနဲ့ ဝိသုဒ္ဓိ မျက်လုံးဟာ အတော်
ခြားနားတယ်။ သမထ မျက်လုံးသည် အပ်ကျတာ မြင်ငြား
ကောင်း မြင်ပါအံ့၊ လက္ခဏာရေး ဆုံးပါးကျတော့... (မမြင်

ပါဘူးဘုရား)၊ မမြင်ဘူးဆိုတာ သေချာပြီလား.... (သေချာ ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ သူ တို့က အန္တရာယ်ကင်း ဒီနေရာ နေလို့ ရှိရင်ဖြင့် ကမ္ဘာမီးလောင် ဆေးလိမ့်မယ်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည် သွားနေလို့ ရှိရင်ဖြင့် မီး မဟပ်ပေဘူး၊ မလောင်ပေဘူး ဆိုတော့ သူတို့က ဘဝတဏှာနဲ့ လုပ်တာ၊ ရှင်း ပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ ဘာနဲ့လုပ်တုံး.... (ဘဝတဏှာ လုပ် တာပါဘုရား)။

ဒီနေရင် သေလိမ့်မယ်၊ ဟိုသွား နေရရင် ကောင်းလိမ့်မယ်လို့ ထင်တဲ့ တဏှာနဲ့လုပ်တဲ့အတွက် ဘဝတဏှာနဲ့ လုပ်တဲ့အတွက် တဏှာက မကန့်ကွက်ပါဘူး၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တော့ ပို့လိုက်တာပဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

သို့သော် ခုနစ်က ပြောခဲ့တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်က မပါတဲ့ အတွက်၊ ဒီ ဘဝတဏှာ ရှိလို့ ရောက်သွားငြား သော်လည်း ဒီငြိမ် ပါသွားတာ တစ်မျိုး၊ ဘဝတဏှာက လုပ်လိုက်တာ တစ်မျိုး ဆိုတော့ တော်တော်ကြာလို့ ရှိရင် ဗြဟ္မာ့ကနေ ဝက် ဖြစ်တဲ့ ဝတ္ထုတွေ အများကြီးပဲ.... (များရပါတယ် ဘုရား)၊ ရှင်းပြီလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ကိုပဲ ဗြဟ္မာ့ပြည်က ဆင်းလာတဲ့သူတွေ ကမ္ဘာပျက်ပေါင်း ဘယ်လောက် တွေ့မှန်းမှ မသိပဲ.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

အကုန် ဒီဆင်းပြီး သကာလ ဒီမှာပဲအခု တော်အောင် ရော်အောင်လူတွေ ဖြစ်နေကြတာ၊ သဘောပါလား.... (ပါ ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဝိပဿနာမျက်လုံး မပါလို့ပဲ၊ ရှင်းပလား... (ရှင်း ပါပြီဘုရား)။

အားလုံး တကာ တကာမတွေ့မှတ်စရာက ဩော်...ဒီတစ်ခါ ထူးအယ်၊ ဗြဟ္မာတော့ ဖြစ်ပေါင်းများလှပြီ၊ နတ်ဆိုတာ မရေ မတွက်နိုင်ဘူး။

နောက်ဆုံး ဘိတ်ကျတော့ အို နာ သေလဲ မလွတ်ဘူး၊ ဒီ တစ်ခါ အဲဒါ ဘယ်မျက်လုံးတွေပေါ်လိမ့် ဆိုတော့ တဏှာ-ခြံရံတဲ့ သမာဓိ မျက်လုံးတွေ၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

တဏှာ ဦးစီးတဲ့... (သမာဓိ မျက်လုံးတွေပါဘုရား)၊ သမာဓိ မျက်လုံးတွေပဲဆိုတာ သဘောပါပလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဝိပဿနာမျက်လုံး မရဖူးဘူးပေါ့... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သမာဓိမျက်လုံးနဲ့ ဝိပဿနာမျက်လုံး ဘယ်ဟာက အရေးကြီးတုံး... (ဝိပဿနာမျက်လုံးက အရေးကြီးပါတယ် ဘုရား)၊ ဝိပဿနာမျက်လုံးက အရေးကြီးတယ်ဆိုတော့ ခုနက ဗြဟ္မာနဲ့ပြိုင်ပြလိုက်ဖို့ ကောင်းတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ရက်ပေါင်းများစွာ ကျောက်ဖျာကြီး ကျပြီးလာတာတောင် မှ ဒီမှာ တစ်လခွဲ နှစ်လကြာမှ လူ ပြည်ရောက်တယ်လို့ ဗြဟ္မာ့ ပြည်နဲ့ ဝေးကြောင်း အတိုင်း အထွာ ကြည့် လိုက် တဲ့ အ ခါ အတော် ဝေးတယ်ဆိုတာ မပြောနိုင်ဘူးလား... (ပြောနိုင် ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါတောင်မှတဲ့... အပ်ကျတာတော့ မြင်တယ်၊ သူ့ ခန္ဓာ အနိစ္စ သူ ရှုလို့ မရဘူး၊ ဒါဖြင့် ဒီမျက်လုံးလောက် အဖိုးတန် တာ ဝိပဿနာ မျက်လုံးလောက် အဖိုးတန်တာ၊ ဝိပဿနာ

မျက်လုံးလောက် အဖိုးတန်တာဖြင့် မရှိဘူးလို့ အားလုံး တကာ တကာမတွေ့ မှတ်ရမယ်။ မရှိဘူးလို့... (မရှိပါဘုရား)။ မရှိဘူး ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေချာပြီလား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ နတ်တွေ ကောင်းပါရဲ့။ သူတို့ အလိုက်အထိုက် သူတို့စည်းစိမ်နဲ့ သူတို့နေကြတာပဲ။ ဒါနဲ့ ဝိပဿနာမျက်လုံးကျတော့ သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် လူ့ပြည်လာ အားထုတ်ရတယ်... (မှန်ပါဘုရား) ၊ သိကြားမင်း ကိုယ်တိုင် (လူ့ပြည်လာ အားထုတ်ရပါတယ် ဘုရား)။

ဟိုမှာက မျက်လုံးသာ ရှိတယ်။ ဉာဏ်မျက်လုံး မရှိဘူး။ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ် ခင်ဗျားတို့ ကြည့်တိုင်း ကြည့်တိုင်း ဩော်...ဖြစ်မှု ပျက်မှုလေးတွေ ကေခံရဲ့၊ တကယ်ရဲ့။

ဉာဏ်အောက် ရောက်လာပြီ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ငါတို့ ဘယ် အချိုးအစားထဲကဘုံးဆို သိကြား ဗြဟ္မာတွေထက် မြတ်တယ် လို့ အောက်မေ့လိုက်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

သိကြား ဗြဟ္မာက နိဗ္ဗာန်ကို မရောက်နိုင်သေးဘူး။ ခင်ဗျား တို့က ဒီဟာလေးမြင်လို့၊ ဒီဟာလေးမှန်းလို့၊ ဒီဟာလေး ဆုံးသွားတယ်ဆိုရင် မရောက် မရှိဘူး။ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီအလုပ်သည် ခင်ဗျားတို့ မရစဖူး အရထူးတဲ့ အလုပ် ဖြစ်ပြီး - သလာက နေလေသောကြောင့် ဒို့မှာဖြင့် ဒီဥစ္စာ သိကြား ဗြဟ္မာတို့ မျက်လုံးထက် သာတာထောက်သောကြောင့် ဟိုဟာတွေဟာ အိုဘေး နာဘေး သေဘေးရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ။

ဒီဟာက ဆိုဘေး နာဘေး သေဘေးမရှိတဲ့လမ်းကိုပို့တဲ့ မျက်လုံး ဆိုတော့ မျက်လုံးချင်း အတော် မခြူးနားဘူးလား ... (ခြူးနားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီမျက်လုံးကို မရအရ လုပ်ရမယ်။ တကာ တကာမ တွေ ဘယ်လို....(မရအရ လုပ်ရပါမယ်ဘုရား)။ နောက်ကို ဒီလို ဆရာကောင်းလဲ မတွေ့နိုင်ဘူး....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီလို သာသနာနဲ့လဲ မတွေ့နိုင်ဘူး။ နောက် ဆိုလို့ ရှိရင် ဒီမျက်လုံးဟာ ကွယ်သွားမှာပဲ....(မှန်လှပါဘုရား)။ ကွယ်တာလဲ အခု ကမ္ဘာမှာ သန်းပေါင်း ငါး ထောင် ကျော် လောက် ရှိ တဲ့ အနက်ကလဲ ကွက်ကွက်ကလေးပဲ ... (မှန်လှပါဘုရား)။

အခု မြန်မာပြည်က ဥပမာ (၁၇)သန်း ရှိတာ၊ သန်း(၂၀) ဆယ် ရှိဘယ် ထားပါတော့၊ ဒီအထဲ တစ်သန်းပါဖို့ရာ မပြော ပါနဲ့ တစ်သောင်း ပါဖို့ရာတောင် ဦးသံခိုင်အတော် ခဲယဉ်းဘာ၊ ခဲယဉ်းဘူးလား ... (ခဲယဉ်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ ရထားတဲ့ မျက်လုံးဟာ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းတဲ့ဆီ သွားမယ်မျက်လုံးဆိုတာကော သေချာပြီလား ... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီ မျက်လုံးကလေးကို ခင်ဗျားတို့ မြင်သထက် မြင် အောင်၊ ကြည့်သထက် ကြည့်အောင် ပွားရလိမ့်မယ်၊ မြင်သထက် မြင်အောင်.... (ကြည့်သထက် ကြည့်အောင် ပွား ရပါလိမ့်မယ် ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဝေ ညွှင်ကို ကနေ့ ထည့်ဟောတာ မပွားရင် မရဘူးလို့၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂလဲ မပွားရင် မရဘူး။

F. 15

ပထမတိ သမ္မောဇ္ဈင် ဆိုတာ ကေဂ္ဂတာ၊ စေတသိက်ကလဲ ကေဂ္ဂတာ များများကျအောင် လုပ်ရမှာပဲ။ ဒါလဲ ဘာလုပ်ရ မှာတုံး... (ပွားရမှာပါဘုရား)။ ပွားရမှာပဲဆိုတာ ဗောဇ္ဈင်က ထောက်ခံချက် ပေးလိုက်တယ်။ မပေးသင့်ဘူးလား... (ပေးသင့် ပါတယ်ဘုရား)။

ဘာဖြစ်တုံးဆိုတော့ မဂ်ဟာ တစ်ကြိမ်တည်းဖြစ်လို့ ပြီး တယ်လို့ မယူပဲနဲ့ နေအောင်လို့ ပွားရမယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ် ရှင်း အောင်လို့ ဗောဇ္ဈင် ကူပေးလိုက်တယ်။ ကဲ... သဘောပါကြ ပလား (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့၊ ကိုယ် အဖိုးတန်ကြောင်းကို ယနေ့တရားမှာဖြင့် သိလောက်ပါပြီ (သိပါပြီဘုရား)။ သိကြား ဗြဟ္မာတို့နဲ့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ မလဲနဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က ဆတောင်းယူဖို့ မလိုဘူး၊ သူတို့က ဒီမျက်လုံး လှူပြည်မှာ မပါရစေ၊ ကြုံ ပါရစေ၊ ဆုံပါရစေ၊ ဒီလို ဆရာ ကောင်း သမားကောင်းနဲ့ သူတို့က ဆုတောင်း ယူ ရ တယ်။ ခင်ဗျားတို့က အရမ်း ကောင်းပြီး သကာလ ငါနတ်ဖြစ်ရပါ လိမ့်၊ ငါ ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလိမ့် လို့ သွားပြီ မလဲလိုက်နဲ့... (မလဲ ပါဘူးဘုရား)။ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က ရွှေ၊ ဟိုက ဆားနဲ့ လဲတာနဲ့ တူနေဦးမယ်၊ အဲဒါ တကာ တကာမတွေ့ ဒီလောက် အဖိုးတန်မှန်း မသိလို့ ဦးသံမှိုင့်ရ။

ဪ... ဒီတရားလေး အားထုတ် နိဗ္ဗာန် မရသေးလို့ ရှိရင် နတ်ပြည်ရောက်ဆို တော်ပါပြီ၊ အစရှိသည်အဖြင့် အလဲမှ မတတ်ပဲ၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒီနေ့က စပြီး-သကာလ ကိုယ် အဖိုးတန်ကြောင်း ကိုယ် သိမှ၊ ခင်ဗျားတို့က ချင်း-လက် ကျောက်ကောင်းရောက် ဖြစ် နေလို့ ရှိရင် ဆားနဲ့ လဲဦးမလို ဖြစ်နေတယ်၊ မဖြစ်ပေဘူးလား (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ကဲ - သဘောပါပလား... (ပါပါတယ် ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ရမှာတုံး... (ပွားများရမှာပါဘုရား)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိလဲ ပွားများရမယ်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပကော .. (ပွား များရပါမယ်ဘုရား)၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးစလုံး... (ပွားများရပါမယ် ဘုရား)၊ ဘယ်သူက ပြောတုံးဆိုတော့ ဗောဇ္ဈင်က ပြောတယ်၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဗောဇ္ဈင်က မဂ္ဂင်ဟာ တစ်ကြိမ်ထဲနဲ့တော့ ဝိပဿနာမဂ်မှာ မရဘူး၊ ပွားပါဦးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုး။ သေသေချာချာ ပြော ပါတယ်တဲ့၊ ဒီဥစ္စာကိုလဲ နောက် မနက်ဖန် သဘက်ကျတော့ ဝတ္ထုနှင့်တကွ ပွားရမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း အဓိပ္ပာယ် ပါပါလိမ့် မယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ပါပါလိမ့်မယ်လို့ ရှင်အာနန္ဒာက ဟောလို့ ဘိက္ခုနီမ တွေ ဒီမှာ ပွားခိုင်းတာပဲ၊ သဘောပါကြလား... (ပါပါတယ် ဘုရား)၊ ရှင်းပြီနော် ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

(သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု)

အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာ တိုက်ဟောင်း၊
ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
ဝိသာခ နှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အမေးအဖြေ
(ညအလုပ်ပေးတရားတော်)
(၁၆ - ၁၂ - ၆၁)

ဝိသာခ သူဌေးကြီးက သူ့ တကာမ လူထွက်ချင်လို့ ပြန်
လာတယ် ထင်လို့ ပညာရှိသဘောနဲ့ အမေးပုစ္ဆာကို ရဟန္တာမှ
ဖြေနိုင်တဲ့ အမေးတွေ၊ မေးပြီး-သကာလ ခြေ...ဒါ လူထွက်
ချင်လို့ မဟုတ်ဘူး၊ သက်သက် တရားထူးရလို့ ပြန်လာတာပဲ
ဆိုတာ သိအောင်လို့ ပုစ္ဆာနဲ့ မေးနေတယ် မှတ်ရမယ်။

အဲဒီတော့၊ ဒီနေ့တော့ ဘာ မေးတုံး ဆိုတော့ နိရောဓ
သမာပတ်တွေပဲ မေးတယ်။ သို့သော် ဒီ တကာ တကာမတွေ
အတွက်မှာတော့ နိရောဓ သမာပတ်က ဘာမှ အသုံးမကျလို့
ရှေ့ဆက်မေးတာကို ပြောကြစို့။

ရှေ့ဆက် မေးတာကတော့ တကာ တကာမတွေ အလုပ်
လုပ်ဖို့လို့ မှတ်ရမယ်။ ဘာ မေးတုံးလို့ မေးတော့ ဝေ နာ
ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါတုံး ဝိသာခက မေးတော့ ဓမ္မဒိန္နာက ဝေဒနာ
သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် သုံးမျိုးရှိတယ်လို့ ဖြေလိုက်ပါ

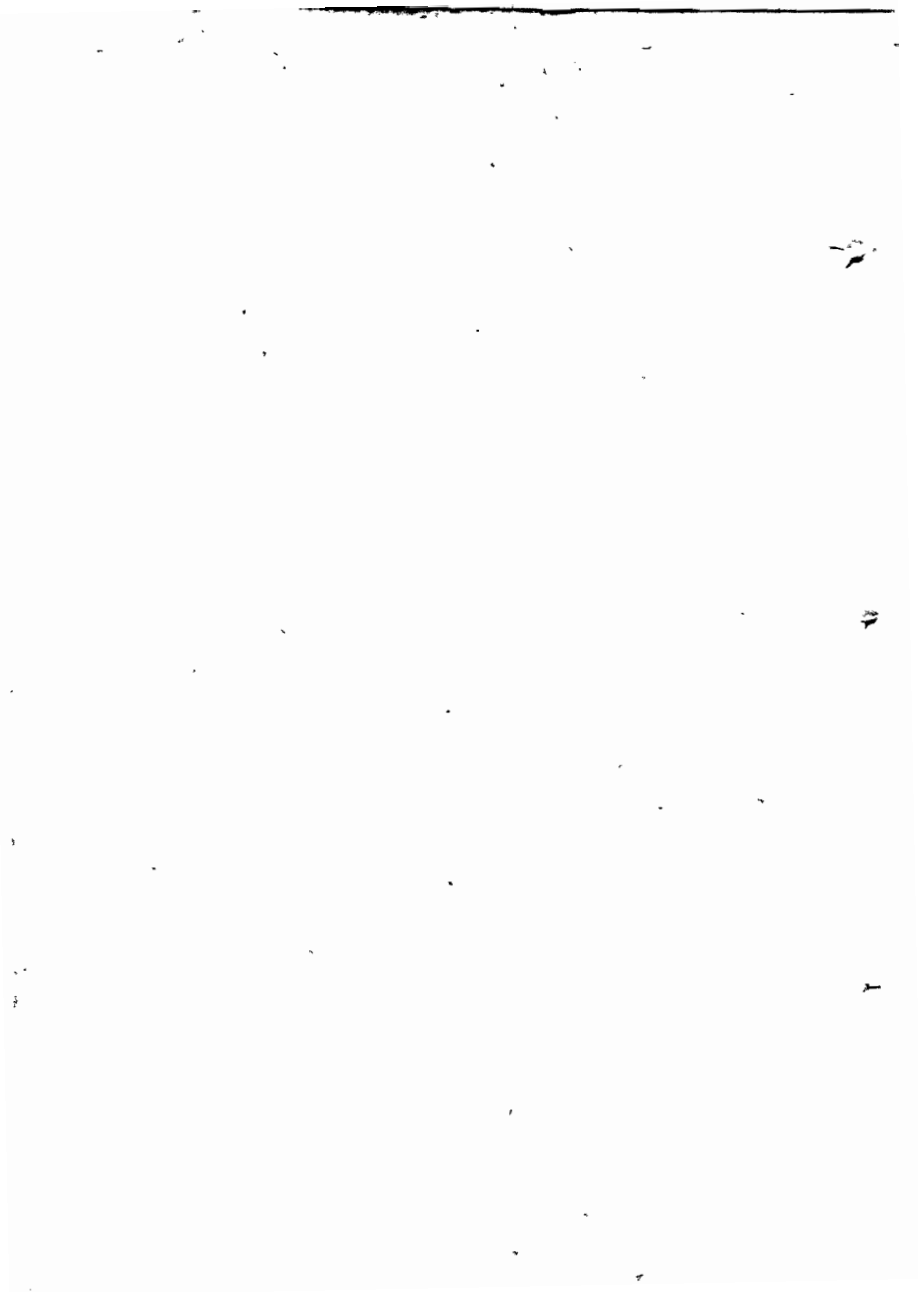
ဝေဇနာ စူပဿနာ ဣပ္ပာပုံ

မြင်ကမတ္တဥပေက္ခာဝေဇနာ
 ကြားကမတ္တဥပေက္ခာဝေဇနာ
 နံ့ကမတ္တဥပေက္ခာဝေဇနာ
 စားကမတ္တဥပေက္ခာဝေဇနာ
 ကိုယ်တကြည်ပေါ်မှာ
 သူဝေဇနာ
 ဒုက္ခဝေဇနာ
 ပေါ်သည်။

သောမနဿဝေဇနာ
 ဒေါမနဿဝေဇနာ
 ဥပေက္ခာဝေဇနာ
 ဝေဇနာတကြည်ပေါ်မှာပေါ်သည်။

၁၁၆
 ဝေဇနာ
 ဝေဇနာ

၆ ဝေဒနာ နူပဿနာဂ္ဂုပ္ပားနည်းပေါ်ရာဂူ
အဂ္ဂုခံတရားများ

	အပွင့်ဓာတ်	ဝေဒနာအမျိုးအစား	ပေါ်ရာဇာန
၁	မြင်ကာ	မတ္တ ဥပေက္ခာ	ဝေဒနာ မျက်လုံးမှာပေါ်သည်
၂	ကြားကာ	မတ္တ ဥပေက္ခာ	ဝေဒနာ နားမှာပေါ်သည်
၃	နံကာ	မတ္တ ဥပေက္ခာ	ဝေဒနာ နှာခေါင်းမှာပေါ်သည်
၄	စားကာ	မတ္တ ဥပေက္ခာ	လျှာမှာပေါ်သည်

အပြင်ဧည့်သည် ဦးခေါင်းမှာ၊ ၄၊ နေရာ

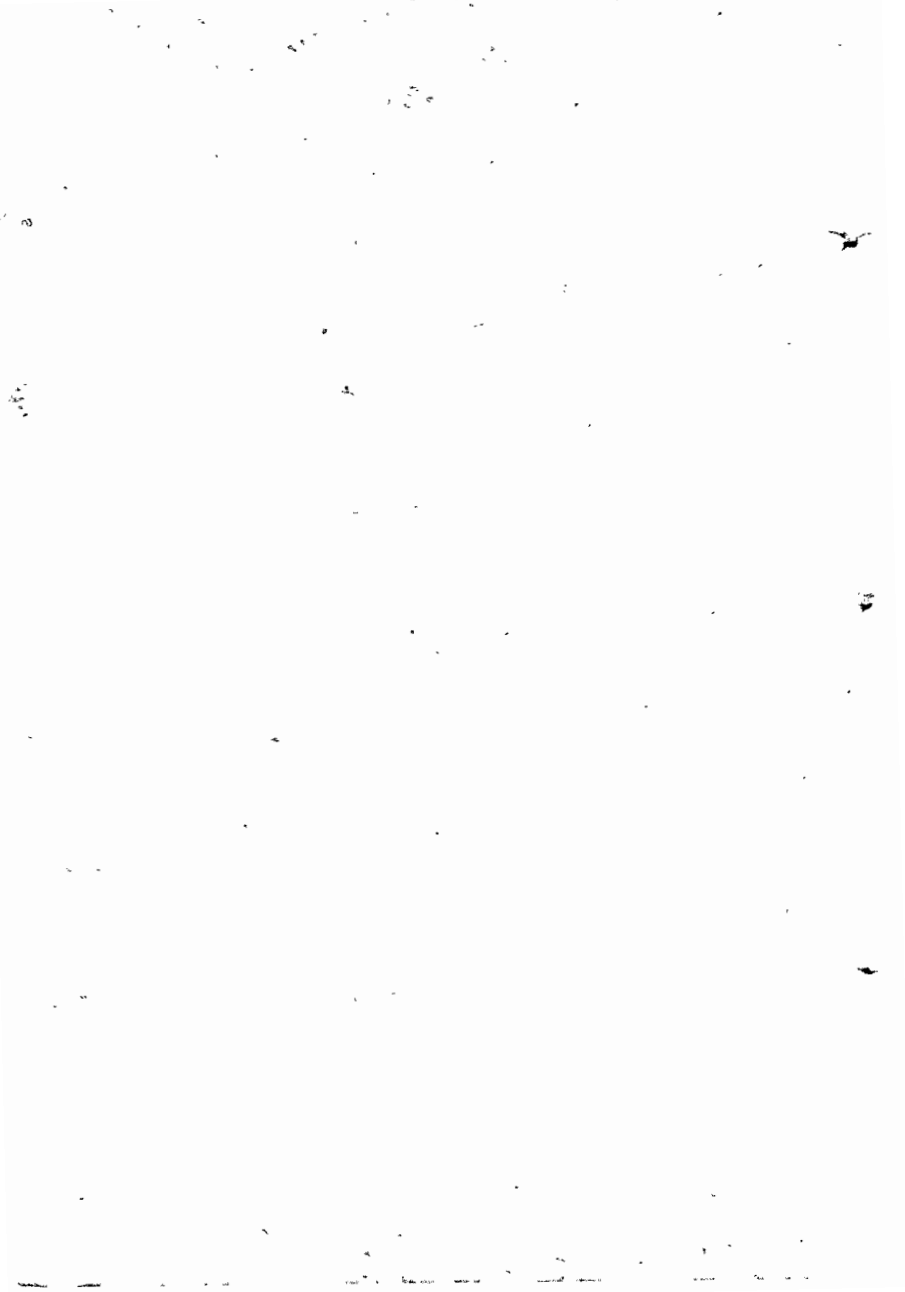
၁	ကိုယ်အကြည်ပေါ်မှာ	သုခ	ဝေဒနာ	ခန္ဓာကိုယ်မှာပေါ်သည်
၂	ကိုယ်အကြည်ပေါ်မှာ	ဒုက္ခ	ဝေဒနာ	ခန္ဓာကိုယ်မှာပေါ်သည်

အပြင်ဧည့်သည် ကိုယ်အကြည်ပေါ်မှာ၊ ၂၊ မျိုး

၁	ဝမ်းတွင်း	အဇ္ဈတ္တ	သောမနဿ	ဝေဒနာ	မနောမှာပေါ်သည်
၂	ဝမ်းတွင်း	အဇ္ဈတ္တ	ဒေါမနဿ	ဝေဒနာ	မနောမှာပေါ်သည်
၃	ဝမ်းတွင်း	အဇ္ဈတ္တ	ဥပေက္ခာ	ဝေဒနာ	မနောမှာပေါ်သည်

အတွင်းဧည့်သည် အဇ္ဈတ္တမှာ၊ ၃၊ မျိုး

မှတ်ချက်။ ။ တကိုယ်လုံးတွင် အကြည်ဓာတ်ရှိ၍ ဝေဒနာပေါ်နိုင်ပါသည်
သို့ရာတွင် ဆံပင်၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်း၊ အရေခြောက်
ချိန်၍ အားလုံးဝေဒနာပေါ်နိုင်ပါသည်။

တယ်၊ ကိုယ့်ခန္ဓာမှာ ဝေဒနာ ဘယ်နှင်မျိုးရှိတုံး... (သုံးမျိုး ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ အလုပ် လုပ်ရမှာလို့ ဆိုတာကိုလဲ မှတ်ရ ပြန်တယ်။

သုခ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာလို့ ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲမှာ ရှိတယ်။ ရှိပင် ရှိငြာ သော်သည်း သုခ-ဝေဒနာ ဖြစ်နေရင် ဒုက္ခ-ဝေဒနာ မရှိဘူး၊ ဥပေက္ခာ-ဝေဒနာ မရှိဘူးလို့ မှတ်ရ... တစ်ခု ရှိနေရင် နှစ်ခု မရှိလို့ မှတ်ကြစမ်းပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သို့သော် အမြဲတမ်းတော့ တစ်ခု ရှိရမယ်ဆိုတာ မှတ်ထား စမ်းပါ။ အမြဲတမ်းက... (တစ်ခု ရှိရပါ့မယ်ဘုရား)။

အဲဒီ တစ်ခုကိုတော့ဖြင့် တကော တကောမတွေ့က မိရမယ်။ ဝေဒနာ သုံးမျိုးရှိတယ်လို့ ဓမ္မဒိန္နာက ဖြေတယ်။

အဲဒီတော့ ဒီဖက် ဆက်ကြစို့တဲ့ အလုပ်ထဲ သွင်းရအောင်၊ ကိုယ်ပေါ်မှာတော့ သုခဝေဒနာလဲ ပေါ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာလဲ ပေါ်နိုင်ပါတယ်၊ မျက်စိ နှုတ် နှာခေါင်း လျှာမှာ တော့ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်လိမ့်မယ်လို့ မှတ်ထားပါ။

ဘဝဖြစ်လို့ ဥပေက္ခာလို့ ဆိုရမိသတဲ့လို့ မေးတဲ့အခါ ကျတော့ မြင်တယ် ဆိုလို့ ရှိရင် “ဥပေက္ခာ သဟဂတံ စက္ခု ဝိညာဏံ” ဆိုတဲ့အတိုင်း မြင်တဲ့ ဝေဒနာလေးက မျက်လုံးထဲ ပေါ်လိုက်တာ။

သူက ဘာလုပ်သတဲ့လို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ သူက ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်နေတော့ မြင်ကာမျှ-မတ္တလို့ မှတ်လိုက် စမ်းပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

မြင်ကာမျှ-မတ္တ ဝေဒနာလေး ပေါ်လို့ ရှိရင်လဲ တကာ တကာမတွေ့က ငြော်...ဒါ မြင်ကာမျှမတ္တပဲ၊ မြင်ပြီး-သကာလ နောက် မဆက်လို့ ရှိရင် ကောင်းတာပဲ။

နားနဲ့ ကြားတယ်၊ ကြားတာ ဥပေက္ခာလို့ မှတ်ပါ။ ဘာ လို့တုံး ကြားတဲ့စိတ်က သူက ဥပေက္ခာနဲ့ ကြားရတာဖြစ်နေ တော့ သာယာမှု၊ ပြစ်မှားမှု၊ သာယာမှုဆိုတဲ့ လောဘာ၊ ပြစ်မှားမှု ဆိုတဲ့ ဒေါသ မပါဘူး၊ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခု ကြားတဲ့စိတ်ကလေးပေါ်ရင် ဘယ်လိုမှတ်ကြ မလဲ... (ဥပေက္ခာလို့ မှတ်ရပါမယ်ဘုရား)။

တစ်ခါ အမွှေး အကြိုင် အပုပ်နံ့လေး နှာခေါင်းလာပြီး လေက ယူပို့လိုက်တဲ့အခါမှာ နံစိတ်လေး ပေါ်လာတယ်။

နံရင် နံတွဲ၊ ဝေဒနာလေးဟာလဲ စိတ်နဲ့ ဝေဒနာနဲ့တွဲလျက် ဖြစ်နေလို့ ဥပေက္ခာပဲလို့ မှတ်ပါ။ နံတု စိတ်ပျက်တယ်၊ ဒီနား မနေချင်ပါဘူး ဆိုတာက ဇော ရောက်သွားတယ်လို့ မှတ်ရမယ်။

နံတွဲစိတ် ကျော်ပြီး-သကာလ ဒေါသဇော စောသွားတယ်၊ ဒါက ကျော်သွားလို့ မှတ်ပါ။ သူ ဖြစ်တာ မတ္တပဲ၊ ဖြစ်တုံးက တော့ ဥပေက္ခာပဲလို့ မှတ်ပါ။ ကြား စိတ်ကလေး နံ စိတ်ကလေး ဥပေက္ခာနော်၊ စားစိတ်ကလေးက လျှာပေါ်မှာ ပေါ်လာ တယ်၊ လျှာပေါ်မှာ ပေါ်လာတဲ့အခါကျလို့ ရှိရင် ဥပေက္ခာ ပဲတဲ့...။

ဝမ်းထဲက မကြိုက်ပါဘူး၊ ကြိုက်တယ်ဆိုတာကတော့ ဝမ်းထဲ ဇော ရောက်သွားတယ်လို့ မှတ်ကြပါ။ ဒါဖြင့် စားကာမျှ-မတ္တ ဘာဆိုကြမလဲ ... (ဥပေက္ခာ ဝေဒနာပါဘုရား)။

ဖားတယ် ယံတယ် နာတယ် ကိုက်တယ် ခဲတယ်၊ ဒါ သူ့
နေရာလေးနဲ့ သူ ပေါ်နေတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ အဲဒါ ဒုက္ခ
ဝေဒနာပဲ။

တစ်ခါ ကိုယ်ပေါ်မှာပဲ လေလေးတိုက်၊ မီးလေးလှံတဲ့
အခါကျတော့ ချမ်းသာ သွားတာလေး ရှိသေးတယ်။ အဲဒါ
သုခ-ဝေဒနာလို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့။ ဒါဖြင့်... ကိုယ်ပေါ်မှာ
ဥပေက္ခာ လေး။ သုခ နှစ်၊ ခြောက်ခု ရပြီ။ ရှင်းပြီလား ...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်ပေါ်မှာ ဥပေက္ခာ လေး၊ သုခ ဒုက္ခ နှစ်ခု၊ ဒါပဲ
မှတ်ထားလိုက်တော့။ ဒါ ဝေဒနာ နှစ်ခုပဲ။ ဒီနေ့ည သူက
မေးလို့ တကာ တကာမတွေ့ ဝေဒနာ နှစ်ခုပဲ အလုပ်ထဲ
သွင်း-မလို့ လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။

ဝမ်းကဲ ကျလာတဲ့အခါကျတော့ သောမနဿ၊ သောမနဿ
ဆိုတာ ဝမ်းသာတာနော်၊ တစ်ခါတလေကျတော့ ဝမ်းထဲမှာ
မကျေမချမ်း ဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ ဒေါမနဿ။

တစ်ခါတလေကျတော့ တကာ တကာမတွေ့က သုံးတယ်၊
ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည့်ပဲ၊ ဒါကျတော့ ဥပေက္ခာ၊
ဝမ်းထဲမှာတော့ သောမနဿ ဒေါမနဿ ဥပေက္ခာ၊ ရှင်းပြီနော်
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီ ဝေဒနာတွေဟာ တကာ တကာမတို့ သဏ္ဍာန်မှာ တစ်ခု
ရှိရင် ကျန်တာ ရှိကို မရှိဘူး။ မြင်တဲ့ဝေဒနာ ပေါ်နေရင်
ကျန်တဲ့ဝေဒနာတွေ ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ အပြင်က ငါးခု၊ အတွင်းက
သုံးခု ရှိကို မရှိဘူး။

သို့သော်လည်း ဘာပြုလို့ ဝေဒနက္ခန္ဓာလို့ ဘုရားက ဟော
ရပါလိမ့်မလဲလို့ မေးလို့ ရှိရင် ဝေဒနာ ဘယ်အခါမှ မဆိတ်လို့
လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဘယ်လို
မှတ်ကြမလဲ... (ဝေဒနာ ဘယ်အခါမှ မဆိတ်ပါဘူးဘုရား)။

ဝေဒနာ ဘယ်အခါမှ မဆိတ်လို့ဆိုတော့၊ ဩော်... ဒါဖြင့်
ဝေဒနာဟာ ရှာ နေရတာလား၊ ပေါ်တာ မသိဘာလားလို့
မေးဖို့ လိုတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ ပေါ်တာ မသိလို့ အဲဒီတော့
သတိပဋ္ဌာန် အလုပ်ကို လုပ်ပါ။

သုခံဝါ ဝေဒနာ ဝေဒိယ မာနော သုခဝေဒနာ၊ “ဝေဒိယာ
မိတိ ပဇာနာတိ” ဝေဒနာသည် မျက်စိ နား နှာခေါင်း လျှာ
ပေါ်မှာ ဘာ-ဝေဒနာ ပေါ်လေ့ ရှိတုံး... (ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ
ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်ပေါ်မှာတော့ သုခန္ဓုက္ခ အလှည့်ကျနဲ့ ပေါ်ချင်လဲ
ပေါ်တတ်တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ ကိုယ်ပေါ်မှာ နှစ်မျိုး၊
ဝမ်းထဲကျတော့ကို သောမနဿ ဒေါမနဿ ဥပေက္ခာ။

အဲဒီတော့ကို ဆံဖျား ခြေသည်းဖျား အရေခြောက်၊ ဒါ
ချန်လှုပ်ပြီး ကျန်တဲ့နေရာ ဝေဒနာ မပေါ်နိုင်တဲ့နေရာ မရှိဘူး၊
ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲတော့.. ဒီဝေဒနာတွေဟာ တကာ တကာမတွေ့စ
မှတ်ရမယ်၊ သင်္ခါရတရားလို့ နော်... (မှန်လှပါဘုရား)။ သင်္ခါရ
တရားဆိုတာ ဥပမာဆိုရင် မျက်စိထဲမှာ ဝေဒနာပေါ်တယ်၊
ဟိုက အာရုံက ပြုပြင်လို့၊ ဒီမျက်လုံးမှာ ပသာဒ ရုပ်ကလေး
ကလဲ ရှိနေလို့၊ မျက်လုံး ချို့တဲ့ တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ပသာဒ

ရုပ် ပျက်သွားတဲ့အခါ ဒီ မြင်တဲ့ ဝေဒနာ ပေါ်နိုင်သေးလား ...
(မပေါ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

သူ့မှာ မျက်လုံး ရုပ်ရယ်၊ ဟိုက အဆင်းရယ် နှစ်ခုပေါင်းပြီး တိုက်မိလို့ ပေါ်တဲ့ ဝေဒနာလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ ဒါဖြင့် ... နှစ်ခုက ပြုပြင်ဆဲးပါ။ ပေါ်ဆဲးက တစ်ခု၊ ပေါ်ဆဲးက ဥပေက္ခာ-ဝေဒနာ၊ သူ့ ပြုပြင်တာက နှစ်ခု၊ မျက်လုံး အကြည် ရုပ်ရယ် အဆင်းရယ်၊ ဒီ အဆင်းနှစ်ခုနဲ့ အဆင်းနဲ့ အကြည်ရုပ်နဲ့ တိုက်လိုက်တဲ့ အခါမှာတဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖျတ်ကနဲ့ ပေါ်လာတယ်။

ဒါဖြင့်... သူ့ ပေါ်လာတဲ့ ဝေဒနာလေး သင်္ခါရတရားလို့ မှတ်ထားပါ။ ပေါ်လာတဲ့ ဝေဒနာကို... (သင်္ခါရ တရားပါ ဘုရား)၊ သင်္ခါရတရားဖြစ်မှ ခင်ဗျားတို့ အနိစ္စထဲ သွင်းလို့ ရတယ်။ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စဆိုတာ ပေါ်လာတယ်။

သင်္ခါရဖြစ်အောင် မပြောနိုင်လို့ ရှိရင် ဦးသံဒိုင် အနိစ္စပြော လို့ မရဘူး။ ရှင်းကြပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဒီ တရားသည် ဘာတရားပါလိမ့်မလဲ... (သင်္ခါရတရားပါဘုရား)။

သူများ ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့ သင်္ခါရတရား သူများ ဆိုတာက အာရုံရယ်၊ ဒီက မျက်လုံးပသာဒ ရုပ် ဆိုတဲ့ ဒွါရရယ် ဒီ နှစ်ခုကပြုပြင်လို့ ပေါ်လာ တဲ့ တ ရား လေး ဖြစ်နေ သောကြောင့် ဒီဝေဒနာလေးဟာ သင်္ခါရတရား... (မှန်ပါဘုရား)။

သူများဆိုတာက အာရုံရယ်၊ ဒီက မျက်လုံး ပသာဒဆိုတဲ့ ဒွါရ ရယ်၊ ဒီနှစ်ခုက ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့တရားလေး ဖြစ်နေ သောကြောင့် ဒီဝေဒနာလေးဟာ သင်္ခါရတရား ရှင်းပြီ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... သူ့ကို ရှုချင်လို့ ရှိရင် ခင်ဗျားတို့က သင်္ခါရတရား သည် အနိစ္စပဲ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ခင်ဗျားတို့ မနောထဲကနေပြီး-သကာလ ဉာဏ်နဲ့ ရှုပေးပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ရှုပြီးတော့ ပေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သင်္ခါရတရားဟာ အနိစ္စမှာ လမ်းဆုံးသောကြောင့် အနိစ္စ-ပါလာလို့ ဝိပဿနာ ဉာဏ် ပေါ်လာလိမ့်မယ် ... (မှန်လှပါဘုရား)။ ဝိပဿနာဉာဏ် ပေါ်လာလို့ ရှိရင်တော့ကို ဝေဒနာ နှုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်။

အကယ်၍ ဒီတကာ တကာမတွေက မရှုတော့ပါဘူး ဆိုလို့ ရှိရင် မြင်လို့ လိုချင်ဆိုတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အလယ်က ဖောက် လာလိမ့်မယ်။ မြင်လို့ လိုချင်တယ် ဆိုလို့ ရှိရင် တဏှာဥပါဒါန် ကံ ဖက်သွားပြီ။

မြင်လို့ ဒေါသ ဖြစ်လိုက်တာ၊ မျက်စိ မျက်မှူးစူးလိုက်တာ၊ ခု သောကသုံး ကျတော့ ဒေါသ ဖြစ်တယ်။ အဲဒါ ကျတော့... ဒေါသ သောက ပရိဒေဝ ဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ ဆိုတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တစ်ခု မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

မြင်တာကိုမှ ဒါ ဥပေက္ခာဝေဒနာလေးက မြင်တာပါလား လို့ မသိပဲ နေလို့ ရှိရင်၊ ဒါလေးက ဖြစ်ပျက် ကို မသိပဲနေလို့ ရှိရင် မသိတာက အဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရ နဲ့ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် ပေါင်းရမယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

မျက်လုံးပေါက်က ဝိပဿနာမပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သံသယ လည်ကြောင်း ဘယ်နှစ်ခု လာသတိုး... (သုံးခု လာပါတယ် ဘုရား)။ ဒါ မှတ်ထားရမယ်။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောလိုက်တယ်၊မင်းတို့ မျက်လုံးဟာ မြင်ပြီးတဲ့တရားလေးကို မြင်တတ်တဲ့ ဝေဒနာလေးတွေကို မင်းတို့က မရှုပဲနဲ့ မြင် လိုချင်၊ မြင် မုန်း၊ မြင်တာ မြင်မှန်း မသိ။

ဒီ သုံးချက် လာမယ် ဆိုရင်ဖြင့် မျက်လုံးထဲကို ရဲလှစွာသော သံချောင်းကြီးကို မီးဖုတ်ပြီး ထိုးပြီး သေလိုက်ရတာကမှ မြတ်သေးတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီသုံးခု လာလို့ ရှိရင် မင်းတို့ သွားပြီ၊ ဒါက ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ဒါက အပါယ်လေးပါး သွားဝေတတ်တယ်။

အပါယ်လေးပါး ခံရမှာနဲ့ မျက်လုံးထဲ သံပူထိုး သေလိုက်တာနဲ့ ဘယ်ဟာက ကောင်းလဲ.... (မျက်လုံးထဲ သံပူထိုး သေလိုက်တာ ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

သံပူထိုး သေတာက တစ်ဘဝတွင် မျက်လုံးသာ ပျက်သွားတယ်၊ ဒီပြင် ခန္ဓာ ဘာမှ ဖြစ်မသွားဘူး၊ ခုနက မျက်လုံး မရှုတတ်လို့ ။

တကာ တကာမတွေ့ မျက်လုံးပေါက်က အပါယ်သွားမှာက အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရ ဆိုလို့ ရှိရင်လဲ သွားမှာပဲတဲ့၊ အပါယ်လေးပါးကို တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါန် လာရင်လဲ ... (အပါယ်သွားမှာပါဘုရား)။

ဒေါသ သောက ပရိဒေဝ ဥပယာသ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ လာရင်လဲ....(အပါယ် သွားမှာပါဘုရား)၊ အပါယ် သွားမှာပဲ ဆိုတော့ ဦးသံဒိုင် မျက်လုံးပေါက်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုး လာနိုင်သတုံး....(သုံးမျိုး လာနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မြင်တာကို ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ ပေါ်လာတိုင်း ပေါ်လာတိုင်း အသုခ မသုခ ဝါ ဝေဒနံ ဝေဒိယမာနော အသုခ မသုခါ ဝေဒနံ ဝေဒိယာ မိတိ ပဇာနာယတိ မင်းတို့ မသိရင် ခက်သနော်။ ဖြစ် ပျက် ကို မသိရင် မင်းတို့ ခက်သနော်၊ မဟောသင့်ဘူးလား.... (ဟောသင့် ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တစ်နေ့ မျက်လုံးပေါက်ကနေ တကော တကောမတွေ့ ဝိပဿနာမလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာမျက်လုံးပေါက်ကပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သုံးမျိုးဟာ သုညံလည်ပြီး လာနေမှာပဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

လှည့်လာနေတော့ ကျုပ်တို့ ဘာမှ အပြစ်မရှိပါဘူးလို့ မသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဦးသံဒိုင် ပြောမှာပဲနော်(မှန်ပါ့ဘုရား)။

သံတုပုဂ္ဂိုလ် အတွက်မှာတော့ ဘုရားကလဲ သံချောင်းပူပူနဲ့ ထိုးသေရတာက မြတ်သေးတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီအတိုင်း မင်းတို့ နေတာထက်တော့ သံချောင်းပူပူနဲ့ ထိုး သေရတာက တော်သေးတယ်၊ ရှင်းကြပြီလား.... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)၊ ဒါကြောင့် ဒီလောက် ဟောတယ်ဆိုတာ ရိပ်မိကြပြီ လား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမတုံးဆိုတော့ မြင်တယ်ဆိုလို့ ရှိရင် ချက်ချင်း နောက်ကနေပြီး မြင်တယ်၊ ဒါ မြင်တဲ့ စိတ်ကလေး ပေါ်မှန်း ချက်ချင်း သိပြီး သကာလ သူ သင်္ခါ၊ တရားမို့ အနိစ္စ ပဲလို့ မြန်မြန်ရှုမှ၊ မြန်မြန် ရှုလိုက်ပြန်တော့လဲ မောင်သစ်တို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သုံးမျိုး လာခွင့် မပေးဘူး။

ဒါနဲ့ ဓမ္မဒိန္နာ-ဖြေတဲ့ဥစ္စာ ဘုန်းကြီးများက ဝိပဿနာညာဏ် သွင်းပြီး ပြောလိုက်တော့ ပိုရှင်းသွားတယ်။ ဒါ အလုပ်လုပ်ရ မယ်ဆိုတဲ့ တကား တကားမတွေ့ သိလရှင်တွေ အကုန်ပဲမှတ်ရ မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီအတိုင်း နေလို့တော့ဖြင့် မြင်ဘာကိုမှ မြင်မှန်း မသိဘူး။ ဥပေက္ခာ-ဝေဒနာ ပေါ်မှန်း မသိဘူး။ မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ အကယ်၍ သိသွားပြန်တော့ရော ဘာဖြစ်သဘုံးလို့ မေးတဲ့အခါ သိသွားတော့ကိုတဲ့ သောဒေဝနာ ပရိညာယ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မ အနာ သဝါ ဒီဟာလေးကို ဖြစ်ပြီး ပျက်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာပဲလို့ သိပြီးလို့ ရှိရင် အာသဝေါ ကင်းနိုင်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဝိပဿနာရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝေဒနာယ-ဝေဒနာ ပေါ်၌၊ ပရိညာယ-ဒုက္ခသစ္စာလို့ သိခဲ့ပြီရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ-ယခု အဝဉ်၊ အနာသဝါ-အာသဝေါ ကင်းတယ်၊ ဦးသံဒိုင် ဘာတုံတုံး... (အနာသဝါ အာသဝေါ ကင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ.. ဒါဖြင့် အာသဝေါကင်းတယ် လို့ဆိုတော့၊ အို - ဝေဒနာလေးရယ်လို့ ရှုပြန်တော့ အာသဝေါ ကင်းတယ်၊ ကင်းဘော့ ခုနင်က မြင် လိုချင် ဆိုတဲ့ သမ္မာသဝ လာသေးလား (မလာပါဘူးဘုရား)၊ မြင် မှန်း ဆိုတဲ့ ဝိဇ္ဇာသဝ တွေရော (မလာတော့ပါဘူးဘုရား)။

မြင်တာကို မြင်တဲ့စိတ်ကလေး ဒုက္ခသစ္စာလေး ပေါ်ပြီး ပျက်သွား တယ်လို့ လဲ့ မသိတော့ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ ဆိုတဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝရော.... (မလာပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့်....မြင်တာကို တဏှာ-လာရင် ကမ္မာသဝနေော်၊ တဏှာ
လာရင် ကမ္မာသဝ၊ မြင်တာ မသိလိုက်ရင် အဝိဇ္ဇာသဝ အာ
သဝ-သမုဒယာ အဝိဇ္ဇာ-သမုဒယောတွေ အကုန် လာလိမ့်မယ်၊
မလာပေဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့်....ဒီဥစ္စာ ပြောရတာ လွယ်ငြားသော်လည်း
လုပ်ရတာ မလွယ်ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းကြစမ်းပါ။ ပြောရ
တာဖြင့် လွယ်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ရှုကြည့်တဲ့အခါ ကျတော့
လွန်-လွန်သွားတယ်၊ မြင်ကာမျှ - မတ္တ၊ ရပ်နိုင်ကြရဲ့လား
(မရပ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

မရပ်နိုင်တော့ ဒီဥစ္စာ မြန်မြန် ဖြစ်ပျက် ရှုပ်ပစ်.... (မှန်ပါ
ဘုရား)၊ မြင်တဲ့စိတ်ကလဲ ရှုမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကို စောစီးက သတိ
သမ္မောဇ္ဈင်လို့ ထားလို့၊ ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဈင်လို့ ထားလို့၊
ဓမ္မဝေယ သမ္မောဇ္ဈင်လို့ ထားလို့၊ ဒါပွားများပါ၊ ဒီဗောဇ္ဈင်
ကင်းနေလို့ ရှိရင်လဲ ဦးသံခိုင် မရဘူးလို့ မှတ်လိုက်ပါ၊ ရှင်းပြီ
လား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် မျက်လုံးပေါက်ကနေပြီး ခင်ဗျားတို့အဓိပ္ပာယ်
ဘယ်နှစ်ခေါက် ဆင်းသတုံးလို့ ဝိပဿနာပေါ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ
သွားပြီ၊ တစ်နေ့ ဘယ်နှစ်ခါ ဆင်း သတုံး.... (မရေမတွက်
နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ကိုယ်ပစ္စည်းလေးတွေ ကိုယ်လှည့်ပတ်ပြီး ကြည့်နေလိုက်တဲ့
အခါ မကြိုက်လို့၊ မကြိုက်ပြန်လို့ ရှိရင်လဲ ဒေါသ လာပြီ၊
ကြိုက်ပြန်လို့ ရှိရင်လဲ လောဘ လာပြီ၊ ဒီမြင်တဲ့ စိတ်လေး ဖြစ်
ပျက် မရှုမိပြန်ရင်လဲ မောဟ လာပြီ၊ မလာပေဘူးလား
(လာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့်... သော ဝေဒနာ ပရိညာယ၊ သော-ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒနာယ - ဝေဒနာ ပေါ်၌၊ ပရိညာယ-ဒုက္ခ သစ္စာလို့ ပိုင်းခြားသိ၍ (ဝါ) သိခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ-အခု သိဆဲ ခဏ၌ပင်၊ အနာသဝေါ-အာသဝေါကင်းသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အာသဝေါကို ကင်းသွားတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကာယဿ ဘေဒါ၊ ခန္ဓာကိုယ်များ သေသွားမယ်၊ ဒါဂ္ဂုပ္ပါဒိ သေသွားမယ်၊ မပ္ပပါနံကု၊ မေဋ္ဌော-သူ မဂ်နဲ့တည်နေ (ဝါ) နိဗ္ဗာန် တည်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ “သင်္ချာ နော ပေတိ ဝေဒဂ္ဂ၊ ဝေဒဂ္ဂ ဝိဒ ဉ္ဇနေပဲ” ပဲ သိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ (ဝါ) အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍၊ သင်္ချာ-ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏၊ နောပေတိ- သင်္ချာ၊ ဥပေတိ-ရောက်၏။ သိတဲ့ ရဟန္တာအဖြစ်ကို ရောက်နိုင် ပါတယ်ဆိုတော့ ဒီ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟာလဲ အတော်ကောင်းတဲ့ ကမ္မ ဋ္ဌာန်းပဲ၊ မဆိုနိုင်... ဝူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါက သံယုတ်ပါဠိတော်။

“သော ဝေဒနာ ပရိညာယ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ အနာသဝေါ ကာယဿ ဘေဒါ မေဋ္ဌော ကာယဿ ဘေဒါ”။

ကာယဿ-ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ဘေဒါ-ပျက်စီးသည် အခြားမဲ့၌၊ မေဋ္ဌော-နိဗ္ဗာန်၌ တည်သည်။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် တည်နိုင်တဲ့ဆိုတော့ သင်္ချာ နောပေတိ ဝေဒဂ္ဂ-ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သွားလို့ကွ၊ ရှင်းပြီလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်သူ ရောက်သွားသတုံလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ... ရှင်သာရိပုတ္တရာကြီး သောတာပန်တည်တုံးက ကာယာနုပဿနာ

နဲ့ တည်ငြားသော်လည်း အထက် မင်သုံးခု ဝေဒနာတည်
သည်။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) အထက်မင် သုံးခုကို
(ဝေဒနာနဲ့ တည်ပါတယ်ဘုရား)။

သူ့ တူ ဒီဆန်ကွ တို့ကျတော့ ဒီဝေဒနာ တစ်ခုတည်းနဲ့
သောတာပန် တည်တယ်။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။
သူ့ တူ ကျတော့ ... (ဝေဒနာ တစ်ခုတည်းနဲ့ သောတာပန်
တည်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီဆန်ကွဟာ ဘုရားကို ဝေဒနာတွေကို မေးပြီးတော့နေတုံး
ကို ရှင်သာရိပုတ္တရာက နောက်က ယပ်ခတ်ပြီး-သကာလ နေ
တော့ ဝေဒနာတွေ၏ ဖြစ်ပျက်တွေကို ဘုရားသခင် ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးက ဟောနေတော့ ဒီဆန်ကွက သောတာပန်
တည်ပြီးပြီ။

သူက သောတာပန် တည်ပြီးသား။ နောက်က ဘုရား ယပ်
ခတ်နေရင်း မတ်တတ်နဲ့ ဒီဥစ္စာတွေ သူ့ ဉာဏ်ထဲရောက်လာတယ်။

သူ့ ဉာဏ်ထဲရောက်ပုံ ဘုန်းကြီး ရှင်းပြပါအုံးမယ် ...
“ဒေသနာ ဉာဏ် နုသာရေန ဉာဏ် ပေသကံဿ ဉာဏုတ္တ
ရဿ ဟောတိ”

ဒေသနာ ဉာဏ် နုသာရေန-ဘုရားဟောတဲ့ ဒေသနာဉာဏ်ကို
အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဉာဏုတ္တရဿ-နာနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ခန္ဓာ
ထဲမှာ ဉာဏ်က ထက်သွားတယ်။ ဖြစ် ပျက် တွေရှုပြီး ထက်
သွားတယ်။

ဒေသနာ ဉာဏ် နုသာရေန-ဘုရားဟောတဲ့ ဒေသနာဉာဏ်ကို
အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဉာဏုတ္တရဿ ဟောတိ။ ဒေသနာဉာဏ်

ဉာဏ်ပေ သတိဿသိ၊ ဘုရားက လာသေးတယ်၊ ဉာဏုတ္တရဿ-
နာသောပုဂ္ဂိုလ်၌ ဉာဏ် ထက်သွားသည် ဖြစ်၍ ဉာဏုတ္တရဿ
ဟောတီး ဒေသနာ ဉာဏ ပေသတိဿလို့ ဘုရားက လာသေး
တယ်၊ အဋ္ဌာန်သာ ဆရာက လာသေးတယ်

ဒေသနာ ဉာဏ်နုသာရေးန-ဘုရားဟောတဲ့ ဒေသနာကို သူက
အစဉ်လျှောက်ပြီး ခဏ သူ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြုတ်လွတ်လိုက်တယ်။
ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားဟောတဲ့ ဒေသနာကို သူ့ ခန္ဓာထဲကနေပြီး
ကြွားတယ်၊ သူ့ ဉာဏ်က ခန္ဓာထဲ လွတ်သွားတယ်။

ဉာဏ် ပေသတိဿ၊ ဉာဏ်-ဟောလို့ ဒေသနာ လွတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အား (ဝါ) နေ့ ကိုယ်၌ ဉာဏ် ပေသတိဿ ဉာဏ်
နုသာရဿ ဟောတိ (ဆိုတဲ့ အထာ ဉာဏ ပေသတိဿ) ဟု တွေ့
ရတယ်။

ဪ... ဒါဖြင့် ဇနားသင်္ဂေါ၊ ဇင်ပျာ၊ နိဗ္ဗာန၊ ဖူးတာ
ကတော့ တရားနာလို့ ဗဟန္တုအိမ်သာ တယ်၊ ဒီလို ယူ ဤပါ
တယ်၊ နာဂိုဏ်းတော့ မာမိဘူး၊ (မာမိဘူးတဲ့ ဝါ)။

ဒါက လွယ်လွယ်ကူကူ ဟောတာသိ၊ မုတ်သိုက်စမ်ပါ။
သေစေချာချာကျတော့ ဒေသနာ ဉာဏ်နုသာရေးန ဘုရား
ဟောတဲ့ ဒေသနာ၊ သံဃာတော်များ ဟောတဲ့ ဒေသနာကို
အစဉ်လျှောက်သဖြင့် အခုဟောတာက နေပြီးတော့မှ ခန္ဓာကိုယ်
အစဉ်လျှောက်ပြီး သကာလ ကုန်ပြန်၍ ပေသတိဿ လွတ်
ပေးရမယ်။

ခန္ဓာထဲ လွတ်ပေးတဲ့အခါကျတော့မှ ဉာဏ်တွေက ယထာ
ဘူတဉာဏ်ကနေ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်တွေ ပျက်သွားတယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ပြီးတော့မှ မဂ်ဉာဏ်တွေ ရောက်လာတယ်ဆိုတော့ နာလို့လား၊ သူ့ဉာဏ် ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လွတ်လို့လား.... (သူ့ဉာဏ်ကိုယ်ခန္ဓာထဲ လွတ်လို့ပါဘုရား) ဒါဖြင့် နာမှုကလဲ မကင်းဘူး (ကောင်းပါဘူးဘုရား)၊ ဉာဏ် ခန္ဓာထဲ လွတ်မှုကလဲ.... (မကင်းပါဘူးဘုရား)၊ အဲဒါကြောင့်... ရတယ်လို့ မှတ်ရမယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

အလွယ်ပြောနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ဒီတရားဟောနေတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ ဘယ်သူ သောတာပန်တည်သွားတယ်၊ ဘယ်သူ သကဒါဂါမ် တည်သွားတယ်ဆိုတာ သုတ္တန်နည်းနဲ့ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိအောင် ဟောတယ်လို့ မှတ်ပါ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ရှင်အဂ္ဂ က ဒေသနာဉာဏ်မဟောတဲ့ ဉာဏ်ကို အစဉ်လျှောက် ပြီး ကိုယ့်ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လွတ်ရမယ်၊ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီ ကိုယ့်ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လွတ်လိုက်မှသာလျှင် ဉာဏ်ထက်သွားမယ်၊ အဲဒီ ဉာဏ်ထက်သွားလို့ သောတာပန် မတည်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သောတာပန် တည်ရတယ်။

သောတာပန် တည်ပြီးသား ဆိုရင်လည်း သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ရဟန္တာကို တက်သွားနိုင်တယ်တဲ့။ ကိုယ့်ခန္ဓာထဲ ဉာဏ်မလွတ်လို့ ရှိရင်တော့ နာရုံနဲ့တော့ မခဘူး.... မရပါဘူးဘုရား)၊ ပေါ်ကြပြီလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတေ့ ဆိုမတာ။ ဘုန်းကြီးဟောတဲ့တရား နားက နာဟေ့၊ ဉာဏ်က ခန္ဓာထဲ လှည့်ထား၊ ဒါကို အမြဲဆင်ပေးတယ် - (မှန်ပါဘုရား)။

နားက ဘာတုံးတဲ့.... (တရား နာရပါမယ့်ဘုရား)။

ဉာဏ်က ဘယ်လှုပ်ရမတုံး (ခန္ဓာကိုယ်ထဲပါ ဘုရား)။

အဲဒါမှ ဉာဏ်တက်သွားတာ ဆိုတော့ကို ဒီလို အခုပြောတဲ့ ပါဠိမျိုးကို မတွေ့မကြုံဖူးသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ ဖောလိက်တာပဲ။ တရားနာတာနဲ့ သောတာပန် တည်သွားတာပဲ။ နာရုံနဲ့ တည်သွားတယ်လို့ ယူဆတယ်။

မရဘူးတဲ့ ဒီလိုကျတော့ ဘာဝေတဗ္ဗကိစ္စ ဗောဇ္ဈင်မှ မဖြစ်တော့ပဲ။ ဖြစ်သေးလား... (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။

ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ မဖြစ်လို့ ရှိရင် အဘိညာယ ဆိုတဲ့ ထိုးထွင်း သိဖို့ရာ ဘယ်နှယ်နေမလဲ။ မရနိုင်ဘူးတဲ့ ထိုးထွင်း သိဖို့ရာ သဗ္ဗောဓာယ သစ္စာမြင်ဖို့ကော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား (မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

နိဗ္ဗိန္နရတဲ့ ကိလေသာငြိမ်းဖို့ရာကော (မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့ ကဲ....ပေါ်ကြပြီလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့်....ဦးသံဒိုင် ပြောရတယ်။ ဗောဇ္ဈင် မသွင်းလို့ ရှိရင် မရဘူး.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့်.... နောက်က တကာ တကာမတွေ ဒီဥစ္စာကို သာမညာဆုံ ဖြတ်ခက်ခဲပေးနေတယ်လို့ မယူနဲ့။ အကြီးအကျယ် ဆုံးဖြတ်ခက် ခဲပေးပြီတော့။ ဒီလို-နာပြီး ဒီလို ဉာဏ် ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲ လှည့်ပြီး ဒီလို ပွားယူလိက်ပါအုံး ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ဒီနေ့ည ရှမ်းပေ တာ.... (မှန်လှပါဘုရား)။ အလုပ်သင် ဆိုတာ ဒါပဲ (မှန်လှပါဘုရား)။ နားလည်ကြရဲ့လား.... (နားလည်ပါတယ်ဘုရား)။ နားက ဘာလုပ်မလဲ (တရား နာပါမယ်ဘုရား)။ ဉာဏ်က ဘယ်လှည့်ရမလဲ.... (ခန္ဓာထဲ လှည့်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာ-လှည့်ဆိုတော့ ခုနစ်က မြင်တဲ့ ဝေဒနာလေးကို မြင်တဲ့ အချိန်မှာ မြင်တဲ့ ဝေဒနာလေးကို လှည့်ပစ်ရမယ် ဘုရားက ဟောတယ်။

“အခုကွ မသုခံ ဝါ ဝေဒနာ ဝေဒိယ မာနော အဒုက္ခ မသုခံ ဝေဒနံ ဝေဒိယာမိတိ ပဇာနာတိ” သူက ဥပေက္ခာ လာလို့ ရှိရင် ဥပေက္ခာ သိအောင် လုပ်ဟေ့။

“သမုဒယ မေဃာနုပဿီ ဝါ ဝေဒနာ သမုဒယ ဝိဟရတိ”။ သမုဒယနဲ့ ဝေဒ မြင်အောင်ကြည့်ကွ။ အဲဒီလို ဟောလိုက်တဲ့အခါ ကျ တာ သူ့ ကိုယ်ကလဲ အကြည့်ခိုင်းတာ၊ ခင်ဗျားတို့က အနာဖြစ်နေလို့ ၊ ရှင်းပြီသာ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သူ့ ကိုက (အကြည့်ခိုင်းတာပါဘုရား)၊ ခင်ဗျားတို့က... (အနာ ဖြစ်နေတာပါဘုရား)၊ အဲဒါ လွဲနေတယ်။ သူက ဒါကြောင့် ခုနစ်က ပြောတာက အဋ္ဌကထာ ဆရာ။

ဝေဒနာ ဉာဏာ နဲ့သာရေန ဉာဏ် ပေသဘိဿ ဉာဏကွ ရသ ဟောတီ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာက သူ သမုဒယ မေဃာနုပဿီပါ ဝေဒ မေဃာ နုပဿီဝါ ဝေဒနာ သု ဝိဟရတိ ပေါ်အောင် ပြောတာ။

အဲတော့... တကာ တကာမဘို့ တရားနာရင်းလဲ အလုပ် ဖြစ်အောင် လုပ်ပါ၊ တရား နာရင်း... (အလုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ ဘုရား)၊ အလုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါဆိုတာ ဦးသံဒိုင် မဘိုက် တွန်းသင့်ဘူးလား... (တိုက်တွန်းသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

နို့ခိုး လို့ ရှိရင် တရားနာတာ ကုသိုလ်ဖြစ်တယ်လို့ ဖြစ်သွား လိမ့်မယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)၊ တရားနာတာ

ကုသိုလ်၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ချင်လို့ ရှိရင် ဘုန်းကြီးက တစ်ခါ တစ်ခါ ကျတော့ ပြောလိုက်တယ်။

ဟေ့... ရေအိုးစင် တည်ပစ်၊ ကုသိုလ်ဖြစ်တယ်။ မဒါာဘူးလား (ပြောပါတယ်ဘုရား)၊ တံမြက်စဉ်း လျှော် နေလဲ... (ကုသိုလ်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဘေးတွေ လုံးဝပစ်၊ ကုသိုလ်ဖြစ်စွဲကတော့ လွယ်ပါတယ်။ ဗောဇဉ်... ပါပိ... ခြေငြိမ်းတာ စင်တယ်... (မှန်ပါတုရား)။

ဗောဇဉ်... မဂ္ဂ... ခြေငြိမ်းတာ (သင်္ခါတယ်ဘုရား)၊ ဒါက ဥဏိဏ် ဓမ္မာဏ်ယထ တာ... ဗောဇဉ်... ခြေငြိမ်းဖြစ်လာတာ... ရှိပြီလေ... (ခေါ်... ချစ်...)

ဒါ... တရားတို့... ဝိနည်း... ဗောဇဉ်... မ... ခြေငြိမ်း... ပြီးသလား (ဗောဇဉ်... လျှော်... ခြေငြိမ်း... ချစ်...)

အခုပြောတဲ့ စကားက ဦးသိ... လို့... ဗောဇဉ်... ပတ်အရေးကြီးတယ် မှတ်ပါ။ ဒါ ဝေပဏ္ဍိတ... ဝေပဏ္ဍိတ... ပြောနေတဲ့ စကားတွေ ဖြစ်နေလို့... အခု ဒါ အမှားမျိုး ကူပေးလိုက်တာ... (မှန်ပါတုရား)။

ဘုရားကလဲ ပဇာနာတိကို သူ့ အဓိကထားတယ် လမုဒယဓမ္မာ နှပသိဝါဖြစ်တာကြည့်ကွ၊ ဝယဓမ္မာ နှပသိဝါ ကြည့်ကွ၊ အဲဒါတွေ ကြည့်မှသာလျှင် မင်း သည်ကားလို့ ဆိုရင် ဘုရားက ဟောတယ်။ သမုဒယဓမ္မာ နှပသိဝါ ဝယဓမ္မာ နှပသိဝါ... ဝေပနာသု ဝိဟရတိ-မဟောဘူးလား... (ဟောပါတယ်ဘုရား)။

သူ ဟောတဲ့အထဲမှာကိုက မောင်သစ်တို့ ဦးသိခိုင်တို့က မတွေးလို့၊ ကြည့်ပါလို့ ပါတယ်၊ နာပါလို့ ပါသလား၊ ကြည့်ပါလို့ ပြောသလား... (ကြည့်ပါလို့ ပါပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က နာတာနဲ့ သုံးထားတော့၊ ခုနစ်က ပြောသလိုပဲ
သောက်ဆေး လိမ်းဆေး လုပ်ပြန်ပြီ။ သောက်ဆေး လိမ်းဆေး
လုပ်နေလို့ တော့ဖြင့် ဒီဝေဒနာတော့ ထိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။
ပျောက်နိုင်ပါ့မလား... (မပျောက်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုရားက သတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်ချဉ်
ဟောသွားတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က ဖော်တယ်သာ ထင်တာကိုး။
သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာတော်က ဟောတာမှ မဟုတ်ပါဘဲ။

သမုဒယ ဓမ္မာ နုပဿိဝါ။ သမုဒယဓမ္မာ-ဒိဖြစ်မှုလေးကို၊
နုပဿိ လုပ်စမ်းပါကွ၊ ရှုစမ်းပါ။ နုပဿိ-ရှုနေရမယ်။ ဝယဓမ္မာ
နုပဿိ-ဝယကိုလဲ ရှုပေး၊ နုပဿိ-ဆိုတာ ရှုရမယ်။

သတိပဋ္ဌာန်တရားဟာ နာရမယ်၊ ရှုရမယ်လို့ မပါဘူး။
ဒီမှာ လွဲနေကြတာ... (မှန်ပါဘုရား)။ ဒါကြောင့် အခု တရား
နာနည်း နိဿည်းကလဲတဲ့ ရွတ်တာကို နာနေလို့ ရှိရင်တော့...
ကုသိုလ်ရရှိမှတစ်ပါး ဘာမှ ကျေးဇူးမဖြစ်ဘူး။

သူက ရှုဆိုတဲ့နေရာကို သမုဒယ ဓမ္မာ နုပဿိလို့ ဆိုသော
ကြောင့် ဝယဓမ္မာ နုပဿိ ဝေဒနာသု ဝိဟရတိ။ ဝေဒနာပေါ်
ရောက်အောင် သမုဒယဝယ သူဖြစ်တာနဲ့ သူပျက်တာလေးကို
မင်းတို့က ရှုပေးမယ် ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဉာဏ် ထက်ပြီး-သကာလ
ငါ့တရားပဲ့လဲဆုံး၊ မင်းတို့ဉာဏ်ကလဲဆုံး ဖြစ်မှာပဲ။ နို့မို့လို့
ရှိရင်တော့ နာရုံနဲ့တော့ မဆုံးပေဘူး။ ပေါ်ကြ ပလား...
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါ- ဦးသံဒိုင်တို့ လူစုတွေက ဘုန်းကြီးက ကြံလွန်းလို့ ထင်
သလား၊ ပါဠိတော်က တိုက်ရိုက်ရှိတာ ကြံလို့ ဟုတ်ရဲ့လား...

(မဟုတ်ပါဘုရား)၊ ပါဠိတော်ကိုက ရှုပါလို့ ပါနေတာ ... (မှန်လှပါဘုရား)။

သမုဒယ-ဆိုတာ ဖြစ်တာ၊ နှုပဿီ-ဆိုတာ ရှုပါ၊ ဝိပဿနာ လုပ်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဝယ-က ဘာတုံး ပျက်တာ၊ နှုပဿီက ... (ရှုတာပါဘုရား)။

ပျက်တာလေးကို နှုပဿီ လုပ်ပါဆိုတော့ သူ့ဟာကသေချာ နေတာ၊ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က အပေါ်ယံကနေ ဖျန်းပြီး ဘုရားက သတိပဋ္ဌာန် ဟောနေတယ်။

သတိပဋ္ဌာန် သွားနာအုံးမှပဲ ဆိုတော့ နာပြီး ပြန်ခဲရုံရှိမှပဲ မဟုတ်လား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ နာတော့ နာတာပေါ့ ကွာ၊ နာပေမယ်လဲ နှုပဿီ ထည့်ပေးပါ၊ နှုပဿီ-ဆိုတာရှုပေးပါ၊ သဘောပါကြလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ကြ မလဲ... (ရှုပေးရပါမယ်ဘုရား)။

နာရင်း ရှုပေးရမယ်၊ မသိသေးတော့ နာ၊ သိပြီးကော... (ရှုရပါမယ်ဘုရား)၊ ရှုရမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဘုရားကိုက ဘယ်တရားမဆို ပါတယ်၊ မပါဘူးလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒီဥစ္စာကို နေ့လယ်ကလဲ ရှင်းရသေးတယ်၊ အဘိဓမ္မာတတ်ပုံ ရှင်းတယ်၊ အခုဟာကတော့ ပါဠိတော်လာတဲ့အတိုင်းကို ပြော ပေးနေတာ၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အကယ်၍ မရှုရင် ဘာဖြစ်မတုံးဆိုတော့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါယ် သုံးမျိုး ထွက်လာတယ်၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မရှုရင် ပဗညု-လာမယ်၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ လာမယ်။ အဲဒီ မူလာအောင် မင်း ဘယ်နှယ်လုပ်မတုံးဆိုတော့၊ မင်း ရှုလိုက်တဲ့

အခါကျတော့၊ ဒါ ငါ့ဝေဒနာ ငါမြင်တာ ဆိုတာတွေ ပိတ်
ဘူးမယ်။ ငါမြင်တာဆိုတဲ့ ဒီဦးလဲ မသာနိုင်ဘူး၊ ရှင်းပြီလား
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မြင်လို့ လိုချင်တဲ့ တဏှာကော... (မလာပါဘူးဘုရား)
မြင်တာလေးကိုဖြုတ်တဲ့ ဝေဒနာလေးကို ဖြစ်ပျက်မှုကို လာသင့်
အင်္ဂါကော... (မလာပါဘူးဘုရား)။

နဲ့ သိသလိုပင် မလာဘူးနဲ့ နေပထမိ မဂင်တဲ့ နာခိုက်
... (မလာပါဘူးဘုရား)။ ဝေဒနာပင် ဆိုတာ
ကြားရတာ... (မလာပါဘူးဘုရား)။

တကယ်ပြန် ဒါဖြင့်... ဆိုက်ဆက်ပြီး ထာဝရအာရုံ
လေး ဆိုကား မောင်တင်အား... နှစ်သဘောကျပြီလား
(ကျွန်ုပ်ဘုရား) ဝေပြီဘူး... ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် သင်္ခါရတရား ပျက်တာလေးလဲ ဆဘော
ကျပြီဗား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ထိုနည်းတူပဲတဲ့၊ နားထဲကြားတယ်ဆိုတာ တို့ဖက်ကအသံလဲ
ရှိမှ၊ နားကလဲ အကြာသံခတ်လေးရှိအုံးမှ ဖြစ်မှာ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။ သူတို့နှစ်ခု မပြုပြင်ရင် ကြားရတဲ့ဝေဒနာ ပေါ်နိုင်ပါ
မလား... (မပေါ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့်... သူ့ ဘာတရားခေါ်မလဲ(သင်္ခါရတရားပါဘုရား)။
သင်္ခါရတရားဆိုရင် သဗ္ဗေ သင်္ခါရ... (အနိစ္စပါ ဘုရား)။

သင်္ခါရတရား သိပြီးမှ အနိစ္စဆိုတာ ဆဘောကျပါတယ်၊
သင်္ခါရတရားမှ မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အနိစ္စဖြစ်ဖို့ရာ မြင်နိုင်ပါ့မလား
(မမြင်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။ သင်္ခါရမှ မသိပဲကိုး၊ သင်္ခါရဟူသ၍
အနိစ္စချညှိပဲတဲ့။

ကိုယ်သဏ္ဍာန်ပေါ်တာမှ သင်္ခါရ မသိလို့ ရှိရင်လဲ အနိစ္စရူပ
ဦးသံဒိဝ် ဝေးပါသေးရဲ့၊ မဝေးပေဘူးလား.... (ဝေးပဲ အသိ
ဘုရား)

အဲဒါကြောင့် ပေါ်လာတာ ဟုသိရဲ့၊ ကိုယ့်သဏ္ဍာန်
အသိအာရုံပေါ်လာလေ ဟုသိရဲ့ အဲဒါတို့ တစ်ခုတည်း
တော့က မုတ်ပါ တာပေါ့ပေါ့ အသိပေးရင်း
ဘုရား၊ သင်္ခါရတို့ သဘောဟာ အနိစ္စရူပ
သင်္ခါရတို့ပဲ ဟုသိရင်း အသိပေးရင်း အသိပေးရင်း

အဲဒါကြောင့် ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ပေါ်လာတာ
သင်္ခါရတို့ပဲ ဟုသိရင်း အသိပေးရင်း အသိပေးရင်း
ဟု ယောနုတုံအသိပေး အသိပေး အသိပေး
သင်္ခါရတို့ပဲ ဟုသိရင်း အသိပေးရင်း အသိပေးရင်း

နေ့စက်ဆုံပိတ် ဖြစ်ပျက်မိကောင် ရှုနိုင်လို့ ဦးစွာ
တားပဲ၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)၊ ဘာဝေဒနာအသိ
ရှုရမလဲ.... (ဖြစ်ပျက် မေ့အောင် ရှုရပါတယ်ဘုရား)

ဖြစ်ပျက် မေ့အောင် ရှုလိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့် ပဇာနည်
ဖြစ်ပါသည်၊ ပဇာနာတိ ပြုတ်အောင် လုပ်ပါဆိုတဲ့အတိုင်း
ဖြစ်တယ် ပျက်တယ် ကျုပ်သိပြီဆိုတဲ့ အနိပ္ပာယ်ရောက်ပါတယ်
ဘာ သိသတုံး မေးတဲ့အခါကျမှ သင်္ခါရတရား ပေါ်တာပဲ
သိတယ်၊ သင်္ခါရတရား ပျက်တာလဲ.... (သိပါတယ်ဘုရား)

အဲဒါ သမုဒယ ဓမ္မာ နုပသိ၊ ဝယ ဓမ္မာ နုပသိ၊ ဒါကို
မသိမှာ စိုးလို့၊ မင်းတို့ သိတယ်ဆိုပြားသော်လည်း ဘယ်ဟာ
သိရမှာတုံးလို့ မေးမှာစိုးလို့၊ ဖြစ်မှု ပျက်မှု သိအောင် လုပ်

စမ်းပါ။ ဒါကြောင့် ထပ်လာတာ၊ နို့မို့ ဘုရား ထပ်ဟောစရာ လိုသေးလား.... (မလိုပါဘူးဘုရား)။

ပဇာနာတိ သိအောင် လုပ်ပါဆိုတော့၊ ဘယ်လိုသိရမှာတုံး ဆိုတာ မသိပဲနေမှာ စိုးလို့ ဖြစ်မှုကိုလဲ သိ၊ ပျက်မှုကိုလဲ.... (သိရမှာပါဘုရား)။ အဲဒါသိအောင်လုပ်ပါဆိုတာ ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒီဆန္ဒကွဲတို့ကျတော့၊ ဦးသံဒိုင်.... နာရင်းနဲ့ သောတာပန် တည်သွားတယ်၊ သမုဒယနဲ့ ဝယကို မိအောင် ရှုပစ်လိုက်ပါ၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ၊ နံတွဲစိတ်ကလေးကလဲ ဟိုကအနံ့ကလေး လေကယူလာပြီး နှာခေါင်း ပသာဒရုပ်ကိုလဲ သွားထိခိုက်မှ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်တယ်၊ နို့မို့ရင်.... (မပေါ်ပါဘူးဘုရား)။ ကိုင်း - ဒါဖြင့် ပေါ်လာတဲ့တရား ဘာတရား ခေါ်သလဲ.... (သင်္ခါရ တရားပါဘုရား)။

သင်္ခါရတရား ဘယ်လမ်းဆုံးတုံး... (အနိစ္စမှာ လမ်းဆုံးပါ တယ်ဘုရား)။ အနိစ္စ လမ်းဆုံးတော့ ဘုရားကလဲ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စာ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ၊ အနိစ္စကို ယဒါ-အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ-ဝိပဿနာ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ-ရှုပေးပါကွာ။

အဲဒီ ပါဠိကလည်း ထောက်ခံတယ်၊ နာရမယ်ဆိုလဲ ရှုပေး ရမယ်၊ သဘောပါသလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။ ကောင်းပြီ ဒီလို ရှုပေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုး ပြတ်တုံး... (သုံးမျိုး ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

လျှာပေါ်မှာဆိုတော့၊ လျှာပေါ်မှာ ချို၊ ချဉ်၊ ဖန်၊ ငန်လေး တင်လိုက်တယ်။ အလိုလို အိရည်ပျော်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ အထဲ မှာရှိတဲ့ တံထွေးနဲ့ ပဿာဒနဲ့ ပေါင်းရသေးတယ်။

တံထွေး-တည်းဟူသော အာပေါဓာတ်နဲ့ ရောပေးပြီးသကာလ ဟိုက ရသာရုံနဲ့ ဒီက ပဿာဒနဲ့ သွားထိခိုက်မှ တံထွေးက ဖျော် ပေးမှ ချိုတယ်၊ ချဉ်တယ်၊ စပ်တယ်ဆိုတာ ထွက်လာတယ်။ နို့မို့၊ ဩဇာက မထွက်လာဘူး၊ သဘောကျလား... (ကျပေါ် တယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဲဒီခံစားတဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒနာလေးက အလတ်စား ခံစားတဲ့ ဝေဒနာလေးကို ဘာတရား ခေါ်ကြမတုံး (သင်္ခါရ တရားလို့ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

သင်္ခါရ တရားဆိုရင် ဘာတဲ့တုံး (အနိစ္စလမ်းဆုံးပါဘုရား)။ အဲဒီ အနိစ္စလမ်းဆုံးဆိုတာကို ဘာနဲ့ ကြည့်ရမတုံး... (ပညာနဲ့ ကြည့်ရပါမယ်ဘုရား)။

ယဒါ ပညာယ၊ ယဒါ-အကြင်အခါ၌ ဆိုတာ နောက်မှ ရှု မနေနဲ့၊ အခုပေါ်တဲ့ အကြင်အခါမှာ ပေါ်နေတဲ့အချိန်လေးကို မိအောင် လုပ်ပါ၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပေါ်ပြီဘုရား)။

ယဒါ-အကြင် ဝေဒနာလေး ပေါ်လာတဲ့အချိန်၊ လျှာပေါ် ဝေဒနာဥပေက္ခာလေး ပေါ်တဲ့အချိန်၌၊ ပညာယ-ဝိဿပနာမဂ္ဂင် ပညာနဲ့၊ ပဿတိ-မိအောင်ရှုပါ၊ အခုဟာ အချိန်အခါ ရပါ သလား... (မရပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က တောင်ရွှေ၊ မြောက်ရွှေ၊ ရွှေနေလို့၊ ပင်စို သမုပ္ပာဒ် သုံးခုစလုံးကို ဘယ်နှစ်ပတ် လည်ပြီးမှန်း မသိဘူး။

ကိုယ်ကရှုနေတာဆိုတော့ ကိလေသာကြား ခိုကုန်ပြီ။ သဘော ကျလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိလေသာကြား ခိုရင် ငါဘုရားက မဂ်ဉာဏ် ဖို့ဉာဏ်လို့ခေါ် မယ်လို့ မဟောဘူးက နှေးတယ်။

ရှေ့ကတော်ဝင်လာလို့ ရှိရင် ဉာဏ်က ဒီ-ကိလေသာ ဖယ်နေရကယ် သဘောကျလား... ကျုပ်တယ်ဘုရား။

ဟေ့... ငြိမ့်ချိန် ကိုယ်ပေါ်လာ ညွှန်မာ - အေးတယ်၊ အေးသဲသဲအေးအေး၊ ဒုက္ခစေ့မနေပေ။ ပေါ်တယ်။ ဒုက္ခ နှစ်ရှက် သုံးဆယ်ရှိပြီ။ ကိုယ်ပေါ်လာ အေးကယ် - အေးတယ်၊ ဆိုးလေး၊ ကံကောင်းကံမကောင်း၊ မတော်မတော်၊ မတော်မတော် (အိပ်စက်စရာတုရား) မတော်မတော် ဒုက္ခစေ့ဒေသာပေါ့။

အားဖြစ်လို့ အားအိုးဆိုတော့ ဥက္ခယဇနက တေဇောဒဏ်က လူဦး၊ နှစ်ကိုယ်မှတ် လာထိတာ၊ လူဒု၊ ထိတာလား၊ လူရှင် ဝိတာလား၊ လူရှင် ထိတာပါဘုရား)၊ ပသာဒရှိတဲ့ လူ၊ လူရှင်ထိတာ။

ပသာဒဆိုတာ ကံကြောင့်ဖြစ်တာ၊ ကံ မကုန်သေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကို လာထိတယ်၊ ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပသာဒရုပ်ဆိုတာရှိတယ်။

ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပသာဒရုပ်ဆိုတာ ရှိနေတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လူရှင် လား၊ လူသေလား ဆိုတော့ ကံ မကုန်သေး လို့ သေမှမသေသေးဘဲ လူရှင်ပေါ့၊ ရှင်းပြီးလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကို ဟိုက အအေးခတ်ကနေပြီး ဖောဠဗ္ဗအာရုံက လာထိလိုက်သေးတယ်၊ ထိလိုက်တော့ အေးတာ လွန်လွန်းတယ် ဆိုရင် ဒေါသဖြစ်တယ်။

အေးတုန်ဆိုပြီး အေးတဲ့နေရာလေးကို ဉာဏ်ဦးတည်ပြီး သကာလ ဖြစ်မှုပျက်မှုကို သူ့သင်္ခါရတရား ဖြစ်သော ကြောင့် အနိစ္စလမ်းကို “ယဒါပညာယ ပဿတိ”နဲ့ ရှုပစ်လိုက်။

ရှုပစ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုးပြတ်တယ်။ မပြတ်ဘူးလား... (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)။ သဘောပါသလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ ဒါဖြင့် ဒီနေရာအေးလို့ ဟိုနေရာရွှေ့ပြီး သကာလ တကာ တကာတွေက သွားပြန်ကာ နေစာလေးရွှေ့ကြတယ်။ နေစာလေး ရွှေ့တော့ နေတည်းဟူသော ဖောဗုဗ္ဗအာရုံနဲ့ ကပ္ပဇရုပ် တည်းဟူသော ကာယပဿဒ်နဲ့ သွားထိပြန်တော့ ရွှေ့တာလေး ခံစားရတဲ့ သုခဝေဒနာလေး ပေါ်လာတယ်။ မပေါ်လာဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

သင်္ခါရတွေပေါ်လာတော့ သင်္ခါရတရား ဖြစ်သွားပြီး ခုမှ ပေါ်တာ အရင်ကပေါ်တာ ဟုတ်ရဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။ ဒါဖြင့် သူ့ဘာတရားခေါ်မလဲ... (သင်္ခါရတရားခေါ်ပါမယ်ဘုရား)။ သင်္ခါရတရားပြုပြင်လို့ ပေါ်တယ်မဟုတ်လား (မှန်ပါဘုရား)။

ကိုယ်ကလည်း ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းထားတဲ့ သက္ခဏာရှိနေလို့ ပေါ်လာတာနော်၊ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းထားတဲ့ သက္ခဏာ မရှိလို့ ချိန် မပေါ်နိုင်ဘူး။

မပေါ်နိုင်တော့ သူပြုပြင်ရတာက တေဇောဓာတ်၊ တေဇော အနုဓာတ်ဆိုရင် သူ မပေါ်ချင်ဘူး။ တေဇောကြမ်းမှ ပေါ်တယ်။ သိတတေဇောလို့ ခေါ်တယ်။

ဆောင်းတွင်းမှာတော့ ကိုယ်ပေါ်မှာ သုခဝေဒနာ ပေါ်
လိုက်တယ်။

ပေါ်တော့လဲ ဒီပြင်ဒုက္ခတွေ၊ ဒီပြင်ဝေဒနာတွေ မရှိဘူးလို့
ခုနစ်ကလဲ ဟောပြီးပါပြီတဲ့။ အဲဒီပေါ်တာလေးတွေက သင်္ခါရ
တရားမို့ ။

အဲဒီ သင်္ခါရတရားကို “ယဒါ ပညာယ ပဿတိ” သင်္ခါရ
အနိစ္စကို ယဒါ ပညာယ ပဿတိနဲ့ ကြည့်ပေးတဲ့၊ သဘောကျ
ပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သင်္ခါရတရားမှန်းသိလို့ ရှိရင် အနိစ္စဖြစ်တာကို ပညာနဲ့
ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ကျလို့ ရှိရင် သမုဒယ နဲ့ ဝယ-တော့ တွေရ
တော့မယ်။

ဘာတွေရမှာတုံး.... (သမုဒယနဲ့ ဝယ တွေရမှာပါဘုရား)၊
သမုဒယ-က ဖြစ်တာ၊ ဝယ-က....(ပျက်တာပါဘုရား)၊ အဲဒီ
ဖြစ်-ပျက် နှစ်ခုတွေမယ်။

ဖြစ်-ပျက် နှစ်ခုတွေလိုက်တော့ မင်း ဘာတွေတုံးလို့ မေးလို့
ရှိရင် ဖြစ်-ပျက် တွေတယ်လို့ ထင်ရှားအောင် ဒါပြောမှာပဲတဲ့၊
စင်စစ်တော့ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာ တွေတာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ တွေတာလို့
တကာ တကာမတွေ့က ဆုံးဖြတ်ချက်ချ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာကို ပညာနဲ့ သွားတွေတဲ့အခါ ကျဘော့ကိုတဲ့ ဒုက္ခ
သစ္စာက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ပညာက မဂ္ဂသစ္စာဖြစ်နေတော့ ဒီမဂ်ဟာ
ဒုက္ခကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိတဲ့ မဂ်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ ရှင် ပြီလား
(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။ ဒုက္ခကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိတဲ့မဂ် ဖြစ်သွား
တယ်ဆိုတာ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီလိုဆိုရင် ဒီမဂ် ရရုံသွားလို့ ရှိရင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိတာသည် ကြီးကျယ်ခမ်းနားလာရင် လောကုတ္တရာမဂ်ဖြစ်ရမယ်... (မှန်လှပါဘုရား)

ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မသိသေးဘူးဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဖြစ်ပျက် ဟာ ဒုက္ခသစ္စာလောကံပဲ သိနေလို့၊ သာမည သိနေသေးလို့ ရှိရင် ဝိပဿနာမဂ်ဖြစ်ရမယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

“ဝေဒနာနုပဿနာ” ကို ဘုရားဟောတော်မူခြင်းသည် အခု ဓမ္မဒိန္နာက အဖြေသမား၊ အမေးသမားက ဝိသာခ၊ ဒါဘယ် နှယ်ကြောင့် သူတို့ အမေးအဖြေလုပ်ရပါလိမ့်။ ရဟန္တာဖြစ်တဲ့ နေရာမှာ အမြန်ဆုံးဖြစ်နိုင်တဲ့တရား၊ ရှင်းကြပြီလား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး... (ငါ မြန် ဆုံး ဖြစ် နိုင် တဲ့ တရားမို့ ပါဘုရား)၊ အမြန်ဆုံးဖြစ်နိုင်တဲ့တရားလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြပါ။

ဒါကြောင့် ဝေဒနာနုပဿနာဟာ ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့စွဲစွာက ဘုရားသင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဝေဒနာကို ပရိညာယ ဒုက္ခ သစ္စာလို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ယခုဘာ၌ အနာသဝါ-အာသဝေါကင်းပါတယ်ဆိုတော့ ရဟန္တာဖြစ်တယ် လို့ ဟောတယ်၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဝေဒနာဟာ သီးသန့် တကာ တကာမ တွေ သူတစ်ခမ်းတနားထားတဲ့ ဆတိပဋ္ဌာန် လေ့ပါထဲမှာ တစ်ခန်းထားတယ်၊ သူနဲ့ချည်းပဲ သွားနိုင်လို့ မှတ်လိုက်ပါ။ ဘယ်လိုမှတ်ကြမတုံး... (သူနဲ့ချည်းပဲ သွားနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။ သူနဲ့ချည်းပဲ သွားနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုတာကိုလဲ သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ သူနဲ့သွားတယ်၊ ဒီဆန်ကွ ... (သူနဲ့သွားတယ်)၊ သူနဲ့သွားတယ်။ ဒီပြင်ဟာကိုမပါဘူး၊ ဒါ-ကာယနဲ့ပဿနာ မပါဘူး၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် အလုပ်ထဲမှာ သူ့ကိုဦးတည်ပြီး ရှုလို့ ရှိရင်လဲ ပြင်ဟာတော့ ပါတော့ ပါတာပါပဲတဲ့၊ ပါပင်ပါငြားသော်လည်း သူ့ဉာဏ်ထဲမှာတော့ ဒါတစ်ခုစူးစိုက်တာ ဝေဒနာပဲစူးစိုက်တယ်၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သူ့ဟာတော့ ဝေဒနာနဲ့ဘုံချုပ်တာတော့ သူပဝေဒနာ မထားဘူး၊ ဝေဒနာကိုသာ ပခာနထားရှုနေလို့ ဝေဒနာဒက္ခ၊ သစ္စာမြင်ရင်တည်း ဒီဒုးမွေ အနာသဝါ ကင်းနိုင်ပါတယ်ဆိုတော့ ပါရမီမလိုပဲဘူး၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ- ဝမ်းကဲ သောမနဿ ဆိုတော့ ကိုယ်နှင်းသက်တဲ့ အရံလေးတွေလို ရှိရင် ဝမ်းထဲ ဝမ်း လာလိုက်တာ၊ သတင်းကောင်းလေး ကြားရလို့ ကျုပ်ဖြင့် ဝမ်း လာလိုက်တာ။

အင်း... မြင်တွေ့ရတာ ကျုပ်ဖြင့် ဝမ်း လာ လိုက် တာ၊ မတွေ့ရတာ ကြားလို့ ဝမ်းသာမနေဘဲတဲ့ သာတဲ့စိတ်ကလေးက တကုာဖက် ဗုည့်သွားလိမ့်မယ်၊ သာတဲ့စိတ်ကလေးက တာလုပ်ရမှာတုံး... (တကုာဖက် မလှည့်အောင် လုပ်ရပါမယ်ဘုရား)။

တကုာဖက်မလှည့်အောင် မြန်မြန်လုပ်လိုက်၊ ဝမ်းသာတဲ့ စိတ်ကလေးကို မြန်မြန်ဝမ်းသာတယ်ဆိုတာ ပြောသံကြားနဲ့ ကိုယ့်တွေ့လုံးနဲ့ကိုယ် ဟဒယဝတ္ထုနဲ့ သွားထိခိုက်တယ်။

ထိခိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဝမ်းသာတဲ့စိတ်ကလေး မွောရုံနဲ့ ပေါ့ဗျာ၊ မွောရုံနဲ့ မနောဒွါရ သွားထိခိုက်တဲ့အခါကျတော့

ဝမ်းသာတဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်လာတယ်ဆိုတော့ သူ့ သင်္ခါရ
တရား။ ဒါကြောင့် သင်္ခါရတရားကို ဦးဆံ့ခိုင် လက်လွှတ်လို့ ကို
မရဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)။

သင်္ခါရတရား မတွေ့လို့ ရှိရင် အနိစ္စ-မတွေ့တော့ဘူး။ သင်္ခါရ
မတွေ့ရင်... (အနိစ္စ မတွေ့ပါဘူးဘုရား)။ ဝမ်းသာလိုက်တာလို့
ပြောပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကပ်ယောက်သည် သင်္ခါရတရား မတွေ့
တော့ဘူး။ မတွေ့တော့တဲ့အတွက် အနိစ္စလဲ မတွေ့ဘူး။

ဝမ်းသာတာနဲ့ပဲ သူ့မှာ ခပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေတာကိုဆိုတဲ့
တဏှာတွေ လာတော့တာပဲ။ မသဘပေးဘူးလား... (လာပါတယ်
ဘုရား)။

အဲတော့... ပေါ်တဲ့သင်္ခါရ မတွေ့လိုက်လို့ ရှိရင် အနိစ္စလဲ
မတွေ့တော့ဘူး။ မတွေ့တဲ့အတွက် ဒီ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် အလယ်က
စလှောက်ဘယ်။ မသေးဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

တဏှာဥပါဒါနိ ကံဖက် မာတုဒးသေးဘူးလား... (သွားပါ
တယ်ဘုရား)။ ဒါ-ဘာမတွေ့လိုက်တာတုံး မေးသော သင်္ခါရ
တရား မတွေ့လိုက်ဘာ၊ ဖြစ်တာ ဖြစ်မှန်းမသိလိုက်ဘာ ဘယ်နှယ်
ဆိုကြမတုံး... (ဖြစ်တာ ဖြစ်မှန်းမသိလိုက်တာပါဘုရား)။

ဖြစ်တာဖြစ်မှန်းမသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ပျက်စား ပျက်နှမ်းမသိ
တော့ဘူး။ မသိတော့ ခုကုသစ္စာ ကွယ်သွားတယ်။ တစ်နှယ်
ဆိုကြမတုံး... (ခုကုသစ္စာ ကွယ်သွားပါတယ်ဘုရား)။ ဒုက္ခဗစ္စာ
ကွယ်သွားတယ်ဆိုတာ စေ့ချာပြီလား... (သေမှာပဲ ပြီဘုရား)။

ဘုရားကလည်း ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး “သိခိဇ္ဇေန ပဉ္စပါဒါ
နက္ခန္ဓာပိ ဒုက္ခာ” မင်းဘို့ တစ်ကိုယ်လုံးပေါ်လေသ၍၊ ဒုက္ခ

သစ္စာချည့်ပါကွာလို့ ဟောတဲ့ဥစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ ပျောက်သွား
ထယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

အို... မျက်စိ မျက်နှာလဲမြင်ရတော့ ဝမ်းသာတာပဲ။ သတဇီး
ကောင်း၊ ကြားရတော့လဲ ကျုပ်တို့ဖြင့် ဝမ်းသာလို့ မဆုံးပါဘူး
ဆိုပြီး သကာလ သူတို့သည်ကား တဏှာဖက်သာ လှည့်သွား
တာတဲ။

တနည်းအားဖြင့်လည်း ဝမ်းသာစရာမဟုတ်လို့ ရှိရင် ဒေါသ
ဖက်သာ လှည့်သွားတာပဲ။ မလှဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား)။
အဲဒါတွေ ဘာတုံးဆိုတော့ သင်္ခါရတွေ မတွေ့လိုက်တာနဲ့
အနိစ္စ မဆိုက်တော့ဘူး။ သင်္ခါရ မတွေ့တာနဲ့... (အနိစ္စ
မဆိုက်ပါဘူးဘုရား)။

အနိစ္စမဆိုက်တော့ကို ပညာက မလိုက်နိုင်တော့ဘူး။ သူ့
ပညာနဲ့မှ ရှုနိုင်တာကိုး ဒီပြင်တရားနဲ့ ရှုလို့တော့ (မရပါဘူး
ဘုရား)။ မရဘူးတဲ့ သဘောပဲ ကျွဲပြီလား (ပါပါတယ်ဘုရား)။

အော်-ဒါဖြင့် ဒီနေ့ ဓမ္မဒိန္နာက ဖြေနေတဲ့အလုပ်သည်ကား
ဆိုလို့ ရှိရင် အခု ဘုန်းကြီးက သံယုတ်တွေကော အကုန်တုံ့ပြီး
လကားက ပြောလိုက်တော့ သူတို့ကတော့ ဝေဒနာဘယ်နှစ်မျိုး
ရှိတယ်ဆိုပြီး လေးကားပဲ။ ဒီပြင် ဘာမှ မပါဘူး။

သူတို့ကတော့ သိတဲ့လူကမေးပြီး၊ သိတဲ့လူက ဖြေနေတော့
ဒါလောက် ကျယ်ကျယ်မပြော တော့ဘူး။ အခုတော့ အလုပ်သင်
တဲ့ည ဖြစ်နေတဲ့အတွက် အော်... ဒီတော့ဟာ ပေါ်ရာကိုဖြင့်
ဖြစ်-ပျက် ရှုရမှာပဲဆိုတော့ တကာ တကာမတွေ့ မှတ်ရမယ်...
(မှန်ပါဘုရား)။

ပေါ်ထုကို... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)၊ မပေါ်လဲမရှိဘူး၊
တစ်ခုခုတော့... (ပေါ်မှာပါဘုရား)။ ပေါ်တာပဲ၊ ပေါ်တာကို
ခင်ဗျားတို့ မသိလိုက်မှာ စိုးရတယ်၊ မသိလိုက်ရင် အဝိဇ္ဇာ၊
ရှင်းပြီသား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာကြောင့် အဝိဇ္ဇာဖြစ်ရသတုံး မေးတဲ့အခါကျတော့မှ
ပေါ်တာက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ပေါ်တာကို မသိလိုက်တော့ “ဒုက္ခေ
အညဏံ” ကွ၊ မထင်ရှားဘူးလား... (ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခေ - ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အညဏံ - မသိခြင်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာ-
အဝိဇ္ဇာပဲ၊ ဘာမသိလိုက်တာလဲ... (ဒုက္ခသစ္စာ မသိလိုက်တာပါ
ဘုရား)။

ဘုရားကတော့ မင်းတို့ခန္ဓာထဲ ဘာပေါ်ပေါ် “သိခိတ္တေန
ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာပီ ဒုက္ခာ” လို့ ဟောထားတယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။ ဘာပဲပေါ်ပေါ် သင်္ခါရက အနိစ္စလမ်းဆုံးတယ်။

ဒုက္ခသစ္စာချည့်ပဲလို့ ဟောထားတာ ခင်ဗျားတို့က မသိ
လိုက်တော့ ဒုက္ခေအညဏံ ဒုက္ခေ - ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာ၌၊
အညဏံ-မသိလိုက်ခြင်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာ-အဝိဇ္ဇာပဲ။

အဝိဇ္ဇာက သူ့အတိုင်းနေမှာမှ မဟုတ်ဘဲတဲ့ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ
ထူလုပ်တော့မယ်၊ ပစ္စယာဆိုတာသည် သူ့သတ္တိရှိသလောက်
တော့ဖြင့် ငါ့ကျေးဇူးပြုမကူဆိုပြီးတော့ ကာယသင်္ခါရတွေ၊
ဝစီသင်္ခါရတွေ၊ ဒါတွေက နောက်ဟောရမှာတော့ပေါ့ဗျား။

စိတ္တသင်္ခါရတွေ မလာပေဘူးလား၊ အဲဒါတွေက နက်ဖြန်
လောက်မှ ဓမ္မဒိန္နာက ထောက်မှာ။

ကိုင်း... ဒါတွေ့လာမှာ စိုးရိမ်တဲ့ အတွက် ဘုရားသခင်
 ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဝေဒနာ နှုပဏနာ နေရာမှာ သင်္ခါရ
 တွေမှာ သင်္ခါရတွေမှာဟေ့ ၊ ဒါမှ အနိစ္စ မင်းတို့ရဲ့မှာ၊
 သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား... သင်္ခါရတွေမှ အနိစ္စ
 ရမှာ အနိစ္စတွေမှ ရမှာ၊ နို့မို့ ရင်တော့... (မတွေ့ရပါဘူး
 ဘုရား)။

မတွေ့ရလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒုက္ခေ အဉာဏ် လာလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ
 ဘုရား)၊ ဒုက္ခေ ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အဉာဏ်-မသိခြင်းသည်၊
 အဝိဇ္ဇာ-အဝိဇ္ဇာပဲ။

“အဝိဇ္ဇာ သော ဘိက္ခဝေ အဝိဇ္ဇာထေရုတဗ္ဗ န ဟောတိ”
 အဝိဇ္ဇာသာ လာလို့ ရှိရင်တော့ကွာတဲ့... ၊ မင်းတို့ ဟိရိဩတဗ္ဗ
 ကင်းတဲ့ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်၊ ကဲ- ဘယ်လောက်
 ဆိုးတုံး... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)၊ သဘော ပါပြီလား... (ပါ
 ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ မဟာယောန-သံယုတ်မှာ ဒီအတိုင်း လာပါတယ်တဲ့၊
 အဝိဇ္ဇာဘဝမှာ ဒီအတိုင်းလာတော့ အော် ဝါတို့မှာဖြင့် မသိ
 လိုက် ဘာဟူသ၍ အဝိဇ္ဇာချည်းပဲကိုး ဆိုတာကိုလည်း ဆုံးဖြတ်
 ချက်ချပါ။

မျက်လုံးထဲပေါ်တဲ့ သင်္ခါရတွေအနိစ္စမမြင်လိုက်ရင် အဝိဇ္ဇာ၊
 ဒေးထဲကြားတဲ့ သင်္ခါရတွေ အနိစ္စမမြင်လိုက်ရင်... (အဝိဇ္ဇာပါ
 ဘုရား)။

တာဖြစ်လို့ တုံးဆိုတော့ ဒုက္ခသစ္စာပေါ်တာ မသိလိုက်တာ
 ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ တာမသိတာထုံး... (ဒုက္ခသစ္စာ
 ပေါ်တာမသိလိုက်လို့ပါဘုရား)။

ကြောက်စရာကြီးပါလား၊ ဒါကြောင့် မင်းတို့ကွာ မျက်လုံး
သံဝေဒနာ သဘာ ကောင်းပါတယ်။ အဲဒါ သစ်သား တစ်ခါ
မျက်ဆုံး နန်းမယ်ကွဲ သံသရာကန်းကြီး ဖြစ်မှောက်တော့ မင်းတို့
မဆီးတော့ဘူးကွ၊ မဟောပေဘူးလား (ဟောပါတယ်ဘုရား)

ကံကုသိုလ်ဖက်က ကံတွေက များတယ်ဆိုတာမှ ခေါ်များထို့ပိုလားကွ
ဒါလားလောကံ။ ခေါ်များကို ဆောက်တည်ထားတဲ့ သံဝေ
ဒနာ သောက်နဲ့ ပဋိပက္ခသမ္ပယုတ် တစ်ပေါက် ခေါ်ပေါက် သွားပေ
တော့ ဆီးတော့ ကယ်ဖို့ယူဖို့ မဟောခံယဉ်ပေဘူးကွ၊ ဒါကြောင့်
ပေးဆောင်တဲ့ အကြိမ်က များနေတယ်။ ရှုပလား။ သူက
အကြိမ်ကိုရေတွက်နိုင်မှ မခဲတွက်နို့-လျှင် ကံမြောက်မည်
မြင်နေတယ်။ မြောက်ပြီး - “တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ အဝိဇ္ဇာ
သင်္ခါရု သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရု
မလာပေဘူးလား။

လာတော့၊ မောင်သစ်တို့ ကံမြောက်တော့ကတော့ ပိုက်ဆံရှိမှ
အစ်ခါကံမြောက်တာ၊ ကြည့်တိုင်းကြည့်တိုင်း ဝိပဿနာဉာဏ်
ပေးရင် ကံမြောက်ချည့်ပဲ။ ဘယ်ကံတွေက များတယ်ဆိုတာကို
ခဲတွက်ကြမယ်။

အကုသိုလ်ဖက်က ကံတွေက များတယ်ဆိုတာ သဘောမာ
ပြီလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

အကုသိုလ်ဖက်က ကံတွေက များတယ်ဆိုတာ သဘောပါ
တော့မှ အချောသတ် လိုပါသေးသလား။ အကြမ်းဖျင်းတော့
ပြီးသွားပြီ။

အချောသတ်လိုပါသေးလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ခင်ဗျားကို ရေပေါ် တင် ထိုးထားပြီးသကာလ ကော်ပတ်တွေ ဘာတွေနဲ့မစားလို့ ဆရာဝန်တင်တွေ မလာသေးလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဘယ်ပစ္စည်းမှ ကြည့် မကောင်းသေးပါဘူး။ အချောသတ်လိုသေးတယ် မှတ်ရမယ်။

အချောသတ်က ဝိပဿနာလို့ မှတ်လိုက်မိမ်းပါ။ အချော သတ်က.... (ဝိပဿနာပါဘုရား)။ ကောင်းပြီ .. ဝိပဿနာမှ ဝိပဿနာရှုဆိုတာ တိုတိုပြောတော့ ဦးသံဃိုး ဒုက္ခသစ္စာကြည့် ခိုင်းတာ၊ ရှင်ပြီလား.....(ရှင် ပါပြီဘုရား)။

ဝိပဿနာရှုဆိုတာ ဘာကြည့်ခိုင်းတာလဲ ... (ဒုက္ခသစ္စာကြည့် ခိုင်းတာပါဘုရား)။ ဒုက္ခသစ္စာကြည့်ခိုင်းတာဆိုတော့ သောတာ ပြုလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒီအတိုင်းမှတ်သားပါ။ ကိုင်းကွာ - မိမ်းထဲမှာ အကြော မညီညွတ်လို့ တွေးလုံးနဲ့ပျား တစ်ခါတလေ စိတ် မချ က်မချကုန်နေတာ ရှိသေးတယ်။

သားက မပြန်လာ၊ သမီးက မပြန်လာတာနဲ့ ဘယ်နှယ်ချား နေပါလိမ့်မလဲ။ မပြောတတ်ပါဘူးလေဆိုတဲ့ ဒေါမနုဿဇာ နေ့ မလာတုတ်ဘူးလား... (လာတတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ....ဟိုက မွှောရုံနဲ့ မနောအကြည့်နဲ့ သွားတိုက်တယ်။ အိမ်ထဲမှာ ကိုယ်တစ်ယောက်ထဲ ရန်ဖြစ်နေတာလို့ မှတ်လိုက် မိမ်းပါ။ ဘာဖြစ်နေတာတုံး....(အိမ်ထဲမှာ ကိုယ်တစ်ယောက်ထဲ ရန်ဖြစ်နေတာပါဘုရား)။

ဘယ်သူမှ မပါဘူးနော်၊ ဘယ်သူမှ မပါဘူး။ ဘယ်သူက ဘယ်လိုလုပ်သွားလို့ တုံး....၊ ဘယ်သူမှ ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး။

ကျုပ်ဟာကျုပ် စိတ်မချတာပါ။ ဒါ၊ တစ်ယောက်ထဲ ရန်ဖြစ်
တယ်ဆိုတာ ပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ... ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့်၊ သူ-ကိုက မမှားခဲ့
မနောအကြည် တည်းဟူသောနှစ်ခုက လုပ်လိုက်လို့ ဖြစ်လိုက်တဲ့
ဒေါမနုဿဝေဒနာ၊ ဒီ-ဒေါမနုဿဝေဒနာကိုလည်း နှစ်ခုက
ပေါင်းပြီး လုပ်လိုက်တဲ့အတွက် သင်္ခါရတရား၊ သဘောပေါ်ပြီ
လား... (ပါပါပြီဘုရား)။ ဘယ်လမ်း ဆုံးတုံး... (အနိစ္စလမ်း
ဆုံးပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့်-ဖြစ်ပေါ်တာက သင်္ခါရ၊ ပျက်စီးတာက
အနိစ္စ၊ အဲဒါသိသားဟော့မှ အနိစ္စက ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခ
သစ္စာပါဘုရား)။

အဲဒါလေး မေ့လိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့် “ဒုက္ခေဉာဏံ” သွား
ဖြစ်တယ်။ ဒုက္ခေ-ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ ဉာဏံ - သိတဲ့ဉာဏ်သည်။
ဟော့တိ-ဖြစ်၏ ဆိုတော့ အိစ္ဆာချုပ်လို့ အိစ္ဆာ ဘာပဲ၊ ဒါဖြင့်
“အိစ္ဆာ နိရောဓာ သင်္ခါရ နိရောဓော” သွားဖြစ်တယ်။

ဘာဖြစ်လို့တုံး... ဒုက္ခေဉာဏံဖြစ်လို့၊ ပေါ်ကြပြီလား...
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။ ဘာတဲ့တုံး... (ဒုက္ခဉာဏ်လမ်း ဖြစ်လို့ပါ
ဘုရား)။

အဲဒါ... ဒုက္ခေ-ဒုက္ခသစ္စာ၌ (ဝါ) ဖြစ်ပျက်၌၊ ဉာဏံ သိတဲ့
ဉာဏ်သည်။ ဟော့တိ-ဖြစ်၏ ဆိုတာ ဒုက္ခေဉာဏ်လမ်း ဆိုတာ
တာတဲ့ဆိုရင်ဖြင့် အိစ္ဆာ ချုပ်တာက။

ဒါဖြင့်... အိစ္ဆာ နိရောဓာ သင်္ခါရ နိရောဓော၊ ဘုံဘဝတွေ
ပြုပြင်တဲ့ သင်္ခါရတွေ လာသေးလား... (မလာတော့ပါဘုရား)။

သင်္ခါရ နိရောဓာ၊ ဝိညာဏ နိရောဓော ဆိုတာ ပဋိသန္ဓေ ဟုသိ၍ ကုန်ပြီ ဟေ့ တဲ့၊ ဝိညာဉ်ဆိုတာ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ် ဆိုပါကယ်။

ဝိညာဉ်ပဋိသန္ဓေ ဟူသ၍ ... (ကုန်ပြီဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဇာတ် ချုပ်သွားသာ... (မှန်ပါဘုရား၊ ဒါဖြင့် အဇာတ်ဆိုတာ နိဗ္ဗာန် ဟုသာပဋိသန္ဓေ မနေရဆိုတာ ဘာဘဲ... (နိဗ္ဗာန် ပြီးဘုရား)။

ဒါပင် ချားတို့က မသိလို့၊ ဩရှင် ရှုလိုက်လို့ ကျေးဇူးက ဒုက္ခ ပြတ်ပဲလားဆိုတာကို သေမာပေါ်လာတယ်။ ဒုက္ခငြိတ် မပြတ်... (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီလောက် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းနဲ့ ဖြန့်ပြီးပြောလို့ ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့က တို့မှာ အပြစ်လေးတော့ မခံတော့ဘူး၊ သိသော စခန်း သတ်ဘော့မယ် ဆိုတော့ “ဒုက္ခေဉာဏံ” ပြစ်အောင် လုပ်ရင် စခန်းသတ်တာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒုက္ခေဉာဏံဘစ်ခုကို လုပ်လိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဒုက္ခေ သမုတိ ဉာဏံဆိုတာ အလိုလိုပါသွားတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အဟံ-ငါသည် ဖြစ်-ပျက်ကို မြင်အောင်ရှုလိုက်တော့ ဒုက္ခေ ဉာဏံဖြစ်သွားတော့၊ အော်...ဒါ သမုဒယ မလာပါလား ဆိုတာလဲ သိသွားပြီ၊ နိရောဓ-မျက်မှောက် ပြုရမှာပါကလား ကော... (သိအံ့ဘူးပါတယ်ဘုရား)၊ သိသွားတယ်တဲ့။

ငါတို့နေတတ် ဒုက္ခေဉာဏံဆိုတဲ့ ဉာဏ်လေးကလဲ လာတိုင်း လာတိုင်း ဒုက္ခေဉာဏံလုပ်နေတဲ့အတွက် မဂ်-ပါလားဆိုတာရော (သိပါတယ်ဘုရား)။

သစ္စာလေးပါး တစ်ပြိုင်နက် သိတယ်... (မုန်ပါဘုရား) ဝေပျားတို့ဖြစ်-ပျက်ရှုလိုက်တယ်၊ သစ္စာလေးပါး (တစ်ပြိုင်နက် သိပါကယ်ဘုရား)၊ တစ်ပြိုင်နက် သိတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြည့်လား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါ ချဲ့ဟောလိုလား ဖြစ်စဉ်ကားဆိုတာ အကဲခတ်ကြမ်း (ဖြင်းပြာ ဘုရား ။ ဖြင်းစဉ် ကို) တစ်သိနှင့် အကုန်သိတာပဲ (မုန်ပါဘုရား)၊ တစ်ခုသိ နှိုင်း အကုန်သိတယ်ဆိုတာ ပြန်ကျေနပ်ပါ... (ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား)

ဒီဟာကလဲ အတော်ကိုပဲ ဗဟုသုတ ၂၁ မှာပဲ စိဉ္စန္ဒာအထူး ခုတားနား၊ နှိုမို့လို့ ဝိရုဒ္ဓိဖြင့် ရှုတဲ့ရှုတဲ့ဆိုပြီး ဝေပျားတို့ ရှုဆိုသို့ ရှုနေရတယ်၊ တယ်ခရီး ပေါ် သွားတယ်လို့ ဒီလို ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း မသိလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဦးသိခိုင်း ခက်တယ် ကဲ...အခုတော့ သဘောကြာသလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)

ဒုက္ခေညဏံတစ်ခု လာလိုက်တာ အဝိဇ္ဇာ နိရောဓာ သင်္ခါရ နိရောဓော၊ ဇာတိ နိရောဓော ဇရာ မရဏ နိရောဓောဆိုတာ တွေ အကုန်လာတယ်၊ မလာပါနဲ့ဆိုလို့... (မရပါဘူးဘုရား) သဘောပါသလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)

အဲဒါကြောင့်... အင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့နေ့လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်... (မုန်ပါဘုရား)၊ အဖိုးသိပ်တန်ပါတယ်၊ သံသရာခင်း ပြတ်တဲ့နေ့ပဲ။

ကဲ...ဝမ်းထဲမှာ ဥပေက္ခာဆိုတာက တချို့...လဲ တေးသံ သွားကြ၊ တချို့ကလဲ မြောက်သွားကြ၊ သားတွေ သမီးတွေနဲ့ အရွယ်တွေကလဲ ကြီးကုန်ပြီ။ သူ့ဘုံအတုကတော့ ကျုပ်တို့

ငယ်တုံးကလိုတော့ မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ သတိတော့ရပါတယ်၊ ရုပေမယ်လဲ ပူခြင်း ဆွေးခြင်းတော့လည်း မရှိပါဘူး၊ ဥပေက္ခာပေါ်နေတယ်၊ ဘာပေါ်နေတာတုံး... (ဥပေက္ခာ ပေါ်နေပါတယ်ဘုရား)။

သားအတွက်လည်း တယ်ပြီတော့၊ သူတို့ ကိုယ်သူတို့ ထိန်းနိုင်ပေါ့၊ သမီးအတွက်ကလည်း ထို့အတူပဲ၊ သူတို့ကိုယ် သူတို့ ထိန်းနိုင်ပေါ့၊ သတိတော့ ရပါတယ်၊ စိတ်ချတယ်ဆိုတာ ဥပေက္ခာပေါ်လာတယ်၊ စိတ်ချတယ်ဆိုတာ... (ဥပေက္ခာ ပေါ်လာတယ် ဘုရား)။

ကမ္မသကာ ထားနိုင်တာပေါ့ကွာ၊ ဒီဥပေက္ခာ ပေါ်လာတာကို ဒီအတိုင်း မနေလိုက်ပါနဲ့၊ အမေမိဘလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဟုတ်လား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဥပေက္ခာဆိုတာ သားကို အာရုံပြုလိုက်လို့ မနေအကြည်ပြုလိုက်လို့ ဥပေက္ခာပေါ်တယ်၊ သမီးကြီးဖက်ကို အာရုံပြုလိုက်လို့ မနေအကြည်နဲ့ ထိခိုက်လို့ ဘာပေါ်လာတုံး... (ဥပေက္ခာပေါ်လာတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်...သင်္ခါရတရားပေါ့၊ နှစ်ခု ပြု ပြင် ပေး လိုက် တယ်၊ သင်္ခါရတရား ဘယ်လမ်းဆုံးတုံး... (အနိစ္စလမ်း ဆုံးပါတယ် ဘုရား)၊ အနိစ္စက ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အဲဒါလေးကို သိလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်လို့ ဉာဏ်လေးကလဲ အုပ်မိသွားတော့ ဒုက္ခသစ္စာကို သိတဲ့ဉာဏ်ပေါ်လာတယ်၊ ဒါဖြင့် ဒုက္ခေဉာဏ် ဖြစ်သွားတယ်... (ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခေညဏံဆိုတဲ့ နာမ်တွေ ဒီလိုရွှနေတာပဲ။ သမုဒယ
သစ္စာထဲ မလာနိုင်ဘူးဆိုတာတော့ သူ့ဟာသူ ပါသွားတယ်—
သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

နိဇ္ဈေသစ္စာထဲ အဝိဇ္ဇာချုပ်ကတည်းက ဟိုက သင်္ခါရ
ချုပ်သောမှာ။ တဘာဝပဒါနီ... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။
နိဇ္ဈေသစ္စာထဲ သူသိသွားပြီတဲ့။

အော် မိမိ သည် ကား လို့ ဆိုရင် ပြင် ဒါလေး လာတိုင်း
လာတိုင်း ပွားများနေရတဲ့အတွက် မဂ္ဂသစ္စာလည်း ကိုယ်ဆိုက်ပြီ
ဆိုတာ သူ့ဟာသူသိတာ သဘောကျပြီအား ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါပြင် သစ္စာလေးချက်ဟာ တပြိုင်နက်ပေါ်တာ ဒုက္ခသစ္စာ
ကိုလည်း သူသိပြီ (ကျပါဘုရား)။ ဒုက္ခသစ္စာက-ဒုက္ခသစ္စာ
သိတာက မဂ္ဂသစ္စာ ဟုတ်လား... (တင်ပါတယ်ဘုရား)။ သေတာက
သမုဒယသစ္စာ၊ နေဝက် ခန္ဓာမသဘာတာက (နိဇ္ဈေသစ္စာပါ
ဘုရား)။

တစ်ခုထဲပြီးသွားတယ် - ရှုလိုက်တာ တစ်ချက်ထဲနဲ့ အကုန်
ပြီးတယ်။ ရှုလိုက်တဲ့ တစ်ချက်ထဲနဲ့ အကုန်ပြီးတယ်ဆိုသဖြင့်
ခပ်ဗျားတို့ရွှနေတဲ့ ကျေးဇူးဟာ အင်မတန်ကိုပဲ သစ္စာလေးချက်
တစ်ပြိုင်နက် ဝင်လာတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ အာတုံး...
(သစ္စာလေးချက် တစ်ပြိုင်နက် ဝင်လာတာပါဘုရား)။

သစ္စာလေးချက် တစ်ပြိုင်နက် ဝင်လာတယ်တဲ့။ တိုက်ရိုက်
ဝင်တာက အာရုံက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ရှုတဲ့မဂ်က မဂ္ဂသစ္စာ၊ အကျိုး
ပေးတာက သမုဒယ၊ ချုပ်ရင် နိဇ္ဈေသစ္စာမျက်မှောက်ပြုတယ်။

အကျိုးပေးတာက... (သမုဒယချုပ်ရင် နိရောဓ အကျိုးပေး ပါတယ်ဘုရား)။ နိရောဓကို တစ်ခါတည်း မျက်မှောက်ပြုနိုင်တဲ့ အားဖြင့် အနေရောက်ပါတယ်။

ထို နိရောဓ ဆီ မရောက်တောင်မှ ခဏ-နိရောဓနိဗ္ဗာန်ကို သေချာရောက်တယ်။ သဘောကျလား... (ကျပျံ့ပြန့်ဘုရား)။ သေချာရောက်ပါတယ် ဆိုရင် ဖြစ် ခဏ-နိရောဓပေယာလည်း နိဗ္ဗာန် ပါပဲဆိုတာ သေချာ ကြလား... (သေချာပဲတယ်ဘုရား)။ ခါးကိုင် နိဗ္ဗာန်လုပ် နိုင်တာ ခင်တို့ (ကျပျံ့ပြန့်ဘုရား)။

မကြင် စိတ်ကလေးလို့ မေ့ဒိန္နာ စားစား စား စွမ်းမရှိ သတိုးဆိုတော့ သုံးမျိုးရှိပါတယ်။ ဘုန်းကြီးက ချွေး လိုက်တော့ သတိပဋ္ဌာန် ပေါင်းပေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ထုတ်တော့ သိတဲ့လူက မေးတော့ သိတဲ့လူက ဖြေလို့ ကျဉ်းကျဉ်းနဲ့ ပြီးတာ ခင်ဗျားတို့ကတော့ နားပြားကျင့်ရမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်သောကြောင့် ငါးမျိုးကို ရှုရမယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်နှစ်မျိုး ထားရမလဲ... (ငါးမျိုးပါဘုရား)။

ငါးမျိုးရှုလိုက်တော့ ဘုရားလခင် ကိုယ်တော် မြတ် ကြီး က သုခဝေဒနာ ရှုရင်လည်း ရှု မရှုရင်တော့ တဏှာလာတယ်က သုခဝေဒနာ ချမ်းသာတယ်။ ချမ်းသာတာ ကျုပ်ဖြင့်ကြိုက်တယ်။ အင်း ချမ်းသာတာက သုခဝေဒနာ၊ ကျုပ်ကြိုက်တာက တဏှာ၊ အဲဒီတော့ သုခဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ၊ သဘောကျ ပြီးလား... (ကျပျံ့ပြန့်ဘုရား)။

မရှုရင် ဘာလာမလဲ... (တဏှာလာပါတယ်ဘုရား)။ ချွေလိုက် လို့ ရှုရင်ဖြင့်တဲ့ တဏှာလဲချုပ်တယ်။ မဂ်လဲပေါ့တယ်။ တဏှာ ချုပ်၍... (မဂ်ပေါ့ပါတယ်ဘုရား)။ ဒုက္ခေညက်လမ်းကိုး။

၁ ကွေ-ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ ဉာဏ်-သိတဲ့ဉာဏ်ပဲဆိုတော့ ဒုက္ခသစ္စာ သိတဲ့ဉာဏ်က အဝိဇ္ဇာချုပ်သွားပြီ၊ ဝိဇ္ဇာပေါ်လာတာပဲ၊ ဝိဇ္ဇာ ဆိုတာ ဘာလဲဆိုတော့ မဂ်ပဲ။ ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂ ရှင်းပြီလား... (ရှင်း ပါပြီဘုရား)။

အဲဆော့ ခင်ဗျားတို့ရှုပေးပါ၊ ကိုယ်သံသရာ ကိုယ် ဒီ... အတိုင်း မရှုဘဲနေလို့ ရှိရင် ကိုယ်ဒုက္ခရောက်မယ့်လမ်းကို ကိုယ် ပြုတ်နေတာ။

တစ်နည်း ကိုယ်အိမ်နားမှာ ချုံ ရှိနေတာ ချုံရှိတော့ ပိုးမွှား တိရစ္ဆာန်နဲ့တကွ မြွေတို့ဘာတို့ လာတတ်တယ်။ ကိုယ့် အိမ်နားရှိတဲ့ ချုံကို ကိုယ်ရှင်းလို့ ရှိရင် ကိုယ်အန္တရာယ် ကင်း သွားတယ်။ ကိုယ့်အိမ်နားကချုံ ကိုယ်ရှင်းရင်... (ကိုယ်အန္တရာယ် ကင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ့်အန္တရာယ်ကင်းဖို့ ကိုယ်ရှင်းတာ၊ ဘာတုံး... (ကိုယ့် အန္တရာယ်ကင်းဖို့ ကိုယ်ရှင်းတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဒီအလုပ် မလုပ်ချင်တဲ့လူဖြင့် အန္တရာယ်နဲ့တွေ့ချင် သေးလို့၊ အဖန်ဖန် သေချင်သေးလို့ မဆိုဆိုက်ဘူးလား... (ဆိုဆိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ့်အန္တရာယ် ကိုယ်မရှင်းဘဲ ရင် အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ ဒေါသ သောက မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါတွေ သည် အဇ္ဈတ္တရန်သူက။

ဘုရားက ဘယ်သူတုံးမေးတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လေကွာ၊ ဒီတော့ အတွင်းရန်သူ၊ တကာ တကာမတို့ အပြုမီ ဖက်ကရန်သူ ခင်ဗျားတို့ကို နှိပ်စက်တယ်ဆိုရင် တံခါးပိတ်ထား

လို့ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ရှောင်တိမ်းလို့ဖြစ်စေ လွတ်ရေးရှိသေး
တယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

အတွင်းရန်သူ သုံးယောက်ကတော့... (လွတ်ရေး မရှိဘူး
ဘုရား)။ လွတ်ရေးမရှိတော့ အတွင်းရန်သူ သုံး ယောက် ကို
သတ်ပြီးသကာလနေတော့ ကိုယ့်နှိပ်စက်မယ် ဓမ္မတွေကို ကိုယ်
ရှင်းတာပါ။

ခုနက ကိုယ့်အိမ်နားမှာ ချုံရှိလို့ ကိုယ်ရှင်းတာ ပိုကျေးဇူး
များတယ်....(မှန်ပါဘုရား)။ သူများ ကျေးဇူးများတာလား၊
ကိုယ့်ကျေးဇူး များတာလား... (ကိုယ့်ကျေးဇူး များတာပါ
ဘုရား)။

ကိုယ့်ကျေးဇူးများတဲ့အလုပ်ကို နက်ဖြန်မှ လုပ်မယ်၊ ဘာ
ဖြစ်လို့တုံး၊ ဒီနေ့ ကျေးဇူးများမှာ စိုးရိမ်လို့လား၊ မမေး
သင့်ဘူးလား... (မေးသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

သဘက်ခါမှ လုပ်မယ်ဆိုတော့ သဘက်ခါမှ ကိုယ်အန္တရာယ်
ကင်းချင်တာ၊ ဒီနေ့တော့ တွေ့ချင်တာနဲ့ တွေ့ပါစေတော့။
ဒီလို မရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ...ခင်ဗျားလဲတဲ့ ဆင်ခြေဟာ ခင်ဗျားတို့ငှားထားတဲ့
ရွှေနေက ခင်ဗျားတို့ကို ကြိုးကျအောင် အမိန့်ပေးတာနဲ့တူတယ်၊
ခင်ဗျားတို့ငှားထားတဲ့ ရွှေနေက... (ကြိုးကျအောင် ပေးတာနဲ့
တူပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ... ခင်ဗျားတို့ ဆင်ခြေလဲတိုင်း လဲတိုင်း ဒီဥပမာကို မှတ်ထားပါ။ ဝမ်းထဲက-လိုက်တဲ့ရှေ့နေက တဏှာကိုးဗျ။ အဲဒီ တဏှာက ရှေ့နေလိုက်ထားတော့ တဏှာကလူဆိုး... (မှန်ပါ ဘုရား)။

လူဆိုး-ဆိုတာ ကောင်းတာ ဆိုးတာ မသိဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်လဲ သတ်မှာပဲ။ သူများလည်း သေစေမှာပဲ ဆိုတော့ ဆင်ခြေလဲတိုင်း လဲတိုင်း ဒါ... ကိလေသာရှေ့နေလိုက်ပြီဟ။

ကိုယ့်သတ်မယ့် ရှေ့နေလိုက်ပြီဟဆိုပြီး သကာလ၊ ကဲ... အခုရှင်းမယ် အခုရှင်းမယ်ဆိုတဲ့ ဉာဏ်လေးကို သွင်းမိအောင် သွင်းပါ။ ရှင်းကြပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ယနေ့ ဒီတုင် တော်ပါအုံး...။

(သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု)

အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း
 ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 ဦးကျော် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
 ဝိသာခ နှင့် ဓမ္မဒိန္နာ အမေးအဖြေ
 (ဥပစာလုပ်ပေးတရားတော်)
 (၁၇-၁၂-၆၁)

မခန့်က ဝေဒနာသုံးမျိုးကို ဝိသာခက မေးလို့ ဓမ္မဒိန္နာက
 ဖြေလိုက်တယ်။ ဘယ်လိုမေးလိုက်တုံးဆိုတော့ သုခဝေဒနာ
 မရှုလို့ ရှိရင် ဘယ်တရားကိန်းပါသတုံး၊ ဒုက္ခဝေဒနာ မရှုလို့
 ရှိရင် ဘယ်တရား ကိန်းပါသတုံး၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ မရှုလို့ ရှိရင်
 ဘယ်တရား ကိန်းပါသတုံး...မေးလိုက်တယ်။

မေးလိုက်တော့ တကာ တကာမတွေ့မှတ်ဖို့ရာက သုခဝေဒနာ
 ဟာ မရှုပဲထားကြလို့ ရှိရင် “သုခဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ”
 တကာကြီးတဲ့ .. သုခဝေဒနာ မရှုပဲထားလို့ ရှိရင် တဏှာ
 အနုဿယ လိုက်ပါတယ်။ ရှင်းပြီလား (ရှင်းပဲ ပြီးတုန်း)။
 သုခမရှုကြရင် -- (တဏှာလိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

တဏှာလိုက်တယ်ဆိုတော့၊ သူကတော့ ရဟန္တာမမို့ တိုတို
 ပြောတာ။ ဒီက တကာ တကာမတွေ့ မှတ်ဖို့ကတော့ တဏှာ
 ဥပါဒါနိန္ဒာကြောင့် လိုက်တယ်လို့ ယူလိုက် -- (မှန်ပါဘုရား)။

တဏှာဥပါဒါန်ကံ ကြောင့် - လိုက်ဆို့ရှုရှင်ဖြင့်လည်း တာဝ
လည်း ဆက်တော့မှာပဲဆိုပြီး ဇာတိကျအောင် လိုက်-လိုက်၊
ဇာတိကျအောင် လိုက်-လိုက်တော့ သုဝေဒနာ မရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
ဟာ တဏှာလိုက်တယ်။

တဏှာလိုက်တော့ ဥပါဒါန် နိယာမသဘောနဲ့ လိုက်တယ်။
ကံကလည်း နိယာမသဘောနဲ့ လိုက်တယ်။ ဇာတိကလည်း
လိုက်တယ်။

အဲဒီဇာတိက ဘယ်ဇာတိတုံး ဆိုတဲ့အခါကျတော့ သာယံပြီး
သေဆောကြောင့် ပြိတ္တာဇာတိ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။ သုဝေဒနာ
မရှုရင် ဘာဖြစ်ကြမယ်ထင်တုံး... (ပြိတ္တာဇာတိပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် - သုဝေဒနာကို ပြုံးရှမ်းပြီး သဘောကျနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
ဟာ တိုတိုမျောတော့ အာသဝလီ ပြောတော့ ကမ္မာသဝလိုက်
တယ်။ ရှမ်းပြီလား... (ရှင် ပါပြီဘုရား)။

ကမ္မာသဝ - လိုက်တယ်ဆိုတော့ ကမ္မာသဝ ဆိုတဲ့ဥစ္စာဟာ
လောဘကို ဆိုပါတယ်။ ကမ္မာသဝလိုက်... ရှင်ရင် ခင်ဗျားတို့
မှတ်ထားကြ။ ဘဝါသဝလည်း လိုက် တာဝ ရှမ်း ပြီလား...
(ရှင်ပါပြီဘုရား)။

ဘုံဘဝလည်း ဒီလိုပဲ။ နောက်-မျှော်မျှော်နေဖူးသေးဘယ်
ဆိုတဲ့ ဘဝါသဝဓရာ လိုက်ပါဖယ်။ ကမ္မာသဝ ဘဝါသဝ
ဟာ လိုက်တော့တာပဲ။

အဲဒါကြောင့်... အရှုမှတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ ပြိတ္တာလမ်းကို သွား
ပါတယ်လို့ ဆိုတော့ကို ရှုမှတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မောင်သစ်တို့
၂၃ ဦးသံခိုင်တို့ ရွာမှုရား၊ မရားဘူးလား... (ရွာပါတယ်ဘုရား)။

၂၃

သုး... ဆိုပြီး သူပြုံးနေတာပဲ။ ပြုံးပြီးသကာလ ပြုံးပြုံးရွှံ့ရွှံ့နဲ့ပဲ နေနေတာပဲ။ ပြုံးပြုံးရွှံ့ရွှံ့နဲ့ပဲ ဒီတာမျိုး နေ... ဝယ်ရအုံး ဖယ်ဆိုတာ ပါတာပဲ။ နောက်-ဝယ်အုံး ဖယ်ဆိုတာ ပါတာပဲ။

ဝယ်ဖယ်ဆို ဆရာဝယ်မှပဲဆိုပြီး ကာယကံနဲ့သွား။ ဝေစီကံနဲ့ စစ် မာလာကြား ဘား... (လာပါတယ်ဘုရား)။ ဒါတွေက ဘာလို့... ကမ္မာဘဝါ ကာယကံနဲ့သွားတလဲ၊ ကမ္မာဘဝါ ဝေစီကံနဲ့စစ်တလဲ... (ကမ္မာဘဝါပါဘုရား)။

ဒါ... “ဝေဇနာ အဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ” ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ဝေဇနာကံပေါ်လာတယ်။ အဲဒီ... ကမ္မာဘဝါက နောင်သေသည့်အခြားမဲ့၌ သူက ဇာတိကို ကျေးဇူးပြုလိုက် ဘယ်။ ဇာတိက ပြိတ္တာဇာတိကို ကျေးဇူးပြုလိုက်တယ်။ များသော အားဖြင့်ပေါ့လေ။ “အဋ္ဌသာလိနီ” က ဆိုပါတယ်။

ဒါဖြင့်... ဒုက္ခဝေဒနာမရှုတဲ့ တကာ တကာမတေ့ကြတော့ ကိုတဲ့၊ ဒေါသလိုက်တယ်လို့ မှတ်ရမယ်နော်။ ဒုက္ခဝေဒနာမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်... (ဒေါသလိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒေါသလိုက်တဲ့အခါကျလို့ ရှိရင် တကာကြီး-တဲ့၊ ဒေါသ သောက ပရိဒေဝ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ် ဆိုတာလည်း ပဋိ သန္ဓေဝိညာဉ်လို့ မတ်လားလိုက်တော့ ဇာတိပဲ မှတ်ပါ။ ရှင်းပြီ လား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီ... ဇာတိက ဘာဇာတိတုံး မေးပြန်တော့လည်း အဝိဇ္ဇာ က လာသောကြောင့် တိရစ္ဆာန်ဇာတိ သူကလည်းမသေးလှဘူး၊ ဆဘောပါကြလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒါက အသေခံလိုက်တာဘဲ ဆိုလို ရှိရင်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာသေခံ လိုက်လာတယ်။ သဘောပါကြပြီလား... (ပါပီတယ်ဘုရား)။ ဒုက္ခဝေဒနာသရင်... (အဝိဇ္ဇာသေခံလိုက်ပါတယ် ဆိုရာ)။ အဝိဇ္ဇာသေခံလိုက်လာတယ်။

ဒါကြောင့်ခင်ဗျာ တို့ အသေခံ ဆိုတဲ့စွာ ချည်းတုံအာ ဖြင့် အခက်တိုင်အောင် လိုက်ပါတယ်။ မွေးအာ ဖြင့် သေအားပတ္တိ မဂ်၏ခရု ဝေါတ္တဘူတိုင်အောင် လိုက်တယ်ဆိုတာ အတော် ကန့်ကွက်နိုင်တဲ့ ဆရာပဲဆိုတာ ထူးထူးခြားခြားမှတ်ပါ။

မပယ်ရင်ကော့ဖြင့် လိုက်မှာပဲ ပယ်ရင်ကော့ဖြင့် တကား တကားမတွေ့ မလိုက်ကြဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါနော်။ ဒါဒါကြောင့် ဒုက္ခပေါ်လည်း ခင်ဗျားတို့သည် အပြစ် အပျက် ကို ရှုမိအောင်ရှုပါ။ သဘောပါပြီလား... (ပါပီတယ်ဘုရား)။

သုခပေါ်လည်း (ရှုမိအောင်ရှုမှားပါဘုရား)။ ရှုမိအောင် ရှုမှားပဲ။ မရှုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ငါသဗ္ဗကားလို့ ဆိုရင် ပြိတ္တာလမ်ပဲ တိစ္ဆာန်လမ်းပဲဆိုတဲ့စွာ ဘာမှ ငြင်းနေစရာ မလိုပါဘူး။ သဘောပါကြပြီလား... (ပါပီတယ်ဘုရား)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာ မရှုမိပြန်ဘူး။ လိုက်အုံးမှပဲတဲ့။ အဝိဇ္ဇာ သေခံ ပြန်လိုက်မှာပဲ။ ဥပေက္ခာက အင်မတန်နူးညံ့တယ်။ ဉာဏ် ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှသိတယ်။ ဉာဏ်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်... (မသိပါဘူးဘုရား)။

ဥပေက္ခာ ပေါ်တာကိုတဲ့ ဉာဏ်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ သိတယ်။ ဉာဏ် မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က မသိဘူး။ ဉာဏ်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့လည်း၊ ခု- ဆရာသမားက ဟောထားတယ်။

မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ ဝမ်းထဲမှာ ကမ္မသကာထား တာတွေ ဒါ-ဥပေက္ခာချညှိပဲလို့ မှတ်ကြပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဥပေမာ့ ဝေဒနာ မရွှေ့လို့ ရှိရင်လည်း အဝိဇ္ဇာလိုက်တယ်၊ အဝိဇ္ဇာသဝ လိုက်တယ်။ အဝိဇ္ဇာသဝ လိုက်တဲ့... ဒါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ “အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါနာ၊ သင်္ခါရ ပစ္စယာ ဝိညာဏ်” ဆိုတာက တိရစ္ဆာန်များ ဖြစ်တတ်ပါ အယ်လို့ မှတ်ပါ။ ကြောက်စရာ မကောင်းဘူးလား... (ကောင်း ပါတယ်ဘုရား)။

လူတဲ့တန်းတဲ့ နေရာတောင်မှ အော်... ဒါ ကို ခန္ဓာ ဖြစ်စေ၊ ဂ္ဂုယံဝတ္ထုဖြစ်စေ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ မမြဲရဲလို့ ရှိရင် ဘုန်းကြီး တို့ တကာ တကာမတွေ့ မှတ်ပါတဲ့၊ အဝိဇ္ဇာသဝ လိုက်သေး တာပဲ။

လူတာ တန်းဘာတောင်မှ ဘုံဘဝတွေ လိုချင် တာ များ ကျတော့ အဝိဇ္ဇာသဝပါတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဒါကြောင့် တစ်နေ့ကပြောတယ်၊ အဝိဇ္ဇာသဝက ဆုတောင်းခိုင်းနေကာကု လူ ပြည် နတ်ပြည် ပြဟွာပြည် ရောက်ရပါလိမ့်။

လူပြည် နတ်ပြည် ပြဟွာပြည်က ဗုဒ္ဓသစ္စာ ဒုက္ခသစ္စာ မယိတာကအဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာက ဆုတောင်း ခိုင်းတာက ဒါကြောင့် အဝိဇ္ဇာသည် တဏှာကိုလည်း ကျေးဇူးပြုအယ်၊ ရှမ်းပြီလား... (ရှမ်းပါပြီဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာဘာဏ်... (တဏှာကို ကျေးဇူးပြုပါတယ်ဘုရား)၊ မယိဘာဆုတောင်း မယိဘာက ဘာတုံး (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား)၊ ဆုတောင်းတာက... (တဏှာပါဘုရား)။

တဏှာဆိုတော့ ကမ္မာသဝရော ဘဝါသဝရောလိုက်တယ်၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်း လိုက်လာတယ်၊ ရှမ်းကြပြီလား... (ရှမ်းပါပြီ ဘုရား)။

ဖက်တော့ကို အလှူတင်လှူမှာ ဝင်ကျွတ်တဲ့အလှူဟာ တကာ
တကာတွေ ရှာမရှားပဲ (ရှမ်းပါပြီဘုရား)။ ဝင်လည်တဲ့အလှူ
များတယ် ဝင်လည်တာက ဒါနကလေးတယ်။ ဒါနနောက်က
အသိမရှိလို့ လည်တာလားဆိုတာ မှီလည်း... (အသိမရှိလို့ လည်တာပဲ ဘုရား)

ဒါနကတော့ မလည်ပါဘူး။ ဒါနကတော့ ဒါနံ ဥပနိဿယ
ဈာန် ဥပ္ပာဒေတိ ဣဒံ ဥပ္ပာဒေတိ အတိညာ ဥပ္ပာဒေတိ မိ
အတိည ဥဒ္ဓိတောပိ သူကျေးဇူးပြုနိုင်ဆေးတယ... ဘုရားက
ဟောတယ်။

အဘယ် ဟောခြားမော်လည်း တကာ တကာမတွေ့က
အိကျအောင် မလုပ်ပါဘူး။ ဈာန်ကို ညှစ်စေတယ်ဆိုလို့ ရှိရင်
ဈာန် ဈာန်ကို ရှုပေး မယ်ကွ။

မဂ္ဂံ ဥပ္ပာဒေတိဆိုတာ မဂ်လိုက် ပေးမယ်ကွ။ ပြောတယ်။
ခေမ္မာတိက ဈာန်လည်း မလိုက်၊ မဂ်လည် မလိုက်တော့ကို
နောက်ဆုံးပိတ် သူကလည်း ဝိပဿနာ ဥပ္ပာဒေတိကွ၊ ဝိ သနာ
လေးလည်း လုပ်ပါအုံး။ မပါဘူးလား... (ပဲ ပါတယ်ဘုရား)

မဂ္ဂံ အတိညာ ဥပ္ပာဒေတိ၊ ဝိပဿနာ ဥပ္ပာဒေတိ မစဉ်
သည့်ဖြင့် ဟောတော့ ဟောတာပဲ၊ ဟောပင် ဟောခြား
လည်း သူက လည်စေတတ်တာမဟုတ်ပါဘူး။

သူက ဒီလိုအကျိုးပေးပါတယ် ဒီလို မကြောင့်... အကျိုး
ဆက်နိုးပါစေလို့ ဟောတာကို တကာ တကာမတွေ့က သူ
ဆက်ဆံဆီကို မသွားပဲနဲ့ ကိုယ်ဆက်ချင်တာ ဆက်ပစ်တယ်
ရှင်းပြီလား... (ရှမ်းပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်ဆက်ချင်တာကို ဆက်ပစ်လိုက်တော့ အဝိဇ္ဇာတို့ တဏှာ
တို့ ရောက်လာတယ်။ ဟောပီ ခလား... (ပါပဲ ပြီဘုရား၊
ဘာလိုက်ကို... (အဝိဇ္ဇာတို့ တဏှာတို့ လိုက်ပါတယ်ဘုရား။)

အဝိဇ္ဇာတို့ တဏှာတို့ လိုက်လာတော့ အဝိဇ္ဇာက အဝိဇ္ဇာသဝ၊
တဏှာက ကမ္မာသဝ ဘဝါသဝ အဲဒါတွေ လိုက်လာတဲ့အခါ
ကျတော့ ကိုယ့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အဝိုင်းကြီး ဒီကနေ့မှတ်စောင်း
ထိုးကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ကမ္မာသဝဟာ ပုညာဘိသင်္ခါရ
သွားဖြစ်တာပဲ။ သဘောကျပြီလား... (မှန်ပါဘုရား။)

ပုညာဘိသင်္ခါရဆိုတော့ သွားလိုက်တော့ သင်္ခါပေစ္စယာ
ပညာဏ်သွားတယ်။ ဝိညာဏ်ဆိုတော့ ပဋိသန္ဓေဖက်သွားတယ်။
ပဋိသန္ဓေက ဇာတိ ဒုက္ခစွဲစွဲ။

အဲဒီ... ဒုက္ခသစ္စာက သွားပစ်လိုက်တော့ကို ဒါနက ဇာတိ
လုပ်တာလား... တကယ်တော့ မကမာမဟေ့ သဏ္ဍန်မှာရှိတဲ့ ပုညာ ဘိ
သင်္ခါရက လုပ်တာသာ မေးလိုက်... (ပုညာဘိသင်္ခါရက လုပ်
ဆာပဲဘုရား။)

အဲဒီမှ... ယူတတ်၊ မစတတ်လို့ ရှိရင် မြတ်စွာဘုရား
အလိုတော်ကျေတဲ့ နေ့လို့ ရှိရင်ဖြင့် တဇ္ဇတ်သုံးဟောလို့ ရှိရင်
ဖြင့် ဒါန-သံသရာ ရှုညးတယ်ကွ ဒါက ကျမ်းဂန်နဲ့ ယူတတ်
လို့ ဦးသံဒိုင် ဖြစ်ရတာလို့ မှတ်လိုက်... (မှန်ပါဘုရား။)

ကျမ်းဂန်ကတော့ကို ဘုရား သင် ကိုယ် ဘော် မြတ် ကြီး
ဘယ်သူမှမဝေ ပဲနဲ့ နိဝဏ္ဏ-ဒေသနာတော်မှာ ဒါန ပုပုနိဿယ
ဈာန် ဥပ္ပာဒေတိ၊ မဂ္ဂံ ဥပ္ပာဒေတိ အဘိညာ ဥပ္ပာဒေတိ၊
သမ္မာပတ္တိ ဥပ္ပာဒေတိ သူက ဟောတယ်၊ မမြင်ဘဲနဲ့ ဟောပါ
မလား... (မဟောပါဘုရား။)

အဲဒါတွေကို မတွေ့ဘူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ နို့တဲ့ ဒါနလုပ်တဲ့ အခါကျတော့ ဈာန်လေးလဲ ရှားပေးပါကွာ၊ မဂ်ကလေးလဲ ရှားပေးပါကွာ ဝိပဿနာလေးလဲ လုပ်ပေးပါကွာ။ သူပါသားမဲ မပါဘူးလား... (ပါမိတယ်ဘုရား)။

ပါမိ ပါပြားသော်လည်း တကာ တကာမတွေက ဟောထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း နှစ်-ဒါန ဝမ်းမြောက်နေ၊ နှစ်-ဝေဂနုဿတိနဲ့ နှစ်-နေဆိုတော့ သမာဓိလေးလောက် သူ့ဟောတာ ဝိပဿနာတော့... (မပါပါဘူးဘုရား)။

မပါတော့ သူကနေပြီး ဗြဟ္မာဖက် ကျေးဇူးပြုလိုက်တယ်။ စာဂါနုဿတိ လုပ်ဖြစ်တော့ သဘောကျပြီလား... (ကျပါဘယ်ဘုရား)။ ဒါနက လုပ်တာလားဆိုတော့ တရားဟောလို့လို့ ပြစ်ရတာ။

အဲဒါကြောင့်... တရားနာမေ့မဲ့လဲ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး အလို့ရှိတဲ့ဆီကို အကုန်ရောက်အောင် ဟောနိုင်တဲ့ ဆရာသမားကလည်း ရှားတယ်။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ရှားနေတော့ ခုလုပ်လောက်တစ် ကျမ်းဂန်မညှိဘဲနဲ့ သူများ မေးထားတဲ့ စာအုပ်လေးကြက်ပြီး ဟောနေလို့ ရှိရင်တော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး တိုက် ရိုက် ဟောတာ ကျွန်ုပ်တို့ဆီကနေ သူများရေးထားတဲ့ စာအုပ်ကလေးတွေ၊ ရောင်းကောင် တဲ့ စာအုပ်ကလေးတွေ ဒါလောက်လေးထပ် သူ့ဆီက ရေးကားတဲ့ စာအုပ်ကလေးတွေ၊ ဒါတွေ ကြည့်နေလို့ ရှိရင်လည်း တဲ့ ခင်ဗျားတို့မှာ တိမ်းမယ် စောင်းမယ်ဆိုတာ မှတ်ရလိမ့်မယ်။ မမှတ်ထိုက်ဘူးလား... (မှတ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဝိသာခဏမေးလို့ မေ့ဒိန္နာက ဖြေတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်တို့ရင် အနုဿယဆုံးပါး လိုက်တယ်။ နေရာတိုင်းပဲ ဘုရားနောက်က တဏှာ၊ ဒုက္ခနောက်က ဒေါသ၊ ဥပေက္ခာ နောက်က အဝိဇ္ဇာ၊ နေရာတိုင်းပဲ လိုက်ပါတယ်။

နေရာတိုင်း မလိုက်ဘူးဆိုတဲ့ ဥစ္စာကျတော့ ခုနစ် ဝိပဿနာ အုပ်စု ပြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့... (မလိုက်ပါဘူးဘုရား)။ တပည့်နားလည်လဲ၊ သုခဿာလည်း ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ဒုက္ခဿာလည်း... ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ဥပေက္ခာဿာလည်း (ဖြစ်ပျက်ရှုပါဘုရား)။

မြင်-ပျက် ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ကံတဲ့ နေရာတိုင်း လိုက်တယ်လို့ ဆိုလို့ ရသေးကား... (မရပဲဘူးဘုရား)။ အဲဒါကို ခွဲခြားပြီး သိစေချင်လို့ မေ့ဒိန္နာ ဝိသာခဏ အမေးအဖြေကို ဆရာသမားလို ဆုံးမတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်-ဝိပဿနာ မပါလို့ ရှိရင်တော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့အတွက် လည်ရတယ်ဆိုရမှာပဲ။ ဒါနက လည်ရတယ်လို့... (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။ မဆိုနဲ့လို့ ဆိုတော့ ဒါက တစ်နည်း ဆုံးမတာ။

ဒုတိယနည်း ဆုံးမခန်းမယ်တဲ့၊ ဒီအထဲသွင်းပြီတော့ ဒုတိယနည်းက “ဒါနံ ဥပနိဿ-ယ သဒ္ဓိံ ဥပနိဿာယ ဒါနံ ဒေတိ၊ သီလံ သမာဒိယတိ၊ ဈာနံ ဥပါဒေတိ မဂ္ဂံ အဘိညာ ဥပ္ပဇ ဒေတိ” လို့ မဂ္ဂံ အဘိညာဏ်တွေတောင် ပါပြီးသကာလ နေတာကို သူက အဲဒါတွေ မလိုချင်ပဲနဲ့ ခုနက လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာ လိုချင်ပြန်တော့ သူလိုချင်တာကို ဒါနက ကျေးဇူးပြုလိုက်ရတယ်။ သဘောကျပြီလား... (ကျပဲပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဘုရားကတော့ နိဗ္ဗာန်ကျအောင် အကျိုးပေးတယ်
ကွာ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကျအောင် အကျိုးပေးနိုင် ပါ တယ်လို့
ပြောပါရဲ့သားနဲ့ သူ့ဈာန်မဂ်ဖိုလ် သူမဆိုချဲ့ ဘဲနဲ့ သူ့အရွေး
လွဲတာနဲ့ သံသရာလည်ကြောင်းဖြစ်မှာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါတော့... ဒါနက မိုက်တာသား... အလှူရှင်က မိုက်တာ
သား... (အလှူရှင်က မိုက်တာပါဘုရား)။ ဒါနက ဆိုးဝါးတာ
သား... အလှူရှင်က အရွေးမတတ်လို့ ဖြစ်ရတာသား...
(အလှူရှင်က အရွေးမတတ်လို့ ဖြစ်တော့ပါဘုရား)။

ကိုယ့်အပေါ်တော့ အပြစ်မချဘဲနဲ့ တဇာတ်ထို ပြောပြီး ဒါ
က သံသရာရှည်တယ် ဆိုတာကို ခက်ပါတိတော့တယ်လို့
မဆိုထိုက်ဘူးလား ဆိုထိုက်သလား... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... အလှူရှင် အရွေးလွဲလို့လည်း ဒါနသည် လောက
ကြီးဘဲ အကျိုးပေးတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ အလှူရှင် အရွေး
မလွဲလို့ ချီခင်လည်း ဘေးကအပြင်ဘက် အကျိုးပေးတယ်၊
ဆဘော ပြုလား... (ပါပဲပြီဘုရား)။

အဲတော့ကို တကာ တကာမတွေ့ အရွေးလွဲမှားမှုမှာလည်း
တစ်ပြစ်ရှိတယ်၊ ဝိပဿနာ ရှုတဲ့နေရာလည်း မရှုမိတဲ့အပြစ်လည်း
ဆင့်တယ်၊ သဘောကျပြုလား... (ကျပဲပြီဘုရား)။

ဒီလို ယူမှသာလျှင် သူ့ဟာက ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီး အလိုကျမယ်၊ ဒါဖြင့် တရားဟော နေခြားဆော်လည်း
မောင်သစ် ဦးသံဒိင်တို့ အညှင် သူက ဒီတုင် လမ်းဆုံးတော့
ကိုးလို့ သူ့ကိုချိန်ရမယ် ကိုယ်က... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့်... ခင်ဗျားတို့က တရားနာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် များ က ကိုယ်က ဘာမှမပါဘဲနဲ့ နာလို့ ရှိရင် ဘုရားက သူများပါးစပ် လမ်းဆုံးတာ ကို အဲဒါ... ငါ အမုန်းဆုံးပါ၊ ရှမ်း ပြီလား... (ရှမ်းမပါပြီဘုရား)။

သူများပါးစပ်လမ်းဆုံးတာ(အမုန်းဆုံးပါဘုရား) အမုန်းဆုံး ပဲတဲ့၊ ကိုယ်က သူများပါးစပ်လမ်းဆုံးဆိုတာက ပညာရှိတဲ့လူ အဆုံးစွန်သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် လမ်းမှားဆုံးရင်တော့ ကိစ္စမရှိဘူးပေါ့ဗျာ သို့သော် ဒါကလည်း ရှာမှရှားဖြစ်နေတာ၊ မရှားဘူးလား... (ရှားပါတယ်ဘုရား)။

အဲတော့... သူများပါးစပ်လမ်းဆုံးတော့ကို မင်းတို့သည် ဒါနက သံသရာရှည်တယ်လို့ ဟောလိုက်တဲ့ဆရာနဲ့ ဟောမြန် တော့လည်း သူ သံသရာရှည်တဲ့ဖက်ကို သူ လမ်းဆုံးသွားတယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါနဟာ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ကျေးဇူးပြုတယ်၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် အလုပ်ကို လုပ်သို့ ရှိရင် ဒါနနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဈာန် မဂ် ဖိုလ် အလုပ်လုပ်ပြန်တယ်။

သမထဝိပဿနာ ခြံရံပြန်လို့ ရှိရင်လည်း အမြတ်ဆုံးပါ။ နိဗ္ဗာန်ကို အကျိုးပေးတယ်ကဲ့သို့ ပြောတာကိုလည်း ဒီကျမ်းဂန် တွေ မတွေ့ဘူးပြန်တော့ကလည်း သူများပါးစပ် လမ်းဆုံးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သူ ဒါန ပယ်ပစ်လိုက်တယ်။

ပယ်ပစ်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင်တဲ့ လမ်းဆုံးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ စကားကို သူ ပယ်လိုက်တာလား၊ သူများ ပါးစပ် လမ်းဆုံးလို့ ပယ်လိုက်တာလား၊ အကုန်သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်ကိုလမ်းဆုံးတာ လားလို့ မေးဖို့လိုသတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါနဟာ စာဂ-ပဲ၊ စာဂ-စွန့်လိုက်တယ်။ စွန့်လိုက်တယ် ဆိုတာ တဏှာသတ်အာပဲ ကိုယ်ကဉာဏ်သွင်းငင်... (တဏှာ သတ်တာပါဘုရား)။ ငါ့ဟာဖြစ်မှ စွန့်လိုက်တဲ့စာ ဖြစ်သွား တော့ ငါ့ဟာဟူသော အင်မဲ့အမှတ် ဖြုတ်လိုက်ဘော့ ဒိဋ္ဌိ သတ်တာ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တဏှာက ဒိဋ္ဌိသတ်ကြည့်ပါတဲ့။ ကိုယ်လုပ်တတ်လို့ ရှိရင်၊ ကိုယ်မလုပ်တတ်ပြန်တော့လည်း ငါ့ရှိလို့ ငါ့လူ့တာပဲဆိုတော့ လည်း ဒိဋ္ဌိကသာမှာပဲ။

ငါလုပ်လို့ ငါခံစားရမှာပဲ ဆိုလို့ ရှိရင်လဲ သာယာတဲ့တဏှာ လာမှာပဲ မလာပေဘူးလား... (လာမှာပါဘုရား)။ အဲဒီတော့ အာပေါ်မှာ မှီနေသတုံးဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ပညာ ရှိသင်ညွှန် ကောင်းပေါ်မှာ မှီနေတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ အယ်လို့ မှတ်ကြမတုံး... (ပညာရှိ လမ်းညွှန်ကောင်းပေါ်မှာ မှီနေပါ တယ်ဘုရား)။

ညာရှိ လမ်းညွှန်ကောင်းပေါ်မှာ မှီနေတယ်ဆိုတော့ တရားနာလဲ ရွေးရမယ်၊ ဒါ... သေချာပါပြီနော် တရားနာလည်း (ရွေးမှောပါဘုရား)။

အာဖြစ်လို့ ရွေးရမှာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ သူ အယ်အခြေအနေတော့ လမ်းဆုံးနေသတုံး သူ သစ္စာဆိုက်သလား မဆိုက်ဘူးလား အစရှိသည်နဲ့ ဒါကိုပဲ အမြဲတမ်း စဉ်းစားရမယ်။

ဒါကို စဉ်းစားလိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ သစ္စာဆိုက် လို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒါ... အဖိုးတန်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှ သစ္စာ မသိသေးလို့ ရှိရင်ဖြင့်... (အဖိုးမတန်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့်...ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလည်းထုံ
သစ္စာမသိသေးတော့ ငါလည်း ရှည်ခဲ့တယ်တဲ့။ မင်းတို့လဲ ဘာ
လုပ်လုပ် ရှည်မှာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။ သစ္စာသိပြီးမှလုပ်ရင်
မင်းတို့ ဘယ်ဟာမှ မရှည်ဘူး။ သေ... ကျပြီ... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

သီလဆောက်တည်လိုက်တာ သီလရှိမှ ဝိပဿနာကြီးစားလို့
ရတာ။ သီလမရှိရင်... (ကြီးစားလို့မရပါဘုရား)။ မရဘူးတဲ့
သီလရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘာနှလုံးသွင်းရမတုံး။ ယနေ့ပဲ ဟောလိုက်
ပါသေးတယ်။ သီလရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘာနှလုံးသွင်းရမတုံး။

“ဓနိန္ဒတော၊ ဒုက္ခတော၊ အနတ္တတော၊ ဇောတော၊
သံလကော၊ ဘဂတော၊ ပရတော၊ ဇလောကတော သူညီ
ဟော၊ အနတ္တတော” အဲဒါ နှလုံးသွင်းပေါ့ကွ။ “ရှင်မမာ
ကောတိက” က မေးလို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဖြေလိုက်တယ်။

ကျုပ်တို့ ဒီလိုဟာတွေ တွေ့ထားပြန်တော့လည်း၊ အင်း...
ဝိပဿနာလုပ်လိုက်လို့ သီလရှိပြီးလည်း၊ ဝိပဿနာလုပ်လိုက်လို့
သီလရှိပြီးလည်း ဝိပဿနာလုပ်ကွ။ ဒါ သာတာပတ္တိမရှိ
ရနိုင်တယ်ကွဆိုတာ များပြီလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒါကိုလည်း ဖြည့်စွက်ပြီး တကာ တကာမတေ့
မှတ်ပေါ့။ တကာ တကာမတို့ သို့ခင်္ဂါရှုတဲ့အခါကျလို့ ရှိရင်
ရှုလေးလည်း ဓမ္မဒိန္နာဘ သင်ပါတယ်။

သုခဝေဒနာဟာ ဖြစ်ပေါ်တုံး သုခဝေဒနာပါ။ ပျက်စီး
သွားတော့ ဒုက္ခပါပဲ (မှန်ပါဘုရား)။ ဖြစ်ပေါ်တုံးက...
(ထူးပါဘုရား)။ ပျက်စီးသွားတော့... (ဒုက္ခပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်...သူ့ကို ဒုက္ခသစ္စာလို ရှုလိုက်ရင် ပြီးသွားတာပဲ၊ သုခက ဖြစ်ပေါ်တုံးတော့ဖြင့် သုခပဲ ပျက်စီး သွားတော့... (ဒုက္ခပါဘုရား)။ ဒုက္ခသစ္စာလို ရှုလိုက်ရင် (ပြီးသွားတာပါ ဘုရား)။ ဒါကြောင့် ဘုရားက ဒုက္ခသစ္စာဟောတာ၊ ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်...သူ့ဝေဒနာကို ကျယ်တို့က ဒုက္ခသစ္စာလို ဖြစ်ပျက် ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့် ကမ္မာသဝ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်၊ ဘယ်နှယ်နေတုံး... (ပြတ်သွားပါဘယ်ဘုရား)။ ကမ္မာသဝပဋိစ္စ သမုပ္ပါန် ဦးသံခိုင် ပြတ်ပါနဲ့လို့... (မရပါဘူးဘုရား)။ အဲဒီလို ရှုရပါတယ်လို့ ဝဗ္ဗဒိန္နာကလည်း သင်ပေးတယ်၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါဘယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခဝေဒနာကတော့ ဘယ်လိုတုံး၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်နေ တုံးတော့ ဆင်းရဲတယ်တဲ့၊ ပျောက်သွားတဲ့အခါ ချမ်းသာတယ်၊ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အဲတော့... သူလည်း ဒုက္ခဝေဒနာလို ရှုပေမယ့်လည်း ဒုက္ခ ဝေဒနာပေါ်ဆဲသာ ဒုက္ခလို ရှုပါ။ ပျက်သွားတဲ့အခါ သုခ ဖြစ်ပျက်ပဲဆိုရင်လည်း ဒါ-တဉ့်သွားတာပဲ သဘောပါကျပြီ လား... (ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...။ ဥပေက္ခာဝေဒနာတော့ ဘယ်လိုရှုရမှာတုံး ဝိသုဒ္ဓိက မေးတယ်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာကျတော့ ဉာဏ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာတော့ အနိစ္စ မြင်တာပဲတဲ့။ ဥပေက္ခာ မတွေ့ပါဘူး၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။ ဉာဏ်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်— (အနိစ္စတွေ့တာပါဘုရား)။

ဉာဏ်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အနိစ္စတော့ကပ်ဆိုတဲ့ စွာ သေသေချာချာ ဟောတယ်။ ဒါ့အပြင် “သုဝေဒနာ ဘိက္ခုဝေ ဒုက္ခတော ဒဠဗ္ဗ ဒုက္ခဝေဒနာ ဘိက္ခုဝေ သံဃဝေ ဘာ ဒဠဗ္ဗ သံဃကော” ဆိုက တည်း မြား ငြောင် စူးသလို စု ပြီးတော့၊ အော် ဒါ ဒုက္ခသမ္မာ ပါလားလို့ ရှုလို့ ခိုရာ တယ်။

“ဥပေက္ခာ ဝေ ဒနာ ဘိက္ခုဝေ အနိစ္စတော့ ဒဠဗ္ဗ” ဒါ ရှုနည်းကို ဘုရားက သံယုတ် ပ ငွီ တော် မှာ သင်ပြန်တယ်။ အသောပါပြီလား (ပါပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒီလို နားမည်ထားတော့ ရှင်းသွားပြီလို့ ဆိုတော့ ဒါ-ရဟန္တာဖြစ်တယ် မဖြစ်တယ်လည်း သိချင်သေး တာကိုး။ သိချင်သေးတော့ သုဝေဒနာနဲ့ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင် ဖက်တုံးမေးပြန်တယ်။ ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်ဖက်တုံး။

ဒကာကြီးတဲ့ သုဝေဒနာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဖက် ပြောရလို့ ရှိရင် သုခနဲ့ဒုက္ခဘာ တကယ်ကိုဆန့်ကျင်ဖက်၊ တကာ တကားမတော့ လည်း ဒါလောက်ပဲ သိပါတယ်။ သုဝေဒနာနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာ ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မတည့်ဘူး။ တည့်ကြလား..... (မတည့်ပါ ဘူး ဘုရား)။

မတည့်ပေမယ့်လည်း ဆန့်ကျင်ဖက်မှန်း သိပြီးထားတော့ ကျုပ်တို့က ဉာဏ်သွင်းရမယ်။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲ သုခဖြစ်နေရင် ဘယ်တော့မှ ဒုက္ခမဖြစ်ပါလား။ ဒုက္ခဖြစ်နေရင်လည်း သုခ မဖြစ်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လည်း ဆန့်ကျင်ဖက် တဲ့လို့ မဖြစ်ကောင်းဘူး။ အဲတော့..... ကျုပ်တို့ တစ်ခုပဲ ရှုဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါပါတယ်။ ဘာပါသွား တုံး..... (တစ်ခုပဲရှုဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ပါသွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ...တစ်ခုပဲ ရှုထိုက်တဲကို မွေ့ဒွာက ဟောပါဘယ်ထဲ
ဟိုကလည်း တယ်သူနဲ့ ဘယ်သူ ဆန့်ကျင်ဖက်တုံးဆို... မေးတယ်။

မေးတဲ့အတွက် သုခ နဲ့ ဒုက္ခ ဆန့်ကျင်ဖက်၊ ဒုက္ခ နဲ့ သုခ
ဆန့်ကျင်ဖက်၊ အနုလောမ ပဋိလောမ ဆန့်ကျင်ဖက်ပဲ။ သူတို့
ကတော့။

ဇာတာ တကားမတူ ဒုက္ခရှိရင် သုခ မရှိဘူး။ သုခရှိရင် ...
(ဒုက္ခမရှိပါဘူး)။ ခန္ဓာထဲမှာလေ။ အဲဒီလို ဉာဏ်လေးလွတ်ပြီး
သကားလ သုခရှိရင် သုခ-မိအောင်ဖမ်း၊ ဒုက္ခရှိရင်... (ဒုက္ခ
မိအောင် ဖမ်းရမှာပါဘုရား)။

ဒုက္ခမိအောင် ဖမ်းပြီးသကားလ ခင်ဗျားဘို့က သုခရှိသို့
ရှိရင်လည်း ဒုက္ခသစ္စာပဲရှု၊ ဒုက္ခရှိရင်လဲ... (ဒုက္ခသစ္စာရှုရမှာပါ
ဘုရား)။ ဒုက္ခသစ္စာရှု။

ဒါဖြင့်... သုခ ဒုက္ခနဲ့တော့ တယ်သူနဲ့ဆန့်ကျင်ဖက် ဖြစ်ပါ
သေးသတုံး မေးတဲ့အခါကျတော့။ ထို့အ ကဲ့ပဲ ဥပေက္ခာနဲ့လည်း
ဆန့်ကျင်ဖက် ဖြစ်ပါသေးတယ်။ အဘောကျပြီလား... (ကျပါ
တယ်ဘုရား)။

ဥပေက္ခာနဲ့လည်း ဆန့်ကျင်ဖက် ဖြစ်ပါသေးတယ်ဆိုတော့
ဥပေက္ခာ ပေင်္ဂနေလည်း တိဟာတွေ မပေင်္ဂဘူး ပြောဟာပဲ။
ရှင်းကြပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဥပေက္ခာပေင်္ဂနေလို့ ရှိရင်နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ
ဝမ်းထဲမှာ ဥပေက္ခာတစ်ခုခု ပေင်္ဂနေလည်း ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်
ကြမလဲ... (ရှုရမှာပါဘုရား)။

ရှုရမှာပဲ။ မရှုလို့ ရှိရင် မဖြစ်ဘူးတဲ့။ နို့မို့ ခုင် ရှုစေ့မရှိ ဆူး
 ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဘာမှ ရှုစရာမရှိဘူး ဖြစ်လိမ့်မယ်။ မဟုတ်ဘူးတဲ့။
 ဆန်ကျင်ဖက် တစ်ခုခုကတော့ ပေါ်ရက်ချည့်ပဲ။ ခန္ဓာထဲမှာ
 ဆန်ကျင်ဖက် တစ်ခုခုကတော့... (ပေါ်ရက်ချည့်ပါဘုရား)။
 ပေါ်ရက်ချည့်ပဲဆိုတာ သေချာပြီလား... (သေချာပါတယ်
 ဘုရား)။

အေး...ဒါကြောင့် တပည့်တော်တို့ ရှုစရာကို ရှုမတွေ့ဘူး
 လို့ များ ခင်ဗျားတို့ မပြောကြနဲ့။ သဘော ကျ ပြီ လား...
 (ကျပါပြီဘုရား)။

ရှုစရာကို မရှိဘူးဘုရား။ ဝေဒနာကို တပည့်တော်တို့မှာ
 ဘာမှ မရှိဘူး။ ဒီလိုတော့ မလုပ်နဲ့တဲ့။ ဒီလိုမလုပ်လို့ ရှိရင်
 အနိစ္စပါမရှိဘူး ပြောတာနဲ့ အတူတူ...။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ (အနိစ္စပါမရှိဘူးပြောတာနဲ့ အတူတူ
 ပါပဲဘုရား)။ အနိစ္စပါမရှိဘူးပြောတာနဲ့ အတူတူဖြစ်မယ်။

ဒီလိုဆိုလို့ ရှိရင်လည်း ဝေဒနာတွေ အကူးချုပ်ဆိုးလို့
 “ဝေဒနာနံ ခယော ဘိက္ခဝေ အနိစ္စတော ပဒ်နိဗ္ဗူတော”
 ဆိုတဲ့အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတော့မှာပေါ့။

မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ ခင်ဗျားတို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့အသွား
 မဟုတ်ဘူး။ နိဗ္ဗာန်မရောက်ခင်ကိုက ခင်ဗျားတို့ ရှုစရာမရှိဘူး
 ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးဟာ ဝေဒနာသုံးပါး တစ်ခုခု ရှိမယ်။
 သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဝေဒနာ မရှိတာက ဒီလိုပါတဲ့ ဘုရားက ဝေဒနာမရှိတာ
 ငါပြောပြမယ်ကွာတဲ့။ အိုးသည် အိုးဖုတ်တယ်၊ အိုးသည် အိုး
 ဖုတ်ထဲအင်္ကျီကျတော့ အိုးတွေဟာ ပူနေတာပဲ။ အိုးဖိုထဲက

နေပြီးသကာလ မပူစေချင်တဲ့အခါသံညှပ်နဲ့ ညှပ်တဲ့ညှပ်ထဲ ပြီး
အိုးလည်ပင်း ညှပ်ပြီး အပြင်ဖက်ထုတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အဲဒီ
အချိန်ကျမှပဲ ဘာမှ မရှိဘူး။

အိုးဖုတ်တဲ့အခါမှာ အပူလည်း မရှိတော့ဘူး။ နဂိုကလည်း
အအေးလောင်လို့ အအေးဓာတ်တွေမရှိတော့ဘူး။ နဂိုက အေး
ဖုတ်တာကိုး၊ အပြင်ဘက် ထုတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့မှ အကုန်
အေးပြီးနေတယ်။

အဲဒီ...အေးလို့ ရှိရင်တော့ဖြင့် ဝေဒနာ ဘာမှ မရှိဘူး။
အပြင်ဖက်ထုတ်လို့ အကုန်အေးသွားပြန်လို့ ရှိရင် အဲဒါ နိဗ္ဗာန်
လို့ ခေါ်တယ်ကွ။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အတွင်းမှာနေတုံးကဘော့ သူ့ပင်ကို အအေးပဲရှိတယ်၊
မီးနဲ့ပတ်သက်လို့ ပင်ကို အပူရယ် ရှိတယ်တဲ့။

အပြင်ဘက်ကို အိုးသည်တွေ အိုးတွေဖုတ်ပြီး - သကာလ
ကောင်းတာ မကောင်းတာတွေ ခြားပြီး၊ ကောင်းတာတွေ
အပြင်ဖက် မြေညီညီ ချလိုက်တဲ့အခါကျတော့ အလုံးစုံ အကုန်
အေးသွားတယ်။

အဲဒီ...အအေးကတော့ ငါ့ဘုရားဟောမယ်၊ အဲဒါ 'သန္တတိ
လက္ခဏာ' ရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကွ။ ဒါဖြင့် ဝေဒနာ အကုန်ဆုံးရင်
နိဗ္ဗာန်ပဲ။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်...ဝေဒနာဆုံးအောင် လိုက်ကြ၊ ဝေဒနာကို... (ဆုံး
အောင် လိုက်ရပါမယ်ဘုရား)။ ဆုံးအောင်လိုက်ရင် ဘာတွေ

F. 19 မတုံး... (နိဗ္ဗာန်တွေပါမယ်ဘုရား)။

အေး...ဒါကြောင့်“ဝေဒနာနံ ခယော ဘိက္ခုဝေ” ဝေဒနာ ဝေဒနာ-ဝေဒနာတို့၊ ခယော-အကုန်ရှုနိုင် တို့၊ ဘိက္ခုဝေယန္တိ- အနိစ္စိတော နိဿန္တတဏှာ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗူတော - ကိလေသာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီ၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏ ဆိုတော့ တဏှာ နိရောဓော နိဗ္ဗာန်ဖက်ကို ဘုရားဟောထားတယ်။ သဘော ပါပြီလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

အဲဒီလို... ရှုကြမ်းပါဆိုတာလည်း သိရပြီ။ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပြောသဖြင့်လည်း တစ်ခုတစ်ခုတော့ ရှိရမယ်။ သုံးခုတော့ ပြိုင် မရှိနိုင်ဘူး။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်က သန္တတိဉာဏ်က မလိုးဖောက်နိုင်လို့ ခင်ဗျားတို့ သုခနဲ့ ဒုက္ခနဲ့ ရောချင်ရောမယ်။ ဥပေက္ခာနဲ့ကော... (ရောချင် ရောပါမယ်ဘုရား)။

ဒါက... ကိုယ့်ဉာဏ်က နောက်ကျနေလို့။ ဘယ်လိုမှတ်ကြ မထုံး (ကိုယ့်ဉာဏ်က နောက်ကျနေလို့ပါဘုရား)။ ကိုယ့်ဉာဏ်က နောက်ကျလို့ တကာ တကာမတွေ့မှတ်တဲ့ သူတို့က အမြန်၊ ကိုယ်က အနှေးဖြစ်နေတယ်။

ခန္ဓာက... (အမြန်ပါဘုရား)၊ ဉာဏ်က... (အနှေးပါဘုရား)။ အဲဒါကျတော့ ဒါဒီလိုမှတ်လိုက်။ ကိလေသာကြားခိုလို့ ဟေ့ ဘယ်လို မှတ်ကြမထုံး... (ကိသေဇာကြားခိုလို့ပါဘုရား)။ ကိလေသာကြားခိုလို့ လို့ မှတ်ကြမ်းပါ။

ကိလေသာကြားခိုရင်တော့ဖြင့် မဂ်ဉာဏ်အရနှေးလိမ့်မယ်။ ကိလေသာကြားခိုလို့ ရှိရင်... (မဂ်ဉာဏ်အရနှေးပါမယ်ဘုရား)။

အဲဒါ... ကြားမခိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် မိအောင်သာရှု၊ တစ်ခါ တလေ သုခချဉ်းရော... (ထပ်ချင်ထပ်နေပါလိမ့်မယ်ဘုရား)။

ထပ်နေပေမယ့်လည်း ဒုက္ခတစ်ချက် ဉာဏ်တစ်ချက်၊ သုခ
တစ်ချက်... (ဉာဏ်တစ်ချက်ပါဘုရား)။ ဒီလို—တစ်ချက်စီသွား
နိုင်လို့ ရှိရင်လည်း ကိလေသာကြား မခိုဘူး၊ သဘောကျပြီ
ဇေား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ... တစ်ချက်မသွားနိုင်ဘူး၊ တပည့်တော်တို့က နာတာ
အစဉ်သဖြင့် နာနေတယ်ဆိုရင် ဒေါသကိလေသာ ကြားခိုလိမ့်
မယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဉာဏ်က မထိုးထွင်းနိုင်တဲ့အတွက် ဒေါသကိလေသာ ကြားခို
လိမ့်မယ်။

သုခဝေဒနာကို တစ်ချက်စီ ကိုယ်က သူကဖြစ်ပျက် ကိုယ်က
ဇာန်၊ သူကဖြစ်ပျက် ကိုယ်ကမင်လို့ ရှုနေလို့ ရှိရင်တော့ဖြူ
တကာ တကာမတွေ့မှတ်ပါ၊ ကိလေသာ ကြား မခိုဘူး။

အင်း... ချမ်းသာတာကို ချမ်းသာသက် ရှည်နေတယ်လို့
ဆိုရင် တဏှာ ကြားခိုပြီလို့ မှတ်ပါ။ သဘောကျပြီလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

ချမ်းသာတာရှည်နေရင်... (တဏှာ ကြားခိုပါတယ်ဘုရား)။
ဒါဖြင့်... ဖြစ်ပျက်နဲ့မင် မကိုက်တော့ဘူး၊ ကိုက်သေးရဲ့လား...
(မကိုက်ပါဘူးဘုရား)။ အလုပ်သမားမှာ သိပ်အံ့ရေ ကြီးပါ
တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့်... အလုပ်သင်တရားလို့ ခင်ဗျားတို့ကို ပြောနေ
မိတယ်၊ ကဲ... တစ်ခါ သွားပါအုံး။

ဥပေက္ခာတွေကလည်း ချဲ့ပြီးအကာလ “မာဝိဂစ္ဆန္တု၊ ကမ္မ
သကာ” ဆိုအော့ အလုံးစုံသတ္တဝါတွေ ဥပေက္ခာချည့်ထားနေ

ထဲအခါမှာ ဥပေက္ခာချည့် ထင်တိုင် ဖြစ်နေလို့ ရှိရင်လည်း ဥပေက္ခာတွေ့ကြားထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ဉာဏ်က မဝင်နိုင်တော့ ဖြစ်ပျက်က မတွေ့ဘူး၊ တွေ့သေးရဲ့လား... (မတွေ့ပါဘူးဘုရား)။

မတွေ့လို့ ရှိရင်ဖြင့် ဥပေက္ခာနောက်ကနေပြီး၊ အဝိဇ္ဇာကြား ခိုနေတယ်၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီလို... အဝိဇ္ဇာကြားခိုနေလို့ ရှိရင်လည်း မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ် ဉာဏ် အရနေ့မယ်။ သဘောပါသလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... သုခဒနာဏ်က တဏှာကြား ခိုနိုင်တယ်၊ ဒုက္ခ နောက်က ဒေါသကြား ခိုနိုင်တယ်၊ ဥပေက္ခာနောက်က အဝိဇ္ဇာ ကြား ခိုနိုင်တယ်ဆိုတာကို သေသေချာချာ မှတ်ပါ။

ဒါလေးတွေဟာက ဦးသီခိုင်လွယ်လွယ်မှတ်မနေနဲ့၊ အလုပ်နဲ့ တို့ကြည့်တော့မှ ကြားခိုတယ်၊ မခိုတယ်က သေချာ တယ်၊ အလုပ်နဲ့ တို့ကြည့်မှ... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒီအတိုင်း တရားပြောတာကို ဒီလောက်မမှတ်ပါနဲ့၊ မှတ်ရုံ ကလေးမှတ်ထားပြီး အလုပ်နဲ့ တို့ကြည့်တော့ ဖြစ်ပျက်တစ်ချက်နဲ့ မဂ်တစ်ချက် မိရဲ့လားဆိုတာကို ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကဲခတ်ပါ။

အကဲခတ်လို့ မမိဘူးဆိုလို့ ရှိရင် ဝိရိယဆော်၎င်းတိုးပေးပါ၊ ဒီနေရာ ဝိရိယ လိုတာ။

ဝိရိယလေး တိုးပေးလိုက်စမ်းပါဆိုတာ နိဗ္ဗာန်မရောက်တဲ့ တရားကတော့ မရှိဘူး၊ ကြားခိုဖျားနေလို့ မဆုတ်ကြတာလို့ မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဝိပဿနာရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝိပဿနာဆိုတာဟာ “ပုဗ္ဗဘဂမဂ်ပ”၊ ပုဗ္ဗ-က ရှေး၊ ဘဂ-က အဖို့၊ ရှေးဦးစွာလုပ်ရမယ်၊ အလုပ် ခင်ဗျားတို့ လုပ်တာဘဲ။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့်... သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပူရေဇဝံ လို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပူရေဇဝံ ရှေးဦးစွာဖြစ်ရမယ်၊ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ က ဘာတုံး... (ရှေးဦးစွာဖြစ်ရမှာပါ ဘုရား)။

သူက ရှေးဦးစွာဖြစ်မှတဲ့ နိဗ္ဗာန်တကယ်မြင်တဲ့ မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ လိုက်မှာကွ၊ လူ့ကို ရွှေတန်းမထားနိုင်လို့ ရှိရင် မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ မလိုက်နိုင်ဘူး၊ သဘောပါကြပြီလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဝိပဿနာဉာဏ် ရှေ့သွားရှိမှ မြင်တဲ့မဂ်ဉာဏ်လိုက် နိုင်မယ်၊ ဝိပဿနာ ရှေ့သွားမရှိလို့ ရှိရင် - (မဂ်ဉာဏ် မလိုက် နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

အေး... ဒိဉ္ဇစွာကိုလည်းတဲ့ ဘယ်လို ဟောလိုက်တုံးဆိုတော့ “ဓမ္မာဟံ သာရထိ ဗြူမိံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပူရေဇဝံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပူရေဇဝံ” ရှေ့သွားဖြစ်တဲ့ ဝိပဿနာမဂ်ဟုဆိုအပ်သော သူ ရှေ့သွားရှိရမယ်။

သူ ရှေ့သွားရှိလို့ သူ ရင်ကျက်လာတဲ့အခါကျတော့ ... ဓမ္မာ ဟံသာရထိ ဗြူမိံ၊ ဓမ္မ-မဂ်ဉာဏ်ဓမ္မကို၊ သာရထိ-ရထား ထိန်း ဟူ၍၊ ရထားခေါင်းဆောင်ဟူ၍၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိံ-ဟော၏။

ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိလာမှ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့၊ မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိဟာ သူ့နိဗ္ဗာန်မြင်ဖို့ ခေါင်းဆောင်လာတာတဲ့၊ နို့မို့ မလာနိုင်ဘူး၊ သဘောပါကြလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်....သမ္မာဒိဋ္ဌိနှစ်ခုမှာ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ထက်လေလေ၊ မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ နီးကပ်လေလေ။ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ထက်လေလေ....(မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ နီးကပ်လေလေပါဘုရား)။

မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိက နီးကပ်လေလေပဲဆိုတော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဘယ်အခါမှ မပျင်းပါနဲ့တဲ့၊ မဂ်မရတဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်မရှိဘူး။

ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် မဂ်၊ လောကုတ္တရာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပူရေဇဝံဆိုတဲ့ ဥဇ္ဇာတော့ မရနိုင်ဘူး။

ဓမ္မာဟံ သာရထိ ဗြူမိ ဆိုတဲ့အတိုင်း မဂ္ဂင်ရထား၊ တစ်စီးခေါင်းဆောင်ကြီးဟာ ပေါ်မလာနိုင်ဘူး၊ ရှင်းပြီးလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂင်ရထား၏ခေါင်းဆောင်ကြီး မပေါ်နိုင်ဘူးကုဆိုတော့ ခန္ဓာထဲမှာ “သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်” သေသေချာချာ ဟော့ကာ၊ သဘောပ ကြလား....(ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်....ခင်ဗျားတို့ ဘာအရေးကြီးပါလိမ့်... (ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ ကိလေသာ ကြား၊ မခြားအောင် လုပ်လိုက်လို့ ရှိရင် မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပေါ်လိမ့်မယ်၊ ရှင်းပြီးလား....(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့်.... ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလည်း ကိုးပြပါအုံးမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ “အနုလောမံ ဂေါတြဘုဿ” သေချာဖောတာ၊ အနုလောမံ-ဖြစ်ပျက်ကံမြင်တဲ့ အနုလောမဉာဏ်သည်၊ ဂေါတြဘုဿ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သော ဂေါတြဘုဿ၊ သဘောကျပြီလား.... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

“အနန္တရ ပစ္စယေန” အနန္တရ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ပစ္စယော ဥပကာရကော ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ ဂေါတြဘူ လာပါတယ်။ သဘောပါလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... “အနုလောမံ ဂေါတြဘူဿ၊ အနုလောမံ မဂ္ဂဿ” မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါတွေ လာတာက ဒါ-ပဋ္ဌာန်းပါဠိဘော်လို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ။

ဒီ... ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ကို ဆရာဘုန်းကြီး ဘာဖြစ်လို့ ဒီနေ့ည တွင်တွင်ထည့်ရသတိုးလို့ ခင်ဗျားတို့ဗေးလို့ ရှိရင် ပုဂ္ဂိုလ်မင့်ဘဲနဲ့ ဖောတဲဒေသနာမို့ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် ဟောတာမဟုတ်ဘူး။ ဒီအစဉ် အတိုင်းလုပ်ရင်ဒီအစဉ်အတိုင်း ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ ဒီပုဂ္ဂိုလ် ပါရမီ အနုအရင် ငါရွေးနေတာ မဟုတ်ဘူးကွ... (မှန်ပါဘုရား)။ ဓမ္မ အစဉ်က ဒီအတိုင်းပေါ်မှာ၊ ပေါ်ကြပြီလား... (ပေါ်ပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် ဆိုတဲ့ နောက်ပြီးတော့ “နေယျတ္ထဒေသနာ” တောင် သိရမှသာမဟုတ်ပူး၊ နိတတ္ထတိုက်ရိုက် ဖောပြန်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဝိပဿနာ ဓမ္မာဒိဋ္ဌိပြီးမှ ခင်ဗျားတို့ဂေါတြဘူဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ ဉာဏ်လာပါတယ်။ ဂေါတြဘူက နိဗ္ဗာန်မြင်ပြီး တော့မှ မဂ်ဉာဏ်က လာပါတယ်။ ဆိုတာကိုကော သေချာ ပြီလား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အလုပ်လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ မရှိဘဲနဲ့ ဂေါတြဘူဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်မြင်တာတောင် မလာနိုင်တော့ မဂ်သမ္မာ

ဒိဋ္ဌိက သူ့တောင် တစ်ခုခြားနေသေးတာ လာနိုင်ပါ့မလား...
(မလာနိုင်ပါဘူးဘုရား)။

အဲတော့...ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိက တွင်ပါစေ၊ တွင်တွင်ကျယ်
ကျယ် လုပ်နိုင်ပါစေ၊ ဒါ...ငါ မဂ်ရထိုက်တယ်၊ မရထိုက်ဘူးလို့
ဘာမှ အကဲခတ်မနေနဲ့ လုပ်ရမယ်သာ ဆုံး ပြတ် ချက် ချ။
ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီမှာ... ခင်ဗျားတို့က ခင်ဗျားတို့ကိုယ် ခင်ဗျားတို့ ဆုတ်
နှစ်တဲ့စိတ် မလာစေနဲ့ဆိုတာကို သတိပေးသိုက်ပါတယ်။

ဆုတ်နှစ်တဲ့စိတ်ဆိုတာ ငါက ဒွိဟိတ်မို့ ဖင့်နဲ့တာထင်ပါရဲ့၊
ငါက ဒွိဟိတ်မို့ ဖင့်နဲ့တပ့်ထင်ပါရဲ့၊ ငါဘယ်သူ့ များ ပြစ်မှား
ဖူးလို့ ဒါလေးကလုပ်နေရက်နဲ့ နိဗ္ဗာန်မမြင်သေးတာထင်ပါရဲ့။

ဒီဟာတွေ မလာစေနဲ့တဲ့၊ ဒီဟာတွေက ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဖောဇတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အားပေးတယ်
လို့ မယူပါနဲ့။

သစ္စာတရားကိုဟောလို့ သစ္စာတရားနာတတ်လို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့
ဓမ္မာနုဓမ္မပရိပတ္တိ အလုပ်အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်အောင်လုပ်ရင် ရရ
မယ်ကွ။ အင်္ဂုတ္တိပါဠိတော်က ဒီလိုလာတယ်။

သစ္စာတရားလည်း နာရမယ်၊ ထောင်တတ်တဲ့နားကလည်း
ပါရမယ်။ နားပါရမယ်ဆိုရင်ဖြင့် နှလုံးသွင်းတာ ဓမ္မာနုဓမ္မ
ပရိပတ္တိနဲ့ နှလုံးသွင်းလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် မရ မရှိပါဘူးဆိုတော့
ခင်ဗျားတို့မှာ သစ္စာဟောတဲ့ဆရာနဲ့လည်း တွေ့ပြီ၊ ကိုယ် ကိုယ်
တိုင်လည်း ဖြစ်ပျက် ခုကွသစ္စာလည်း သိနေပြီ၊ မသိသေးဘူး
လား... (သိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ...ဓမ္မာနုဓမ္မပရိပတ္တိ အလုပ်ဆိုတော့ အပျက်နဲ့မက်နဲ့ ကိုက်တဲ့ဥစ္စာ ဓမ္မာနုဓမ္မပတိပတ္တိ အလုပ်ပဲ။ အဲဒါ ကိုက်သွားလို့ ကိလေသာကြား မခြားလို့ ရှိရင် ရမှာပဲ။ ဘာတော့ ညာတော့ တွေးမနေနဲ့ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့... တချို့ ကိုယ့်သံသယ ကိုယ့်ကုက္ကုစူ အပါယ် ချတာရှိတယ်။ ကိုယ့်သံသယ ကိုယ့်ကုက္ကုစူက ကိုယ့်ကို မက် တားမြစ်တာလည်း ရှိတယ်။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒါတွေကတော့ မဘတ်နိုင်ဘူးတဲ့။ ဆရာသမားများက တော့ ဒီလမ်းစဉ် အမှန်ရှိတာကိုတော့ဖြင့် ရှင်းနေအောင် ပြောတာပဲ။

အနုလောမပြီး ဂေါတြဘူ လာမယ်။ ဂေါတြဘူ လာပြီး မင်္ဂလာမယ်ကဲ့။ အနုလောမဆိုတာ ဝိပဿနာဉာဏ်ကဲ့။

ဂေါတြဘူ ဆိုတာကဲ့။ မင်္ဂလာပေါ်ဖို့ ရှေ့ကလမ်းခင်းတာကဲ့။ ပြီးတော့ သူ့ပြီတယ်ဆိုလို့ ရှိရင် ဖော်ပေါ်တာပဲ။ အဲဒါလည်း ဝိထိနိယာမ ကဲ့။

ဝိထိနိယာမ ဆိုတာကလည်း မင်းတို့ သယ်လိုမှ မကြံစည်နဲ့၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပြီးရင် မင်္ဂလာဉာဏ် လာတာပဲကဲ့။

ဒါ... ဝိထိနိယာမ ဆိုတော့ သေချာနေတော့ ခင်ဗျားဘို့ ဝိပဿနာလုပ်နေတဲ့ဥစ္စာက ဝိထိနိယာမအတိုင်း သွားမှာပဲလို့ ကိုယ်က ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဝိထိနိယာမဆိုတာ နောက် အစဉ် နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ ဂေါတြဘူ ဆိုက်မယ်။ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ မင်္ဂလာဉာဏ်မယ်။ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ဖိုလ်

လိုက်မယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က ဒီအတိုင်း ဆရာသမားပြောတဲ့ အတိုင်း ဝီထိနိယာမကို ဝီထိ-ဆိုတာ အစဉ်၊ နိယာမ-က အမြဲ၊ အစဉ်အမြဲအတိုင်း သွားပါတယ်တဲ့။

ဒါ- ဘယ်သူမှ တားလို့ မရပါဘူး၊ ငါဘုရားတားလည်း မရပါဘူးကွဲ့တဲ့၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပြီးရင် ဂေါတြဘူဉာဏ် ပေါ်တယ်ဆိုတာ ငါဘုရားလည်း တားလို့ မရပါဘူး၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်ပြီးတော့ မဂ်ဉာဏ်ပေါ်တာရော... (တားလို့ မရပါဘူး ဘုရား)။

ဝီထိနိယာမ၊ ဆောင်း-ပြီး နွေ-လာတာကိုး၊ တကာ တကာမတို့ ဘုရားတားလို့ မရဘူး၊ နွေပြီး မိုးလာတာရော... (တားလို့ မရပါဘူးဘုရား)။ တားလို့ မရဘူး ဒါ...နိယာမ တော့နော်....

သစ်ပင်တွေ သူ့ ရာသီနဲ့သူ ပွင့်တာ ဘယ်သူ တားလို့ ရအုံး- (မရပါဘူးဘုရား)။ အဲဒီ နိယာမတွေက ရှိပြီးသားဖြစ်သော ကြောင့် မင်းတို့က ဘာမှ ငါ-ပါရမီမရှိလို့ ထင်ပါရဲ့၊ ဒီဟိတ်မို့ ထင်ပါရဲ့၊ ရဟန္တာများ၊ ပြစ်မှားမိလို့ ထင်ပါရဲ့၊ ဒါတွေ မလစ ခေနဲ့၊ ဒါတွေဟာ ကုက္ကုစ။

ကုက္ကုစဆိုတာသည် တကာ တကာမတို့ အင်မတန်ဆိုးဝါးတဲ့ တရားဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လို ဆိုးဝါးပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ကိုတဲ့ မဂ်အန္တရာယ်ဖြစ်အောင် လုပ်တဲ့တရား၊ ဘာတဲ့တုံး... (မဂ်၏ အန္တရာယ်ဖြစ်အောင် လုပ်တဲ့တရားပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်....ဘယ်သူက - ထည့်တာတုံးလို့ မေးပြန်တော့ ဒါ ယောဂီက ထည့်တာ။ ဘယ်သူကထည့်တာတုံး... (ယောဂီက ထည့်တာပါဘုရား)။

ယောဂီက ထည့်တာဆိုတော့ သူ့အားထုတ်နေတဲ့အထဲမှာ မရအောင် သူ့ဟာသူ ထည့်လိုက်တဲ့တရား၊ ဒါဖြင့်....သူ့ အား ထုတ်နေတဲ့ဥစ္စာကို သူ့ဟာသူဖြစ်ဘယ်၊ အင်း... လက်နဲ့ရေး ခြေနဲ့ဖျက်တယ်။

လက်နဲ့ရေး ခြေ နဲ့ ဖျက် တယ် ဆို တာ အယ် သူ ပါ လိမ့် (ယောဂီပါဘုရား)။ လက်နဲ့ရေးတယ်ဆိုတော့ ဝိပဿနာဉာဏ် အားထုတ်နေတာ၊ ငါ့ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ထဲမှာ ရှိခဲ့ပြီ၊ ခြေနဲ့ဖျက် ချတယ်၊ ဆဘောကျဉာဏ်... (ကျပါဘုရား)။

အဲဒီအော့ အဟောသိက်-မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာကို ဘုန်းကြီးက အားပေးတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ မယူနဲ့တဲ့၊ ဘုရားက သေသေ ချာချာ ဟောခဲ့တာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီဘဝ ဝိပဿနာလောနဲ့ကွာ၊ မင်းတို့အားထုတ်ရင် သေ ခါနီးမှာ ဝိပဿနာသမားဟာ ငါတော့ဖြင့် တကယ် သေရ တော့မှာပဲ ဆိုပြီးသကာလ သူ့အည် စိတ္တာနုပဿနာ သမား ကလည်း စိတ်ဖိရွတ်ပဲ။

ဝေဒနာ နုပဿနာသမားက ဝေဒနာ ဖိရွတ်လိုက်လို့ ရှိရင်တဲ့ အဲဒီအချိန်မှာ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်ကျအောင် ဝါဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ဟောသေးတယ်။

ဒီလိုမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ သူ မရွတ်ဖူးဆိုရင် ဒုတိယဘဝ နတ်ပြည် ရောက်ပါတယ်ကွာ၊ ဒီလောနဲ့ သေသွားတယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ဒုတိယဆဝ နတ်ပြည်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ နတ်သမီး
ရင်ခွင်ထဲမှာ နတ်သားအဖြစ်နဲ့ ထိုင်လျက်သွားဖြစ်တဲ့အခါမှာ
နတ်သမီးရင်ခွင်ထဲ ငါထိုင်နေတယ်ဆိုတာ မသိသေးပါဘူးတဲ့။

တစ်ခါတည်း ငါသည်ကား လူ့ပြည်မှာ ဒီအရှိန်အစော်
အာသေဝနသတ္တိက ပါသွားတော့ တိုမှာ သူ့ခန္ဓာသူ့ ဖြစ်ပျက်
ရွှဲလိုက်တာနဲ့ နတ်ပြည်ရောက်တာ မသိခင် သောတာပန်တည်
တာ စောနေတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါ...ငါဘုရား သေချာဟောပါတယ်၊ ဝိပဿနာလောနွဲ့
သာ သေပါစေတဲ့။ သေခါနီး သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊
အနာဂါမ် မဖြစ်ခဲ့သော် ဆိုတော့ အကောသိကံ ပါသေးလား
(မပါပါဘူး ဘုရား)။

အော်...ဒါဖြင့် လုပ်ထိုက်တဲ့တရားပါ၊ သေခါနီးမှာလည်း
သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကိုယ့်ဟာ
ကိုယ် ဆင်ခြင်ရှုနေရင်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဟာ...ဒီအချိန်မှာ မဖြစ်လိုက်သေးဘူးဆိုရင် ဟိုရင်ခွင်ထဲ
ရောက်ရင်... (ဖြစ်နိုင်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲတော့... အဟောသိကံ ပါသေးလား... (မပါ-ပါဘူး
ဘုရား)။ အဟောသိကံပါမှာ ဘုန်းကြီးက စိုးရိမ်တာက ဒီ
တကာ တကာမတွေ ဘာစိုးရိမ်သတိုးမေးတော့မှ ကိုယ့်လှံက
ကိုယ့်စူး...။

ကိုယ့်သံသယ၊ ကုက္ကုစ္စက ကိုယ့်လမ်းစဉ် ဖျက်ပစ်မှာ စိုးရ
တယ်... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

ငါက ဒီဘဝ ရထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဟုတ်မထင်ဘူး၊ သမာဓိ တောင်မှ ငါက မတည်ဘူး၊ တည်မှ တည်မကြည့်သေးခင်က ကိုယ်က မတည်သေးဘူး၊ ရှုမှ ရှုမခင်ကတည်းက မမြင်သေးဖူး ဆိုတော့ကို ဦးသံဒိုင် မခက်ဘူးလား... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါက ပါရမီက ဖျက်တာလား...ခုမှပေါ်တဲ့ ကိုယ်ကုက္ကုစ္စ က ဝင်ပြီး ချောက်တုန်းတာလား... (ချောက်တုန်းတာပါ ဘုရား)။

သူ့ချောက်တုန်းကို ခင်ဗျားတို့ကိုလည်း ဘုန်းကြီးက သတိ ပေးတယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တရားဟောစက ကုက္ကုစ္စလာရင် ကုက္ကုစ္စ ဖြစ်ပျက်ရှုကွ၊ ဟုတ်ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကုက္ကုစ္စလာရင်—(ကုက္ကုစ္စဖြစ်ပျက် ရှုရပါမယ်ဘုရား)။

ကုက္ကုစ္စ ဖြစ်ပျက်ရှုပြီး သူချုပ်သွားတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ် ရှုမြဝေဒနာဖြင့် ဝေဒနာစိတ်ဖြင့် စိတ်ရှုပါ၊ ဒေါသ ဣဿာ မစ္ဆရိယ ကုက္ကုစ္စဆိုတာ ဒေါမနဿ ဝေဒနာကွ။

ကုက္ကုစ္စ လာရင်အဲဒီ ဒေါမနဿဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသမားက ဝေဒနာထဲသွင်းလိုက်... (မှန်ပါဘုရား)။ စိတ်သမားက စိတ်ထဲ သွင်းလိုက်၊ စိတ်သမားက ဒေါသထဲ သွင်းပစ်လိုက်။

ဒေါသနဲ့ ယှဉ်ဖော်ယှဉ်ဖက်မို့လို့ ဒေါသစိတ်ထဲ သွင်းလိုက်၊ ဝေဒနာသမားကလည်း ဒေါမနဿဝေဒနာထဲ သွင်းချလိုက်၊ ဒေါမနဿဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်ရှုချ၊ ကုက္ကုစ္စ နေနိုင်သေးရဲ့လား (မနေနိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ကုက္ကုစ္စ ချုပ်သွားပြီးတော့မှ ခင်ဗျားတို့ သည့်ပြင်ဝေဒနာ ပေါ်ရင် သည့်ပြင်ဝေဒနာ လိုက်တာပေါ့၊ နို့မို့လို့ရှိရင် ရွာ မနေနဲ့၊ သူက အရှင်ခံလာတာကို သူ့အရင်ရှုပစ်ပါ၊ ပေါ်ကြ ပြီလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါ....အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ကားဆိုတာကော ခင်ဗျားတို့ သုံးတတ်ပြီလား....(သုံးတတ်ပါပြီဘုရား)။ ခင်ဗျားဘို့သဏ္ဌာန် မှာ သံသယ ဝီစိကိစ္စာလာရင် သံသယဝီစိကိစ္စ ရှုပစ်၊ သဘော ကျပြီလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့်.... အရင်တုံးက ဟော ခဲ့တယ် မဟုတ် လား။ ဦးသံခိုင်...ရန်သူ မိတ်ဆွေလုပ်ပစ်ကွ၊ ဘယ်လို ဟောခဲ့ဘူး.... (ရန်သူ မိတ်ဆွေလုပ်ပစ်ပါဘုရား)။

နဂိုက သူ အနှောက်အယှက်လာတယ်၊ အနှောက်အယှက် တရားကို အာလုပ်ပစ်ရမှလဲ....(ဖြစ်ပျက်ရှုပစ်ရမှာပါ ဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်ရှုပစ်၊ ဖြစ်ပျက်ရှုပစ်တော့ သူ့ကြောင့် မဂ်ရသေးတယ်၊ သဘောကျပြီလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

ဘုရားက ဘယ်လိုဟောတုံးမေးတော့မှ “သဒေါသ စိတ္တံ ထဒေါသ စိတ္တန္တိ ပဇာနန္တိ”၊ သ ဒေါသ စိတ္တံ ဆိုတာက မောင်သစ် ဒေါသတစ်ခုထဲ ဖြစ်နိုင်တာမှမဟုတ်တာ။

ဣဿာ မစ္ဆရိယ ကုက္ကုစ္စနဲ့ ထေဝင်တာ၊ မဝင်ဘူးလား.... (ဝင်လာပါတယ်ဘုရား)။ ဝင်လာတော့ ဒေါသရှုလိုက်လို့ ရှိရင် ပင်ရင်းရှုလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဖြစ်ချက် ဖြစ်ရမယ်၊ အတူဘူတွေပဲ။

“ကျေပွာဒ ကေနိရောဓ” ကိုး၊ ကျေပွာဒ နိရောဓ ကျေပွာဒ-
တက္ခဖြစ်တယ်၊ ကေနိရောဓ ချုပ်တော့ကော တက္ခချုပ်တယ်
ဆိုတာ မသေချာဘူး။

အဲဒီလို...ခင်ဗျားတို့ အသုံးချပစ်လိုက်လို့ ရှိရင်လည်း ဆရာ
သမား အကူအညီနဲ့ အော်...ဒီလိုလဲ အသုံးချဖြစ်သားပဲဆိုပြီး
တော့ ကုက္ကုစွရိုနေလို့ ကျုပ်ဘိုတော့ မလုပ်တော့ဘူး မလုပ်နဲ့၊
ကုက္ကုစွ ရှုပစ်ပါ၊ ပေါ်ကြပြီလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။
အာလုပ်ကြမတုံး... (ကုက္ကုစွ ရှုပစ်ရမှာပါဘုရား)။

ကုက္ကုစွတော့ ဝေဒနာသမား၏ ဒေါမနာဝေဒနာ
ရှုတာဆိုတော့ ပြီးနေတာပဲ၊ မပြီးသေးဘူးလား... (ပြီး ပါပြီ
ဘုရား)။

အဲဒါ...ခင်ဗျားတို့ အသုံးမချတတ်လို့ ရှိရင်လည်းခင်ဗျားတို့
အော်သင့်ပဲ၊ အသုံးမချတတ်လို့ ရှိရင်လည်း နိဗ္ဗာန်ထောက်တဲ့ဆေး
ဖြစ်မှာပဲ၊ ကဲ...ဒါနှစ်ခု ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် နေရာကျပါပြီ၊ ခုနက ဓမ္မဒိန္နာမေးတာ
ပြန်ဆက်လိုက်တဲ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ ခုနက သုခနဲ့ ဒုက္ခနဲ့တော့ ဆန့်ကျင်
တက်၊ သုခနဲ့ ဒုက္ခနဲ့ ဥပေက္ခာနဲ့ ဆန့်ကျင်တက်၊ သူပြောဘယ်
ဖဟုတ်လား... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဥပေက္ခာနဲ့ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်တက်တုံးလို့ မေးပြန်တော့
အဝိဇ္ဇာနဲ့ဆန့်ကျင်တက်၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။
ဥပေက္ခာနဲ့... (အဝိဇ္ဇာနဲ့ ဆန့်ကျင်တက်ပါဘုရား)။

သုခနဲ့ ဒုက္ခနဲ့ ဆန့်ကျင်တက် သိပြီ၊ ဒုက္ခနဲ့ သုခနဲ့ ဆန့်
ကျင်တက် ပြီးပြီသား၊ ဥပေက္ခာနဲ့တော့ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်

ထိက်တုံး မေးတဲ့အခါ ဘယ်နှယ်တုံး... (ဥပေက္ခာ ပေါ်ပါတယ် ဘုရား)။

ဥပေက္ခာ ပေါ်တာကိုး၊ ပေါ်တိုင်း - ပေါ်တိုင်းလည်း မသိတာ သူ့ကြောင့် မသိတာ... (မှန်ပါဘုရား)။ ဥပေက္ခာ ပေါ်တိုင်း-ပေါ်တိုင်း မသိတာ သူ့ကြောင့်မသိတာ၊ ဥပေက္ခာ ပေါ်တိုင်း-ပေါ်တိုင်း မသိတာ... (အဝိဇ္ဇာကြောင့်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် သူ့ဆန့်ကျင်ဘက်လို့ ပြောလိုက်တာကိုး၊ ဓမ္မ မိန္ဒာက အဲ့တော့... အော် - သူ့ဆန့်ကျင်ဘက်ထူးရှိသကိုး ဆိုတော့ နောက်တစ်ခါ အဲ့ဒီ... အဝိဇ္ဇာနဲ့တော့ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပြန်သေးသတုံး၊ ဝိသာခက မေးပြန်တယ်ပေါ့။

အော်... ဒါက ဒီလိုပါတဲ့၊ ဝိဇ္ဇာနဲ့ဆန့်ကျင်ဘက်ပါ၊ သဘော ကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာနဲ့တော့... (ဝိဇ္ဇာက ဆန့်ကျင်ဘက်ပါဘုရား)။ ဝိဇ္ဇာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဆိုတာတော့ သေချာပြီလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဆန့်ကျင်ဘက်ဆိုတာသည် တကား တကားမတို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ၊ မတည့်တာ၊ အဝိဇ္ဇာရှိရင် ဝိဇ္ဇာ မရှိနိုင်ဘူး၊ ဝိဇ္ဇာရှိရင်လည်း... (အဝိဇ္ဇာ မရှိနိုင်ပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာ မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာတော့ ခင်ဗျားတို့ ရှုမှတ်နေတာ ဝိဇ္ဇာလမ်းတေးသဘောကျပြီလား... (သဘောကျပါပြီဘုရား)။

ဝိဇ္ဇာနား သိနိုင်ရဲ့လား၊ ဝိဇ္ဇာနား မသိလို့ ရှိရင်ဖြင့် တို့ အလုပ်သည် ဝိဇ္ဇာဥပပါဒ် အလုပ်ပဲ၊ စက္ခုဥပပါဒ် အလုပ်ပဲ၊ ဥာဏ်ဥပပါဒ် အလုပ်ပဲ သဘောပါကြလား... (ပါပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဝေဠုတို့သည် အဝိဇ္ဇာနဲ့ ဘယ်သူတုံး ဆန့်ကျင်
အက်က... (ဝိဇ္ဇာပါဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာတော့ ရှင်းပြီတဲ့။

ဝိဇ္ဇာနဲ့ တစ်ခါ ဘယ်သူနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပါသေးသတုံး
မေးပြန်တယ်နော်...။ ဝိဇ္ဇာနဲ့တော့ တကားကြီးတဲ့ ဝိမုတ္တိဆိုတဲ့
ဖိုလ်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တယ်။

ဖြစ်ပေမှာပဲ၊ ဖြစ်ထိုက်တာပဲ၊ ဖိုလ်က ဖိုလ်စိတ်ကိုးဗျ။
ဝိဇ္ဇာက ဉာဏ်ကိုးဗျ။ သဘောကျပြီလား... (ကျွန်ုပ်ပြောဘုရား)။

အဲဒီတော့... ဖိုလ်က ဖိုလ်၊ ဝိဇ္ဇာက ဉာဏ်ဆိုတော့ကို သူ
ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ရမယ်တဲ့။ ဝိမုတ္တိ နဲ့ ဘယ်နှယ် ကြောင့်
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ရမတုံး၊ ဟိုက လွတ်ပြီးသား၊ သူက မလွတ်
သေးတာ၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဝိဇ္ဇာက လွတ်မလို လွတ်ခဲရှိသေးတာ၊ ဟိုကလွတ်ပြီးသားနဲ့
ဆိုတော့ ဘယ်နှယ်နေကြမတုံး၊ ကောင်းပြီ၊ တကားကြီးတဲ့။

ဒါဖြင့်... ဝိမုတ္တိနဲ့ ဝိမုတ္တိဆိုတဲ့ ဖိုလ်နဲ့တော့ ဘယ်သူနဲ့
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သတုံး တကားကြီး နိဗ္ဗာန်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်
ဖြစ်တယ်၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်နဲ့ ဘယ်နှယ် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သတုံး၊ ဖိုလ်ဆိုတာက
ဖိုလ်ပေါ်အောင် အတော် အားထုတ်ရသေးတာ၊ သူက သင်္ခတ
တရား၊ နိဗ္ဗာန်က ဘယ်သူမှ မလုပ်ဘဲနဲ့ ပေါ်တဲ့ အသင်္ခတ
တရား၊ ဒါကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက် တကားကြီး၊ အတော်
ကျေနပ်သွားပြီလား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

တော်တော် ကျေနပ်သွားပြီး၊ တကာ တကာမတွေ့ ရှင်းရှင်းလား... ဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ‘ဖလ ပေစွဝေက္ခတိ’ တစ်ခါ လာပြန်တယ်။ ဒါ သူ့ထံမှာ မပါဘူး။ ပဋ္ဌာန်းမှာပါတယ်။

“ဖလံ ပေစွဝေက္ခတိ” ဖလံ-ဖိုလ်ကို၊ ပေစွဝေက္ခတိ-မင်းတို့ ဝိပဿနာရှုအုံးကွ၊ ပေၤပြီလား... (ပေၤလာပါပြီဘုရား)။

ဖိုလ်ကိုလည်း ဘာလုပ်ရအုံးမလဲ... (ဝိပဿနာ ရှုရမှာပါ ဘုရား)။ ဖိုလ်ကလည်း သင်္ခါရတရားကိုး၊ သင်္ခါရတရားဆိုတော့ အနိစ္စလမ်းဆုံးတာပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဘုရားက ‘ဖလံပေစွဝေက္ခတိ’ လဲ လုပ်အုံးကွ။ မဂ္ဂံ ဝဂ်ခတိလ္လံ လုပ်၊ သင်္ခါရတရားတွေကိုးကွ။ “ဖလံ ပေစွဝေက္ခတိ” ကော... (လုပ်ရမှာပါဘုရား)။

သူ့ကိုလည်း ဝိပဿနာရှုရမယ်တဲ့။ နိဗ္ဗာန်ကျတော့ကိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်တော့ ဝိပဿနာမရှုနဲ့ကွ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုပြီးတော့ နေရုံပဲ။ နိဗ္ဗာန်ကျတော့... (အာရုံပြု နေရုံပါပဲဘုရား)။

အာရုံပြုပြီး နေရုံပဲဆိုတော့ ဩော်... ပျက်စီးတာတွေတော့ ပျက်စီးတယ်လို့ ရှု၊ မပျက်စီးတာကျတော့ အဲဒီကို အာရုံ စိုက်ထား၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပျက်စီးတာတော့... (ပျက်စီးတယ်လို့ ရှုရမှာပါဘုရား)။ ပျက်စီးတာတော့ဖြင့် ဝိပဿနာရှုရအုံးမယ်။ မပျက်စီးတဲ့တရား ကျတော့ကို အာရုံစိုက်ပြီး ဒီမှာ ခင်ဗျားတို့ သူ့ကိုကြည့်ပြီး ချမ်းသာတဲ့စိတ်နဲ့ နေလိုက်လို့ ပြောတာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ပေစွဝေက္ခိ မဂ္ဂန္တေတော့ ပေစွဝေက္ခိ မဆင်ခြင်နဲ့တော့၊
ဒါကြောင့်...ဘုန်းကြီးတို့ တကော တကောမတွေ့ ပြောတယ်။ ဒုက္ခ
ချုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဒုက္ခချုပ်လို့ ရှိရင် ဒီပြင်ဟာ လုပ်မနေနဲ့၊
ချုပ်တဲ့နေရာ ချုပ်ပြီလို့ သာ အာရုံပြုနေ၊ သဘောပါပြီလား၊
(ပါပါပြီဘုရား။)

ချုပ်နေတဲ့ခနုဏ္ဍိ... (ချုပ်ပြီ ချုပ်ပြီလို့ သာ အာရုံပြုနေ
ရမှာပါဘုရား)။ ချုပ်ပြီ-ချုပ်ပြီလို့ သာ ဆင်ခြင်နေလို့ ဆိုတဲ့
ဥစ္စာက ဒါကို ခင်ဗျားတို့ နိဗ္ဗာန်မှာ ပေစွဝေက္ခိ မဂ္ဂန္တေပြောတာ
သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

နိဗ္ဗာန် ဝိပဿနာ မဂ္ဂန္တေ၊ ရှုကောင်းတဲ့တရား မဟုတ်ဘူး၊
ဆင်ခြင်ကောင်းတဲ့တရားသာ ဟုတ်တယ်။ သုံးသပ်ကောင်းတဲ့
တရား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

သူ့ ဘယ်လက္ခဏာ ရှိပါလိမ့်၊ ဘယ်သတ္တိ ရှိပါလိမ့်၊
ဒီလိုတော့ သုံးသပ်ပါ။ ကိစ္စမရှိပါဘူးတဲ့၊ ခုနကလို ဝိပဿနာ
မဂ္ဂန္တေ။

ဝိပဿနာ ရှုချင်လို့ ရှိရင်တော့ဖြင့် မဂ်ဟာ ဘယ်သဘော
သတ္တိရှိသလဲ၊ မဂ်သည်း ဖြစ်ပျက်ပဲ၊ ဖိုလ်ခကော... (ဖြစ်ပျက်
ပါဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်ပဲ။

နိဗ္ဗာန်ကျတော့ ဖြစ်ပျက်မှုမှ မရှိတာ၊ အသင်္ခတ တရား
ကိုး။ သင်္ခတ တရားကျတော့ ခင်ဗျားတို့ သင်္ခတလို့ ပဲရှုပါ။

အသင်္ခတ တရားကျတော့ကိုတဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဩော်...ဒါ
ဒုက္ခဆုံးတဲ့နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဒါဘဲ၊ ဒါဘဲလို့ ဆင်ခြင်နေရုံ ဆင်ခြင်
နေရမှာ၊ သဘောပါပြီလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖိုလ်နဲ့နိဗ္ဗာန်နဲ့သည်လည်း ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ဘယ်လို ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ပါသလဲ၊ သင်္ခတနဲ့ အသင်္ခတ ကွာတယ်၊ တကာကြီး၊ ဝိပိမိပြုလား... (ဝိပိမိပါပြီဘုရား)၊ ဘာကွာသလဲ... (သင်္ခတနဲ့ အသင်္ခတ ကွာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကို ကဲ... ဒါဖြင့် တရားနိဂုံးချုပ်လိုက်တော့ တကာ တကမမတွေ နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင် သင်္ခတကထွက်၊ သဘောပါ သလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်... (သင်္ခတက ထွက်ရမှာပါဘုရား)။

သင်္ခတကထွက်တဲ့ဉာဏ် ရအောင်လုပ်ပါ၊ သင်္ခတထဲရှိတဲ့ ဉာဏ်သည် တကာ တကာမဆို မဂ်ဉာဏ်မဟုတ်သေး၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်သာဆို။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သင်္ခတက ထွက်သွားတဲ့ ဉာဏ်ကျတော့ကိုတဲ့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဆိုပါ... (မှန်ပါဘုရား)၊ သင်္ခတထဲတင် အာရုံပြုတဲ့ ဉာဏ်ကတော့ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ သင်္ခတမှ ထွက်သွားတဲ့ ဉာဏ် ကတော့... (မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ဘာထူး၊ အတုံး ဆိုတာလေးကိုလည်း ယနေ့ရှင်းပြောပေးတယ်၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် သင်္ခတကိုသာ အာရုံပြုတယ်၊ သင်္ခတကိုဂ္ဂတယ်။

ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက် သင်္ခတ အနိစ္စ ပါလား၊ သင်္ခါရ အနိစ္စပါလား၊ သင်္ခတနဲ့ သင်္ခါရ အတူတူပဲ၊ သင်္ခါရ အနိစ္စပါလား - သင်္ခါရ အနိစ္စပါလားလို့ ရှုနေတာ ဉာဏ်လို့မှတ်ပါ။

ဝိပဿနာဉာဏ်လည်း ဆုံးပါပြီလို့ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် အသင်္ခတကို သူ-တွေ့ရမယ်၊ အသင်္ခတဆိုတာ နိဗ္ဗာန်၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အသင်္ခတဆိုတာ....(နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။ နိဗ္ဗာန်တွေ့ရမယ်တဲ့၊ ဘာကြောင့် တွေ့ရမတုံးဆိုတော့.... သင်္ခတနယ်က ထွက်သွားပြီ ကော။

ဒါဖြင့်...ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာအဆုံးသည် ဘယ်ကျမှ ဆုံး မှာတုံးဆိုတော့ သင်္ခတကုန်လို့ ရှိရင်၊ သင်္ခတရှုစရာကုန်တဲ့ဉာဏ် ပေါ်လာလို့ ရှိရင် ဆုံးပြီလို့ အောက်မေ့ လိုက်။

သင်္ခတရှုစရာဉာဏ်.... (ကုန်လို့ ရှိရင်ပါဘုရား)။ ကုန်သွား မယ်ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ အသင်္ခတကို အချိန်ပြုတဲ့ဉာဏ်ပဲ လာတော့ မယ်ဆိုတာ သေချာပါတယ်။ သဘောကျပြီလား... (သဘော ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဘုရားတပည့်တော်တို့ ဝိပဿနာ ရှုနေလိုက်ကြ တာ ဘယ်တော့များ ဆုံးမှာတုံး၊ ကိလေသာ မြော့လို့ ရှိရင် တကာ တကာမတို့.... သင်္ခတမြစ်ပြီးရင် သင်္ခတနယ်က ထွက် သွားတဲ့ဉာဏ် လာလို့ ရှိရင် ဆုံးပေါ့။ သင်္ခတနယ်က ထွက် သွားတဲ့ဉာဏ် လာရင်... (ဆုံးပါပြီဘုရား)။ ဆုံးပြီတဲ့။

အခု သင်္ခတနယ်ကထွက်တဲ့ဉာဏ် လာမှလဲ ဆုံးမှာ။ နို့ ဒါဖြင့်... ကျုပ်တို့က နိဗ္ဗာန်သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ဘယ်မှာ နေတုံးဆိုတော့ သင်္ခတမှာ ရှိတယ်။

ကျုပ်တို့က ဘယ်ထဲနေတုံး၊ သင်္ခတနယ်ထဲမှာ နေတယ် ဆိုတော့ ခြေ... နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ တကာ တကာမတို့ သင်္ခတ

ထဲမှာ နိဗ္ဗာန်ရှာလို့ မရဘူး၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

သင်္ခါတထဲမှာ... (နိဗ္ဗာန်ရှာလို့ မရပါဘူးဘုရား)။ ဒါဒိ ထဲမှာတွေ့တဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆိုလို့ ရှိရင် ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာန်သာမုတ်။

ဒီထဲမှာ... သင်္ခါတထဲမှာ စားလို့ကောင်း၊ နေလို့ကောင်း၊ ထိုင်လို့ ကောင်း၊ သွားလို့ ကောင်း တဒင်္ဂါချမ်းသာတဲ့ဥစ္စာ နိဗ္ဗာန်ယူလို့ ရှိရင် ဒါ... ဒိဋ္ဌိများယူတဲ့ နိဗ္ဗာန်၊ သဘောပါပြီ လား... (ပါပါပြီဘုရား)။

စင်စစ် နိဗ္ဗာန်အစစ်ကတော့ဖြင့် သင်္ခါတနယ်က ထွက်တဲ့ ဉာဏ်လာမှ နိဗ္ဗာန်တွေ့မယ်၊ ဒါဖြင့်... နိဗ္ဗာန်သွားချင်ရင် ဘယ် လမ်းက ထွက်ရမှာတုံးလို့ မေးလို့ ရှိရင် သင်္ခါတနယ်က ထွက် ရမယ်။

နိဗ္ဗာန်ထွက်လမ်း ဘယ်က ထွက်ရမယ်... (သင်္ခါတနယ်က ထွက်ရမှာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်... သင်္ခါတထဲမှာ မသိသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ ဦးသံဒိင် ဘယ်နှယ်လုပ်မတုံး၊ ထွက်ပေါက်ကိုရှာရမယ်၊ ဘယ်နှယ်ဆိုကြ မတုံး... (ထွက်ပေါက်ရှာရမှာပါဘုရား)။

သင်္ခါတတောင် သူမသိသေးဘဲကိုး၊ သင်္ခါတတောင် မသိ သေးတော့ ဖြစ်ပေါ်တာ သင်္ခါတ၊ ပျက်တာက အနိစ္စ၊ ဒါမှ မသိသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ခု- နိဗ္ဗာန်ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ဘယ်လိုဟောကြမတုံး၊ ဟောရာအကြောင်း... (မရှိပါဘူး ဘုရား)။

မရှိဘူးဆိုတာ သေချာပြီလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။ ဒါဖြင့်....ခင်ဗျားတို့ ရှေးဦးစွာ အကန်း-ပုထုဇဉ်မှ အမြင်ပုထုဇဉ် ဖြစ်အောင် လုပ်ပါအုံးတဲ့။

အမြင်ပုထုဇဉ် လုပ်ပြီးသည့် အခြားမဲ့မှာတဲ့....၊ တကား တကားမတို့တဲ့ အလွန်ထင်ရှားတဲ့ အရိယာ အမြင်ဖြစ်အောင် အရိယာသာတို့၏ အမြင်ဖြစ်အောင်လုပ်မှ မဂ်ဉာဏ်များမှာ၊ နိဗ္ဗာန် မြင်ရမှာ၊ သဘောကျပြီလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်....အန္တပုထုဇဉ်၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်။ အန္တပုထုဇဉ် ကတော့ သင်္ခတကို မမြင်ဘူး၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်ကတော့ သင်္ခတ ကို (မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲတော့....ပုထုဇဉ်အဖြစ်မှ အရိယာအဖြစ်သို့ ပြောင်း ချင်တဲ့ အခါကျတော့ အသင်္ခတကို မြင်လို့ရှိရင် အရိယာ၊ သင်္ခတမြင်လို့ရှိရင် ကလျာဏပုထုဇဉ်၊ သင်္ခတသာ မဒေတ သေးလို့ရှိရင် အန္တပုထုဇဉ်၊ ရွေးတတ်ပြီလား.... (ရွေးတတ် ပါပြီဘုရား)။

သင်္ခတနယ်က ထွက်တဲ့အမြင်ကို မြင်လို့ရှိရင်ဖြင့် အရိယာ အမြင်၊ သဘောပါပြီလား....(ပါပါပြီဘုရား)

အဲဒီလို ခင်ဗျားတို့ ဒါ-ပုထုဇဉ်ကို ဒီအတိုင်း တက်ရမယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ အန္တလို့ဆိုတာက ဘယ်နှယ်ကြောင့် အန္တလို့ ကန်းတယ်လို့ ဆိုရပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ သူ ကလျာဏမိတ္တန် မတွေ့သေးရင် ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ကန်းတပဲ၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကလျာဏမိတ္တနဲ့ မတွေ့သေးရင်... (ကန်းတာပါဘုရား)။
ကန်းတာချည့်တဲ့ ကန်းနေလို့ ရှိရင် ကလျာဏမိတ္တ၊ ခုနက
ဖြစ်ပျက်ပြတတ်တဲ့ ဆရာရှာ၊ ရှာလိုက်တော့ အန္တက ကလျာဏ
သွားဖြစ်တယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားကြည့်ပါတဲ့။

ခင်ဗျားတို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့က သူတို့
သိပ္ပည်းဆရာကြီး တပည့်တွေ အနွဲ့ပဲ၊ အဲဒီတုန်းက နောက်ကျ
တော့ အထွေထွေတွေကို တကာ တကာမတို့ ကလျာဏဖက်
သွားတယ်၊ မသွားဘူးလား... (သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်-အန္တက ပြောင်းလား... (ပြောင်းပါတယ်ဘုရား)။
အန္တက ပြောင်းလာတော့ အထွေထွေတဲ့အခါကျတော့
ကလျာဏပုထုဇဉ် နောက်ကျတော့တွေ့ပြီး သောတာပန် တည်
တော့ အရိယာ အမြင်၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်မှ အိမ်ပြီး အရိယာတို့၏
အဖြစ်သို့ မရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... အန္တပုထုဇဉ်ကို ဒွိဟိတ်လို့လည်း မဆိုနဲ့၊
တိဟိတ်လို့လည်း မဆိုနဲ့၊ ကလျာဏမိတ္တ ကင်းတယ်လို့သာ
ဆိုပါ။ ရှင် ကြပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တိဟိတ် မရှားပါဘူး၊ ကလျာဏမိတ္တ မတွေ့လို့
အန္တဖြစ်နေရတာ၊ ကလျာဏမိတ္တနဲ့ တွေ့လို့ ရှိရင်ဖြင့် ကလျာဏ
ပုထုဇဉ်ဖြစ်မှာပဲ၊ မဖြစ်ပေဘူးလား။

အဲဒီတော့... ဘုရားလက်ထက်ကစပြီး ချွတ်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
တွေဟာဖြင့် မောင်သစ် တွေး တွေး၊ ဦးသံဒိုင်က တွေး တွေး၊
ဒီထဲက တကာ တကာမ တွေ့က တွေး တွေး အစက အကန်း
ချည့်ပဲ... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

အကန်းထဲမှာ ငါအမြင် တစ်ယောက် ငါဆိုငါပဲရှိတယ်လို့ ဆိုပြောတာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။ အကန်းထဲမှာ မြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က တစ်ယောက်ထဲရှိတယ်။

ကဲ... ဆိုပြောတာပဲ။ အကန်းတောထဲမှာ သွားပြီး စည်တီး ရအုံးမယ်၊ မပြောဖူးလား... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။ အကန်း၊ တောထဲမှာ သွားပြီး သကာလ စည်ကြီး ငါ မြည်ဟီးအောင် တီးရလိမ့်မယ်ကုဆိုတာ သူ့ကိုယ်တိုင် သေချာပြောတာ။ မပြော ဖူးလား... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် အန္တပုထုဇဉ်ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒါတွေ့မှာ အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို့ ဒီလို မယူလိုက်နဲ့။

ကလျာဏဒိတ္တ မတွေ့ခင်ဖြစ်တယ်၊ တွေ့သည့်နှင့် တစ်ပွိုင် နက်ထဲ ဘာဖြစ်သွားတုံး၊ အန္တသည့် ကလျာဏဖြစ်သွားတယ်။ ကလျာဏက ကလျာဏအတိုင်း ကြီးစားသွားလို့ ရှိရင်တဲ့ တကာ တကာမတို့ အရိယာအမြင် ဖြစ်သွားတယ်... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ကိုယ်ဘဝကိုလည်း ကိုယ်ဝိစိကိစ္စ မလာပါနဲ့ မတွေ့ခင်ဖြစ်တဲ့ အဖြစ်ဆိုတာ မှတ်ပါ။ ရှင်းပြီသား... (ရှင်း ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒီနေ့ ဒီတွင် တော်ကြစို့...။

(သာဓု၊ ဆာဓု၊ ဆာဓု)

